

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய உரையுடன் கூடிய

உபதேசரத்தினமாலை

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த திவ்யப் பிரபந்தங்களுள் இது முதலது. மற்றவை திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியும் ஆர்த்திப் பிரபந்தமும். நமது ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திற்கு ப்ரதான ப்ரவர்த்தகர்களான ஆழ்வார்கள் அவதரித்த மாதங்கள் நக்ஷத்திரங்கள் ஸ்தலங்கள், அவ்வாழ்வார்களருளிய திவ்யப்பிரபந்தங்களுக்கு வியாக்கியானம் முதலியவற்றை அருளிச்செய்த ஆசார்யர்களின் பெருமைகள், அப்படிப்பட்ட ஆசாரியர்களுள் தலைவரான பிள்ளை லோகாசார்யரின் பெருமை, அவர் பணித்த ரஹஸ்யங்களுள் தலையான ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் பெருமை, அந்த திவ்ய சாஸ்த்ரத்தின் ஸாரார்த்த விசேஷம் ஆகிய இவ்விஷயங்கள் இப்பிரபந்தத்தில் மிக அழகிய நடையில் அருளிச்செய்யப்படுகின்றன.

ஆழ்வார்களின் திருவவதாரக்கிரமம் "பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் புகழ்மழிசை யையனருள்மாறன் சேரலர்கோன் துய்யபட்ட நாத னன்பர்தாள்தூளி நற்பாணன் நன்கலியன் ஈதிவர் தோற்றத் தடைவாமிங்கு" என்ற பாசுரத்தினால் இதில் அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலே அவ்வாழ்வார்களின் அவதார நாள்களை அருளிச்செய்து வருமிடத்து முதலாழ்வார்கள் மூவருடைய அவதார நாள்களைக் கூறிவிட்டு அடுத்தபடியாகத் திருமழிசையாழ்வாரின் அவதார நாளைக் கூறவேண்டியிருக்க அது கூறாமல், திருமங்கையாழ்வார் திருப்பாணாழ்வார் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமழிசையாழ்வார் குலசேகராழ்வார் நம்மாழ்வார் பெரியாழ்வார் என்று இங்ஙனே ஒரு க்ரமம் வைத்து அவதாரநாட்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன; இஃது எந்த க்ரமத்தில் சேர்ந்ததென்று பலரும் விமர்சிப்பார்கள். கேண்மின். முதலாழ்வார்களின் அவதார நாட்களை முதலிலே கூறிவிட்டு உடனே மாதங்களினடைவே அருளிச்செய்து வருகிறார். அதாவது—முதலாழ்வார்கள் அவதரித்தது ஐப்பசிமாதம், அதற்கடுத்தமாதம் கார்த்திகையாதலால் அத்திங்களில் அவதரித்த இரண்டு ஆழ்வார்களைப்பற்றிப் பேசினார். அதற்கு அடுத்தமாதம் மார்கழியாதலால் அதில் அவதரித்த தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரைப்பற்றி உடனே பேசினார். அதற்கு அடுத்தது தைமாதம், அதிலவதரித்த திருமழிசையாழ்வாரைப் பேசுவது ப்ராப்தமாயிற்று. இங்ஙனே மாதக்ரமமாக வைத்து அருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது.

இத்திவ்யப்பிரபந்தத்தின் அமைப்பினழகு கரையற்றது. அமுதொழுகுகின்ற தமிழினில் விளம்பிய சீர்மை சொலப்புகில் வாயமுதம் பரக்கும்.

தனியன்

முன்னந்திருவாய் மொழிப்பிள்ளை தாமுபதேசித்த நேர்
தன்னின்படியைத் தணவாதசொல் மணவாளமுனி
தன்னன்புடன்செய் உபதேசரத்தினமாலைதன்னைத்
தன்னெஞ்சு தன்னில் தரிப்பவர் தாள்கள் சரண்நமக்கே.

முன்னம்	முற்காலத்தில்	உபதேச ரத்தின மாலை தன்னை	உபதேச ரத்தின மாலை யென்கிற திவ்யப் பிரபந்தத்தை
திருவாய் மொழிப்பிள்ளை தாம் உபதேசித்த நேர் தன்னின் படியை தணவாத சொல்	(ஸ்வாசார்யரான) திருவாய் மொழிப்பிள்ளை உபதேசித்தருளின க்ரமத்தை அதிக்ரமியாமல் அநுவர்த்தித்தே பேசுமவரான	தம் நெஞ்சு தன்னில்	தங்கள் ஹ்ருதயத்திலே
		தரிப்பவர்	(கண்டபாடஞ் செய்து) தரிக்கின்றவர்களுடைய
மணவாளமுனி	மணவாளமாமுனிகள்	தாள்கள்	திருவடிகளே
தன் அன்புடன் செய்	தம்முடைய பரமகிருபையினால் செய்தருளின	நமக்கு சரண்	நமக்குத் தஞ்சம்.

தனியன் உரை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

விசதவாக் சிகாமணியான மணவாள மாமுனிகள் அருளிச்செய்த

உபதேசரத்தினமாலை.

தமக்குக் கிடைத்த உபதேச வழியின்படியே வெண்பாவிலமைத்துப் பேசுவதாகக் கூறுதல்.

எந்தை திருவாய் மொழிப்பிள்ளை யின்னருளால் *
வந்த வுபதேச மார்க்கத்தைச்—சிந்தை செய்து *
பின்னவருங் கற்க உபதேசமாய்ப் பேசுகின்றேன் *
மன்னியசீர் வெண்பாவில் வைத்து. (க)

எந்தை	எமக்கு ஆசிரியரான	பின்னவரும் கற்க	பின்புள்ளாரும் கற்குமாறு
திருவாய்மொழிப்பிள்ளை	திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யென்கிற திருமலையாழ்வாருடைய	மன்னிய சீர் வெண்பாவில் வைத்து	பொருத்தமான சீர்களையுடைய வெண்பா வென்கிற யாப்பிலே அமைத்து
இன் அருளால் வந்த	பரமகிருபையினால் கிடைத்த	உபதேசம் ஆய் பேசுகின்றேன்	(உள்ளத்திற்கும் உலகத்திற்கும்) உபதேச ரூபமாகப் பேசுகிறேன்.
உபதேசம் மார்க்கத்தை சிந்தை செய்து	உபதேச வழியை அநுஸந்தித்து		

"மன்னிய சீர்" என்பதை வெண்பாவுக்கு விசேஷணமாக்காமல் "மன்னிய சீர்களைப் பேசுகின்றேன்"— ஆழ்வாராசாரியர்களின் திருக்குணங்களைப் பேசுகின்றேன் என்றுரைப் பாருமுளர். (க)

இப்பிரபந்தத்தை விவேகிகள் உகப்பதே போதுமென்றல்.

கற்றோர்கள் தாமுகப்பர் கல்விதன்னிலாசையுள்ளோர் *
பெற்றோமெனவுகந்து பின்புகற்பர் *—மற்றோர்கள்
மாச்சரியத்தாலிகழில் வந்ததென்நெஞ்சே! * இகழ்கை
ஆச்சரியமோதானவர்க்கு. (உ)

நெஞ்சே	மனமே!	மாச்சரியத்தால்	மாத்ஸர்யத்தினால் [பகைபாராட்டி]
கற்றோர்கள் தாம் உகப்பர்	கல்வி பயின்றவர்கள் (இப்பிரபந்தத்தைப் பெற்று) மகிழ்ந்திடுவார்கள்;	இகழில்	இதனை இகழ்ந்தால்
கல்வி தனில் ஆசை உள்ளோர்	கல்வியில் விருப்பமுள்ளவர்கள்	வந்தது என்	அதனால் நமக்கு உண்டாகும் சேதமென்ன? (ஒன்றுமில்லை)
பெற்றோம் என உகந்து	'இது லபிக்கப் பெற்றோமே' என அகங்குழைந்து	அவர்க்கு	அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு
பின்பு கற்பர்	பிறகு இதை அப்யஸிப்பார்கள்;	இகழ்கை	நல்ல விஷயங்களை இகழ்வதென்பது
மற்றோர்கள்	(கீழ்ச் சொன்ன இரண்டு வகுப்பிலுஞ் சேராத) மற்றையோர்கள்	ஆச்சரியமோ தான்	வியப்போ? [அவர்கட்கு இது இயல்பேயன்றோ.]

"ஆச்சரியமோ-தானவர்க்கு" என்று பிரித்து தானவர்க்கு-ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு என்று பொருளுரைப்பாருமுளர்; ஆயினும் மணவாளமாமுனிகள் இங்ஙனம் விவக்ஷித்து அருளிச் செய்பவரல்லர் என்பர் பெரியோர். (உ)

ஆழ்வாராசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு வாழ்த்துக் கூறுதல்.

* ஆழ்வார்கள்வாழி அருளிச்செயல்வாழி *
தாழ்வாதுமில்குரவர்தாம்வாழி *—ஏழ்பாரும்
உய்ய அவர்களுரைத்தவைகள்தாம்வாழி *
செய்யமறைதன்னுடனே சேர்ந்து. (௩)

ஆழ்வார்கள் வாழி	பொய்கையார் முதலான ஆழ்வார்கள் வாழ்ந்திடுக;	ஏழ் பாரும் உய்ய	பூமண்டலம் முழுவதும் உஜ்ஜீவிக்குமாறு
அருளிச்செயல் வாழி	அவர்களருளிய திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் வாழ்ந்திடுக;	அவர்கள் உரைத்தவைகள் தாம்	அவ்வாசிரியர்கள் அருளிச் செய்த ஸ்ரீஸூக்திகளும்
தாழ்வு ஆதும் இல் குரவர் தாம் வாழி	தாம் ஒன்றுமில்லாத [மிகச் சிறந்த] எம்பெருமானார் முதலான ஆசாரியர்கள் வாழ்க;	செய்ய மறை தன்னுடனே சேர்ந்து வாழி	விலக்ஷணமான வேதங்களோடு கூட வாழ்க.

"செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து" என்றது வேதங்களும் வாழவேணுமென்று அவற்றுக்குமாக மங்களாசாஸனம் செய்தபடி. ஆழ்வாராசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கெல்லாம் வேதமே மூலமானது பற்றி அவற்றுக்கும் மங்களாசாஸனம் ப்ராப்தம். "செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து அவர்களுரைத்தவைகள்" என்று அந்வயித்து 'வேதங்களுக்குச்சேர ஆசாரியர்கள் அருளிச்செய்தவை' என்று பொருளுரைப்பாருமுளர். (௩)

ஆழ்வார்களின் அவதாரக்ரமம் கூறுதல்.

பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் * புகழ்மழிசை
அய்யன் அருள்மாறன் சேரலர்கோன் *—துய்யபட்ட
நாதன் அன்பர்தாள்தூளி நற்பாணன் நன்கலியன் *
ஈதிவர்தோற்றத்தடைவாமிங்கு. (௪)

பொய்கையார்	பொய்கையாழ்வார் முதல்வர்,	அன்பர் தாள் தூளி	தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் எட்டாமவர்,
பூதத்தார்	பூதத்தாழ்வார் இரண்டாமவர்	நல் பாணன்	பரமசாத்விகரான திருப்பாணாழ்வார் ஒன்பதாமவர்,
பேயார்	பேயாழ்வார் மூன்றாமவர்,		
புகழ் மழிசை ஐயன்	கீர்த்திவாய்ந்த திருமழிசைப்பிரான் நான்காமவர்,	நன் கலியன்	விலக்ஷணரான திருமங்கையாழ்வார் பத்தாமவர்;
அருள் மாறன்	அருள் மிகுந்த நம்மாழ்வார் ஐந்தாமவர்,	ஈது	இந்த வரிசைக்கிரமமானது
சேரலர் கோன்	குலசேகரப்பெருமாள் ஆறாமவர்,	இங்கு	இவ்வுலகில்
துய்ய பட்டநாதன்	பரிசுத்தரான பெரியாழ்வார் ஏழாமவர்,	இவர் தோற்றத்து அடைவு ஆம்	இவ்வாழ்வார்களின் அவதாரக்ரமமாகும்.

இக்காலத்தவர்கள் சிலர் ஆராய்ச்சி செய்வதாகப்புகுந்து தவறுதலான சில நிரூபணங்களைக் காட்டி இந்த அடைவினை மாறுபடுத்தி, பின்னே யுள்ளவர்களை முன்னே தள்ளி முன்னேயுள்

ளவர்களைப் பின்னே பிழைத்து மனம்போனவாறாக அவதாரக்ரமங்களைக் கல்பிக்கின்றனர்; அதனால் ஆஸ்திகர்களின் தெளிவுக்காகப் * பொய்யிலாத மணவாளமாமுனிகள் இங்ஙனே அடைவுதன்னை அமைத்தருளினாராயிற்று. (௪)

ஆழ்வார்களவதரித்த மாத நக்ஷத்திரங்களைக் கூறுவோமெனல்.

அந்தமிழால்நற்கலைகள் ஆய்ந்துரைத்த வாழ்வார்கள் *
இந்தவுலகிலிருள்நீங்க *—வந்துதித்த
மாதங்கள்நாள்கள்தமை மண்ணுலகோர்தாமறிய *
ஈதென்று சொல்லுவோம்யாம். (௫)

அம் தமிழால்	அழகிய தமிழ்ப்பாஷையினால்	வந்து உதித்த	வந்து அவதரிக்கப்பெற்ற
நல் கலைகள்	திவ்யப்ரபந்தங்களை	மாதங்கள் நாள்கள் தமை	மாஸங்களையும் நக்ஷத்திரங்களையும்
ஆய்ந்து உரைத்த ஆழ்வார்கள்	ஆராய்ந்தருளிச் செய்த (மேற்கூறிய) ஆழ்வார்களை	மண் உலகோர் தாம் அறிய	இந்நிலவுலகத்தவர்கள் விஷேசமாகத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு
இந்த உலகில் இருள் நீங்க	இவ்விருள் தருமாஞாலத்தில் அகவிருள் தொலைவதற்காக	ஈது என்று யாம் சொல்லுவோம்	இன்னவையென்று இனி நாம் கூறுவோமாக.

இன்ன ஆழ்வார் இன்ன மாதத்தில் இன்ன நக்ஷத்திரத்தில் அவதரித்தாரென்பது அக்காலத்தில் வழங்கிவந்தாலும் பிற்காலத்தில் எக்காரணத்தாலும் பிறழ்வு விளையாமைக்காக அவற்றைப் ப்ரபந்தீகரித்தருளினரென்க. பெரியவாச்சான் பிள்ளை யருளிச்செய்த முதல் திருவந்தாதி வியாக்யானத் தொடக்கத்தில் "இந்த முதலாழ்வார்கள் இன்னவிடத்தில் அவதரித்தார்களென்பது காலப்பழைமையாலே நிச்சயிக்கப் போகாது" என்று பொருள்பட ஒரு ஸ்ரீஸூக்தி காண்கிறது. அவ்விடத்தில் அரும்பதவுரைகாரர்கள் இங்கு ஏதோ வாக்யப் பிறழ்வு உள்ளது என்று எழுதியுள்ளார்கள். பெரியவாச்சான் பிள்ளை அங்ஙனம் அருளிச் செய்தது உண்மையாயிருப்பின் பரம ப்ராமாணிகரான மணவாளமாமுனிகள் இவ்வுபதேச ரத்னமாலையில் "எண்ணருஞ் சீர்ப்பொய்கை முன்னோரிவ்வுலகில் தோன்றிய ஊர் வண்மைமிகு கச்சி மல்லை மாமயிலை" என்று அறுதியிட்டாக அருளிச்செய்ய நேர்ந்திராது. பெரியவாச்சான் பிள்ளை காலத்திற்கு முன்னமே அவதரித்து அநுஸந்தானத்திலும் நிகழ்ந்து வரும் திருவந்தாதித் தனியன்களிலும் "கச்சிநகர் வந்துதித்த பொய்கைப்பிரான்" என்றும், "கடல் மல்லைப் பூதத்தார்" என்றும் உள்ளதற்கு மாறாகப் பெரியவாச்சான் பிள்ளை தாம் அருளிச் செய்யவும் ப்ரஸக்தியில்லை. ஆயினும் வாக்யப் பிறழ்வு விளைந்திட்டது. இங்ஙனே பிறழ்வு நேராமைக்காகவே மாமுனிகள் ஆழ்வார்களவதரித்த மாஸ நக்ஷத்ர திவ்ய தேசங்களை இப் ப்ரபந்தத்தில் இட்டருளினரென்றுணர்க. (௫)

முதலாழ்வார்களின் மாத நக்ஷத்திரங்கள் கூறுதல்.

ஐப்பசியிலோணம் அவிட்டம் சதயமிவை *
ஒப்பிலவாநாள்களுலகத்தீர்! *—எப்புவியும்
பேசுபுகழ்ப் பொய்கையார் பூதத்தார்பேயாழ்வார் *
தேசுடனே தோன்றுசிறப் பால். (௬)

உலகத்தீர்	உலகத்திலுள்ளவர்களே !	ஒப்பு இல ஆம் நாள்கள்	ஒப்பில்லாதவையான நாட்கள் என்னவென்றால்,
எப்புவியும் பேசு புகழ்	உலகமெல்லாம் பேசப்படுகின்ற புகழையுடைய	ஐப்பசியில் ஓணம் அவிட்டம் சதயம் இவை	ஐப்பசிமாதத்தில் திருவோணம் அவிட்டம் சதயமென்னும் இத்திருநாட்களாம்.
பொய்கையார் பூதத்தார் பேயாழ்வார்	பொய்கை பூதம் பேயாழ்வார் மூவரும்		
தேசுடனே தோன்று சிறப்பால்	தேஜஸ்ஸுடனே அவதரித்த ஏற்றத்தினால்		

*** இவ்வாழ்வார்கள் மூவரும் விபவத்தில் ஒருவரை விட்டு ஒருவர் பிரியாதவராய், கூடித் திரியும் யோகிகளாயிருந்ததனாலும், அர்ச்சையிலும் அப்படியே கூடியே வாழ்வதனாலும் இம் மூவர்க்கும் சேர்த்தே பாசுரமிட்டருளினாராயிற்று. ஐப்பசி, அற்பசி என இரண்டுமுண்டென்பர். ஓணம்—'ச்ரோணம்' என்னும் வடசொற்சிதைவு. 'தேசுடனே' என்றவிடத்து அயோநிஜத்வப்ரயுக்தமான தேஜஸ்ஸு விவக்ஷிதம். "சிறப்பால் ஒப்பிலவாம்" என்று அந்வயிக்கும். (௬)

பொய்கையார் முதலான மூவர்க்கு முதலாழ்வார்களென்கிற திருநாமம் நிகழ்ந்தமைக்குக் காரணங் கூறுதல்.

மற்றுள்ளவாழ்வார்களுக்கு முன்னேவந்துதித்து *
நற்றமிழால்நூல்செய்துநாட்டையுய்த்த *—பெற்றிமையோர்
என்று முதலாழ்வார்களென்னும்பேரிவர்க்கு *
நின்றதுலகத்தே நிகழ்ந்து. (௭)

இவர்க்கு	பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் என்கிற இம் மூவர்க்கும்	மற்றுள்ள ஆழ்வார்களுக்கு முன்னே வந்து உதித்து	(திருமழிசைப்பிரான் முதலான) மற்ற ஆழ்வார்களுக்கு முன்னம் வந்து தோன்றி
முதலாழ்வார்கள் என்னும் பேர்	முதலாழ்வார்களென்கிற திருநாமம்	நல் தமிழால்	விலக்ஷணமான தமிழினால்
உலகத்தே நிகழ்ந்து நின்றது	உலகத்தில் ப்ரஸித்தமானது (எதனாலே யென்னில்)	நூல் செய்து	திருவந்தாதிகளென்கிற திவ்யப் ப்ரபந்தங்களையருளிச்செய்து
	(இவ்வாழ்வார்கள் மூவரும்)	நாட்டை உய்த்த	இவ்வுலகை உஜ்ஜீவிப்பித்த
		பெற்றிமையோர் என்று	பெரியார் என்கிற காரணத்தினால்.

*** பொய்கையார் முதலான மூவர்க்கும் முதலாழ்வார்களென்று ப்ரஸித்தமாகத் திருநாமம் வழங்கிவருகின்றது. இத்திருநாமத்திற்கு இன்னது காரணமென்று நிரூபிக்கிறது இப்பாசுரம். மற்றுள்ள வாழ்வார்களுக்கு முன்னே வந்துதித்தபடியினால் முதல்வராயினர்; நற்றமிழால் நூல் செய்ததனால் ஆழ்வார்களாயினர் என்றதாயிற்று. பெற்றிமை—பெருமை. என்று—என்ற காரணத்தினால் என்றபடி. "பெற்றிமையோரென்றும்" என்கிற பாடம் மறுக்கவும் மதிக்கவுந்தக்கது. (௭)

திருமங்கையாழ்வாருடைய அவதார நாள் கூறுதல்.

பேதைநெஞ்சே! இன்றைப்பெருமை யறிந்திலையோ! *
ஏதுபெருமை யின்றைக்கென்றென்னில்! *—ஓதுகின்றேன்
வாய்த்தபுகழ்மங்கையர்கோன் மாநிலத்தில் வந்துதித்த *
கார்த்திகையில் கார்த்திகைநாள்காண். (௮)

பேதை நெஞ்சே	அறிவில்லாத மனமே!	ஓதுகின்றேன்	சொல்லுகின்றேன்;
இன்றைப் பெருமை அறிந்திலையோ	இன்றைக்குள்ள பெருமையை நீ அறிந்து கொள்ளவில்லையோ?	வாய்த்த புகழ்	பொருந்திய புகழையுடையரான
இன்றைக்கு என்று	இன்றைக்கு அஸாதாரணமாக	மங்கையர் கோன்	திருமங்கையாழ்வார்
ஏது பெருமை என்னில்	என்ன பெருமையுள்ளது என்கிறாயோ? (கேள்)	மா நிலத்தில்	விசாலமான இவ்வுலகில்
		வந்து உதித்த	வந்து தோன்றப்பெற்ற
		கார்த்திகையில் கார்த்திகை நாள் காண்	கார்த்திகை மாதத்து க்ருத்திகா நக்ஷத்ர மன்றோ வின்று.

*** அந்தந்த ஆழ்வார்களின் திருநக்ஷத்ர தினங்களில் கோயில்களிலும் க்ருஹங்களிலும் கொண்டாட்டமென்று ஸேவிப்பதற்கு உதவ வேணுமென்று சிஷ்யர்களின் வேண்டுகோளினால் இப்பிரபந்தம் அருளிச் செய்ததனால் அதற்குத் தகுதியாகவே இந்த பாட்டுக்களில் பெரும்பாலும் 'இன்று' என்று அமைக்கப்பட்டது. அந்த அவதார தினத்தை நோக்கிய நிர்த்தேசம் இது. இரண்டாமடியில், "இன்றைக்கேன்னென்னில்" என்று சில பிரதிகளிற் பாடம் கண்டாலும் அதில் அர்த்தம் பொருந்தாது. ஏது என்பதும் என் என்பதும் பர்யாயமாதலால் புநருக்தமாகும்; ஆகவே 'இன்றைக்கென்றென்னில்' என்பதே பாடம். "அதற்கென்று என்ன ஏற்றம்" என்று உலக வழக்குள்ளதாதல் அறிக. (அ)

(இதுவுமது.)

மாறன்பணித்த தமிழ்மறைக்கு மங்கையர்கோன் *
ஆறங்கம்கூற அவதரித்த *—வீறுடைய
கார்த்திகையில்கார்த்திகைநாள் இன்றென்று காதலிப்பார் *
வாய்த்தமலர்த்தாள்கள் நெஞ்சே! வாழ்த்து. (கூ)

நெஞ்சே	ஓ மனமே!	வீறு உடைய	பெருமை வாய்ந்த
மாறன் பணித்த	நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த	கார்த்திகையில் கார்த்திகை நாள் இன்று என்று	கார்த்திகை மாதத்து க்ருத்திகை யன்றோ இன்று - என்று கொண்டு
தமிழ் மறைக்கு	த்ராவிடவேதமான 'திருவிருத்தம்' முதலிய நான்கு பிரபந்தங்களுக்கும்	காதலிப்பார்	குதூஹலிப்பவர்களினுடைய
ஆறு அங்கம் கூற	ஆறு அங்கங்களாக ஆறு பிரபந்தங்களை யருளிச் செய்யும் பொருட்டு	வாய்த்த மலர் தாள்கள்	(நமக்கு) ப்ராப்தமான பாதாரவிந்தங்களை
மங்கையர் கோன் அவதரித்த	திருமங்கையாழ்வார் அவதரிக்கப்பெற்ற	வாழ்த்து	தோத்திரஞ்செய்வாயாக.

*** ஆசார்யஹ்ருதயத்தில் "வேத சதுஷ்டயாங்கோபாங்கங்கள் பதினாலும் போலே இக்காலுக்கும் இருந்தமிழ் நூற்புலவர் பனுவலாறும் மற்றை யெண்மர் நன்மாலைகளும்" என்றுள்ளது. வடமொழி வேதத்திற்கு அங்கங்களும் உபாங்கங்களும் இருப்பதுபோலே தமிழ் வேதத்திற்கும் அவை யுண்டு; ருக் யஜுஸ் ஸாமம் அதர்வணம் என்கிற நான்கு வேதங்களுக்கும் சிக்ஷா வியாகரணம் நிருக்தம் சந்தஸ் கல்பம் ஜ்யோதிஷம் என்கிற ஆறு அங்கங்களும், மீமாம்ஸா ந்யாய புராண தர்மசாஸ்த்ரங்கள் முதலிய உபாங்கங்கள் எட்டும் ஆகப் பதினாலும் போலே, திருவிருத்தம் திருவாசிரியம் பெரிய திருவந்தாதி திருவாய்மொழியாகிற இந்தத் தமிழ் மறை நான்கிற்கும் திருமங்கையாழ்வாருடைய திவ்யப் பிரபந்தங்களாறும் மற்றை யாழ்வார்கள் எண்மருடைய விலக்ஷண ப்ரபந்தங்களும் அங்கோபாங்கங்களாமென்பது தாத்பரியம்.

திருமங்கையாழ்வாருடைய பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல், திருநெடுந்தாண்டகம் ஆகிய ஆறு பிரபந்தங்களும் ஆறு அங்கமாகச் சொல்லப்பட்டன. நம்மாழ்வாருடைய திருவுள்ளத்தைப் பின்பற்றியே இவர் அருளிச்செய்திருப்பது கொண்டு இங்ஙனே கூறலாயிற்றென்க. (௯)

திருப்பாணாழ்வார் திருநாள் கூறுதல்.

கார்த்திகையுரோகிணிநாள் காண்மினின்றுகாசினியீர்! *
வாய்த்தபுகழ்ப்பாணர்வந்துதிப்பால் *—ஆத்தியர்கள்
அன்புடனேதான் அமலனாதிபிரான்கற்றதற்பின் *
நன்குடனேகொண்டாடும்நாள். (௧௰)

காசினியீர்	உலகத்தவர்களே!
இன்று	இந்நாள்
கார்த்திகை உரோகிணி நாள் காண்மின்	கார்த்திகைமாதத்து ரோஹிணி நக்ஷத்திரமாகும்;
வாய்த்த புகழ்	பொருந்திய புகழை யுடையரான
பாணர்	திருப்பாணாழ்வார்
வந்து உதிப்பால்	வந்துதோன்றினபடியால்
ஆத்தியர்கள்	ஆஸ்திகர்கள்
அன்புடனே தான்	பக்தியோடு
அமலனாதிபிரான் கற்றதன் பின்	அமலனாதிபிரானென்கிற பிரபந்தம் (இவராலுளால்) நற்பெற்றதே யென்று மகிழ்வது பற்றியும்
நன்குடனே	நலமாக
கொண்டாடும் நாள்	கொண்டாடப் பெறும் நாளாகுமிது.

* * * தமிழில் ரகரமுதலான சொல் வாராததாதலால் "கார்த்திகையில் ரோகிணி நாள்" என்பது சுத்த பாடமன்று. "கார்த்திகையில் உரோகிணி நாள்" என்னில் வெண்டளை பிறழு மாதலால் அதுவும் பாடமன்று; "கார்த்திகையுரோகிணிநாள்" என்பதுவே சுத்த பாடம். "புதியன புகுதலும் வழுவல" என்ற நன்னூற் சூத்திரத்தைக் கொண்டு ரகர முதலதான சொற் பிரயோகமும் சிறுபான்மை வழுவற்றதென்பாருமுளர். அறியவேண்டும்பொருள்களை யெல்லாம் அழகாக அமைத்துப் பத்தே பாசுரமாகச் சுருக்கியருளிச் செய்தவர் இவ்வாழ்வாரே யாதலால் "அமலனாதிபிரான் கற்றதற்பின்" என்று சிறப்பித்தெடுத்துக் கூறினரென்க. நன்கு—நன்மை. (௧௰)

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருநாள் கூறுதல்.

மன்னியசீர்மார்கழியில் கேட்டையின்றுமாநிலத்தீர்! *
என்னிதனுக்கேற்றமெனிலுரைக்கேன் *—துன்னுபுகழ்
மாமறையோன் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்பிறப்பால் *
நான்மறையோர் கொண்டாடும்நாள். (௧௧)

மாநிலத்தீர்	பரந்தவுலகத்திலுள்ளவர்களே!
இன்று	இன்றைத்தினம்
சீர் மன்னிய	சிறப்புப் பொருந்திய
மார்கழியில் கேட்டை	மார்கழிமாதத்துக் கேட்டையாகும்;
இதனுக்கு ஏற்றம் என் எனில்	இந்நாளுக்கு என்ன ஏற்றமென்றால்
உரைக்கேன்	சொல்லுகின்றேன்; (கேண்மின்;)
துன்னு புகழ்	செறிந்த புகழையுடையராய்
மா மறையோன்	பரம வைதிகரான
தொண்டரடிப் பொடி ஆழ்வார்	தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாருடைய
பிறப்பால்	அவதாரம் காரணமாக
நான் மறையோர்	வைதிகோத்தமர்கள்
கொண்டாடும் நாள்	ஆதரிக்கும் திருநாளாகுமிது.

திருமழிசைப்பிரான் திருநாள் கூறுதல்,

தையில்மகமின்று தாரணியீர்! ஏற்றம் * இந்தத்
தையில்மகத்துக்குச் சாற்றுகின்றேன் *—துய்யமதி
பெற்ற மழிசைப்பிரான்பிறந்தநாளென்று *
நற்றவர்கள்கொண்டாடும்நாள். (கஉ)

தாரணியீர்	இவ்வுலகத்தவர்களே!	துய்ய மதி பெற்ற	பரிசுத்தமான மதியைப் பெற்ற
இன்று	இந்நாள்	மழிசை பிரான்	திருமழிசையாழ்வார்
தையில் மகம்	தைமாதத்து மகநக்ஷத்திரமாகும்;	பிறந்த நாள் என்று	திருவவதரித்த திருநாளென்று
இந்த தையில்மகத்துக்கு ஏற்றம் சாற்றுகின்றேன்	இந்தத்தையில் மகத்திற்குண்டான பெருமையைச் சொல்லுகின்றேன்; (கேண்மின்;)	நல் தவர்கள்	மஹாதபஸ்விகள்
		கொண்டாடும் நாள்	கொண்டாடப் பெற்ற நாளாயிது.

* * * இவ்வாழ்வார் பேயாழ்வாரை யடிபணிந்து திருந்தினவராதலால் அது தோன்றத் "துய்யமதி பெற்ற" என்றருளிச் செய்தார். மக நக்ஷத்திரத்தைச் சுற்றி ஸப்தர்ஷிகள் வர்த்திப்பராய்ச் சோதிடர்கள் கூறுவார்கள்; அதற்கேற்ப "நல்தவர்கள் கொண்டாடும் நாள்" என்றருளிச் செய்தார் போலும். தரணியென்னும் வடசொல் தாரணியென்று நீட்டல் பெற்றது.

குலசேகராழ்வார் திருநாள் கூறுதல்.

மாசிப்புனர்பூசம் காண்மினின்று மண்ணுலகீர் *
தேசித்திவசத்துக்கேதென்னில் —* பேசுகின்றேன்
கொல்லிநகர்க்கோன் குலசேகரன்பிறப்பால் *
நல்லவர்கள்கொண்டாடும்நாள். (கங)

மண் உலகீர்	பூமண்டலத்திலுள்ளவர்களே!	கொல்லி நகர் கோன்	கொல்லி யென்னும்நகர்க்குத் தலைவரான
இன்று	இன்றைத்தினம்	குலசேகரன் பிறப்பால்	குலசேகராழ்வாருடைய திருவவதாரம்காரணமாக
மாசிபுனர்பூசம்காண்மின்	மாசி மாதத்துப் புனர்வஸு நக்ஷத்திரமன்றோ;	நல்லவர்கள்	ஸத்துக்கள்
இத் திவசத்துக்கு தேசு ஏது என்னில்	இந்நாளுக்கு என்ன மதிப்பு என்றால்	கொண்டாடும் நாள்	கொண்டாடும் நாளாமிது,
பேசுகின்றேன்	சொல்லுகிறேன், (கேண்மின்.)		

* * * தேசு—தேஜஸ் என்னும் வடசொல்விகாரம். திவசம்—திவஸமென்னும் வடசொல் விகாரம்.

நம்மாழ்வார் திருவவதார நாள் கூறுதல்.

ஏரார்வைகாசி விசாகத்தினேற்றத்தை *
பாரோரறியப் பகர்கின்றேன் *—சீராரும்
வேதம்தமிழ்செய்த மெய்யனெழில்குருகை *
நாதனவதரித்தநாள். (கச)

ஏர் ஆர்	சீர்மை மிகுந்த	தமிழ் செய்த	த்ராவிடமாகச் செய்தருளின
வைகாசி விசாகத்தின்	வைகாசி மாதத்து விசாக நக்ஷத்திரத்தினுடைய	மெய்யன்	யதார்த்தவாதியாய்
ஏற்றத்தை	சிறப்பை	எழில் குருகை நாதன்	அழகிய திருநகரிக்குத் தலைவரான நம்மாழ்வார்
பாரோர்	உலகத்தவர்கள்	அவதரித்த நாள்	தோன்றிய திருநாளன்றோ விது.
அறிய	தெரிந்து கொள்ளுமாறு		
பகர்கின்றேன்	சொல்லுகிறேன்;		
சீர் ஆரும் வேதம்	சீர்மை மிகுந்த வடமொழி வேதத்தை		

நம்மாழ்வாரும் அவர்திருநாளும் அவர்திருவாக்கும் ஒப்பற்றவை யெனல்.

உண்டோவைகாசி விசாகத்துக் கொப்போருநாள்? *
உண்டோ சடகோபர்க் கொப்பொருவர்? *—உண்டோ
திருவாய்மொழிக்கொப்பு? தென்குருகைக்குண்டோ *
ஒருபார்தனிலொக்குமூர்? (கரு)

வைகாசி விசாகத்துக்கு ஒப்பு ஒரு நாள் உண்டோ	வைகாசி விசாகத்தோ டொத்ததொரு திருநாள் உண்டோ? (இல்லை;)	திருவாய்மொழிக்கு ஒப்பு உண்டோ	திருவாய்மொழியோ டொத்ததொரு திவ்யப் பிரபந்த முண்டோ? (இல்லை;)
சடகோபர்க்கு ஒப்பு ஒருவர் உண்டோ	நம்மாழ்வாரை யொத்த ஆழ்வாருண்டோ? (இலர்)	பார் தனில்	இப்பூமண்டலத்திற் குள்ளே
		தென் குருகைக்கு ஒக்கும் ஒரு ஊர் உண்டோ	திருநகரியோ டொத்த தொரு திவ்ய தேச முண்டோ? (இல்லை.)

பெரியாழ்வார் திருநாள் கூறுதல்.

இன்றைப்பெருமையறிந்திலையோ ஏழைநெஞ்சே! *
இன்றைக்கென்னேற்றமெனி லுரைக்கேன் *—நன்றிபுனை
பல்லாண்டுபாடிய நம்பட்டர்பிரான் வந்துதித்த *
நல்லானியில் சோதிநாள். (கசு)

ஏழை நெஞ்சே	அறிவில்லியான மனமே!	பல்லாண்டு பாடிய	திருப்பல்லாண்டை யருளிச் செய்த
இன்றை பெருமை அறிந்திலையோ	இன்றைநாட்குண்டான பெருமையை அறிய மாட்டாயோ?	நம் பட்டர்பிரான் வந்து உதித்த	நம் பெரியாழ்வார் வந்து தோன்றிய
இன்றைக்கு ஏற்றம் என்னெனில்	இந்நாளுக்கு என்ன பெருமை யென்னில்,	ஆனியில் சோதி நல் நாள்	ஆனிமாதத்து ஸ்வாதி யென்கிற நல்ல நாள் காண்.
உரைக்கேன்	சொல்லுகிறேன் கேள்;		
நன்றி புனை	நன்மையமைந்த		

(இதுவுமது.)

மாநிலத்தின்முன் னம்பெரியாழ்வார்வந்துதித்த *
ஆனிதன்னிற்சோதியென்றாலாதரிக்கும் *—ஞானியர்க்கு
ஒப்போரிலை யிவ்வுலகுதனி லென்றுநெஞ்சே! *
எப்போதும் சிந்தித்திரு. (கஎ)

நெஞ்சே	ஓ மனமே!	ஆதரிக்கும்	கொண்டாடுகின்ற
முன்	முற்காலத்தில்	ஞானியர்க்கு	ஞானிகளான பெரியார்களுக்கு
நம் பெரியாழ்வார்	நமக்குத் தலைவரான பெரியாழ்வார்	ஒப்போர் இல் உலகு தனில் இலை என்று	ஸமமானவர்கள் இவ்வுலகில் யாருமிலரென்று
மா நிலத்தில் வந்து உதித்த	இவ்வுலகில் வந்து தோன்றப்பெற்ற	எப்போதும் சிந்தித்து இரு	ஸதாகாலமும் அநுஸந்திப்பாயாக.
ஆனி தன்னில் சோதி என்றால்	ஆனிமாதத்து ஸ்வாதி நக்ஷத்ரமென்றபோதே		

பெரியாழ்வாரென்ற திருநாமத்திற்குக் காரணம் கூறுதல்.

மங்களாசாசனத்தில் மற்றுள்ளவாழ்வார்கள் *
தங்களார்வத்தளவுதானன்றி—* பொங்கும்
பரிவாலே வில்லிபுத்தூர்ப் பட்டர்பிரான்பெற்றான் *
பெரியாழ்வாரென்னும் பெயர். (கஅ)

வில்லிபுத்தூர் பட்டர் பிரான்	ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரிலவதரித்த விஷ்ணுசித்தர்	மற்றுள்ள ஆழ்வார்கள் தங்கள்	மற்ற ஆழ்வார்களுடைய
பெரியாழ்வார் என்னும் பெயர்	பெரியாழ்வாரென்கிற திருநாமத்தை	ஆர்வத்து அளவு தான் அன்றி	அபிநிவேசத்திற்காட்டிலும் அதிகமாக
பெற்றான்	(விருதாகப்) பெற்றார்; (இது எதனாலேயென்னில்,)	பொங்கும் பரிவாலே	மிகுந்தெழுந்த பரிவு காரணமாக.
மங்கள ஆசாசனத்தில்	எம்பெருமானுக்குக் காப்பிடும் விஷயத்தில்		

*** பட்டர்பிரானுக்குப் பெரியாழ்வாரென்கிற விருது எதனால் விளைந்தது? இவர் மற்ற ஆழ்வார்களிற் காட்டில் வயதில் மூத்தவருமல்லர்; பொய்கையார் முதலாகக் குலசேகரரீறாகவுள்ள ஆழ்வார்கள் இவரைவிட மூத்தவர்கள். பெரிய பிரபந்தங்கள் இட்டருளினவரென்று சொல்லலாமோ வென்னில், நம்மாழ்வாரைவிட இவர் அதிகப்பிரபந்தங்களிட்டவரல்லர்; ஆகவே எதனை இவரைப் பெரியாழ்வாரென்கிறது? என்னில்; எம்பெருமானுக்கு என் வருகிறதோ வென்று வயிறு பிடித்து மங்களாசாஸனம் செய்வதில் இவருடைய காதல் பெரிதானது பற்றியே இவரைப் பெரியாழ்வாரென்றனர் என்றதாயிற்று. மற்ற ஆழ்வார்களுக்கு மங்களாசாஸனருசியே இல்லையென்று சொல்லவொண்ணாது; எல்லார்க்கும் அது உண்டு; ஆனாலும் அது இவர்க்குக் கனத்திருந்தது என்னுமிடம் முன்னடிகளில் விளங்கக் காண்க. (கஅ)

திருப்பல்லாண்டின் முதன்மைக்குக் காரணம்கூறுதல்

கோதிலவாமாழ்வார்கள் கூறுகலைக்கெல்லாம்
ஆதி திருப்பல்லாண்டானதுவும்—* வேதத்துக்
கோமென்னுமதுபோல் உள்ளதுக்கெல்லாம்சுருக்காய் *
தான்மங்கலமாதலால். (கக)

கோது இல் ஆம்	குற்றமற்றவையான	வேதத்துக்கு ஓம் என்னும் அதுபோல்	ஸகல வேதங்களுக்கும் ப்ரணவம்போலே
ஆழ்வார்கள் கூறுகலைக்கு எல்லாம்	ஆழ்வார்களருளிய திவ்யப்பிரபந்தங்களுக்கெல்லாம்	உள்ளதுக்கு எல்லாம் சுருக்கு ஆய்	உள்ள அர்த்தங்களுக்கெல்லாம் ஸங்க்ரஹமாய்க் கொண்டு
திருப்பல்லாண்டு ஆதி ஆனதுவும்	திருப்பல்லாண்டே முதற்பிரபந்தமாகப் பெற்றதும் (எதனாலேயென்னில்)	மங்கலம் ஆதலால் தான்	மங்கள ரூபமாயிருப்பது பற்றியே.

*** கோதில ஆம் = அஸாரமென்று கழிக்கத் தக்க அம்சங்களொன்றுமின்றிக்கே முழுதும் ஸாரமேயான என்றபடி. வேதங்களுக்கு ப்ரணவம் முதன்மையானது போல, திவ்யப்பிரபந்தங்களுக்கெல்லாம் திருப்பல்லாண்டு முதன்மையாயிற்று. ப்ரணவமானது ஸகல வேதார்த்த ஸங்க்ரஹமாகவும் மங்கலச் சொல்லாகவுமிருக்கும்; அதுபோலவே திருப்பல்லாண்டும் ஸகல திவ்யப்ரபந்த ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹமாகவும் மங்களமயமாகவுமிருக்குமென்க

ஸர்வாதிகாரமான இப்பிரபந்தத்தில் ஓமென்று பிரயோகித்ததனால் ப்ரணவம் ஸர்வாதிகாரமென்று ஆசிரியரது திருவுள்ளமாக உணரத்தகும். (க௯)

திருப்பல்லாண்டுக்கும் பெரியாழ்வார்க்கும் ஒப்பில்லாமை கூறுதல்.

உண்டோதிருப்பல்லாண்டுக்கு ஒப்பதோர்கலைதான் *
உண்டோபெரியாழ்வார்க்கொப்பொருவர்— * தண்டமிழ்நூல்
செய்தருளுமாழ்வார்கள்தம்மில் அவர்செய்கலையில் *
பைதல்நெஞ்சே நீயுணர்ந்துபார். (உ0)

தன் தமிழ் நூல் செய் தருளும் ஆழ்வார்கள் தம்மில்	திவ்யப் பிரபந்தங்களருளிச் செய்த ஆழ்வார்களுக்குள்ளே	திருப்பல்லாண்டுக்கு ஒப்பதோர் கலை தான் உண்டோ	திருப்பல்லாண்டோ டொத்ததொரு பிரபந்தந்தா னுண்டோ? (இல்லை.)
பெரியாழ்வார்க்கு ஒப்பு ஒருவர் உண்டோ	பெரியாழ்வாரோ டொத்த வொருவர் உளரோ? (இல்லை);	பைதல் நெஞ்சே	பேதை மனமே!
அவர் செய் கலையில்	அவ்வாழ்வார்களருளிச் செய்த நூல்களுள்	நீ உணர்ந்து பார்	இதை நீ விமர்சித்து அறிவாயாக.

* * * இப்பாட்டின் மூன்றாமடியில் "அவர் செய் கலையை" என்று பலரும் ஓதிவரும் பாடம் மறுக்கவும் மறக்கவும் தக்கது. அது அசுத்தம். (உ0)

ஆண்டாள் மதுரகவிகள் உடையவர் இம்மூவருடைய அவதார நாட்களை இனிக் கூறுவேனெனல்.

ஆழ்வார்திருமகளாராண்டாள் * மதுரகவி
யாழ்வாரெதிராசராமிவர்கள்— * வாழ்வாக
வந்துதித்தமாதங்கள் நாள்கள்தம்மின்வாசியையும் *
இந்தவுலகோர்க்குரைப்போம்யாம். (உக)

ஆழ்வார் திருமகளார் ஆண்டாள்	(கீழ்ச் சொன்ன) ஆழ்வாருடைய பெண்பிள்ளையான ஆண்டாளென்ன	வந்து உதித்த	இங்கு வந்து தோன்றப் பெற்ற
மதுரகவியாழ்வார்	மதுரகவி யாழ்வாரென்ன	மாதங்கள் நாள்கள் தம்மின் வாசியையும்	மாஸ நக்ஷத்ரங்களின் வைலக்ஷண்யத்தையும்
எதிராசர் ஆம் இவர்கள்	எம்பெருமானாரென்ன ஆகிய இம்மூவரும்	இந்த உலகோர்க்கு	இவ்வுலகத்தவர்களுக்கு
வாழ்வு ஆக	லோகோஜ்ஜீவனார்த்தமாக	யாம் உரைப்போம்	இனி யாம் எடுத்துரைப் போம்.

* * * பொய்கையார் முதலானவர்கள் எம்பெருமானது திருக்குணக்கடலில் ஆழ்ந்ததனால் ஆழ்வார்களென்று பெயர்பெற்றதுபோல, மதுரகவிகள் நம்மாழ்வாருடைய குணக்கடலில் ஆழ்ந்ததனால் இவரும் ஆழ்வாரெனப் பெற்றாரென்க. ஆண்டாளும் மதுரகவிகளும் திவ்யப் பிரபந்தங்களருளிச் செய்தமைபற்றி இவர்களுக்கும் திருநாள்பாட்டு இட்டருளவேண்டியதாயிற்று. எம்பெருமானார் "தமிழ் மறைகளாயிரமும் மொய்ம்பால் வளர்த்த இதத்தாய் இராமானுசன்" என்றபடி அருளிச் செயல்களை வளர்த்த, தாயாதலாலும் அவர் விஷயமான நூற்றந்தாதிப்பிரபந்தம் அவதரித்திருத்தலாலும் அவர்க்கும் திருநாள்பாட்டு இட்டருள வேண்டியதாயிற்று. திருவரங்கத்தமுதனார் பிரபந்தம் பணித்தவராயிருந்தாலும் அவர்க்கு அர்ச்சைத்திருக்கோலம் அமைந்திலதாதலால் நாள்பாட்டு சேவிக்கப்படலக்ஷியமில்லையென்று விடப்பட்டது. ஆழ்வார்திருமகளார்—ஆழ்வார்களெல்லார்க்கும் திருமகளான என்னவுமாம். (உக)

ஆண்டாளுடைய திருநாள் கூறுதல்.

இன்றோ திருவாடிப்பூரம் * எமக்காக
வன்றோ இங்காண்டாளவதரித்தாள்— * குன்றாத
வாழ்வான வைகுந்தவான்போகந்தன்னையிகழ்ந்து *
ஆழ்வார்திருமகளாராய். (உஉ)

இன்றோ திரு ஆடி பூரம்	திருவாடிப்பூர மென்னும் திருநாள் இன்றைக் கன்றோ;	இன்று	இவ்விருள் தருமா ஞாலத் திலே
ஆண்டாள்	சூடிக் கொடுத்த நாச்சி யார்	ஆழ்வார் திருமகளார் ஆய்	பெரியாழ்வாரது புதல்வி யாய்
குன்றாத வாழ்வு ஆன	நித்ய ஸ்ரீயான	எமக்காக அன்றோ அவ தரித்தாள்	நம் போல்வாருடைய உஜ்ஜீவனத்திற்காக வன்றோ திருவவதாரம் செய்தாள்.
வைகுந்தம் வான் போகம் தன்னை இகழ்ந்து	ஸ்ரீவைகுண்டத்திலுள்ள திவ்ய போகத்தையும் விட்டு		

* * * எம்பெருமான் இவ்வுலகத்தில் திருவவதரித்து கீதோபநிஷத்தைத் தன் முகத்தாலே வெளியிட்டருளி உபகரித்தான்; அது வடமொழியாயும் கஹநமாயுமிருப்பதனால் அனைவர்க்கும் ஒருங்கே பயன்படவில்லை; இக்குறை தீரப் பெரியபிராட்டியார் தாம் வந்து திருவவதரித்து "வேதமனைத்துக்கும் வித்தாகும் கோதை தமிழ்" என்று புகழத்தக்கதான திவ்யப் பிரபந்தத்தை எளிய தமிழ்நடையில் உபகரித்து அஸ்மதாதிகளை உஜ்ஜீவிப்பித்தாள் என்பது இங்கு உணரத்தக்கது. (உஉ)

ஆண்டாளுக்கும் அவளுடைய நன்னாளுக்கும் ஒப்பில்லை யெனல்.

பெரியாழ்வார்பெண்பிள்ளையாய் ஆண்டாள்பிறந்த *
திருவாடிப்பூரத்தின் சீர்மை— * ஒருநாளைக்
குண்டோ மனமேயுணர்ந்துபார் * ஆண்டாளுக்
குண்டாகி லொப்பிதற்குமுண்டே. (உ௩)

ஆண்டாள்	சூடிக்கொடுத்தநாச்சியார்	மனமே உணர்ந்து பார்	நெஞ்சே! இதை ஆராய்ந்து காண்;
பெரியாழ்வார் பெண் பிள்ளை ஆய்	பெரியாழ்வார் திருமகளாக	ஆண்டாளுக்கு ஒப்பு உண்டாகில் இதற்கும் ஒப்பு உண்டு	ஆண்டாளோடொத்த வ்யக்தியுண்டாகில் இந்நாளோடொத்த நாளும் வேறொன்று இருக்கும்.
பிறந்த	அவதரிக்கப் பெற்ற		
திரு ஆடி பூரத்தின் சீர்மை	திருவாடிப்பூர நன்னாளின் பெருமை		
ஒரு நாளைக்கு உண்டோ	மற்றொரு நாளைக்கு உண்டோ?		

* * * முதலடியில் "பெண்பிள்ளை" என்கிற சொல் 'பெண் பிள்ளை' எனத் தொக்கிருப்பதாகக் கொள்ளவேணும்; இல்லையேல் வெண்டளை பிறழும். (உ௩)

ஆண்டாள்பெருமைகூறுதல்.

அஞ்சுகுடிக்கொருசந்ததியாய் * ஆழ்வார்கள்
தஞ்செயலை விஞ்சிநிற்குந்தன்மையளாய்— * பிஞ்சாய்ப்
பழுத்தாளையாண்டாளைப் பத்தியுடன்நாளும் *
வழுத்தாய்மனமேமகிழ்ந்து. (உ௪)

		ஆழ்வார்கள் தம் செயலை விஞ்சி நிற்கும் தன்மையள் ஆய்	ஆழ்வார்களின் படியை அதிசயித்திருக்கு மியல்பினளாய்
அஞ்சு குடிக்கு	(1) ஐந்து குடும்பங்களுக்கு, (2) எம்பெருமானுக்கு என்ன தீங்கு வருகிறதோ வென்று அஞ்சுகின்ற (ஆழ்வார்கள் பதின்மரின்) குடிக்கு	பிஞ்சு ஆய் பழுத்தாளை	இளம் பிராயத்திலேயே அன்பு முதிரப்பெற்ற
		ஆண்டாளை	குடிக்கொடுத்த நாச்சியாரை
		மனமே	நெஞ்சே!
ஒரு சந்ததி ஆய்	ஒரு புதல்வியாய்த் தோன்றி	மகிழ்ந்து	உகந்து
		பத்தி உடன்	பக்தியோடு
		நாளும் வழுத்தாய்	எப்போதும் துதிப்பாயாக.

* * * :—இப்பாட்டில் முதலடி சிலேடையாக அமைந்தது. "அஞ்சு குடிக்கு" என்றது ஐந்து குடும்பங்களுக்கு என்றும், அஞ்சுகின்ற குடும்பத்திற்கு என்றும் பொருள்படும். ஐந்து குடும்பங்கள் எவையென்னில்; ஆண்டாளுக்கு முன்னே அவதரித்த ஏழு ஆழ்வார்களின் குடி ஐந்தாகும்; எங்ஙனே யென்னில்; முதலாழ்வார்கள் மூவரும் சேர்ந்து ஒரு குடி [அயோநிஜ குடும்பம்] என்க; இரண்டாவது திருமழிசையாழ்வாரது குடி; மூன்றாவது நம்மாழ்வாரது குடி; நான்காவது குலசேகராழ்வாரது குடி; ஐந்தாவது பெரியாழ்வாரது குடி. ஆக அஞ்சு குடிக்குமாக ஆண்டாளொருத்தியே வைந்தானமாகத் தோன்றினளென்கை.

ஆண்டாளுக்குப் பிறகு அவதரித்தருளின தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருப்பாணாழ்வார் கலியன் ஆகிய மூவர்க்குங்கூட இவளே சந்ததி என்கிற பொருளும் விளங்கக் குறையில்லை; எங்ஙனே யென்னில், அஞ்சு குடி யென்பதற்கு அஞ்சுகின்ற குடி யென்றும் பொருள் படுதலால் ஆழ்வார்கள் பதின்மரையும் இச் சொல்லால் ஸங்க்ரஹிக்கக் குறையில்லை. எம்பெருமானுக்கு என்ன அபாயம் நேருமோ! என்று அஞ்சுகை பதின்மர்க்கும் உளதாதலால் அப்பதின்மரையும் அஞ்சுகுடியென்னத் தட்டில்லை; ஆகவே ஆழ்வார்கள் பதின்மர்க்கும் ஆண்டாளொருத்தியே புதல்வியாகத் தோன்றியவள் என்கிற பரமார்த்தமும் தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று. * ப்ரஜயா பித்ருப்ய: * என்று வேதத்தில் ஓதப்பட்டதொரு கடனும் ஆழ்வார்கட்கு ஆண்டாளால் தீர்ந்ததென்கை.

ஆழ்வார்கள் இயற்கையிலே ஆண்களாய்ப் பிறந்து பெண்மையை ஏறிட்டுக்கொண்டு பேசினார்கள்; ஆண்டாள் அப்படியல்லாமல் இயற்கையிலேயே பெண்ணாய்ப் பிறந்து புருஷோத்தமனை யநுபவிக்குந் திறத்தில் சிறந்த உரிமையுடையளானதுபற்றி "ஆழ்வார்கள் தம் செயலை விஞ்சி நிற்கும் தன்மையளாய்" என்றருளிச்செயலாயிற்று. இவள் பருவம் நிரம்புவதற்கு முன்னமே * வானிடை வாழுமவ்வானவர்க்கு * என்பது முதலான பாசுரங்களில் தானே பணித்தபடி பகவத்விஷயத்தில் அன்பு அதிகரிக்கப் பெற்றவளாதலால் "பிஞ்சாய்ப் பழுத்தாள்" எனப்பட்டாள். "அவரப்ராயத் தொடங்கி" என்றதும் காண்க. வழுத்துதல்—துதித்தல். (உ௪)

மதுரகவியாழ்வாரின் திருநாள் கூறுதல்.

ஏரார்மதுரகவி யிவ்வுலகில்வந்துதித்த *
சீராருஞ்சித்திரையில் சித்திரைநாள் —* பாருலகில்
மற்றுள்ளவாழ்வார்கள் வந்துதித்தநாள்களினும் *
உற்றதெமக்கென்றுநெஞ்சேயோர். (உ௫)

ஏர் ஆர் மதுரகவி	சிறப்புப் பொருந்திய மதுரகவிகள்
இவ் வுலகில் வந்துதித்த	இவ்வுலகத்தில் வந்து தோன்றப்பெற்ற
சீர் ஆரும் சித்திரையில் சித்திரை நாள்	சிறப்புடைய சித்திரை மாதத்துச் சித்திரை நக்ஷத்திரமானது (எப்படிப்பட்டதென்றால்)
பார் உலகில்	பூலோகத்தில்
மற்றுள்ள ஆழ்வார்கள்	பொய்கையார் முதலான மற்ற ஆழ்வார்கள்
வந்து உதித்த நாள்களினும்	வந்து தோன்றிய நாள்களிற் காட்டிலும்
எமக்கு உற்றது	நமக்கு மிகவும் உபாதேயமானது
என்று நெஞ்சே ஓர்	என்று மனமே! பிரதிபத்தி பண்ணுவாயாக.

* * *:—ஸ்ரீவசனபூஷணத்தில் நான்காம் பிரகரணத்தில் "உண்டபோதொருவார்த்தையும் உண்ணாதபோதொருவார்த்தையும் சொல்லுவார் பத்துப்பேருண்டிறே; அவர்கள் பாசுரங்கொண்டன்று இவ்வர்த்தம் அறுதியிடுவது; அவர்களைத் திருத்தினாரொருவருண்டிறே; அவர் பாசுரங்கொண்டு இவ்வர்த்தம் அறுதியிடக் கடவோம்" என்று மதுரகவிகளுக்கு ஏற்றம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அதை நோக்கி இப்பாசுரம் அவதரித்ததென்க. 'ஆசார்யனே உபாயம்' என்கிற அர்த்தம் இவருடைய திவ்யப்பிரபந்தமான கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பினாலேயே அறுதியிடப்படுவதனால் இவ்வேற்றம் தகும். (உரு)

மதுரகவிகளின் பிரபந்தம் நாலாயிரத்தினுள் சேர்ந்தமை கூறுதல்.

வாய்த்ததிருமந்திரத்தின் மத்திமமாம்பதம்போல் *
சீர்த்த மதுரகவி செய்கலையை— * ஆர்த்தபுகழ்
ஆரியர்கள் தாங்கள் அருளிச்செயல்நடுவே *
சேர்வித்தார் தாற்பரியம்தேர்ந்து. (உசா)

வாய்த்த	நமக்கு ஏற்றதான
திருமந்திரத்தில்	அஷ்டாக்ஷரமஹாமந்த்ரத்தில்
மத்திமம் ஆம் பதம் போல்	இடையிலுள்ளதான நம: பதம் போன்றதாக
மதுரகவி செய்	மதுரகவிகள் செய்தருளின
சீர்த்த கலையை	திவ்யப் பிரபந்தத்தை
ஆர்த்த புகழ்	நிறைந்த புகழையுடையரான
ஆரியர்கள் தாங்கள்	பூருவாசாரியர்கள்
அருளிச் செயல் நடுவே	நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தங்களோடே
சேர்வித்தார்	சேர்த்தருளினார்கள்; (எதனாலே யென்னில்)
தாற்பரியம் தேர்ந்து	அர்த்தம் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு பிரபந்தத்தின் கருத்தை நோக்கியாம்.

* * *—ஆழ்வார்களருளிச்செய்த திவ்யப் பிரபந்தங்களெல்லாம் எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபரூப குணவிபூதி சேஷ்டிதங்களைப் பரக்கப் பேசுவன; அப்படிப்பட்ட திவ்யப்பிரபந்தங்களினிடையே ஆழ்வார்ஸ்தோத்திரமான இவரது பிரபந்தம் சேருவதற்கு நியாயமில்லையே யென்று சிலர் சங்கிக்கக் கூடுமாதலால் அன்னவர்கட்குத் தெளிவு பெறுத்துமிப்பாசுரம். ஆழ்வார்களின் திவ்யப்பிரபந்தங்களெல்லாம் பெரும்பாலும் திருமந்திரம் த்வயம் சரமச்லோகம் ஆகிய ரஹஸ்யத்ரயத்தின் பொருள்களையே விவரிப்பனவாகும்; அதில் திருமந்திரத்தில் நடுவேயுள்ளதான நம:பதத்தில் நம் ஆசாரியர்கள் முக்கியமாக பாகவத சேஷத்வத்தை அநுஸந்தித்துப் போருவர்கள். இவ்விஷயம் முமுக்ஷுப்படியிலும் அதன் வியாக்கியானத்திலும் விசதம். அப்படிப்பட்ட பாகவத சேஷத்வத்தையே பரக்கப் பேசுமதான கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு ஆழ்வாரருளிச்செயல்களிடையே சேர்ந்து நிகழவேண்டுவது அவசியம் என்று நம் ஆசாரியர்கள் திருவுள்ளம் பற்றினார்களென்றதாயிற்று. (உசா)

எம்பெருமானார் திருநாள் கூறுதல்.

இன்றுலகீர் சித்திரையில் ஏய்ந்ததிருவாதிரைநாள் *
என்றையினுமின்றிதனுக்கேற்றமேன்தான் —* என்றவர்க்குச்
சாற்றுகின்றேன்கேண்மின் எதிராசர்தம்பிறப்பால் *
நாற்றிசையும்கொண்டாடும்நாள். (உஎ)

உலகீர்	உலகத்தவர்களே!	சாற்றுகின்றேன்	விடை கூறுகின்றேன்;
இன்று	இந்நாள்	கேண்மின்	கேளுங்கள்;
சித்திரையில் ஏய்ந்த	சித்திரை மாதத்தில் பொருத்தம் பெற்ற	எதிராசர் தம்	யதிராஜரான உடையவருடைய
திரு ஆதிரை நாள்	திருவாதிரை நக்ஷத்திரம்;	பிறப்பால்	திருவவதாரத்தினால்
என்றையிலும்	மற்றுமுள்ள தினங்களைக் காட்டிலும்	நால் திசையும்	நாலு திசைகளிலுமுள்ளவர்கள்
இன்று இதனுக்கு	இற்றை நாளுக்கு	கொண்டாடும் நாள்	கொண்டாடுகின்ற நாளாமிது.
ஏற்றம் ஏன் தான் என்றவர்க்கு	சிறப்பு என் கொல்? என்று கேட்பவர்களுக்கு		

(இதுவுமது.)

ஆழ்வார்கள்தாங்கள் அவதரித்தநாட்களினும் *
வாழ்வானநாள்நமக்கு மண்ணுலகீர் —* ஏழ்பாரு
முய்ய வெதிராசருதித்தருளும் * சித்திரையில்
செய்ய திருவாதிரை. (உஅ)

மண் உலகீர்	மண்ணுலகத்தவர்களே!	ஏழ் பாரும் உய்ய	உலகமெல்லாம் உஜ்ஜீவிக்கும்படி
ஆழ்வார்கள் தாங்கள்	பொய்கையார் முதலான ஆழ்வார்கள்	எதிராசர் உதித்தருளும்	எம்பெருமானார் திருவவதரிக்கப்பெற்ற
அவதரித்த நாட்களிலும்	அவதரிக்கப்பெற்ற நாட்களைவிட	சித்திரையில் செய்ய திரு ஆதிரை	சித்திரைமாதத்தில் சிறப்புடைத்தான திருவாதிரையேயாம்.
நமக்கு வாழ்வு ஆன நாள்	நமக்கு விசேஷித்து உஜ்ஜீவன ஹேதுவான நாள் (எது வென்றால்)		

* * * ஆழ்வார்கள் திவ்யப்ரபந்தங்களை யருளிச்செய்த மாத்திரமே; அவற்றைப் பல படிகளாலும் வளர்த்தருளினவர் எம்பெருமானாரே யாதலாலும், இவ்விஷயத்தை அக்காலத்திலேயே "தமிழ்மறைகளாயிரமும் ஈன்ற முதல் தாய் சடகோபன், மொய்ம்பால் வளர்த்த இதத் தாய் இராமாநுசன்" "எங்கள் கதியே இராமாநுச முனியே! சங்கை கெடுத்தாண்ட தவராசா! பொங்குபுகழ் மங்கையர்கோனீந்த மறையாயிரமனைத்தும் தங்குமனம் நீயெனக்குத் தா" என்பவை முதலான தனியன்களால் பூருவர்கள் வெளியிட்டிருந்ததனாலும், பெற்றவர்களைக் காட்டிலும் வளர்த்தவர்களுக்கே பெருமை பொருந்துமாதல்பற்றி இப்பாசுரம் மிகப் பொருத்தமாக அமைகின்றது. (உஅ)

(இதுவுமது.)

எந்தையெதிராசர் இவ்வுலகிலெந்தமக்கா *
வந்துதித்த நாளென்னும் வாசியினால் —* இந்தத்
திருவாதிரைதன்னின் சீர்மைதனைநெஞ்சே *
ஒருவாமலெப்பொழுதுமோர். (உகூ)

அருளிச் செயல்களுக்கு அவதரித்த வியாக்கியானங்களைப்பற்றிக் கூறுவோமெனல்.

ஆழ்வார்களேற்றம் அருளிச்செயலேற்றம் *
தாழ்வாதுமின்றியவைதாம்வளர்த்தோர் —* ஏழ்பாரு
மூய்ய அவர்செய்தவியாக்கியைக ளுள்ளதெல்லாம் *
வையமறியப்பகர்வோம் வாய்ந்து. (௩௪)

ஆழ்வார்கள் ஏற்றம்	ஆழ்வார்களுடைய வைபவமும்	ஏழ் பாரும் உய்ய	உலகங்களெல்லாம் உஜ்ஜீவிக்குமாறு
அருளிச்செயல் ஏற்றம்	அவர்களுடைய திவ்ய ஸூக்திகளின் வைபவமும்	அவர் செய்த	அவ்வாசாரியர்கள் அருளிச் செய்த
தாழ்வு ஆதும் இன்றி அவை	ஒரு குறையுமறுதபடி அவற்றை	வியாக்கியைகள் உள்ளது எல்லாம்	வியாக்கியானங்களெல்லாவற்றையும்
வளர்த்தோர் தாம்	வளர்த்தவர்களான பூருவாசாரியர்களேயும்	வையம் அறிய வாய்ந்து பகர்வோம்.	உலகத்திலுள்ளார் அறியுமாறு பொருத்தமாகக் கூறுவோமாக.

* *—இதில் மூன்றாமடியில் "அவர்கள் செய்த" என்றோதுவது பொருந்தாது; வெண்டளைபிறழும். 'அவர் செய்த' என்பதே சுத்தபாடம். (௩௪)

ஆழ்வார்களையுமருளிச்செயல்களையும் கனக்க மதிக்க வேண்டுமெனல்

ஆழ்வார்களையு மருளிச்செயல்களையும்.*
தாழ்வா நினைப்பவர்கள்தாம் * நரகில்—வீழ்வார்க
ளென்றுநினைத்து நெஞ்சே யெப்பொழுதும்நீயவர்பால்*
சென்றணுகக் கூசித் திரி. (௩௫)

நெஞ்சே	மனமே!;	நரகில் வீழ்வார்கள் என்று நினைத்து	நரகத்தில் விழுந்து பரிதபிப்பார்களென்று நிச்சயித்து
ஆழ்வார்களையும்	பொய்கையார் முதலான ஆழ்வார்களையும்		
அருளிச்செயல்களையும்	அவர்களது திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளையும்	அவர் பால்	அப்படிப்பட்ட பாவிகளிடத்தே
தாழ்வு ஆ நினைப்பவர்கள் தாம்	குறைவாக எண்ணுகின்றவர்கள்	சென்று அணுக	சென்று கிட்ட
		கூசி திரி	கூச்சத்துடனிருப்பாயாக.

* *—கீழ்ப்பாட்டில் பிரதிஜ்ஞை செய்தபடியே திவ்யப்பிரபந்த வியாக்கியானங்களைப் பற்றி யருளிச் செய்யத் தொடங்க வேண்டியது ப்ராப்தமாயிருக்க, அதைவிட்டு இப்பாசுரம் முதலாக நான்கு பாசுரங்கள் வேறு விஷயமாக அருளிச் செய்வதேன்? என்னில்; இவை ப்ராஸங்கிகமாக அருளிச் செய்யப்படுகின்றன. கீழ்ப்பாட்டில், ஆழ்வார்களேற்றமுமருளிச்செயலேற்றமும் குன்றயாதபடி அவற்றை வளர்த்தருளின ஆசாரியர்களைப் பற்றி ப்ரஸ்தாவிக்கையாலே அப்படிப்பட்ட ஆசாரியர்களின் திருவுள்ளம் புண்படுமாறு சில த்ரமிடோபநிஷத்பாஹ்ய க்ஷுத்ரஜந்துக்கள் தோன்றி ஆழ்வார்களையும் அருளிச் செயல்களையும் தூஷித்துக் கொண்டிருந்ததனால் அவர்களுடைய ஸஹவாஸமும் வர்ஜநீயமென்று இப்பாசுரத்தினலருளிச் செய்ய ப்ராப்தமாயிற்று.

இதில் இரண்டாமடியில் "தாழ்வாக" என்று பாடம் வழங்கிவருகிறது. எனினும் வெண்டளை பிறழ நிற்றலால் அது கொள்ளத் தக்கதன்று. "தாழ்வா" என்றே ஓதுக. (௩௬)

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் முதலான ஆசாரியர்களே நமக்குக் கதியெனல்.

தெருளுற்றவாழ்வார்கள் சீர்மையறிவாரார் *
அருளிச்செயலையறிவாரார்—* அருள்பெற்ற
நாதமுனிமுதலாம் நந்தேசிகரையல்லால் *
பேதைமனமேயுண்டோபேசு. (௩௭)

பேதை மனமே	அறிவில்லாத மனமே!,	அருள் பெற்ற நாதமுனி முதலாம்	ஆழ்வாருளை லபிக்கப் பெற்ற ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் முதலாக வுள்ள
தெருள் உற்ற ஆழ்வார்கள் சீர்மை அறிவார் ஆர்	யதார்த்த ஞானிகளான ஆழ்வார்களின் பெருமையை அறியுமவர்கள் யார்?	நம் தேசிகரை அல்லால் உண்டோ	நம் ஆசாரியர்களைத் தவிர வேறு யாரேனு முண்டோ?
அருளிச் செயல் சீர்மையை அறிவார் ஆர்	திவ்ய ஸூக்திகளின் பெருமையை அறியுமவர்கள் யார்?	பேசு	ஆராய்ந்து சொல்லுவாயாக.

* * * இப்பாட்டில் ஸஹவாஸ போக்ய ரஸ்தாராக கழிக்கப்பட்ட பாவிகள் வைஷ்ணவர்கள் போலக் காணப்படினும் அவர்கள் ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் முதலான நம்பூர்வாசாரியர்களின் பரம்பரையில் படிந்தவர்களல்லர், எங்கிருந்தோ வந்து புகுந்தவர்கள் என்று காட்டுதற்காக இப்பாசுர மருளிச் செய்யப்பட்ட தென்க.

இதில் மூன்றாமடியில் "முதலான" என வழங்கும் பாடம் வெண்டளைக்கு ஒவ்வாததால் சுத்த பாடமன்று. "நாதமுனி முன்னான" என்று சிலருடைய பாடமாம். (௨௧)

ஆசார்ய பரம்பரையில் எம்பெருமானார்க்குள்ள ஏற்றங்கூறுதல்.

ஓராண்வழியா யுபதேசித்தார்முன்னோர் *
ஏராரெதிராசரின்னருளால் —* பாருலகில்
ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம் ஆரியர்காள் கூறுமென்று *
பேசி வரம்பறுத்தார் பின்.

முன்னோர்	உடையவர்க்கு முன்னே யிருந்த ஆசாரியர்கள்	ஆரியர்காள்	ஆரியர்களே!" (என்று தம் அடியார்களை விளித்து (நீங்கள்)
ஓர் ஆண் வழி ஆய்	ஒவ்வொருவர் வழியாக	பார் உலகில்	இப்பூமண்டலத்தில்
உபதேசித்தார்	அர்த்த விசேஷங்களை உபதேசித்துப் போந்தார்கள்;	ஆசை உடையோர்க்கு எல்லாம்	(அர்த்தங்கள் கேட்க) ஆசையுடையா ரெல்லார்க்கும்
பின்	அவர்களுக்குப் பிறகு	கூறும் என்று பேசி	உபதேசியுங்கள், என்று நியமித்து
ஏர் ஆர் எதிராசர்	சிறப்பு வாய்ந்த எம்பெருமானார்		
இன் அருளால்	(தமது) பரமகிருபையினாலே,	வரம்பு அறுத்தார்	முன்னோர்கள் வைத்துக் கொண்டிருந்தவொரு வரம்பைப் போக்கிவிட்டார்.

* * * இப்பாட்டில் "நாதமுனி முதலாம் நம் தேசிகரை" என்று அருளிச் செய்தவர் எம்பெருமானாரை விசேஷித்து எடுத்துக் கூறவேண்டி இப்பாசுரமும் மேற்பாசுரமும் அருளிச் செய்கிறார். எம்பெருமானாரைப் பற்றி ஆர்த்திப் பிரபந்தத்தில் "மாறனுரை செய்த தமிழ் மறை வளர்த்தோன் வாழியே" என்று இவர் தாமே அருளிச் செய்தவராதலால் அவ்வெம்பெருமானார் தமிழ் மறையை வளர்த்தருளின பிரகாரங்களில் மிக முக்கியமானதொரு பிரகாரத்தை இப்பாசுரத்தில் அருளிச் செய்கிறார். ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் முதலான பூருவாசாரியர்கள் திவ்யப் பிரபந்த வியாக்கியானங்களை இட்டருள வல்லவர்களாயிருந்தும் ஒருவரும் இட்டருளவில்லை; உபதேசித்து வந்தார்களத்தனை, அப்படி உபதேசித்ததும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஒரு திரளாகக் கூட்டி உபதேசித்ததுமில்லை; ஒரு ஆசிரியர் ஒரு சிஷ்யர்க்கு உபதேசிப்பது என்கிற முறையில் ஓராண்வழியடைவாகவே உபதேசம் நிகழ்ந்து வந்தது. எம்பெருமானார் காலம் வரையில் இங்ஙனே நடந்து வந்ததாயிற்று. இதில் குறைகண்ட எம்பெருமானார் 'இங்ஙனே வரம்பு இருக்கத் தகாது; இதனால் நம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவதர்சனம் ஸங்குசிதமாகிறதேயல்லது விரிவு பெறுகின்றதில்லை; இந்த வரம்பை அறுத்தே யாகவேணும்' என்று திருவுள்ளம் பற்றி, பாருலகில் ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம் ஆரியர்காள்! கூறுமென்று பேசி வரம்பறுத்தாராம்; அதனாலேயே திருவாய்மொழிக்கு வியாக்கியானங்கள் விசேஷமாக அவதரிக்க இடமுண்டாயிற்றென்று இப்பாசுரத்தினால் தெரிவித்தவாறு.

பிள்ளை லோகாசார்யர் முதலானார் அநேக ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களை அருளிச் செய்து அருளிச் செயல் பொருளை வளர்த்தருளினதற்கும் இத்தகைய எம்பெருமானார் நியமனமே மூலம் என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டதாகக் கொள்க. ஆசாரியர்களை அநுவ்ருத்தி ப்ரஸந்நாசார்யர்களென்றும் க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யரென்றும் இரண்டு வகையாகப் பிரித்து, முன்புள்ள ஆசார்யர்களை அநுவ்ருத்தி ப்ரஸந்நாசார்யர்களென்றும் எம்பெருமானாரை க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யரென்றும் நம் முதலிகள் வழங்கி வருவதற்கும் காரணம் இப்பாசுரத்தினால் நிரூபிக்கப்பட்டதாயிற்று. (௩௭)

எம்பெருமானார் தரிசனமென்ற வழக்குக்கு அடி கூறுதல்.

எம்பெருமானார் தரிசனமென்றேயிதற்கு *
நம்பெருமாள்பேரிட்டு நாட்டிவைத்தார் —* அம்புவியோர்
இந்தத்தரிசனத்தை யெம்பெருமானார்வளர்த்த *
அந்தச் செயலறிகைக்கா. (௩௮)

இந்த தரிசனத்தை	இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தை	நம் பெருமாள்	ஸ்ரீரங்கநாதர்
எம்பெருமானார் வளர்த்த அந்த செயல்	எம்பெருமானார் வளர்த்தருளினாரென்னுமந்த விஷயத்தை	இதற்கு	இந்த ஸித்தாந்தத்திற்கு
அம் புவியோர் அறிகைக்கு	இப்பூமண்டலத்திலுள்ளாரெல்லாரும் தெரிந்து கொள்ளும் பொருட்டு	எம்பெருமானார் தரிசனம் என்றே பேர் இட்டு	"ஸ்ரீராமாநுஜதர்சநம்" என்கிற திருநாமம் சாற்றி
		காட்டி வைத்தார்	ஸ்தாபித்தருளினார்.

* * * :—இப்பாட்டில் எம்பெருமானாருடைய திருவுள்ளத்தின் வைசால்யத்தை அருளிச் செய்த ப்ரஸங்கத்திலே அவ்வெம்பெருமானாருடைய திருநாமத்தையிட்டே நடந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ தர்சனத்தை வ்யபதேசிக்க நேர்ந்த பெருமையையும் வெளியிடவேண்டி இப்பாசுரமருளிச் செய்கிறார். கலியுகாதியில் திருவவதரித்த நம்மாழ்வாரது காலத்திற்கு முன்னமே அநாதியாக

விளக்கிவருமதான இந்தத் தர்சனத்தை 'ஸ்ரீராமாநுஜதர்சநம்' என வழங்கி வருவானேன்? இத்தர்சனம் ஸ்ரீராமாநுஜரால் நூதனமாக நிரூபிக்கப்பட்டதா என்னே? என்று சிலர் சங்கிப்பதுண்டு; அந்தசங்கைக்குப் பரிஹாரமும் இப்பாசுரத்தினால் செய்ததாகிறது. ஸ்ரீராமாநுஜதர்சனமென்று வழங்கிவரும்படி நியமித்தருளினவர் ஸ்ரீரங்கநாதர்; அப்படி அவர் நியமித்ததற்குக் காரணம் இத்தர்சனத்தை ஸ்ரீராமாநுஜர் பலபடிகளாலும் வளர்த்தருளினரென்பது தான். திவ்யப்ரபந்தங்களை வளர்த்தருளினது இங்கு முக்கியமானது.

"அந்தச் செயலே" என்று சிலர் ஓதும் பாடத்தில் வெண்டளைபிறழுமாதலால் அது கொள்ளத்தக்கதன்று. "அந்தச் செயலறிகைக்கா" என்பதே சுத்தபாடமென்க. (௩௮)

திருவாய்மொழிக்கு வியாக்கியானஞ் செய்தருளின ஆசிரியர்கள் ஐவர் எனல்.

பிள்ளான்நஞ்சீயர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை *
தெள்ளார்வடக்குத்திருவீதிப்— பிள்ளை *
மணவாளயோகி திருவாய்மொழியைக்காத்த *
குணவாளரென்று நெஞ்சேகூறு. (௩௯)

பிள்ளான்	திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான்	திருவாய்மொழியை	(நம்மாழ்வாருடைய) திருவாய்மொழியை
நஞ்சீயர்	நஞ்சீயர்	காத்த	(வியாக்கியான முகத்தாலே) காத்தருளின
பெரியவாச்சான் பிள்ளை	பெரியவாச்சான் பிள்ளை		
தென் ஆர் வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை	தெளிந்த ஞானம் மிக்க வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை	குணவாளர் என்று	மஹான்களென்று
மணவாளயோகி	வாதிகேஸரி அழகிய மணவாளச் சீயர் (ஆகிய இந்த ஐந்து ஆசிரியர்கள்)	நெஞ்சே	மனமே!
		கூறு	இவர்களது பெருமையைப் பேசு.

* * *—திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் முதலான ஐந்து ஆசிரியர்கள் திருவாய்மொழிக்குச் செய்தருளின வியாக்கியானங்கள் இன்னின்னவையென்று மேல் ஐந்து பாசுரங்களாலே விசதமாக அருளிச் செய்யப்படுதலால், அவ்வைவரை இங்குத் திருவாய்மொழியைக் காத்த குணவாளராகக் கூறினது பொருந்தும். வியாக்கியானமியற்றுவதும் ஒருவகையான ரக்ஷணமாதலால் 'காத்த' என்னக் குறையில்லை. 'நெஞ்சே கூறு' என்றது! நெஞ்சே சிந்தைசெய் என்றபடி. (௩௯)

வியாக்கியான கர்த்தாக்களின்மீது நன்றிபாராட்டுதல்.

முந்துறவேபிள்ளான்முதலானோர் செய்தருளும் *
அந்தவியாக்கியைகளன்றாகில் * —அந்தோ
திருவாய்மொழிப்பொருளைத் தேர்ந்துரைக்கவல்ல
குருவார் * இக்காலம்நெஞ்சேகூறு. (௪0)

நெஞ்சே	மனமே!,	அந்த வியாக்கியைகள்	அப்படிப்பட்ட வியாக்கியானங்கள்
முந்துறவே	முன்னம்		
பிள்ளான் முதலானோர் செய்தருளும்	திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் முதலான ஆசாரியர்கள் அருளிச்செய்த	அன்று ஆகில்	அவதரித்திராவிடில்
		இக் காலம்	இக்காலத்தில்
		திருவாய்மொழி பொருளை	திருவாய்மொழியின் அர்த்தங்களை

தேர்ந்து உரைக்க வல்ல குரு ஆர் — ஆராய்ந்து எடுத்துச் சொல்லவல்ல குரவர்யாருளர்?
கூறு அந்தோ — சொல்லு; (ஆனந்தக்குறிப்பு.)

ஆறுயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

தெள்ளாரும்ஞானத் திருக்குருகைப்பிரான்
பிள்ளான் * எதிராசர்பேரருளால் —* உள்ளாரும்
அன்புடனே மாறன்மறைப்பொருளையன்றுரைத்தது *
இன்பமிகுமாறுயிரம். (சக)

தெள் ஆரும் ஞானம் — தெளிவுமிக்க ஞானத்தை யுடையரான
திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் — பிள்ளானென்கிற ஆசிரியர்
எதிராசர் பேர் அருளால் — எம்பெருமானாருடைய பரம கிருபையினாலே
உள் ஆரும் அன்புடனே — ஹார்த்தமான ப்ரீதியோடே
அன்று — அக்காலத்தில்
மாறன் மறை பொருளை — திருவாய் மொழிப் பொருளை (விவரிக்க)
உரைத்தது — அருளிச் செய்த வியாக்கியானம்
இன்பம் மிகும் ஆறுயிரம் — ரஸம் மிகுந்த ஆறுயிரப் படி யென்பதாம்.

* * * ஆறுயிரம் க்ரந்தம் கொண்ட நூலுக்கு ஆறுயிரப்படி யென்று பெயர். முப்பத்தி ரண்டெழுத்துக்கு க்ரந்தமென்று ஸங்கேதம். சிறிது ஏறக்குறைய ஆறுயிரம் க்ரந்தமிருக்கு மென்றுகொண்டு இங்ஙனே திருநாமமிடப்பட்டது. இப்படியே மேலுங் கொள்க. (சக)

ஒன்பதினுயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

தஞ்சீரைஞானியர்கள் தாம்புகழும் வேதாந்தி *
நஞ்சீயர்தாம்பட்டர்நல்லருளால் —* எஞ்சாத
ஆர்வமுடன்மாறன் மறைப்பொருளையாய்ந்துரைத்தது *
ஏரொன்பதினுயிரம். (சஉ)

தம் சீரை ஞானியர்கள் தாம் புகழும் — தமது திருக்குணங்களை அறிவுடையார் கொண்டாடா நின்ற
வேதாந்தி — வேதாந்தியென்று ப்ரஸித்தரான
நஞ்சீயர் தாம் — நஞ்சீயரென்னுமாசிரியர்
பட்டர் நல் அருளால் — பட்டருடைய பரமகிருபையினால்
எஞ்சாத ஆர்வம் உடன் — குறையாத [பரிபூர்ணமான] அன்புடனே
மாறன் மறை பொருளை — திருவாய் மொழிப் பொருளை
ஆய்ந்து — ஆராய்ந்து
உரைத்தது — அருளிச் செய்த வியாக்கியானம்
ஏர் ஒன்பதினுயிரம் — அழகிய ஒன்பதினுயிரப் படி யென்பதாம்.

இருபத்திநாலாயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

நம்பிள்ளைதம்முடைய நல்லருளாலேவியிட *
பின்பெரியவாச்சான்பிள்ளையதனால்— * இன்பா
வருபத்தி மாறன் மறைப்பொருளைச்சொன்னது *
இருபத்திநாலாயிரம். (சங)

நம்பிள்ளை — நம்பிள்ளையென்னுமாசிரியர்
தம்முடைய நல் அருளால் — தமது பரமகிருபையினால்
ஏவியிட — நியமித்தருள,
பின் அதனால் — பிறகு அந்த நியமனத்தை யடியொற்றி

பெரியவாச்சான் பிள்ளை	பெரியவாச்சான்பிள்ளை யென்னுமாசிரியர்	மறை	தமிழ் வேதமான திருவாய் மொழியினுடைய
		பொருளை	அர்த்தங்களை (விவரித்து)
இன்பு ஆ வரு பத்தி மாறன்	ஆனந்தரூபமாகப் பெருகின்றபக்தியையுடையரான நம்மாழ்வாரருளிச் செய்த	சொன்னது	அருளிச்செய்த வியாக்கியானம்
		இருபத்திநாலாயிரம்	இருபத்திநாலாயிரப்படி யென்பதாம்.

* * * ஆசாரியர்கள் வியாக்கியான நூல்களை எழுதி யருள்வதற்குப் பலகாரணங்களுண்டு; பின்புள்ளாருடைய உஜ்ஜீவனார்த்தமாகச் சிலர் எழுதுபவர்கள்; ஸ்வாசார்யர் உபந்யஸித்தருளும் அர்த்தவிசேஷங்கள் பெருக்காறு போலன்றிக்கே * அதிலே தேங்கின மடுக்கள்போலே விளங்கவேணுமென்று சிலர் எழுதுவர்கள்; ஸ்வாசார்யர் எடுபடுத்தும்படி நியமித்தருள அதனாலே சிலர் எழுதுவர்கள்; தம்முடைய புலமையைக் காட்டிவைப்போமென்று கருதிச் சிலர் எழுதுவர்கள்; இங்ஙனேயுள்ள பல வகைகளில், பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியான மிட்டருளினது ஸ்வாசார்யரான நம்பிள்ளையின் நியமனத்தினால் என்பது இப்பாசுரத்தினால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இன்பா வருபத்தி மாறன் = ஆழ்வாருடைய பக்தியானது ஆனந்த ரூபமென்க. (சங)

ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

தெள்ளியதாநம்பிள்ளை செப்புநெறிதன்னை *
வள்ளல் வடக்குத்திருவீதிப்—பிள்ளை * இந்த
நாடறிய மாறன்மறைப்பொருளைநன்குரைத்தது *
ஈடுமுப்பத்தாறாயிரம். (சச)

நம்பிள்ளை	நம்பிள்ளை யென்னுமாசிரியர்	மாறன் மறை பொருளை	திருவாய்மொழியின் அர்த்தங்களை
தெள்ளியதா ஆ செப்பு	தெளிவாக அருளிச்செய்த		
நெறி தன்னை	ஸ்ரீஸூக்திக்ரமத்தை (உட்கொண்டு)	இந்த நாடு அறிய	இவ்வுலகமெல்லாம் தெரிந்து கொள்ளும்படி
வள்ளல்	உதாரரான	நன்கு உரைத்தது	நன்றாக அருளிச் செய்த வியாக்கியானம்
வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை	வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளையென்னுமாசிரியர்	ஈடுமுப்பத்தாறாயிரம்	ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படி யென்பதாம்.

* *—நம்பிள்ளையின் உபந்யாஸத்தைப் பகலெல்லாம் கேட்டிருந்து இரவிலே எடுபடுத்தி வைத்தவர் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை. இவர் பெரியவாச்சான் பிள்ளையைப்போலே நம்பிள்ளையின் நியமனமடியாக எழுதினாரல்லர்; ஆனதுபற்றியே இந்த வியாக்கியானத்தை நம்பிள்ளை வாங்கி உள்ளே வைத்தருளியிருந்து பிறகு பகவந்நியமனத்தாலே பிரசாரத்திற்கு அருளும்படியாயிற்று. இப்பேராசிரியர் தொண்டர்க்கு அமுதான ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படியை அருளிச்செய்தவரேயன்றிக்கே, உலகுக்கு இருபரராய் சந்திரஸூர்யர்கள்போன்ற 'லோகாசார்யர் அழகியமணவாளப் பெருமாள் நாயனார்' என்னும் இரண்டு புத்ரரத்னங்களையும் பெற்று உதவியதுபற்றி "வள்ளல்வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை" என்றார். (சச)

பன்னீராயிரப்படி பிறந்தமை பகர்தல்

அன்போடழகிய மணவாளச்சீயர் *
பின்போரும்கற்றறிந்து பேசுகைக்கா — *தம்பெரிய
போதமுடன் மாறன்மறையின் பொருளுரைத்தது *
ஏதமில்பன்னீராயிரம். (௪௫)

அழகிய மணவாளச் சீயர்	வாதிகேஸரி அழகிய மணவாள முனியவர்	தம் பெரிய போதம் உடன்	தமது பெரிய ஞானத்தினால்
பின்போரும்	பின்னுள்ளவர்களும்	மாறன் மறையின் பொருள் உரைத்தது	திருவாய்மொழிக்குப் பதவுரை கூறிய நூல்
அன்போடு கற்று அறிந்து பேசுகைக்கா	அன்புடன் அதிகரித்தறிந்து (பிறர்க்கும்) பேசுவதற்குப் பயன்படுமாக	ஏதம் இல்	குற்றமற்றதான
		பன்னீராயிரம்	பன்னீராயிரப்படி யென்பதாம்.

* * * வாதிகேஸரிஜீயர் திருவாய்மொழிக்கு இட்ட வியாக்யானம் ப்ரதிபதார்த்த ரூபமாதலால் பதங்களின் மேல் பொருளறிந்து கொள்வதற்கு இது எளிய உரையென்பது பற்றி "பின்போரும் அன்போடு கற்றறிந்து பேசுகைக்கா" எனப்பட்டது. "தம்பெரியபோதமுடன்" என்றவிடத்து ஆழ்ந்த கருத்து ஒன்றுண்டு; அதாவது—வாதிகேஸரி ஜீயர் நம்பிள்ளையினுடைய சிஷ்யபரம்பரையிலே படிந்து கேட்டவராயிருந்தும் சில சில விடங்களில் பூர்வாசார்ய வியாக்யானங்களுக்கு மாறாக எழுதியிருப்பது முண்டு; திருவாய்மொழிக்குப் போலவே திருவிருத்தத்திற்கும் இவர் ஒரு சிறிய வியாக்யானம் இயற்றியுள்ளார்; இரண்டிலும் இங்ஙனே ஸ்வதந்த்ரமாகச் சில அர்த்தங்களை இவர் எழுதியிருப்பது கொண்டு 'தம் பெரிய போதமுடன்' என்ன வேண்டியதாயிற்று. ஆசார்யக்ருபாதீனமான போதமன்றிக்கே, தம் போதம்—ஸ்வதந்த்ரமான போதம் என்றபடி. மேலே "முன்னோர் மொழிந்த முறை தப்பாமல் கேட்டு" என்கிற பாசுரமருளிச் செய்துள்ள மணவாளமாமுனிகளின் திருவுள்ளம் சிறிது கன்றும்படியாக இவ்வாசிரியர் உரையிட்டிருந்ததனால் இங்ஙனே அருளிச் செய்ய நேர்ந்தது போலும். இந்த வாதிகேஸரியும் ஒரு மஹானாகையாலே இவர்க்கு ஒரு குறை கூறினதாகவும் இருக்கவொண்ணாதென்கிற திருவுள்ளமும் மாமுனிகளுக்கு இருந்ததனால், மேலே "ஏதமில்" என்கிற விசேஷணம் கொடுத்து ஒருவாறு தழுவிக்கொள்ளுகிறாரென்க. ... (௪௫)

பெரியவாச்சான்பிள்ளைக்குண்டானதொரு அஸாதாரணமான பெருமையைப் பகர்தல்,

பெரியவாச்சான்பிள்ளை பின்புள்ளவைக்கும்
தெரிய * வியாக்கியைகள் செய்வால் —* அரிய
அருளிச்செயற்பொருளை ஆரியர்கட்கிப்போது *
அருளிச்செயலாய்த் தறிந்து. (௪௬)

பெரியவாச்சான் பிள்ளை	பெரியவாச்சான் பிள்ளை யென்னுமாசிரியர்	அரிய அருளிச் செயல் பொருளை	அருமையான இவ்வப்ரபந்தப்பொருள்களை
பின்பு உள்ளவைக்கும்	திருவாய்மொழி தவிர்ந்த மற்றுமுள்ள திவ்யப் பிரபந்தங்களுக்கும்	இப்போது	இக்காலத்தில்
		ஆரியர்கட்கு	ஆசாரியர்களுக்கு
தெரிய	விளக்கமாக	அறிந்து அருளிச் செயல் ஆய்த்து	தெரிந்து ப்ரவசனம் பண்ணுதற்குப் பாங்காயிற்று.
வியாக்கியைகள் செய்வால்	வியாக்கியானங்கள் அருளிச் செய்ததனாலே		

* * * இம் மூன்று பாசுரங்களினால், திருவாய்மொழிக்கு மாத்திரம் அவதரித்த வியாக்கியானங்களை வெளியிட்டருளினாராயிற்று. நாலாயிரத்திற்கும் வியாக்கியான மிட்டருளினவர் பெரியவாச்சான் பிள்ளை யாதலால் அவருடைய மஹோபகாரத்தை இப்பாட்டில் விபக்து கூறுகின்றார். பெரியவாச்சான் பிள்ளை நாலாயிரத்திற்கும் வியாக்கியானம் அருளிச்செய்திலராகில் திவ்யப்ரபந்த திவ்யார்த்தங்களைப் பின்புள்ளார் அறிந்து ப்ரவசனம் செய்யவே முடியாது; அந்தப்பேராசிரியர் பரமக்ருபை செய்தருளினதால்தான் பின்புள்ளார்கள் ஆசார்ய பீடத்திலமர்ந்து திவ்யப்ரபந்தப் பொருள்களை ப்ரவசனம் செய்ய ஸௌகரியம் விளைந்திருக்கின்றது என்பதை உண்மையுரைத்தவாறு.

பெரியவாச்சான் பிள்ளையருளிய வியாக்கியானம் பெரியாழ்வார் திருமொழிக்குப் பெரும்பாலும் லுப்தமாய்ப்போனதும் எஞ்சிய திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு அவருடைய வியாக்கியானமே சரணமாயிருப்பது கொண்டு இங்ஙனே அருளிச் செய்யலாயிற்று. (சசு)

சில சில பிரபந்தங்களுக்கு உரையிட்டவர்களைப் பற்றிக்கூறுதல்

நஞ்சீயர்செய்த வியாக்கியைகள் நாலிரண்டுக்கு *
எஞ்சாமையாவைக்கு மில்லையே —* தம்சீரால்
வையகுருவின்தம்பி மன்னுமணவாளமுனி *
செய்யுமவைதாமும் சில. (சஎ)

நஞ்சீயர் செய்த வியாக்கியைகள்	நஞ்சீயர் அருளிச் செய்த வியாக்கியானங்கள்	மன்னு மணவாள முனி	அழகிய மணவாளச்சீயரும்
நால் இரண்டுக்கு	சில பிரபந்தங்களுக்கேயாம்;	தம் சீரால்	தமது திருவருளால்
எஞ்சாமை யாவைக்கும் இல்லையே	ஒன்றுதப்பாமல் எல்லாப் பிரபந்தங்களுக்கு மில்லையே;	செய்யுமவை தாமும் சில	செய்தருளின வியாக்கியானங்களும் சிலவேயாம்; (எஞ்சாமை யாவைக்கு மில்லையே.)
வைய குருவின் தம்பி	பின்னை லோகாசார்யருடைய திருத்தம்பியாரான அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனாரும்		

* * * திருவாய்மொழிதவிர்ந்த மற்ற பிரபந்தங்களுக்கெல்லாம் பூர்த்தியாக வியாக்கியானமிட்டருளினவர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை யென்று கீழ்ப்பாட்டிலருளிச் செய்த ப்ரஸக்தியினாலே சில சில திவ்யப் பிரபந்தங்களுக்கு வியாக்கியானமருளிச் செய்திருக்கின்ற ஆசிரியர்களையும் தெரிவிக்கவேண்டி இப்பாட்டு அருளிச்செய்கிறபடி. 'நாலிரண்டுக்கு' என்றது ஒரு ஸங்க்யையிலே நோக்காகவன்று; "சில ப்ரபந்தங்களுக்கு மாத்திரமே" என்ற கருத்தில் அருளிச் செய்ததாகக் கொள்க. நஞ்சீயரிட்டருளின வியாக்கியானங்கள் திருப்பாவைக்கும் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்புக்குமே காண்பதாகப் பின்னை லோகஞ்சீயர் பணித்துள்ளார். ஸ்ரீ லோகாசார்ய ஸஹோதரரும் ஆசார்யஹ்ருதயகாரருமான அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் திருப்பாவைக்கும் அமலனாதிபிரானுக்கும் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்புக்கும் வியாக்கியானமிட்டருளினதாகக் காண்கிறது. மன்னுமணவாளமுனி யென்றது—வாதிகேஸரி அழகிய மணவாளச் சீயரை; இவர் (மூவாயிரத்தில்) திருவிருத்தமொன்றுக்கே உரையிட்டதாகக் காண்கிறது.

ஆக, இப்பாட்டில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள மூன்று ஆசிரியர்களே மூவாயிரத்தில் சிற்சில பிரபந்தங்களுக்கு வியாக்கியானமிட்டவர்களென்று விளங்கிற்று. பெரியாழ்வார் திருமொழிக்குத்

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை ஒரு ஸ்வாபதேச வியாக்கியானமருளிச் செய்திருப்பதாக இக்காலத்தில் வெளிவந்துள்ளது உண்மையில் அவ்வாசிரியர் இட்டருளினதாயிருக்க ஔசித்யமில்லை. அப்படியிருந்தால் இங்கு மணவாளமாமுனிகள் அவ்வாசிரியரது திருநாமத்தை யெடுத்தருளிச் செய்யாதிருக்க ப்ரஸக்தியில்லை யென்று பெரியோர் பணிக்கக்கேட்டிருக்கை. திருவாய்மொழிப்பிள்ளை ஸந்நிதியில் பின்புள்ளவொரு மஹான்பணித்ததா யிருக்கவடுக்கும் அந்த வியாக்கியானம். (௪௬)

ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படியின் பிரசாரமுறை கூறுவன இப்பாட்டும் மேற்பாட்டும்.

சீரார் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை * எழு
தேரார் தமிழ்வேதத்தீட்டை —* தாருமென
வாங்கிமுன்னம்பிள்ளை யீயுண்ணிமாதவர்க்குத்
தாம்கொடுத்தார் * பின்னதனைத்தான். (௪௭)

சீர் ஆர் வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை	சீர்மை பொருந்திய வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை யென்னுமாசிரியர்	தாரும் என வாங்கி	"இதை என்னிடம் கொடும்" என்று கேட்டு வாங்கி
எழுது	எழுதியருளின	பின்	ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய நியமனமான பின்பு
ஏர் ஆர் தமிழ் வேதத்து ஈடு தன்னை	சிறந்த திருவாய்மொழி வியாக்கியானமான ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படியை	அதனை	அந்த ஈட்டு ஸ்ரீ கோசத்தை
முன் நம்பிள்ளை	அக்காலத்தில் நம்பிள்ளையானவர்	ஈயுண்ணி மாதவர்க்கு தாம் கொடுத்தார்	ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமாளென்னுமாசிரியர்கையிலே தந்தருளினார்.

* * * திருவாய்மொழிக்கு ஐந்து வியாக்கியானங்கள் அவதரித்தனவாகக் கீழே யருளிச் செய்தார்; அந்த ஐந்து வியாக்கியானங்களுள்ளும் ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படி யென்கிற வியாக்கியானமே காலக்ஷேபப்ரசாரத்தில் முக்கியமாக இருந்துவருவதனால் இதைப்பற்றின வரலாற்றை யுணர்த்தவேணுமென்று திருவுள்ளம் பற்றின மாமுனிகள் இரண்டு பாட்டாலே அதை யுணர்த்தியருளுகிறார்.

* நம்பிள்ளை தம்முடைய நல்லருளாலேவியிடப் பின் பெரியவாச்சான்பிள்ளையதனால் * என்று கீழே யருளிச் செய்தபடி நம்பிள்ளையின் நியமனத்தினால் பெரியவாச்சான்பிள்ளை யிட்டருளின இருபத்தினாலாயிரப்படி வியாக்கியானம் இருக்கவும், நம்பிள்ளை மற்றொருவிசை திருவாய்மொழிப்பொருளை உபந்யஸித்தருளும்போது அதைக்கேட்டிருந்து வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை பட்டோலை கொண்டு ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படியாக்கி முடித்து நம்பிள்ளை ஸந்நிதியிலே கொண்டு போய் வைத்தருளினார்; அதை அவர் கடாக்ஷித்து "ஆனை கோலம் செய்தாற்போலே அழகியதாகவே காண்கிறது; ஆகிலும் நமது கட்டளையின்றிக்கே எழுதினீர்; இருக்கட்டும்" என்று சொல்லி அந்த ஸ்ரீ கோசத்தை உள்ளே வைத்தருளினார் (நம்பிள்ளை); பெரிய பெருமாளுடைய நியமனமானாலன்றி நம்பிள்ளை இந்த ஸ்ரீ கோசத்தைத் தந்தருளாரென்று தெரிந்து கொண்ட ஈயுண்ணி மாதவப் பெருமாளென்பவர், இந்த ஈடு வியாக்கியானமே உலகில் பிரசாரம் பெறவேணுமென்று ஆவல் கொண்டு அதற்குப் பாங்காக பகவந்நியமனத்தைப் பெறுவிக்கவேணு மென்று கருதிப் பலகாலம் பெரிய பெருமாளை வலஞ் செய்து வந்தார்; பெரிய பெருமாளும் திருவுள்ள முவந்து இரங்கி நம்பிள்ளைக்கு நியமித்தருளவே, பின்பு அந்த ஸ்ரீ கோசத்தை அவர் ஈயுண்ணிமாதவப் பெருமாளுக்கு ஈந்தருளினார். இதற்கு மேலுள்ள வரலாறு மேற்பாட்டில் காணத்தக்கது. (௪௭)

ஆங்கவர்பால்பெற்ற சிறியாழ்வானப்பிள்ளை *
தாம்கொடுத்தார் தம்மகனார் தம்கையில்— * பாங்குடனே
நாலூர்பிள்ளைக்கவர்தாம் நல்லமகனார்க்கவர்தாம் *
மேலோர்க்கீந்தாரவரே மிக்கு. (௩௯)

ஆங்கு — அவ்வண்ணமாக
அவர் பால் பெற்ற — அந்த நம்பிள்ளையிடத்தில் பெற்றுக் கொண்டவரான
சிறியாழ்வான் அப்பிள்ளை தாம் — சிறியாழ்வானப்பிள்ளை யென்கிற அவ்வாசிரியர் [ஈயுண்ணிமாதவர்]
தம் மகனார் தம் கையில் — தம்முடைய திருக்குமாரரான பத்மநாபப்பெருமாளுடைய கையில்
கொடுத்தார் — (அந்த ஈட்டைக்) கொடுத்தருளினார்;
அவர் தாம் — அந்த பத்மநாபப் பெருமாள்
பாங்குடனே — இருவுள்ளத்தி விரக்கத்துடனே
நாலூர் பிள்ளைக்கு கொடுத்தார் — நாலூர் பிள்ளை யென்னும் ஆசிரியரிடம் அதைக் கொடுத்தருளினார்;
அவர் தாம் — அந்தநாலூர் பிள்ளை தாம்
நல்ல மகனார்க்கு கொடுத்தார் — தமது திருக்குமாரரான நாலூராச்சான் பிள்ளைக்கு அதைக் கொடுத்தருளினார்;
அவரே — அந்த நாலூராச்சான்பிள்ளையே
மிக்கு — அதிசயமாக
மேலோர்க்கு ஈந்தார் — மேலுள்ளவர்களுக்கு கொடுத்தருளினார்.

* * * இப்பாட்டில் "ஈயுண்ணிமாதவர்க்குத் தாம் கொடுத்தார்" என்றருளிச் செய்தான பின் "ஆங்கவர்பால் பெற்ற" என்றருளிச் செய்திருப்பதற்குப் பொருத்தமான பொருள் 'அந்த ஈயுண்ணிமாதவப் பெருமாளிடம் பெற்றுக்கொண்டவரான' என்று தோன்றக்கூடியது; நம் பிள்ளை ஈயுண்ணிமாதவரிடம் கொடுத்தருளினாரென்றும், அந்த ஈயுண்ணிமாதவர் சிறியாழ்வானப்பிள்ளையிடம் கொடுத்தாரென்றும் கூறுவதாக இங்குப் பொருள் தோன்றக்கூடியது. ஆனால் பிள்ளைலோகஞ்சீயர் பணித்த வியாக்கியானத்தில்—"இப்படி நம்பிள்ளையுடைய ப்ரஸாதத்தாலே, சிறியாழ்வானப்பிள்ளை யென்று திருநாமத்தையுடையரான ஈயுண்ணிமாதவப் பெருமாளுக்கு ப்ராப்தமான ஈடானது" என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஈயுண்ணிமாதவப் பெருமாளுக்கே சிறியாழ்வானப்பிள்ளை யென்று ஒரு சிறுபேர் உள்ளதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகவே அதைத் தழுவியுரைத்தல் நமக்குப்பணியாயிற்று. * திருவருள்மால் சேனைமுதலி * இத்யாதியான ஈட்டுத்தனியனில் "இருகண்ணர்க்கன்புடைய நம்பிள்ளை இவரிடமிருந்து ஈய்ந்த மாதவர்" என்றுள்ளதும் நோக்கத்தக்கது. "வந்தே மாதவபத்மநாப ஸுமந: கோலேச பத்மநாபர்" என்றுள்ளதும் நோக்கத்தக்கது. "வந்தே மாதவபத்மநாப ஸுமந: கோலேச தேவாதிபாந்" என்ற ச்லோகமும் இங்கு அநுஸந்திக்கவுரியது. (௩௯)

இனி ஸ்ரீவசநபூஷணப்பெருமை கூறுதற்கு அடிகோலுதல்.

நம்பெருமாள் நம்மாழ்வார் நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை
யென்பர் * அவரவர்தமேற்றத்தால் —* அன்புடையோர்
சாத்துதிருநாமங்கள்தானென்று நன்னெஞ்சே *
ஏத்ததனைச்சொல்லிநீ யின்று. (௪௦)

நம்பெருமாள் நம்மாழ்வார் நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை என்பர் — நம்பெருமாளென்றும் நம்மாழ்வாரென்றும் நஞ்சீயரென்றும் நம்பிள்ளை யென்றும் சிறப்பித்துக் கூறுவர்; (ஏதனாலேயென்னில்;)
அவர் அவர் தம் ஏற்றத்தால் — அவரவர்களுக்குண்டான ஏற்றங் காரணமாகவாம்; (மேற்கூறிய திருநாமங்களானவை)

அன்புடையோர் சாற்று	அவரவர்களிடத்தில் அன்பு கொண்ட மஹான்கள் சிறப்பாக இட்டருளின	நல் நெஞ்சே	நல்ல மனமே!
திருநாமங்கள் தாம் என்று	திருநாமங்களா மென்று கொண்டு	இன்று	இப்போது
		நீ அதனை சொல்லி ஏத்து	நீ அந்தச் சிறப்பைச் சொல்லித் துதிப்பாயாக.

* * * இப்பாசுரம் முதல் மூன்று பாசுரங்களானவை எதற்காக அருளிச் செய்யப்படுகின்றன வென்னில்; இதுவரை ஆழ்வார்களைப் பற்றியும், ஆழ்வாரருளிச் செயல்களை வியாக்கியான முகத்தாலே காத்தருளின ஆசாரியர்களைப் பற்றியும், அந்த வியாக்கியானங்களில் தலையான ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படியின் வரலாற்றைப் பற்றியும் அருளிச் செய்தாயிற்று. இனி அருளிச் செய்யத் திருவுள்ளம்பற்றின விஷயமென்ன வென்றால், அருளிச்செயல்களுக்குக் காப்பாகப் பிள்ளை லோகாசார்யர் அருளிச் செய்த ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்ய சாஸ்த்ரத்தின் சீர்மையைப் பற்றியருளிச் செய்ய நினைத்தருளினார்; [அது ஐம்பத்து மூன்றாவது பாசுரம் முதல் அருளிச்செய்யப்படுகிறது.] அந்த ஆசிரியர்க்கு லோகாசார்யரென்கிற திருநாமம் வந்த வழியை நிரூபிக்க வேண்டியதாயிற்று; ஏற்கனவே அந்தத் திருநாமம் நம்பிள்ளைக்கு இருந்தது; அந்தத் திருநாமமே இவர்க்கு இடப்பட்டது என்று சொல்ல நேர்ந்தது. [அது ௫௧, ௫௨ ஆம் பாசுரங்களாலருளிச் செய்யப்படுகிறது.] அந்த ப்ரஸக்தியின்கண் நம்பிள்ளை யென்கிற திருநாமத்திற்கும் நிதானம் சொல்லவேண்டியது ப்ராப்தமாக, அதற்காக இப்பாட்டு அவதரிக்கின்றதென்க.

நம்பிள்ளையைப் பற்றிச் சொல்ல நினைக்கும் போதே 'நம்' என்கிற உபபதம் பெற்றவர்களான நம்பெருமாள், நம்மாழ்வார், நஞ்சீயர்களும் நினைவுக்கு வரவே எல்லாரையுஞ் சேர்த்து ஒரு கோவையாக எடுக்கிறார். நம் என்று சிறப்பித்துக் கூறுவது ப்ரேமவிசேஷ கார்யமாதலால், அந்த ப்ரேமவிசேஷ கார்யமாகவே ஒவ்வொரு கால விசேஷத்தில் ஒவ்வொரு மஹான்களால் நம்பெருமாளென்பது முதலான திருநாமங்கள் வழங்கலாயின. ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு நம்பெருமாளென்கிற திருநாமம் ஒருகால் ஒரு அரையரால் நிகழ்ந்தது. சடகோபர்க்கு நம்மாழ்வாரென்கிற திருநாமம் ஸ்ரீரங்கநாதனால் நேர்ந்தது. வேதாந்தி முனிவர்க்கு நஞ்சீயரென்கிற திருநாமம் பட்டர் இட்டது. திருக்கலிகன்றி தாஸர்க்கு நம்பிள்ளை யென்கிற திருநாமம் நஞ்சீயர் சாத்தியது. இதன் விவரணங்களை ஸம்ப்ரதாய வாயிலாக உணர்க. இப்படி முன்னோர்கள் இவர்களது பெருமையைக்கண்டு அதற்குத் தகுதியாக இட்டருளின திருநாமங்களை நெஞ்சே! நீ புகழ்ந்து அநுஸந்தித்து உஜ்ஜீவியென்று தம் திருவுள்ளத்திற்கருளிச் செய்தாராயிற்று. (௫௦)

நம்பிள்ளைக்கு லோகாசார்யரெனும் திருநாமம் விளைந்தமைவிளம்புதல்

துன்னுபுகழ்க்கந்தாடைத் தோழப்பர் தம்முகப்பால் *
என்னவுலகாரியனோ வென்றுரைக்க —* பின்னை
உலகாரியனென்னும்பேர் நம்பிள்ளைக்கோங்கி *
விலகாமல் நின்றதென்றும்மேல். (௫௧)

துன்னு புகழ் கந்தாடை	பரந்த புகழுடைய கந்தாடை வம்சத்தில் தோன்றிய	என்ன உலகாரியனோ என்று உரைக்க	'நீர் என்ன லோகாசார்யரோ?' என்று வியந்து கூற
தோழப்பர்	தோழப்பரானவர்	பின்னை	அக்காலந் தொடங்கி
தம் உகப்பால்	தமது மகிழ்ச்சியினாலே	உலகாரியன் என்னும் பேர்	லோகாசார்யரென்கிற திருநாமம்

நம்பிள்ளைக்கு ஒன்றி	நம்பிள்ளைக்குப் பிரசித்தமாகி	மேல் என்றும் விலகாமல் நின்றது	மேலுள்ள காலமெல்லாம் போகாமல் நிலை நின்று விளங்கிறது.

*** முதலியாண்டானுடைய திருவம்சத்திலே தோன்றி ஆசார்யபுருஷராகப் புகழ் பெற்றிருந்த கந்தாடைத் தோழப்பரென்னும் ஸ்வாமி நம்பிள்ளை காலத்தில் கோயிலில் ஒரு திருவீதியில் வாழ்ந்து வந்தார். அவரும் வித்வானாகவே யிருந்தும், அனைவரும் நம்பிள்ளை திருவடிகளிலேயே ஆச்ரயித்து அர்த்தங்கள் கேட்டு வந்தார்களே யன்றி அவரிடம் ஒருவரும் வந்து பணிந்திலர்; அதனால் அவர்க்கு நம்பிள்ளையின்மீது அஸூயை அதிகரித்து அவரைத் தூஷித்துக் கொண்டே யிருந்தார் அந்தத் தோழப்பர். இப்படியிருக்கையில் ஒருநாள் அவர்க்கு அநுதாபம் தோன்றி நம்பிள்ளையிடம் சென்று அபராதக்ஷாமணம் செய்து கொள்ளவேணுமென்று ஆசையுண்டாகி அவர் புறப்படுவதாக இருக்கையில், 'ஐயோ! மஹாகுலப்ரஸூதரான இந்தத் தோழப்பருடைய திருவுள்ளம் கன்றும்படி நாம் பிறந்தோமே! அவரிடம் சென்று பொறுப்பித்துக் கொள்வோம்' என்று நம்பிள்ளை அதே ஸமயத்தில் அந்தத் தோழப்பருடைய திருமாளிகை வாசலில் வந்து பதுங்கி நிற்கிறார். தோழப்பர் வெளியே யெழுந்தருளினதும் அவரை நம்பிள்ளை தெண்டனிட்டு க்ஷமை வேண்ட, இதென்ன ஆச்சரியமான குணம்! என வியந்த கந்தாடைத் தோழப்பர் நம்பிள்ளையை நோக்கி 'நீ ரென்ன லோகாசார்யரோ!' என்று ஈடுபட்டுக் கூறினராம்; அது முதலாக நம்பிள்ளைக்கு லோகாசார்யரென்கிற ப்ரஸித்தி விளைந்ததாம் (௫க)

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை தமது திருக்குமாரர்க்கு ஆசார்ய திருநாமத்தையே யிட்டாரென்பது.

பின்னைவடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை * அன்பால்
அன்னதிருநாமத்தையாதரித்து —* மன்னுபுகழ்
மைந்தருக்குச்சாத்துகையால் வந்து பரந்தது * எங்கும்
இந்தத்திருநாமமிங்கு. (௫௨)

பின்னை	பிறகொரு காலத்தில்	மன்னுபுகழ் மைந்தருக்கு	யசஸ்வியான தமது திருக்குமாரர்க்கு
வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை	(நம்பிள்ளை திருவடியான) வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளையானவர்	ஆதரித்து சாத்துகையால்	விரும்பி இட்டபடியினால்
அன்பால்	ஆசார்யபக்தி விசேஷத்தினால்	இங்கு எங்கும்	இவ்வுலகமெங்கும்
அன்ன திருநாமத்தை	அந்த லோகாசார்ய திருநாமத்தை	இந்த திருநாமம்	இந்த லோகாசார்ய திருநாமமானது
		வந்து பரந்தது	(அவரது பெயராகப் பரவியதாயிற்று.

*** வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையானவர் நம்பிள்ளை திருவடிகளிலே காலக்ஷேபம் செய்து போராநிற்கையில் அவர்க்கு ஒரு திருக்குமாரர் ஆசார்யாநுக்ரஹாதிசயத்தினால் தோன்ற, அக்குமாரருக்கு ஸ்வாசார்யருடைய திருநாமத்தையே சாத்த வேணுமென்று திருவுள்ளம் பற்றிய வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை லோகாசார்யரென்று நாமகரணம் செய்தருளப் பின்னை லோகாசார்யரென்று அத்திருக்குமாரர் உலகமெங்கும் ப்ரஸித்தி பெற்றாரென்கை (௫௨)

நெஞ்சே	மனமே!,	இந்த திரு ஆதிரை தன்னின்	இந்தத் திருவாதிரைத் திருநாளினுடைய
எந்தை எதிராசர்	அஸ்மதாசார்யரான எம்பெருமானார்	சீர்மை தனை	சிறப்பை
இ உலகில்	இந்நிலவுலகத்தில்	ஒருகாமல்	இடைவிடாமல்
எம் தமக்கு ஆ	நமக்காகவே	எப்பொழுதும்	ஸதாகாலமும்
வந்து உதித்த நாள் என்னும் வாசியினால்	வந்து தோன்றப்பெற்ற திருநாளென்கிற வைலக்ஷண்யத்தைக் கொண்டு	ஓர்	சிந்தித்திரு.

* * * ஆதிசேஷனே எம்பெருமானாராகத் திருவவதரித்தருளினர்; இவர் கலமக்கதமில்லை தோர் காட்டியே * சென்றால் குடையாம் இருந்தால் சிங்காசனமாம் * இத்யாதிப்படியே எம்பெருமானுக்கு ஸகல கைங்கர்யங்களும் செய்து கொண்டு வாழ வேண்டியிருக்க, அதைவிட்டுப் பலபல கஷ்டங்களுக்கு ஆஸ்பதமான இவ்விருள் தருமா ஞாலத்திலே அவதரித்தருளினது நித்யஸம்ஸாரிகளான நம்போல்வாரைப் பிறவிக் கடலில் நின்றும் கை கொடுத்தெடுப்பதற்காகவேயென்று அநுஸந்தித்து இராமாநுஜ திருநாளைக் கொண்டாடவேணுமென்றதாயிற்று. (௨௯)

முதலாழ்வார்கள் கலியன் திருப்பாணாழ்வாராகிய இவர்களின் திருவவதாரஸ்தலங்கள் கூறுதல்.

எண்ணரும்சீர்ப்பொய்கைமுன்னோர் இவ்வுலகில்தோன்றியவூர் *
வண்மைமிகுகச்சிமல்லைமாமயிலை —* மண்ணியினீர்
தேங்குங்குறையலூர் சீர்க்கலியன்தோன்றியவூர் *
ஓங்குமுறையூர்பாணனூர். (௩௦)

எண்ண அரு சீர்	எண்ண முடியாத திருக்குணங்களை யுடைய	மண்ணியின் நீர் தேங்கும் குறையலூர்	மண்ணியாற்றின் தீர்த்தம் வந்து தேங்குமிடமான திருக்குறையலூரானது
பொய்கை முன்னோர்	பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் மூவரும்	சீர் கலியன் தோன்றிய ஊர்	சீர்மை மிக்க திருமங்கையாழ்வார் அவதரித்த தலம்;
இ உலகில் தோன்றிய ஊர்	இவ்வுலகத்தில் அவதரிக்கப்பெற்ற தலங்கள் எவையென்றால்,	ஓங்கும் உறையூர்	உயர்ந்த உறையூரானது
வண்மை மிகு கச்சி மல்லை மா மயிலை	(முறையே) அழகிய காஞ்சி நகரமும் திருக்கடல்மல்லையும் மயிலையுமாம்;	பாணன் ஊர்	திருப்பாணாழ்வார் திருவவதரித்த தலம்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் குலசேகராழ்வார்களின் திருவவதாரஸ்தலம் கூறுதல்.

தொண்டரடிப்பொடியார் தோன்றியவூர் * தொல்புகழ்சேர்
மண்டங்குடியென்பர் மண்ணுலகில் —* எண்டிசையும்
ஏத்தும் குலசேகரனூரெனவுரைப்பர் *
வாய்த்ததிருவஞ்சிக்களம். (௩௧)

தொல் புகழ் சேர்	நித்தியமான புகழை யுடைய	திருவஞ்சிக்களம்	திருவஞ்சிக்களமென்கிற பதியை
மண்டங்குடி	திருமண்டங்குடி யென்கிற பதியை	எண் திசையும் ஏத்தும்	எட்டுத்திசையிலுமுள்ளாரும் துதிக்கும் படியான
தொண்டரடிப்பொடியார் தோன்றிய ஊர் என்பர்	தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அவதரித்த தலமென்பர் பெரியோர்;	குலசேகரன் ஊர் என உரைப்பர்	குலசேகராழ்வார் தோன்றிய தலமென்பர்.
வாய்த்த	அடியார்கள் ஈடுபடத்தக்க		

திருமழிசைப்பிரான் நம்மாழ்வார் பெரியாழ்வார்களின் திருவவதார ஸ்தலம் கூறுதல்.

மன்னுதிருமழிசை மாடத்திருக்குருகூர் *
மின்னுபுகழ்வில்லிபுத்தூர் மேதினியில் —* நன்னெறியோர்
எய்ந்தபத்திசாரரெழில்மாறன் பட்டர்பிரான் *
வாய்ந்துதித்தவூர்கள்வகை. (௨௨)

மேதினியில்	இவ்வுலகில்	நல் நெறியோர் எய்ந்த பத்திசாரர்	ஸன்மார்க்க நிஷ்டர்கள் சேரும் திருமழிசை யாழ்வாரென்ன,
மன்னு திருமழிசை	நித்ய ஸ்ரீயான திருமழிசையும்	எழில் மாறன்	அழகிய நம்மாழ்வா ரென்ன
மாடம் திரு குருகூர்	மாடங்கள் சூழ்ந்த திருநகரியும்	பட்டர்பிரான்	பெரியாழ்வாரென்ன ஆகிய இம் மூவரும்
மின்னு புகழ் வில்லி புத்தூர்	விளக்கும்புகழையுடைய ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரும் (ஆகிய இம்மூன்று திருப்பதிகள்) (முறையே)	வாய்ந்து	இவ்வுலகத்தைக் காப்பதற்குப்பொருத்தமாக
		உதித்த வூர்கள் வகை	அவதரிக்கப்பெற்ற திவ்ய தேசங்களாம்.

ஆண்டாள் மதுரகவிகள் உடையவர்களின் அவதாரஸ்தலங்கள் கூறுதல்

சீராரும்வில்லிபுத்தூர் செல்வத்திருக்கோளூர்*
ஏரார்பெரும்பூதூரென்னுமிவை—* பாரில்
மதியாருமாண்டாள் மதுரகவியாழ்வார்*
எதிராசர்தோன்றியவூரிங்கு. (௨௩.)

பாரில்	இவ்வுலகில்	மதி ஆரும் ஆண்டாள்	ஞானம் நிரம்பிய ஆண்டாளும்
சீர் ஆரும் வில்லிபுத்தூர்	ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர்	மதுரகவியாழ்வார்	மதுரகவியாழ்வாரும்
செல்வம் திரு கோளூர்	ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்ரீமிக்கிய திருக்கோளூர்	எதிராசர்	உடையவரும்
ஏர் ஆர் பெரும்பூதூர்	ஸ்ரீபெரும்பூதூர்	இங்கு தோன்றிய வூர்	இவ்வுலகில் வந்து அவதரித்த திருப்பதிகளாம்.
என்னும் இவை	என்று சொல்லப்படுகிற இத்தலங்கள் (முறையே)		

* * *—திவ்யப் பிரபந்தங்களை யருளிச் செய்தவர்கள் விஷயமாகத் தெரிவிக்கவேண்டிய மாஸ—நக்ஷத்ர—அவதார ஸ்தலங்களை இதுப்பாசுரத்தோடு அருளிச் செய்து தலைக்கட்டினாராயிற்று. திருவரங்கத்தமுதனா ரருளிச் செய்த இராமாநுச நூற்றந்தாதியைப்பற்றி இதில் ஒன்றும் அருளிச் செய்யாமையாலே அந்தப் பிரபந்தம் நாலாயிரத்தினுள் சேர்ந்ததாக அக்காலத்தில் கொள்ளப்படவில்லை யென்று தெரிகிறது. ஆனதுபற்றியே அப்பிள்ளை யென்னுமாசிரியர் அந்த நூற்றந்தாதியைத் தவிர்த்தே நாலாயிரக் கணக்கு இட்டருளினர்போலும். மணவாளமாமுனிகள் தாமே நூற்றந்தாதியை நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தங்களோடொப்ப ஆதரிக்கவேணு மென்றும், திருக்கார்த்திகைமுதலாகக் கொள்ளும் அநத்யயன நியமம் இந்த நூற்றந்தாதிக்கும்சேர்த்துக் கொள்ளப்படவேணுமென்றும் நியமித்தருளினரென்று பெரியார் பணிக்கக் கேட்டிருக்கை. (௨௩.)

இது முதல் ஏழுபாசுரங்கள் ஸ்ரீவசந பூஷணத்தின் பெருமை கூறுவன.

அன்னபுகழ்முடும்பை யண்ணலுலகாசிரியன் *
இன்னருளால்செய்தகலை யாவையிலும் —* உன்னில்
திகழ்வசன பூடணத்தின் சீர்மையொன்றுக்கில்லை *
புகழலவிவ்வார்த்தை மெய்ப்போது. (௫௩)

அன்ன புகழ்	அப்படிப்பட்ட புகழை யுடையராய்	திகழ்	மிக விளங்குகின்ற
முடும்பை	முடும்பைக் குலதிலகரான	வசன பூடணத்தின் சீர்மை	ஸ்ரீவசநபூஷணத்திற்குண்டான சிறப்பு
அண்ணல் உலகாசிரியன்	ஸ்வாமி பிள்ளை லோகாசார்யர்	ஒன்றுக்கு இல்லை	மற்றொரு நூலுக்கும் வாய்க்கவில்லை ;
இன் அருளால் செய்த	பரம க்ருபையடியாக அருளிச் செய்த	இப்போது இவ்வார்த்தை	இப்போது சொல்லுகிற இந்த வார்த்தையானது
கலை யாவையிலும்	ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களெல்லாவற்றினுள்ளும்	புகழ் அல	அதிசயோக்தியன்று ;
உன்னில்	ஆராயுமிடத்து	மெய்	ஸத்யமானது.

* * * ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யசாஸ்த்ரமானது * ஸாங்காகில த்ரவிட ஸம்ஸ்க்ருதரூப வேத ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹமஹாரஸ வாக்யஜாதம் * என்கிறபடியே அறிய வேண்டுமர்த்தமெல்லாம் அழகாக நிரம்பப் பெற்றதாதலால் இது சிறப்புற்றதென்பது அர்த்தவாதமன்று ; மெய்யுரையே. (௫௩)

ஸ்ரீவசநபூஷணமென்கிற திருநாமத்தின் காரணம் கூறுதல்.

முன்னம்குரவோர் மொழிந்தவசனங்கள்
தன்னை * மிகக்கொண்டுகற்றோர்தம்முயிர்க்கு— * மின்னணியாச்
சேரச் சமைத்தவரே சீர்வசனபூடணமென்
பேர் * இக்கலைக்கிட்டார்பின். (௫௪)

முன்னம் குரவோர் மொழிந்த	பூருவாசாரியர்கள் அருளிச் செய்த	சேர சமைத்து	சேர்த்து அணி வகுத்து
வசனங்கள் தன்னை	ஸ்ரீஸூக்திகளை	அவரே	அவ்வாசிரியர் தாமே
மிக கொண்டு	பெரும்பாலும் சேர்த்து	பின்	பிறகு
கற்றோர் தம் உயிர்க்கு	கல்வியிற் சிறந்தாருடைய ஆத்மாவுக்கு	இ கலைக்கு	இந்த க்ரந்தத்திற்கு
மின் அணி ஆ	அழகிய அலங்காரமாக	சீர் வசனபூடணம் என் பேர்	ஸ்ரீவசநபூஷணமென்கிற திருநாமத்தை
		இட்டார்	இட்டருளினார்.

* * * ஸ்ரீவசநபூஷணமென்கிற க்ரந்தத்திருநாமத்திற்கு விவரணம் காட்டியருளினாயிற்று. மணவாளமாமுனிகள் தாமே ஸ்ரீவசநபூஷணவ்யாக்யாந அவதாரிகையில்— "ரத்ந ப்ரசுரமான பூஷணத்துக்கு ரத்நபூஷணமென்று பேராமாப்போலே பூர்வாசார்யர்களுடைய வசந ப்ரசுரமாய் அநுஸந்தாதாக்களுக்கு உஜ்ஜ்வல்யகரமாயிருக்கையாலே இதுக்கு வசநபூஷணமென்று திருநாமமாயிற்று" என்று அருளிச் செய்துள்ள ஸ்ரீஸூக்தி இங்கே அநுஸந்தேயம். பூருவாசாரியர்களின் வசனங்களையே [ஸ்ரீ ஸூக்திகளையே] கொண்டு அமைக்கப்பட்டதாய் முமுக்ஷுக்களின் கண்டத்திற்கு பூஷணமாயிருக்கத் தக்கதான இந்த க்ரந்தத்திற்கு ஸ்ரீவசநபூஷண மென்னும் திருநாமம் சாலப் பொருந்து மென்க.

இப்பாசுரத்தில் "சீர்வசனபூடணமென்னும் பேர்" என வழங்கி வரும்பாடம் பொருந்தாது; அது மறக்கத் தக்கது. என்பேர் என்பதற்கே என்னும் பேர் என்று பொருள். (௫௩)

ஸ்ரீவசநபூஷணாதிகாரிகள் துர்லபரெனல்.

ஆர்வசனபூடணத்தி னாழ்பொருளெல்லாமறிவார் *
ஆரதுசொன்னேரிலனுட்டிப்பார் —* ஓரொருவ
ருண்டாகி லத்தனைகாணுள்ளமே * எல்லார்க்கும்
அண்டாத தன்றோவது. (௫௪)

வசனபூடணத்தின்	ஸ்ரீவசனபூஷணத்தினுடைய	உள்ளமே	ஓமனமே !,
ஆழ் பொருள் எல்லாம்	கம்பீரமான அர்த்தங்களை யெல்லாம்	ஓர் ஒருவர் உண்டு ஆகில் அத்தனை காண்	யாரோ ஒருவர் தேறினாராகில் தேறக் கூடுமென்றபடி ;
அறிவார் ஆர்	அறியவல்லாரில்லை;	அது	அந்த திவ்யசாஸ்த்ரமானது
அது சொல் நேரில்	அந்த ஸ்ரீவசநபூஷண சாஸ்த்ரம் இட்ட கட்டளையிலே	எல்லார்க்கும் அண்டாதது அன்றோ	ஒருவர்க்கும் அறியவும் அனுட்டிக்கவும் எளியதொன்றன்றுகாண்.
அனுட்டிப்பார் ஆர்	அநுஷ்டிக்க வல்லவர்களுமில்லை ;		

*** ஸ்ரீவசநபூஷண மென்பது பெரியதொரு மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரம்; இது ஸூத்ர ரூபமாக அமைந்திருந்தலால் பொருளறிவது அரிது; வியாக்யானங்களைக் கொண்டு ஒருவாறு அறியப் பெற்றாலும் அதன்படி அநுட்டிப்பது மிகவுமரிது. இப்படி அறியவும் அநுட்டிக்கவும் முடியாதபடி அதிகாரிகளற்றதொரு சாஸ்த்ரத்தை ஆசிரியர் அருளிச் செய்யலாமோ வென்ன, ஸர்வாத்மனா அதிகாரிகளே யில்லை யென்னப் போகாது, ஒவ்வொருவர் உண்டாகிலத்தனை காண்; * மநுஷ்யாணாம் ஸஹஸ்ரேஷு கச்சித் யததி ஸித்தயே, யததாமபி ஸித்தாநாம் கச்சித் மாம் வேத்தி தத்வத: * என்று கீதையிலருளிச் செய்தபடியே ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒவ்வோரதிகாரி தேறக்கூடு மென்றதாயிற்று.

அநுஷ்டிக்க முடியாதபடி இதில் என்ன விஷயம் கூறப்பட்டிரா நின்றதென்னில்; "குற்றம் செய்தவர்கள் பக்கல் பொறையும் க்ருபையும் சிரிப்பும் உகப்பும் உபகாரஸ்ம்ருதியும் நடக்க வேணும்" என்றும், "விஹிதபோகம் நிஷித்த போகம் போலே லோகவிருத்தமுமன்று, நரகஹேதுவுமன்று; ஆயிருக்கச் செய்தே ஸ்வரூப விருத்தமுமாய் வேதாந்த விருத்தமுமாய் சிஷ்டகர்ஹிதமுமாய்ப்ராப்ய ப்ரதிபந்தகமுமாயிருக்கையாலே த்யாஜ்யம்" என்றும் இங்ஙனே அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ள பலபல விஷயங்கள் அநுஷ்டிக்க வரியன என்றுமிடம் சொல்லவேணுமோ? (௫௪)

ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் பொருளையறிந்து அநுஷ்டிக்க விரும்புவதே உஜ்ஜீவநோபாய மெனல்.

உய்யநினைவுடையீர் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன் *
வையகுருமுன்னம்வாய்மொழிந்த —* செய்யகலை
யாம் வசனபூடணத்தினாழ்பொருளை * கற்றதனுக்
காம்நிலையில் நில்லுமறிந்து. (௫௫)

உய்ய நினைவு உடையீர்	உஜ்ஜீவிக்கவிருப்பமுடையவர்களே !
உங்களுக்கு சொல்லுகின்றேன்	உங்களுக்கொரு ஹிதம் சொல்லுகிறேன் (கேண்மின் :)
முன்னம் குரு வாய்மொழிந்த	முன்பு பிள்ளைலோகாசிரியர் அருளிச்செய்த தான
செய்ய கலை ஆம்	திவ்ய சாஸ்த்ரமாகிய
வசனபூடணத்தின்	ஸ்ரீவசநபூஷணத்தினுடைய
ஆம் பொருளை கற்று அறிந்து	ஆர்ந்த பொருள்களை ஆசார்யமுகமாக அதிகரித்து உணர்ந்து
அதனுக்கு ஆம் நிலையில் நில்லும்	அவ்வறிவுக்கு ஏற்றதான அநுஷ்டானத்தில் ஊன்றியிருங்கள்.

* * * பாசுரம் தொடங்கும்போதே 'உய்ய நினைவுடையீர்' என்று தொடங்குகையாலே ஸ்ரீவசநபூஷணார்த்தங்களை அறியாதார்க்கும் அதன்படி அநுஷ்டியாதார்க்கும் உஜ்ஜீவிக்க விரகில்லையென்று காட்டிற்றாயிற்று. (௫௬)

ஸ்ரீவசநபூஷணத்தை அதிகரியாதவர்கள்பால் நிர்வேதம்காட்டுதல்.

தேசிகர்பால்கேட்டசெழும்பொருளை * சிந்தைதன்னில்
மாசறவேயூன்றமனனஞ்செய்து —* ஆசரிக்க
வல்லார்கள்தாம் வசனபூடணத்தின் வான்பொருளை *
கல்லாததென்னோகவர்ந்து. (௫௭)

தேசிகர் பால் கேட்ட	ஆசாரியர்களிடத்தில் கேட்ட
செழு பொருளை	சிறந்த அர்த்தங்களை
சிந்தை தன்னில்	நெஞ்சிலே
மாசு அற	அழுக்கற
ஊன்ற	உறுதியாக
மனனம் செய்து	சிந்தனை செய்து
ஆசரிக்க வல்லார்கள் தாம்	அப்படியே அநுஷ்டிக்க வல்லவர்களான அதிகாரிகள்
வசனபூடணத்தின்	ஸ்ரீவசநபூஷணத்தினுடைய
வான் பொருளை கவர்ந்து	திவ்யார்த்தங்களை அபிநிவேசத்துடனே
கல்லாதது என்னோ	அதிகரியாமலிருப்பது ஏனோ ?

* * * உலகில் ஆசார்ய சிஷ்யக்ரமம் ஒன்று நடந்து வருகின்றதே; சிலர் ஆசாரியரிடம் பணிந்திருந்து சில அர்த்த விசேஷங்களைக் கேட்பதும் அவற்றைச் சிந்தனை செய்வதும் யதாசக்தி அநுஷ்டிப்பதுமாயிருக்கின்றார்களே; அப்படிப்பட்டவர்கள் மற்ற க்ரந்தங்களில் பரிச்ரமத்தை விட்டு ஸ்ரீவசநபூஷணத்தில் பரிச்ரமப்படலாமே; அந்தோ! இதில் அபிநிவேசம் கொள்ளாதது என்னோ! என்கிறார். உலகத்திலுள்ளாரெல்லாரும் இந்த திவ்யசாஸ்த்ரத்தை அதிகரிக்கவேணுமென்று மாமுனிகளுக்குண்டான அபிநிவேசம் இதனால் விளங்கிற்றென்க. (௫௭)

ஸ்ரீவசநபூஷண வியாக்கியானங்களை யதிகரிப்பது பாங்கெனல்,

சச்சம்பிரதாயம் தாமுடையோர்கேட்டக்கால் *
மெச்சும்வியாக்கியைகளுண்டாகில் —* நச்சி
அதிகரியும்நீர் வசன பூடணத்துக்கற்ற
மதியுடையீர் * மத்தியத்தராய். (௫௮)

வசனபூடணத்துக்கு அற்ற மதி உடையீர்	ஸ்ரீவசநபூஷணத்தில் நிலைநின்ற ஊக்கமுடையீர்காள் !,
சச்சம்பிரதாயம் உடையோர் தாம்	ஸத்ஸம்ப்ரதாய பரம்பரையில் படித்த மஹான்கள்
கேட்டக்கால்	கேட்டவளவிலே
மெச்சும்	கொண்டாடும்படியான
வியாக்கியைகள்	வியாக்கியானங்கள்
உண்டு ஆகில்	எத்தனை அவதரித்தாலும்
நச்சி	அவற்றை விரும்பி
நீர் மத்தியத்தர் ஆய்	நீங்கள் மத்யஸ்தர்களாய்க்கொண்டு
அதிகரியும்	அப்யஸியுங்கள்.

*** சிறந்த க்ரந்தமொன்று அவதரித்தால் அதற்குப் பலரும் வியாக்கியானங்கள் இயற்ற விரும்புவது இயல்பு; ஆகவே இந்த ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்ய சாஸ்த்ரத்திற்கும் பலபல வியாக்கியானங்கள் அமையக் கூடும்; அவற்றையெல்லாம் அதிகரிக்க வேண்டியது; ஆனால் அவை ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸாரவித்துக்களால் மெச்சப்படுமவையாக இருக்கவேண்டும்; அப்படிப்பட்ட வியாக்கியானங்கள் எத்தனை அவதரித்தாலும் அவற்றையெல்லாம் அஸூயையின்றி அதிகரிக்கவேணுமென்று அஸ்மதாதிகளை நோக்கி அருளிச் செய்தபடி. மத்யஸ்த: என்னும் வடசொல் 'மத்தியத்தர்' எனத் திரிந்தது. அஸூயையற்றவர்களாய் என்று தாத்பர்யம். (௫௮)

ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் பரமபோக்யதையை வியந்து கூறுதல்

சீர்வசனபூடணத்தின் செம்பொருளை * சிந்தைதன்னால்
தேறிலுமாம் வாய்கொண்டுசெப்பிலுமாம் —* ஆரியர்காள்
என்றனக்குநாளும் இனிதாக நின்றதையோ *
உந்தமக் கெவ்வின்பமுளதாம். (௫௯)

ஆரியர்காள்	ஓ ஆசாரியர்களே!	நாளும் இனிது ஆக நின்றது	* எப்பொழுதைக்கப் பொழுதென்னாராவமுதமென்னலாம் படியுள்ளது;
சீர் வசனபூடணத்தின்	ஸ்ரீவசநபூஷணத்தினுடைய	ஐயோ	மிக ஆனந்தம்!
செம் பொருளை	செவ்விய பொருள்களை	உம் தமக்கு எவ் இன்பம் உளது ஆம்	உங்களுக்கு எப்படிப்பட்ட ஆனந்தமாயிருக்கின்றதோ!
சிந்தை தன்னால் தேறிலும் ஆம்	நெஞ்சினால் ஆராய்ந்து பார்க்கிலுமாம்,		
வாய் கொண்டு செப்பிலும் ஆம்	வாயினால் எடுத்துரைக்கிலுமாம்;		
என் தனக்கு	எனக்கு		

*** மாமுனிகள் தமது நைச்யாநுஸந்தான ஸ்வபாவத்தினால் இது அருளிச் செய்கிறார்; அல்பஜ்ஞனான எனக்கே ஸ்ரீவசநபூஷணார்த்தங்களின் இனிமை பரிச்சேதிக்கப் போகிறதில்லையே! மஹாப்ராஜ்ஞர்களாயுள்ளவர்கள் இதன் போக்யதையில் எவ்வளவுதான் ஈடுபட்டிருப்பர்களோ! என்றுஸாவித்து. முதலடியில் 'செழும் பொருளை' என்றோதுவது அசுத்தபாடம்; வெண்டளைபிறழும்; 'செம்பொருளை' என்றே ஓதுக. (௫௯)

இது முதல் பதினொரு பாசுரங்கள் ஸ்ரீவசநபூஷணார்த்தங்களில் முக்கியமானவற்றை விளக்குவன.

தன்குருவின் தாளிணைகள்தன்னில் அன்பொன்றில்லாதார் *
அன்புதன்பால்செய்தாலு மம்புயைகோன் —* இன்பமிகு
விண்ணாடு தானளிக்க வேண்டியிரான் * ஆதலால்
நண்ணாரவர்கள் திருநாடு. (௬௦)

அம்புயை கோன்	திருமகள் கொழுநன்,	தான்	ஆசார்யபக்தர்களையே ஆதரிக்கும் இயல்வினனான தான்
தன் குருவின் தாள் இணைகள் தன்னில்	ஸ்வாசார்ய பாதாரவிந்தங்களில்	விண் நாடு அளிக்க வேண்டி இரான்	(அன்னவர்களுக்குப்) பரமபதம் கொடுக்க விரும்பான்;
அன்பு ஒன்று இல்லாதார்	சிறிது பக்தியுமில்லாதவர்கள்	ஆதலால்	ஆகவே
தன் பால் அன்பு செய்தாலும்	தன்விஷயத்தில் எவ்வளவு பக்தி செலுத்தினாலும்	அவர்கள் திரு நாடு நண்ணார்	ஆசார்யபக்தியற்றவர்கள் வைகுந்தம் புகமாட்டார்கள்.

* * * ஸ்ரீவசநபூஷணார்த்தங்களின் பரமபோக்யதையைக் கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்தாவித்த ப்ரஸங்கத்திலே, ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் உயிரான சில அர்த்தவிசேஷங்களை வெளியிட்டருளத் திருவுள்ளம் பற்றி இப்பாசுரம் முதலாக உபக்ரமிக்கிறார். ஸ்ரீவசநபூஷணத்தில் "ஸ்வதந்த்ரனை உபாயமாகத் தான் பற்றினபோதிறே 'இப்ரஸங்கந்தானுள்ளது" என்கிற சூர்ணை முதலாக "ஈச்வரனைப் பற்றுகை கையைப்பிடித்துக் கார்யங்கொள்ளுமோபாதி; ஆசார்யனைப் பற்றுகை காலைப்பிடித்துக் கார்யங்கொள்ளுமோபாதி" என்கிற சூர்ணை கடைசியாக, "இது ப்ரதமம் ஸ்வரூபத்தைப் பல்லவிதமாக்கும், பின்பு புஷ்பிதமாக்கும், அநந்தரம் பலபர்யந்தமாக்கும்" என்பதிறுதியாக ஆசார்யநிஷ்டையே சரமோபாயமென்று மிக அற்புதமாக அருளிச் செய்யப்பட்டிருந்தலால் அவ்வர்த்தவிசேஷம் இங்கு நிரூபிக்கப்படுகிறது. "தாமரையை அலர்த்தக்கடவ ஆதித்யன் தானே நீரைப்பிரிந்தால் அத்தை உலர்த்துமாபோலே ஸ்வரூபவிகாஸத்தைப் பண்ணும் ஈச்வரன் தானே ஆசார்யஸம்பந்தம் குலைந்தால் அத்தை வாடப்பண்ணும். இத்தை யொழிய பகவத்ஸம்பந்தம் துர்லபம்." என்கிற ஸ்ரீவசநபூஷணதிவ்யஸூக்தி இங்கே அநுஸந்தேயம்.

அம்புயை—அம்புஜத்திலே [தாமரையிலே] பிறந்த பிராட்டி என்றபடி. பத்மா, கமலா என்கிற திருநாமங்கள் போலுமிது. (௬௦)

ஞானமனுட்டானமிவை நன்றாகவேயுடைய
னான * குருவையடைந்தக்கால் —* மாநிலத்தீர்
தேனார்கமலத் திருமாமகள்கொழுநன் *
தானேவைகுந்தம் தரும். (௬௧)

மாநிலத்தீர்	இவ்விலவுலகத்தவர்களே!	தேன் ஆர் கமலம் திரு மா மகள் கொழுநன்	தேன்நிரம்பிய தாமரை மலரில் தோன்றிய ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மிக்கு வல்லபனான ஸர்வேச்வரன்
ஞானம் அனுட்டானம் இவை	ஜ்ஞானமும் அனுஷ்டானமுமாகிற இரண்டும்	தானே	தானாகவே உகந்து
நன்று ஆக உடையன் ஆன	குறையற சிறப்புப்பெற்ற	வைகுந்தம் தரும்	ஸ்ரீவைகுண்டத்தை உபகரித்தருள்வன்.
குருவை	ஆசாரியனை		
அடைந்தக்கால்	ஆச்ரயித்தால் (அப்படிப்பட்ட ஸதாசார்யஸமாச்ரயண முள்ளவர்களுக்கு)		

* * * ஆசார்யபக்தி அவசியமென்றது கீழ்ப்பாட்டில்; ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநஸம்பந்நனான ஆசார்யனைப் பணிந்தாலன்றிப் பேறு பெற முடியாதென்கிறது இப்பாட்டில். ஆழ்வார்கள் தமது திவ்யப்ரபந்தங்களில் * வண்டுகளோ வம்மின் * என்றும், * அஞ்சிறைய மடநாராய் * என்றும் பலகாலும் பக்ஷிகளை விளிப்பர்கள்; ஆசார்யர்களையே பக்ஷிகளாகக் கூறுவர்கள். * உபாப்யாமேவ பக்ஷாப்யாம் ஆகாசே பக்ஷிணாம் கதி:, ததைவ ஜ்ஞாநகர்மப்யாம் ப்ராப்யதே புருஷோத்தம: * என்று, பக்ஷிகளுக்கு இரண்டு சிறகுகளும் குறையற இருந்தாலன்றி உயர் கதி ஸம்பவிக்கமாட்டாதாப்போல, ஆசார்யர்களுக்கும் ஞானமும் அனுட்டானமுமாகிற இரண்டு பக்ஷங்களுமிருந்தாலன்றி உயர்கதி நேராதென்று சாஸ்த்ரங்கள் கூறும். "சேர்ப்பாரைப் பக்ஷிகளாக்கி ஜ்ஞானகர்மங்களைச் சிறகென்று" என்ற ஆசார்யஹ்ருதயஸூக்தியும் காண்க.

இங்கு "தேனார் கமலத் திருமாமகள் கொழுநன்" என்றது ஸாபிப்ராயம்; பிராட்டியின் புருஷகாரத்தாலே மோக்ஷமளிக்கவல்லவனேயெம்பெருமான்; ஆயினும் ஸதாசார்யர்களை ஆச்ரயியாதார்க்குப் பிராட்டியின் புருஷகாரமும் பலிக்கமாட்டாது என்று காட்டினபடி. ஆசார்ய ஆச்ர

யணையிருந்தால் பிராட்டியின் புருஷகாரமுமின்றி ஸ்வயமாகவே வீடு தந்தருள்வனென்று காட்டத் "தானே வைகுந்தம் தரும்" என்றார். (௬௧)

உய்யநினைவுண்டாகில் உங்குருக்கள் தம்பதத்தே
வையும் * அன்புதன்னையிந்தமாநிலத்தீர் —* மெய்யுரைக்கேன்
பையரவில்மாயன் பரமபதமுங்களுக்காம் *
கையிலங்கு நெல்லிக் கனி. (௬௨)

இந்த மா நிலத்தீர்	இந்நிலவுலகத்தவர்களே!	மெய் உரைக்கேன்	உள்ளபடி கூறுகின்றேன் (கேண்மின்)
உய்யநினைவு உண்டாகில்	உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்கிற விருப்பம் உங்களுக்கு உள்ளதாகில்	பை அரவில் மாயன் பரமபதம்	சேஷசயனனான ஸர்வேச்வரனுடையதான பரமபதமானது
அன்பு தன்னை	பக்தியை		
உம்குருக்கள் தம்பதத்தே	உமது ஆசாரியர்களின் திருவடிகளிலேயே	உங்களுக்கு	உங்களுக்கு
		கை இலங்கு நெல்லி கனி ஆம்	கரதலாமலக மென்னலாம்படி எளிதாகும்.
வையும்	செலுத்துங்கள்; (அதனால் சேரும் பலனை)		

* * * ஆசார்ய பக்தர்களுக்குப் பரமபதமானது கையிலங்கு நெல்லிக்கனியாமென்றது பரமபதபோகங்களையெல்லாம் இந்நிலத்திலேயே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப் பெறலாமென்றபடி. * பொன்னுலகாளீரோ புவனி முழுதாளீரோ * என்னும்படி பிறர்க்கும் வழங்குதற்கு உரித்தாம்படி விதேயமாகும் என்ற கருத்தும் உய்த்துணரத்தக்கது. (௬௨)

ஆசாரியன் செய்த உபகாரமானவது *
தூய்தாக நெஞ்சுதன்னில் தோன்றுமேல் —* தேசாந்
தரத்திலிருக்க மனந்தான்பொருந்தமாட்டாது *
இருத்தலினியேதறியோம்யாம் (௬௩)

ஆசாரியன் செய்த உபகாரம் ஆனது	ஆசார்யன் பண்ணின மஹோபகாரமானது	மனம் தான் பொருந்தமாட்டாது	நெஞ்சு இசையில்லாது;
தூய்து ஆக	சுத்தமாக	இனி	இங்ஙனே தத்துவமிருக்கும்
நெஞ்சு தன்னில் தோன்றும் எல்	நெஞ்சில் படுமாகில் (பிறகு)	இருத்தல்	ஆசாரியனைப்பிரிந்திருத்தற்கு
தேசாந்தரத்தில் இருக்க	(ஆசாரியனைப் பிரிந்து) வேறொரு தேசத்தில் வசிக்க	ஏது	காரணத்தை
		யாம் அறியோம்	நாம் அறியமாட்டோம்.

* * * இரும்பைப் பொன்னாக்குமாபோல ஆசாரியன் செய்த மஹோபகாரம் சிஷ்யனுடைய நெஞ்சில் நன்றாகத் தோன்றுமாகில் 'வஸ்தவ்யம் ஆசார்யஸந்நிதௌ' என்று அத்யவஸாயங் கொண்டு ஒரு நொடிப் பொழுதும் விட்டுப் பிரியாமலிருக்க வேண்டியதாகுமத்தனை; ஆயினும் பிரிந்திருப்பார் சிலருண்டாகில் அவ்விருப்புக்கு ஹேது இன்னதென்று நாம் அறியோம் என்கிறார். 'ப்ரபலபாபமே ஹேது' என்று வெட்டிதாகச் சொல்லக்கூசி 'ஏது யாம் அறியோம்' என்கிறார். ஹேது என்னும் வடசொல் ஏதுவெனத் திரிந்தது. (௬௩)

தன்னாரியனுக்குத் தானடிமைசெய்வது * அவன்
இந்நாடுதன்னிலிருக்குமநாள் —* அந்நே
ரறிந்துமதிலாசையின்றி ஆசாரியனைப்
பிரிந்திருப்பாரார், மனமேபேசு. (௬௪)

தன் ஆரியனுக்கு	ஸ்வாசார்யனுக்கு		
தான் அடிமை செய்வது	சிஷ்யனாகிய தான் கைங்கரியம் பண்ணுவதானது	அதில் ஆசை இன்றி	அந்த ஆசார்ய கைங்கரியத்தில் ருசி யில்லாமல்
அவன் இந்நாடு தன்னில் இருக்கும் நாள்	அவ்வாசிரியன் இவ்விபூதியில் எழுந்தருளியிருக்குமளவுமாம் ;	ஆசாரியனை பிரிந்து இருப்பார் ஆர்	ஆசாரியனைப் பிரிந்து பிறரிடத்தில் வசிப்பாருமுளரோ ?
அந்நேர் அறிந்தும்	அந்த சேர்த்தியை அறிந்து வைத்தும்	மனமே பேசு	நெஞ்சே ! சொல்லு.

* * * ஆசார்யன் பக்கலில் அர்த்தங்கள் கேட்குமளவே அவர்க்குக் கைங்கரியம் பண்ண வேணும் ; அர்த்தம் கேட்டுத் தலைக்கட்டினவாறே வேறிடம் சென்று எங்கேனும் வாழலாம் என்று நினைப்பது தகுதியன்று ; ஆசார்யன் இத்தனிபூதியில் எழுந்தருளியிருக்குமளவும் அவனுக்கும் கைங்கரியம் செய்தே ஸத்தைபெறவேணுமென்கிற சாஸ்த்ரார்த்தம் இதனால் வெளியிடப்பட்டதாயிற்று. (௬௪)

ஆசாரியன்சிச்ச னாருயிரைப்பேணுமவன் *
தேசாரும் சிச்சனவன் சீர்வடிவை —* ஆசையுடன்
நோக்குமவனென்னும் நன்னெறியைக் கேட்டுவைத்தும் *
ஆர்க்குமந்நேர் நிற்கையரிதாம். (௬௫)

ஆசாரியன்	ஆசார்யரானவர்	ஆசை உடன் நோக்குமவன்	பக்தியோடு பேணக் கடவன் ;
சிச்சன் ஆர் உயிரை பேணுமவன்	சிஷ்யனுடைய ஆத்மஸ்வரூபத்தை ரக்ஷிக்கக்கடவர் ;	என்னும் நன் நெறியை	என்கிற இந்த நுட்பமான விசேஷார்த்தத்தை
தேசு ஆரும் சிச்சன்	ஸ்வரூபஜ்ஞான மாகிற தேஜஸ்ஸை பொருந்திய சிஷ்யனானவன்	கேட்டு வைத்தும்	(ஸ்ரீவசநபூஷணாதிகளிலே) கேட்டிருந்தாலுங்கூட
அவன் சீர் வடிவை	அவ்வாசார்யருடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை	அந்நேர் நிற்கை	அவ்வழியில் நிஷ்டையோடிருத்தல்
		ஆர்க்கும் அரிது ஆம்	எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் அருமைப்பட்டிருக்கும் [என்றவாறு.]

* * * ஸ்ரீவசநபூஷணத்தில் மூன்றாம் பிரகரணத்தில் — "ஆசார்யன் சிஷ்யனுடைய ஸ்வரூபத்தைப் பேணக் கடவன் ; சிஷ்யன் ஆசார்யனுடைய தேஹத்தைப் பேணக்கடவன். இரண்டும் இருவர்க்கும் ஸ்வரூபமுமாய் பகவத் கைங்கர்யமுமாயிருக்கும். ஆசார்யனுக்கு தேஹரக்ஷணம் ஸ்வரூபஹாநி ; சிஷ்யனுக்கு ஆத்மரக்ஷணம் ஸ்வரூபஹாநி" இத்யாதியாக அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ள ஸ்ரீ ஸூக்திகள் இங்கே அநுஸந்தேயம். இவ்வர்த்த விசேஷங்களைக் கேட்கவும் கேட்பிக்கவும் அதிகாரிகள் உளரேயன்றி அநுஷ்டிக்கவல்லாரொருவருமிலரே யென்று அருமை கூறினாராயிற்று. (௬௫)

பின்பழகராம்பெருமாள்சீயர் * பெருந்திவத்தில்
அன்பதுவுமற்று மிக்கவாசையினல் —* நம்பிள்ளைக்
கானவடிமைகள்செய் யந்நிலையை நன்னெஞ்சே *
ஊனமறவெப்பொழுதுமோர். (௬௬)

நடு சொன்னவரை	இடையே சொல்லப்பட்ட ஆஸ்திகர்களை	வாரும் தொடர்	எப்போதும் அநுவர்த்திப்பாராக.

* * * ஸ்ரீ வசநபூஷணத்தில் இரண்டாம் ப்ரகரணத்தில் "அஜ்ஞனான விஷயப்ரவணன் கேவலநாஸ்திகனைப்போலே; ஜ்ஞாநவானான விஷயப்ரவணன் ஆஸ்திகநாஸ்திகனைப்போலே" இத்யாதியாக அருளிச் செய்தது இங்கே அநுஸந்தேயம். சாஸ்த்ரத்தில் ப்ராமாண்ய புத்தியில்லாமல் தான்தோன்றியாகச் செய்து திரிகிறவன் வெறும் நாஸ்திகனெனப்படுவன். சாஸ்த்ரங்களை ப்ரமாணமாக இசைந்து ஆஸ்திகனென்று சொல்லத்தக்கவனும், அந்த சாஸ்த்ரவரம்பில் அடங்காமல் தோன்றினபடியே செய்து திரிவதுபற்றி நாஸ்திகனுமாயிருப்பவன் ஆஸ்திகநாஸ்திகனெனப்படுவன். ஆஸ்திகர்களே நமக்கு அநுவர்த்தநீயர்களென்றதாயிற்று. (௬௮)

ஸத்ஸங்க மஹிமை கூறுதல்.

நல்லமணமுள்ளதொன்றை நண்ணியிருப்பதற்கு *
நல்லமணமுண்டாம்நலமதுபோல் —* நல்ல
குணமுடையோர்தங்களுடன் கூடியிருப்பார்க்கு *
குணமதுவேயாம் சேர்த்திகொண்டு. (௬௯)

நல்ல மணம் உள்ளது ஒன்றை	நல்ல வாஸனையுடையதொரு வஸ்துவை	நல்ல குணம் உடையோர் தங்களுடன்	ஸத்குணசாலிகளோடு
நண்ணி இருப்பதற்கு	அணைந்திருக்கிற பொருளுக்கும்	கூடி இருப்பார்க்கு	ஸஹவாஸம் பண்ணியிருக்குமவர்களுக்கு
நல்ல மணம் உண்டாம் நலம் அது போல்	(ஸம்ஸர்க்கபலத்தாலே) நல்ல பரிமளமுண்டாகுமென்கிற ந்யாயப்படி	சேர்த்தி கொண்டு	அந்த ஸம்பந்த வைபவத்தினால்
		அதுவே குணம் ஆம்	அந்த நற்குணமே விளைந்திடும்.

* * * ஸ்ரீவசநபூஷணத்தில் இரண்டாம் ப்ரகரணத்தின் முடிவில் ப்ரபந்நதிநசர்யையை வெகு அழகாக அருளிச்செய்து வருமிடத்து "அநுகூலஸஹவாஸமும் ப்ரதிகூலஸஹவாஸ நிவ்ருத்தியும் ஸதாசார்யப்ரஸாதத்தாலே வர்த்திக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டு போரக்கடவன்" என்றருளிச் செய்திருப்பதைத் திருவுள்ளம் பற்றி இப்பாட்டும் மேலிற்பாட்டும் அருளிச் செய்யப்படுகின்றன. ஜ்ஞாநாநுஷ்டானங்களை வளர்க்கவல்ல அநுகூலரான ஸத்துக்களை ஒரு நொடிப்பொழுதும் விட்டுப்பிரியாமலும், ஸ்வரூபத்தைக் கெடுக்கவல்ல ப்ரதிகூலரான அஸத்துக்களைக் கண்ணெடுத்துப் பாராமலும் வர்த்திக்கவேணுமென்கிற ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யசாஸ்த்ர நியமனத்தை வெளியிட்டருளுகிறபடி.

"நயமது போல்" "நலமது போல்" என்பன பாட பேதங்கள். (௬௯)

அஸத்ஸஹவாஸத்தின் வர்ஜநீயதையைக்காட்டுதல்.

தீயகந்தமுள்ளதொன்றைச் சேர்ந்திருப்ப தொன்றுக்கு *
தீயகந்தமேறும்திறமதுபோல் —* தீய
குணமுடையோர்தங்களுடன் கூடியிருப்பார்க்கு *
குணமதுவேயாம் செறிவுகொண்டு. (எ0)

தீய கந்தம் உள்ளது ஒன்றை	கெட்ட நாற்றமுடையதானதொரு வஸ்துவை	சேர்ந்து இருப்பது ஒன்றுக்கு	அணைந்திருக்குமதானதொரு பொருளுக்கு

தீய கந்தம் ஏறும் நீரம் அது போல்	கெட்ட நாற்றம் பற்றுகிற தென்கிற ந்யாயப்படிக்கு	செறிவு கொண்டு	அந்தச் சேர்க்கையினுல்
தீய குணம் உடையோர் தங்களுடன் கூடி இருப்பார்க்கு	துஷ்டஸஹவாஸமுடையவர்களுக்கு	அதுவே குணம் ஆம்	அந்தத் தீய குணமே விளைந்திடும்.

* * * * ஆகையால் துஷ்டஸஹவாஸம் வர்ஜநீயம் என்று சேதநர் பூரணமாகக் கடவது. இப்படியே மேல்பாட்டிலும் ஸத்ஸஹவாஸமே கர்த்தவ்ய மென்பதாகப் பூரித்துக் கொள்வது. (எ௦)

ஸ்ரீவசநபூஷண தூஷகர்களின் புன்மை கூறுதல்

முன்னோர்மொழிந்த முறைதப்பாமல்கேட்டு *
பின்னோர்ந்துதாமதனைப் பேசாதே —* தம்நெஞ்சில்
தோற்றினதேசொல்லி யிதுசுத்தவுபதேசவர
வாற்றதென்பர் * மூர்க்கராவார். (எக)

முன்னோர் மொழிந்த	பூருவர்கள் அருளிச் செய்தவற்றை	தோற்றினதே சொல்லி	தோற்றின தாந்தோன்றியர்த் தங்களையே சொல்லி
முறை தப்பாமல் கேட்டு	முறை வழுவாமே ஸதாசார்யஸந்நிதானத்தில் கேட்டுணர்ந்து	இது	'இந்த அர்த்தமே
பின் ஓர்ந்து	பின்பு அதை அப்படியே மனனம் பண்ணி	சுத்த உபதேச வரவு ஆற்றது என்பர்	சுத்த ஸம்ப்ரதாய உபதேசபரம்பரையாய் வாராநின்றது' என்று பொய்யும் சொல்லுமவர்களே
தாம் அதனை பேசாதே	தாங்கள் அதை அப்படியே பேசவேண்டியது ப்ராப்தமாயிருக்க அங்ஙனம் பேசாமல்	மூர்க்கர் ஆவார்	மூர்க்கரெனத் தகுந்தவர்கள்.
தம் நெஞ்சில்	தமது உள்ளத்திலே		

* * * வாசாமகோசரமான மஹிமை வாய்ந்த ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்ய சாஸ்த்ரத்திலே ப்ரதிபத்தி வஹிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, அது செய்யாததோடு இந்த சாஸ்த்ரார்த்தங்களை தூஷிப்பாரும் சிலர் உண்டாயிருந்தார்கள். அவர்கள் முன்னோர்மொழிந்த முறை தப்பாமல் கேட்டவர்களல்லர்; முன்னோர் மொழிந்த முறைப்படியே பேசவேணுமென்கிற விரதம் கொண்டவர்களுமல்லர். எதையேனும் தாந்தோன்றியாகச் சொல்லுவர்கள். அங்ஙனம் சொல்லுவதோடு நில்லாமல் தாம் ஸதாசார்ய பரம்பரையாகக் கேட்டுப் பேசுவதாகவே பொய்சொல்லி உலகை வஞ்சிக்கவும் வல்லவர்கள்; அவர்கள் ஸதாசார்யர்களை மூர்க்கரென்று கூசாமல் தூஷிக்கவும் வல்லர்; அப்படிப்பட்டவர்களையே மூர்க்கர்களென்று விட்டுத் தொலைக்க வேண்டியதொழிய அவர்களது பேச்சுக்களுக்கு மறுப்புரைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டிய அவசியம் நமக்கில்லை என்று இப்பாட்டினுல் தெளியவருளிச் செய்தாராயிற்று.

முன்னோர் மொழிந்த முறைதப்பாமல் கேட்டுச் சொல்லுகிறவர்களை "த்ருட பூர்வச்ருதோ மூர்க்க:" என்று தூஷித்தால் அது எற்றுமோ? பூர்வேப்ய: ச்ருதம்—பூர்வச்ருதம்; த்ருடம் பூர்வச்ருதம் யஸ்ய ஸ:—த்ருடபூர்வச்ருத:—முன்னோரிடம் கேட்டதையே திடமாக வைத்துக்கொள்ளுகிறவன் மூர்க்கன் என்று அஸ்தாநே அபுக்தமாகச்சொல்லி தூஷித்தார் சிலர்; அக்தோ! பூருவர்களிடத்தில் ச்ருதமானதை த்ருடமாக வைத்துக்கொள்பவர் மூர்க்கரல்லர்; பூருவர்களிடத்தில் ஒன்றும்கேளாமல் தாந்தோன்றியாகச் சொல்லிவிட்டு உலகை வஞ்சிப்பவரே மூர்க்கர் என்று மிகவும் யுக்தமாகவும் ஸாரமாகவும் அருளிச் செய்தாராயிற்று. (எக)

உபதேச நிகமனம்

பூருவாசாரியர்கள் போதமனுட்டானங்கள் *
கூறுவார் வார்த்தைகளைக்கொண்டு நீர்—தேறி *
இருள்தருமாஞாலத்தே யின்பமுற்றுவாழும் *
தெருள்தருமா தேசிகனைச் சேர்ந்து. (எ௨)

(அஸ்மதீயர்களே!)

பூருவாசாரியர்கள்	பூர்வாசார்யர்களினுடைய	தெருள் தரும்	நல்லறிவை உபகரித்தருளவல்ல
போதம் அனுட்டானங்கள்	ஜ்ஞாநாநுஷ்டானங்களை	மா தேசிகனை சேர்ந்து	சிறந்த ஆசாரியனை அடிபணிந்து
கூறுவார்	எடுத்துச் சொல்லுகின்ற மஹான்களினுடைய	இருள் தருமா ஞாலத்தே	இவ்விருள் தருமா ஞாலத்திலே
வார்த்தைகளை கொண்டு நீர் தேறி	ஸ்ரீஸூக்திகளினாலும் நீங்கள் தெளிவுபெற்று	இன்பம் உற்று வாழும்	ஆநந்தநிர்ப்பரர்களாய் வாழுங்கள்.

* * * இப்பாட்டிலே சொன்ன மூர்க்கர்களையும் அப்படிப்பட்டவர்களெழுதும் சுவடிகளையும் ஒரு பொருளாக மதியாமல், நம்முடைய பூருவாசாரியர்களருளிச்செய்த அர்த்த விசேஷங்களையும் அவர்களது அநுஷ்டானங்களையும் எடுத்துரைக்கும் மஹநீயர்களின் திருவாக்குகளையே நிதியாகக்கொண்டு ஞாநகலக்கமுமின்றிக்கே ஸதாசார்யனை ஆச்ரயித்து வாழப்பெறில் அவர்களுக்கு இந்நிலம் இருள்தருமாஞாலமாகத் தோற்றாது; *நலமந்தமில்லதோர் நாடாகவே தோற்றும்; *இந்திரலோகமாளுமச்சுவை பெறினும் வேண்டேன் என்று பரமபதத்தையும் வெறுத்து இவ்வுலகத்திலேயே ஆனந்தமயமாக நெடுநாள் வாழப்பெறலாமென்றவாறு. (எ௨)

பயனுரைத்துத் தலைக்கட்டுதல்.

இந்தவுபதேசரத்தினமாலைதன்னை *
சிந்தைதனில்நாளும் சிந்திப்பார் —* எந்தை
எதிராசரின்னருளுக் கென்றுமிலக்காகி *
சதிராக வாழ்ந்திடுவர்தாம். (எ௩)

இந்த உபதேசரத்தின மாலை தன்னை	உபதேசரத்தின மாலையென்னும் இந்தப் பிரபந்தத்தை	எந்தை எதிராசர்	ஸ்வாமி யெம்பெருமானாருடைய
நாளும்	அநுதினமும்	இன் அருளுக்கு என்றும் இலக்கு ஆகி	பரமகிருபைக்கு எந்நாளும் பாத்திரமாகி
சிந்தை தனில்	உள்ளத்தினுள்ளே	சதிர் ஆக	ஒரு குறையுமின்றிக்கே செல்வம் பொலிய
சிந்திப்பார் தாம்	சிந்தனை செய்யுமவர்கள்	வாழ்ந்திடுவர்	வாழப்பெறுமவர்கள்.

* * * எம்பெருமானார் திருவுள்ளத்திற்கு உகப்பான விஷயங்களையே தொடுத்து இயற்றியுள்ள இந்தச் சொல்மாலையைச் சிந்தையிலே அணிந்து கொள்ளுமவர்களுக்கு எம்பெருமானாருடைய பரமகிருபையே பேறாகுமென்று பலனருளிச்செய்து தலைக்கட்டினாராயிற்று.

எம்பெருமானார் எழுபத்திநான்கு ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளை நியமித்தருளினவராதலால் அந்தக்கணக்கிலே, எழுபத்திநான்கு பாசுரமாக இத்திவ்யப் பிரபந்தத்தை இயற்றியருளவேணுமென்று மணவாளமாமுனிகள் திருவுள்ளம்பற்றியிருந்தாராம்; அப்போது மாமுனிகளையே தெய்வமாகக்கொண்ட ஒருஸதாசார்யர் "மன்னுயிர்காளிங்கே மணவாளமாமுனிவன்" என்கிற பாசுரத்தைப்பணித்து இந்தப்பாசுரம் உபதேசரத்தினமாலையோடு சேர்ந்தே அநுஸந்திக்கப்படுமாறு அருள்புரியவேணுமென்று பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே வணங்கிவழிபட்டுப் பிரார்த்

பின்பழகராம் பெருமாள் சீயர்	பின்பழகிய பெருமாள்சீயர் என்பவர்		
பெரும் திவத்திலும்	பரமபத வாழ்க்கையிலும்	ஆசிலை	அர்த்த நிஷ்டையை
அன்பு அது அற்று	விருப்பமின்றிக்கே	நல் நெஞ்சே	நல்ல மனமே !,
மிக்க ஆசையினால்	பாகவதர்களோடு		
	(ஸ்வாசார்யரான) நம்பிள்ளைக்கு அனுகூலமான கைங்கர்யங்களைச் செய்யப்பெற்ற	மனம் அற	குறையொன்றுமின்றி [பரிபூர்த்தியாக]
நம்பிள்ளைக்கு ஆன அடிமைகள் செய்		எப்பொழுதும் நீ	ஆவாதரமும் சிந்தை செய்வாயாக.

* * * நம்பிள்ளை திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து வாழ்ந்தவர்கள் பலர் இருந்தாலும் பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயர் என்னும் சிஷ்யர்க்கு இருந்த ஆசார்யப்ரேமம் ஒப்புயர்வற்றது; நம்பிள்ளை திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யம் செய்யப் பெறுகிலேனுமென்றே இவர் சில ஊர்களைக் காலக்ஷேபித்துத் திருமேனியைப் போஷிக்க விருப்பங்கொண்டிருந்தவர் என்பது வைபவ நூலில் விசதம். இவரைப்போல் நம்மால் இருக்கமுடியாமற்போனாலும் இவருடைய நிஷ்டையைச் சிந்தனை செய்யவாவது பெற்றால் அதுவே நாம் உஜ்ஜீவிக்கப் போதுமானதென்று காட்டினாராயிற்று. (௬௬)

ஆசாரியர்க ளனைவருமுன்னாசரித்த *
ஆசாரந்தன்னை யறியாதார் —* பேசுகின்ற
வார்த்தைகளைக்கேட்டு மருளாதே * பூருவர்கள்
சீர்த்தநிலைதன்னை நெஞ்சே சேர். (௬௭)

முன் ஆசாரியர்கள் அனைவரும்	பூருவாசாரியர்களெல்லாரும்	வார்த்தைகளை கேட்டு	பேச்சுக்களைக்கேட்டு
		மருளாதே	மனம் திரியாமல்
ஆசரித்த	அனுஷ்டித்துப் போந்த	பூருவர்கள்	முன்னோருடைய
ஆசாரம் தன்னை	அனுஷ்டானத்தை	சீர்த்த நிலை தன்னை	சீரிய நிஷ்டையையே
அறியாதார்	அறியப்பெறாதவர்கள்	நெஞ்சே சேர்	மனமே ! அனுவர்த்திக்கப் பார்.
பேசுகின்ற	கண்டபடிசொல்லுகின்ற		

* * * புதுவைஷ்ணவர் கொண்டாடுஞ் சிலர் புதிது புதிதாகச் சில கட்டளைகளைக் கைப்பற்றி 'இதைச் செய்யவேணும், இதை அனுஷ்டிக்கவேணும்' என்றிப்படி பேசவும் திருத்தவும் புறப்படுவர்கள்; நம்முடைய பூருவாசாரியர்களின் அனுஷ்டான முறைமைகளைத் தெரிந்து கொள்ளாதாருடைய அந்தப் பேச்சுக்களினால் மனம் திரியாமல் * செய்யாதன செய்யோம் * என்றும் * மேலையார் செய்வனகள் * என்றும் ஆண்டாளருளிச் செய்தபடியே பூர்வாநுஷ்டான ஸரணியிலேயே வர்த்திக்கல் வேண்டுமென்று நியமித்தாராயிற்று. (௬௭)

நாத்திகரும்நற்கலையின் நன்னெறிசேராத்திகரும் *
ஆத்திகநாத்திகருமாமிவரை —* ஓர்த்துநெஞ்சே
முன்னவரும்பின்னவரும் மூர்க்கரெனவிட்டு * நடுச்
சொன்னவரை நாளுந்தொடர். (௬௮)

		ஓர்த்து நெஞ்சே	ஆராய்ந்துபார்த்து மனமே!
நாத்திகரும்	நாஸ்திகர்களும்		
நல் கலையின் நல் நெறி சேர் ஆத்திகரும்	உயர்ந்த சாஸ்த்ரங்களின் ஸன்மார்க்கத்திலே படிந்த ஆஸ்திகர்களும்	முன்னவரும் பின்னவரும்	முதலில் சொல்லப்பட்ட நாஸ்திகர்களும், பிந்திச் சொல்லப்பட்ட ஆஸ்திகநாஸ்திகர்களும்
ஆத்திகநாத்திகரும்	ஆஸ்திகநாஸ்திகர்களும்		
ஆம் இவரை	ஆகிய இம்மூன்று வகுப்பினரையும்	மூர்க்கர் என விட்டு	திருத்த முடியாத மூர்க்கர்கள் என்று அவர்களிடத்திலே நசையற்று

இக்க, அப்படியே பகவத்ப்ரியமனமாயிற்றென்று பெரியோர் பணிக்கக் கேட்டிருக்கை. ஆனது பற்றியே எழுபத்துமூன்று பாட்டளவிலே தலைக்கட்டியுள்ளார் மாமுனிகள். அந்தப்பாசுரம் அடுத்துவருவது. (எ௩)

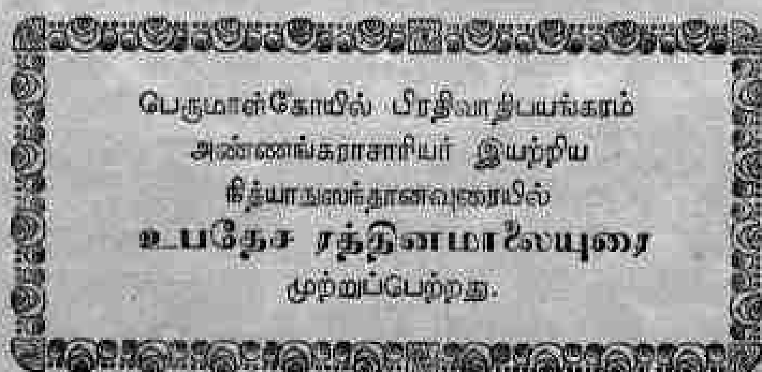
மன்னுயிர்காளிங்கே மணவாளமாமுனிவன் *
பொன்னடியாஞ் செங்கமலப் போதுகளை —* உன்னிச்
சிரத்தாலே தீண்டில் அமானவனும் நம்மை *
கரத்தாலே தீண்டல் கடன். (எ௪)

மன் உயிர்காள்	முமுக்ஷுசேதநர்களே!	சிரத்தாலே	தலையினாலே
இங்கே	இக்கலத்திலே	தீண்டில்	ஸ்பர்சிக்கப்பெற்றால்
மணவாளமாமுனிவன்	மணவாளமாமுனிகளுடைய	நம்மை	அப்படிப்பட்ட பாக்கியம் பெற்ற அஸ்மதாதிகளை
பொன் அடி ஆம் செம் கமலம் போதுகளை	திருவடிகளாகிற செந்தாமரை மலர்களை	அமானவன்	அமானவனென்கிற திவ்யபுருஷன்
உன்னி	(இவையே நமக்குத் தஞ்சமென்று) ப்ரபத்தி பண்ணி	கரத்தாலே தீண்டலும் கடன்	தனது கைகளால் ஸ்பர்சிப்பதும் விஹிதமாகும்.

* * * ஆழ்வாராசாரியர்களின் பெருமையைப் பேசுவதற்கென்றே யாங்காக அவதரித்த இந்தப் ப்ரபந்தரத்னத்திலே ஆசார்ய ஸார்வபௌமரான நம்மணவாளமாமுனிகளின் பெருமையைப் பகரும் பாசுரமும் சேர்ந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாதலாலும், அஃது இதில் இல்லாதிருப்பது பெருங்குறையாகுமாதலாலும் சுடை திக்த மஹநீயர் இப்பாசுரத்தைச் சேர்த்து இப்ப்ரபந்தத்தைப் பூர்த்தி செய்தது மிகப் பொருத்தம்.

இந்நிலத்தில் பந்தம் நீங்கி முக்திபெறப் போகும் ஜீவாத்மாவுக்கு அங்கே அமாநவகரஸ்பர்சம் சேருவதாகவும் அதுவே நித்ய விபூதிச் செல்வங்களுக்கு மூலமென்றும் சாஸ்த்ரங்கள் கூறும். இந்நிலத்தில் மணவாளமாமுனிகளின் திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்றார்க்கு இதுவே அமாநவகரஸ்பர்சத்திலும் மேம்பட்டதாதலால் அங்கே தனித்து அது வேண்டா என்றதாயிற்று. இதனால் மணவாள மாமுனிகளின் வைபவம் ஒப்புயர்வற்றதென்று விளங்கிற்று. ஆசார்யத்வ பூர்த்தியுள்ளது இவ்வாசிரியர்க்கேயாமத்தனை. (எ௪)

ஆழ்வார்எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

நம்மாழ்வாரருளிச் செய்த திருவாய்மொழியானது நூறுபதிகங்கள் கொண்டது. ஒவ்வொரு பதிகத்தின் தாத்பரியத்தையும் ஸாரமாக வெடுத்துத் தொகுத்து மணவாளமாமுனிகளால் இத்திவ்யப்ரபந்தம் நூறுபாசுரமாகவும் அந்தாதித் தொடையாகவும் அருளிச் செய்யப்பட்டதானதால் இதற்குத் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியென்று திருநாமமாயிற்று.

உலகில் எத்தனையோ ப்ரபந்தங்கள் அவதரித்திருந்தாலும் இப்ப்ரபந்தத்திற்கு நிகரானதொன்றில்லையென்பது மாச்சரியமற்ற அநுபவசாலிகளின் ஸித்தாந்தமாகும். * அல்லும் பகலுமனுபவிப்பார் தங்களுக்குச் சொல்லும் பொருளும் தொகுத்துரைத்தான் நல்ல மணவாள மாமுனிவன் * என்று இப்பிரபந்தத்திற்குத் தனியன் அமைந்தது சாலவும் பொருந்தும். சொல் நோக்கும் பொருள் நோக்கும் தொடை நோக்கும் மற்று எந்நோக்குங்காண இலக்கியமாகவும் இலக்கணமாகவும் அமைந்தது இத்திவ்யப் ப்ரபந்தம்.

திருவாய்மொழியிலுள்ள ஒவ்வொரு பதிகத்தினுடையவும் முதற் சொல்லே இப்ப்ரபந்தத்தில் ஒவ்வொரு பாசுரத்திற்கும் முதற் சொல்லாக அமைக்கப்பட்டுளது; அதுவுமல்லாமல் அந்தாதித் தொடையாகவும் இது பாடப்பட்டிருக்கின்றது. பாசுரந்தோறும் நம்மாழ்வாருடைய திருநாமமும் துதியுடன் அமைய வேணுமென்பதும் இதில் ஒரு நியமமாகக் கொள்ளப்பட்டது.

நம்மாழ்வாருடைய திருவாய்மொழியும் அந்தாதித் தொடையாலமைந்ததேயாயினும் ஒவ்வொரு பாசுரத்தையும் முடிப்பது அவருடைய இஷ்டப்படியே இருந்தது. இன்னசொல்லைத்தான் பாசுரத்தின் முடிவிலே அமைக்கவேணுமென்கிற நிர்ப்பந்தம் எந்த அந்தாதிப் ப்ரபந்தத்திற்கும் இல்லையன்றோ. முடிந்த சொல்லையே மேற்பாட்டில் முதலாக அமைக்கவேணுமென்கிற நிர்ப்பந்தம் மாத்திரமேயன்றோ அந்தாதிப் ப்ரபந்தங்களுக்கு உள்ளது. இந்த நூற்றந்தாதி அவ்வளவேயன்றிக்கே ஒவ்வொரு பாட்டின் முடிக்குஞ் சொல்லிலும் நிர்ப்பந்தமுடையதாயிற்று. ஆகவே இப்படி அதிசயம்பொருந்த ப்ரபந்தமொன்று இதுவரை தோன்றியதுமில்லை, இனித் தோன்றவுங்காண முடியாது. திருவாய்மொழியின் பதிகங்களொவ்வொன்றுக்கும் உயிரான கருத்தை யெடுத்து அமைத்திருக்குமழகு பார்த்தாலோ அது நெஞ்சால் நினைப்பரிதால்.

இத்திவ்யப் ப்ரபந்தமானது எவ்வளவு விரிவான வியாக்கியானத்தையும் கொள்ளும். ஏனெனின், திருவாய்மொழியின் ஸாரமாக அமைந்த ப்ரபந்தமாதலால் அதில் அடங்கியுள்ள பொருள்கள் பெரும்பாலும் இதில் விவரிக்கத் தகுமாதலால். ஆனாலும் நெஞ்சில் எளிதாகத் தேக்கிக்கொள்ளவுரியதாம்படி பதவுரையும் பொழிப்புரையும் எழுதப்படுகின்றன.

ஸ்ரீ:

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

(ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய பதவுரை பொழிப்புரையுடன் கூடியது.)

(தனியன்கள்.)

அல்லும்பகலு மநுபவிப்பார்தங்களுக்குச்
சொல்லும் பொருளுந் தொகுத்துரைத்தான்—நல்ல
மணவாளமாமுனிவன் மாறன்மறைக்குத்
தணவா நூற்றந்தாதி தான்.

அல்லும் பகலும்	இரவும் பகலுமாகிய எப்பொழுதும்
அநுபவிப்பார் தங்களுக்கு	(கொஞ்சக் குளிரும்படி) அநுபவிக்க விரும்புமவர்கட்காக,
சொல்லும் பொருளும்	(இனிமையான) சொற்களையும் பொருள்களையும்
நல்ல மணவாள மாமுனிவன் தான்	நன்மைபொருந்திய மணவாள மாமுனிகள்
மாறன் மறைக்கு	நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த தமிழ் வேதமான திருவாய்மொழிக்கு
தணவா நூற்றந்தாதி	மிகவும்பொருந்தின நூற்றந்தாதியை
தொகுத்து உரைத்தான்	ஸங்க்ரஹமாக அருளிச்செய்தார்.

*(இதுவெமக்குத் தஞ்சமென்க.)

மன்னு புகழ்சேர் மணவாள மாமுனிவன்
தன்னருளா லுட்பொருள்கள் தன்னுடனே—சொன்ன
திருவாய் மொழிநூற்றந் தாதியாந் தேனை
ஒருவா தருந்துநெஞ்சே யுற்று.

நெஞ்சே	மனமே!
மன்னு புகழ் சேர்	நிலைபெற்ற கீர்த்தியையுடையரான
மணவாளமாமுனிவன்—;	
தன் அருளால்	தமது கிருபையினாலே
உள் பொருள்கள் தன்னுடனே	ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் அமையும்படி
சொன்ன	அருளிச்செய்த
திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி ஆம் தேனை	திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியாகிற தேனை
ஒருவாது	இடைவிடாமல்
உற்று	மன்றி
அருந்து	பருகக்கடவை.

பிரபந்தாரம்பம்

உயர்வே பரன்படியை உள்ளதெல்லாந்தான்கண்டு *
உயர்வேத நேர்கொண் டுரைத்து *—மயர்வேதும்
வாராமல் மானிடரைவாழ்விக்குமாறன்சொல் *
வேராகவே விளையும் வீடு.

உயர்வு எய்	உயர்த்தி பொருந்திய	உரைத்து	அருளிச்செய்து,
பரன்	பரமபுருஷனுடைய	மயர்வு ஏதும் வாராமல்	சிறிது அஜ்ஞானமும் தலைகாட்டாதபடியாக
படி உள்ளதை எல்லாம்	ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களாயிருப்பவற்றை யடங்கலும்	மானிடரை	மனிதர்களை
தான் கண்டு	தாம் ஸாக்ஷாத்கரித்து	வாழ்விக்கும்	உஜ்ஜீவிப்பித்தருளின
உயர் வேதம் நேர் கொண்டு	உயர்ந்த ப்ரமாணமாகிய ச்ருதியின் சாயையாலே	மாறன்	நம்மாழ்வாருடைய
		சொல் வேர் ஆக	ஸ்ரீஸூக்தியடியாக
		வீடு விளையும்	மோக்ஷமுண்டாகும்.

* * *—முதல் திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானுடைய பரத்துவம் பிரதிபாதிக்கப் பட்டது. * ஆமவை யாயவையாய் நின்றவவர் என்றும் * முழுதுண்ட பரபரன் என்றும் அவிவொறையாய்நின்ற பரன் என்றும் பரத்வமேயாயிற்று இதிற் சொன்னது.

மயர்வு ஏதும் வாராமல் = ஆழ்வாருடைய மயர்வை எம்பெருமான் போக்கினான்; ஸம்ஸாரிகளுடைய மயர்வை ஆழ்வார் போக்கினார் என்க. அடியோடு ஞானமே யில்லாமையும், ஒன்றை வேறொன்றாக அறிகையும், அதுவோ இதுவோவென்று ஸந்தேஹங்கொள்ளுதலும், தெரிந்ததை மறந்தொழிதலுமாகிற இவையெல்லாம் மயர்வு எனப்படும்; அது மானிடர்க்கு வாராமல் ஸ்ரீஸூக்திகளைத் தந்தருளி ஆழ்வார் வாழ்வித்தாராயிற்று.

மாறன் சொல்வேராகவே விளையும் வீடு = வேர் இன்றி விருக்ஷம் விளம்பாதவாறுபோல, ஆழ்வாரருளிச்செயலின்றி மோக்ஷம் விளையாதென்று காட்டினபடி. (க)

வீடுசெய்து மற்றெவையும் மிக்கபுகழ் நாரணன்தாள் *
நாடு நலத்தாலடைய நன்குரைக்கும் *—நீடுபுகழ்
வண்குருகூர் மாறன் இந்த மாநிலத்தோர் தாம்வாழ *
பண்புடனே பாடியருள் பத்து. (உ)

நீடு புகழ்	பெரும் புகழையுடையரும்	மற்று எவையும்	(பகவத்விஷயந்தவிர) மற்றெல்லாவற்றையும்
வண் குருகூர்	வளப்பத்தையுடைய திருநகரியில் திருவவதரித்தவருமான	வீடு செய்து	விட்டு
மாறன்	நம்மாழ்வார்	மிக்க புகழ்	மிகுந்த புகழுடைய
இந்த மா நிலத்தோர் தாம்	இப்பெரிய பூமியிலுள்ளவர்கள்	நாரணன்	நாராயணனது
வாழ	உஜ்ஜீவிப்பதற்காக	தாள்	திருவடிகளை
பண்புடனே	கிருபையுடனே	நாடு	உலகத்தாரெல்லாரும்
பாடி அருள்	பாடியருளின	நலத்தால் அடைய	பக்தியுடன் ஆச்ரயிக்குமாறு
பத்து	(வீடுமின் முற்றவுமென்று தொடங்கியுள்ள) பத்துப்பாசுரங்களானவை	நன்கு உரைக்கும்	நன்றாக உபதேசிக்கும்.

* * * எம்பெருமானைப் பஜிப்பதற்கு இடையூறும் அஹங்கார தேஹாதிகளாயுமுள்ள எல்லாவற்றையும்விட்டு, கல்யாண குணங்கள் நிறைந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளை உலகம் முழுவதும் ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்குமாறு நம்மாழ்வார் பரம கிருபையுடன் உபதேசித்த பதிகம் * வீடுமின் முற்றவுமென்பதாம் என்றவாறு. (உ)

பத்துடையோர்க் கென்றும் பரனெளிய னாம்பிறப்பால் *
முத்திதரும் மாநிலத்தீர் மூண்டவன்பால் *—பத்திசெயு
மென்றுரைத்த மாறன்தனின் சொல்லாற்போம் * நெடுகச்
சென்ற பிறப்பாமஞ்சிறை. (௯)

பரன்	ஸர்வேச்வரன்	பத்தி செயும்	(அவன் பக்கலிலே) பக்தியைப் பண்ணுங்கோள்;
பத்துடையோர்க்கு	பக்திமான்களுக்கு	என்று உரைத்த	என்று உபதேசித்தருளின
என்றும்	எக்காலும்	மாறன் தன்	ஆழ்வாருடைய
பிறப்பால்	அவதாரத்தினால்	இன் சொல்லால்	இனிமையான அருளிச் செயலான இத் திரு வாய் மொழியினால்
எளியன் ஆம்	ஸுலபனாவன்;	நெடுக சென்ற பிறப்பு ஆம் அம் சிறை போம்	நீளமாகத் தொடர்ந்து வந்த பிறவியாகிய கடுஞ் சிறை நீங்கும்.
முத்தி தரும்	மோக்ஷத்தையும் தந்தருளுவன்; (ஆகவால், அவன் அவதரிப்பதற்குரிய)		
மா நிலத்தீர்	(இந்தப்) பெரிய நிலவுலகத்திலுள்ளவர்களே!		
மூண்ட அன்பால்	மூண்டெழுந்த ப்ரேமத்துடனே		

* * *—எம்பெருமான் பக்திமான்களுக்கு அவதரித்து எளியனாய் முக்தியும் அளிப்பானாகையாலே அவன்திறத்துப் பக்தி புரியுங்கோளென்று உபதேசித்த *பத்துடையடியவர் திருவாய்மொழியை அநுஸந்திக்கப்பெற்றால் அநாதியான ஸம்ஸாரபந்தத்தினின்றும் விடுபெறலாகுமென்றதாயிற்று. முத்தி—முக்தி. "மூண்டு அவன் பால்" என்றும் பிரிப்பாருளர். அவன் பால் அவகாஹித்து என்றபடி. ...(௯)

அஞ்சிறையபுட்கள்தமை ஆழியானுக்கு * நீர்
என்செயலைச் சொல்லு மெனவிரந்து *—விஞ்ச
நலங்கியதும்மாறனிங்கே நாயகனைத்தேடி *
மலங்கியதும் பத்தி வளம். (௰)

மாறன்	நம்மாழ்வார்,	இரக்கு	வேண்டிக்கொண்டு
அம் சிறைய புட்கள் தமை	அழகிய சிறகுகளையுடைய (நாரை முதலிய) பறவைகளை நோக்கி,	விஞ்ச	மிகவும்
நீர்	நீங்கள்	நலங்கியதும்	கலக்கமுற்றதும்,
ஆழியானுக்கு	சக்ராயுதன் பக்கலிலே சென்று	இங்கே	இந்நிலத்திலே
என் செயலை	என் படியை	நாயகனை	நாயகனான எம்பெருமானை
சொல்லும்	தெரிவியுங்கள்'	தேடி	தேடி
என	என்று	மலங்கியதும்	திகைத்தழும்பியதும்
		பத்தி வளம்	பக்தியின் பெருமையாலாம்.

* * *—இப் ப்ரகரணத்தினால், * அஞ்சிறையமடநாராய் என்னும் இத்திருவாய்மொழியின் ப்ரமேயத்தையும், இத் திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் பெண்மைநிலைமை யெய்தித் தூதுவிட்டமைக்கு உரிய உபபத்தியையும் சேர்த்து அருளிச் செய்ததாயிற்று. (௰)

வளமிக்க மால்பெருமை மன்னுயிரின் தன்மை *
உளமுற்றங் கூடுருவ வோர்ந்து *—தளர்வுற்று
நீங்கநினைமாறனைமால் நீடிலகுசீலத்தால் *
பாங்குடனே சேர்த்தான் பரிந்து. (௧௧)

வளம் மிக்க மால்	செல்வத்தால் மிகுந்த எம்பெருமானுடைய	நீங்க நினை	(எம்பெருமானை விட்டு) நீங்கவேணுமென நினைத்த
பெருமை	(நித்யஸூரிஸேவ்யத்வம் முதலிய) பெருமையும்	மாறனை	ஆழ்வாரை
மன் உயிரின்	ஆத்மாவினுடைய	மால்	ஸர்வேச்வரன்
தன்மை	நைச்யமும்	நீடு இலகு சீலத்தால்	கொடுகி விளங்குவதான (தனது) சீலகுணத்தினால்
உளம் உற்று அங்கு	திருவுள்ளத்தில் பட, அப்போது	பரிந்து	ஸ்நேஹித்து
ஊடுருவ ஓர்ந்து	உட்புகுந்து ஆராய்ச்சி செய்து	பாங்குடனே	நன்றாக
தளர்வுற்று	தளர்ந்து	சேர்த்தான்	அணைத்துக்கொண்டான்

* * * 'பெருமையில் தலைநின்ற அப்பெருமானைச் சிறுமையில் தலைநின்ற நாமோ அணுகுவது!' என்று தளர்ச்சியுண்டாகி எம்பெருமானைவிட்டு நீங்கப்பார்த்தார் ஆழ்வார்; அப்போது அவர்க்கு எம்பெருமான் தனது சிறந்த சீலகுணத்தைக் காட்ட, அந்த குணத்தில் ஈடுபட்டு ஆழ்வார் எம்பெருமானோடு பொருந்தினபடியைப் பேசின * வளவேழுலகு * திருவாய்மொழியின் ப்ரமேயத்தை இப்பாட்டினால் வெளியிட்டாராயிற்று.

உளமுற்று—எச்சத்திரிபு; உளமுற என்றபடி. "சொல் திரியினும் பொருள் திரியா வினைக்குறை." ... ... (௫)

பரிவதி லீசன்படியைப் பண்புடனே பேசி *
அரியனல ஞாராதனைக் கென்று * —உரிமையுடன்
ஓதியருள் மாறன் ஒழிவித்தா னிவ்வுலகில் *
பேதையர்கள் தங்கள் பிறப்பு. * (௬)

பரிவது இல் ஈசன்	ஹேயகுணமற்றவனான எம்பெருமானுடைய	உரிமையுடன்	ஔசித்யத்தோடு
படியை	(ஆராதிப்பதற்கு எளியன் என்கிற) ப்ரகாரத்தை	ஓதி அருள்	அருளிச்செய்த
பண்புடனே பேசி	அழகாக அருளிச்செய்து	மாறன்	நம்மாழ்வார்
ஆராதனைக்கு அரியன் அலன் என்று	(அவன்) ஆராதிப்பதற்கு அருமையானவனல்லன் என்று (இவ்விஷயத்தை)	இ உலகில்	இவ்வுலகத்திலுள்ள
		பேதையர்கள் தங்கள்	பாமரர்களினுடைய
		பிறப்பு	பிறவியை
		ஒழிவித்தான்	தொலைத்திட்டார்.

* * * ஸர்வேச்வரன் அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாகையாலே நாம் இட்டதுகொண்டு நிறையவேண்டியவனல்லனாதலால் அன்போடு நாம் இடுவது அணுவளவேயாயினும் அதுகொண்டே பரம த்ருப்தியடைகிறானென்பதைத் தெரிவிக்கின்ற முகத்தால் எம்பெருமானுடைய ஆராதனஸௌகர்யத்தை ஆழ்வார் * பரிவதிலீசனையென்னும் திருவாய்மொழியிலருளிச்செய்து இத்தகைய திருவாய்மொழியை உபகரித்தலால் நம்போன்ற அறிவிலிகளின் பிறவித்துன்பத்தையும் போக்கியருளினாராயிற்று என்பதாம். ... ... (௬)

பிறவியற்று நீள்விசும்பில் பேரின்ப முய்க்கும் *
திறமளிக்குஞ் சீலத் திருமால் * —அறவினியன்
பற்றுமவர்க் கென்று பகர்மாறன் பாதமே *
உற்றதுணை யென்றுளமே யோடு. (௭)

உளமே	நெஞ்சே!	பற்றுமவர்க்கு	தன்னைவந்து பணியுமவர்கட்கு
பிறவி அற்று	ஜன்மஸம்பந்தமற்று	அற இனியன் என்று	மிகவும் போக்யனாயிருப்பனென்று
நீள் விசும்பில்	பரமாகாசமென்கிற பரமபதத்தில்	பகர்	அருளிச்செய்த
பேர் இன்பம் மெய்க்கும் திறம்	பரமாநந்த மநுபவிக்குந் திறத்தை	மாறன்	நம்மாழ்வாருடைய
அளிக்கும் சீலம்	அநுக்ரஹிக்கவல்ல ஸ்வபாவமுடைய	பாதமே	திருவடிகளே
திருமால்	எம்பெருமான்	உற்ற துணை என்று	(நமக்கு) ப்ராப்தமான துணையென்றுகொண்டு
		நீ	விரைந்துசென்று பணி.

* * *—ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தையறுத்துத் திருநாட்டில் நித்யாநந்தமநுபவிக்கப் பெறுவதான பேற்றைத்தரவல்ல எம்பெருமானுடைய ஆச்ரயணமானது வருத்தமாக இராமல் மிகவும் இனிதாகவேயிருக்குமென்று ஆச்ரயணத்தின் போக்யதையை * பிறவித்துயரற திருவாய்மொழியிலே யருளிச்செய்த ஆழ்வாருடைய திருவடிகளே நமக்குத் தஞ்சமென்றதாயிற்று. (எ)

ஓடுமனஞ் செய்கையுரை ஒன்றிநில்லாதாருடனே *
கூடிநெடுமா லடிமைகொள்ளுநிலை *—நாடறிய
ஓர்ந்தவன்றன் செம்மை உரைசெய்த மாறனென *
ஏய்ந்துநிற்கும் வாழ்வா மிவை. (அ)

ஓடும்	இதரவிஷயங்களில்விரைந்து ஓடுகின்ற	அடிமைகொள்ளும் நிலை	அடிமைகொள்ளுங் குணத்தை
மனம்	நெஞ்சும்	நாடு அறிய	நாட்டார் அறியுமாறு
செய்கை	காயமும்	ஓர்ந்து	ஆராய்ந்து
உரை	வாக்கும் (ஆகிய இவை)	அவன் தன் செம்மை	அப்பெருமானுடைய ருஜுத்வ குணத்தை
ஒன்றி நில்லாதாருடனே	ஒருவழிப்பட்டு நிற்கப்பெறாத கோணல் பொருந்திய ஸம்ஸாரிகளோடு	உரைசெய்த	அருளிச்செய்த
கூடி	சேர்ந்து	மாறன் என	ஆழ்வார் என்று அநுஸந்தித்தவளவிலே
நெடுமால்	ஸர்வேச்வரன்	வாழ்வு ஆம் இவை	ஸ்வரூபாநுரூபமான வாழ்ச்சிகள்
		ஏய்ந்து நிற்கும்	பொருந்தி நிலைநிற்கும்.

* * * எம்பெருமானை ஆச்ரயிக்குமவர்கள் மனமொழிமெய்களில் வேறுபாடுடையவர்களாகிச் செவ்வைக் கேடரான ஸம்ஸாரிகளாகையாலே அவர்களோடு பரிமாறுவது எம்பெருமானுக்கு இயலுமோ என்கிற சங்கை நீங்குமாறு, நீர் ஏறாத மேடுகளிலே ஏற்றத்தையேறுஞ் செய்து நீரேற்றுமாபோலே இவர்களுடைய செவ்வைக்கேடு தானே தனக்குச் செவ்வையாம்படி அவர்களோடேகூடிப்பரிமாறும் ருஜுத்வகுணத்தை * ஓடும்புள் திருவாய்மொழிமுகத்தாலே வெளியிட்டருளின நம்மாழ்வாரை அநுஸந்திக்கவே நமது வாழ்ச்சி நிலைநிற்குமென்கை. (அ)

இவையறிந்தோர் தம்மளவில் ஈசனுவந்தாற்ற *
அவயவங்கள்தோறுமணையுஞ்—சுவையதனைப்
பெற்று * ஆர்வத்தால் மாறன் பேசினசொல்பேச * மால்
பொற்றுள் நஞ்சென்னி போரும். (கூ)

இவை	கீழ்த்திருவாய்மொழிகளில் அநுபவிக்கப்பட்ட திருக்குணங்களை	அறிந்தோர் தம் அளவில்	அறிந்தவர்களின்பக்கலில்
		ஈசன்	எம்பெருமான்
		உவந்து	திருவுள்ளமுவந்து

ஆர்ந்த	பொருந்தப்பொருந்த (ஒவ்வொரு அவயவமாக)	மாறன்	ஆழ்வார்
அவயவங்கள் தோறும்	எல்லா அவயவங்களிலும்	பேசின	அருளிச்செய்த
அணையும்	[illegible] வந்து சேர்ந்ததனாலுண்டான	சொல்	(இந்தத் திருவாய்மொழி யாகிற) ஸ்ரீஸூக்தியை
சுவை அதனை	ரஸத்தை	பேச	(நாம்) உச்சரிக்க
பெற்று	அடைந்து (அங்ஙனம் அடைந்த)	மால்	ஸர்வேச்வரனுடைய
ஆர்வத்தால்	இனிமையினால்	பொன் தாள்	அழகிய திருவடிகள்
		நம் சென்னி	நமது தலையில்
		பொரும்	வந்துசேரும்.

* * * —இவை என்றது கீழ் ஒவ்வொரு திருவாய்மொழியிலும் அநுபவித்த குணங்களையாம். பரத்வம், பஜநீயத்வம், ஸௌலப்யம், அபராதஸஹத்வம், ஸௌசீல்யம், ஆராதனைக் கெளிமை, பரமபோக்யதை, ஆர்ஜவம் என்கிற திருக்குணங்கள் கீழ்த்திருவாய்மொழிகளில் முறையே ஆழ்வாரால் அநுபவிக்கப்பட்டன வாதலால் அக்குணங்களை இவை என்று நிர்த்தேசிக்கிறபடி. அக்குணங்களை அறியுமவர்கள் திறத்திலே எம்பெருமான் ஸந்துஷ்டனாய்ப் பொருந்தப் பொருந்த ஸகல அவயவங்களிலும் ஸம்ச்லேஷிப்பன் என்று நின்றுண்டே, அப்பேற்றை ஆழ்வார்பெற்று அதனாலுண்டான ஆனந்தம் புறவெள்ளமிட்ட சொல்லாகிய * இவையு மவையும் திருவாய்மொழியை ஓதுவாரது சென்னித்திடரில் ஸர்வேச்வரனுடைய திருவடிகள் வந்து சேருமென்றாராயிற்று.

“இவையறிந்து ஓர்தம்பளவில்” எனப்பிரித்து இவற்றையறிந்து ஓர்கின்ற [ஆராய்ச்சி செய்கின்ற] தம்பளவிலே என்று முரைப்பாருளர். (௪௯)

பொருமாழி சங்குடையோன் பூதலத்தே வந்து *
தருமாறே ரேதுவறத் தன்னை*—திரமாகப்
பார்த்துரைசெய் மாறன் பதம்பணிக வென்சென்னி *
வாழ்த்திடுகே வென்னுடைய வாய். (௫௦)

பொரும்	(பகைவரோடு) போர் புரியாநிற்கிற	திரம் ஆக	ஸ்திரமாக
ஆழி	திருவாழியையும்	பார்த்து	ஸாக்ஷாத்கரித்து
சங்கு	சங்கையும்	உரை செய்	அருளிச்செய்த
உடையோன்	(திருக்கையில்) உடைய எம்பெருமான்	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
பூதலத்தே வந்து	இப்பூமியில் வந்தவதரித்து	பதம்	திருவடிகளை
ஏது அற	ஒரு ஹேதுவுமில்லாமல் [நிர்ஹேதுகமாக]	என் சென்னி	என் தலை
தன்னை தரும் ஆறு	(அடியார்க்குத்) தன்னை (அநுபவிக்க)த் தருகிறபடியை	பணிக	வணங்குக;
		என்னுடைய வாய்	எனது வாக்கானது
		வாழ்த்திடுக	(அத்திருவடிகளுக்கே) மங்களாசாஸனஞ் செய்க.

* * * கீழ்த்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் வந்து ஸர்வாங்க ஸம்ச்லேஷம் செய்தருளினபடியை அநுஸந்தித்த ஆழ்வார் ‘இப்பேற்றுக்குத் தகுதியாக தம்மால் செய்யக்கூடிய உபாயாம்சம் உண்டோ?’ என்று ஆராய்ந்துபார்த்தவளவில் ஒரு ஸாதநமுமின்றியே நிர்ஹேதுகமாக விசேஷ கடாக்ஷஞ் செய்தருள்வதே எம்பெருமானுடைய இயல்வு என்பதைக் கண்டறிந்து அவ்விஷயத்தைப் * பொருமா நீள்படை யென்னுந் திருவாய்மொழியிலருளிச்செய்தா ரென்றதாயிற்று. (௫௦)

வாய்ந்ததிருமால் மறையநிற்க * ஆற்றாமை
போய்விஞ்சி மிக்க புலம்புதலாய் *—ஆய
அறியாதவற்றோ டணைந்தழுத மாறன் *
செறிவாரை நோக்குந் திணிந்து. (கக)

வாய்ந்த	(அடியார் அநுபவிக்க வாய்ப்படி) கிட்டுகையையே ஸ்வபாவமாக வுடைய
திருமால்	ஸ்ரிய:பதியான எம்பெருமான்
மறைய நிற்க	(கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் பிரிந்து) மறைந்திருக்க (அதனாலே)
ஆற்றாமை போய் விஞ்சி	சோகம் அதிகரித்து
மிக்க புலம்புதல் ஆய்	மிகவும் அழும்படியான நிலைமை சேர்ந்து
ஆய அறியாதவற்றோடு	(அசேதனங்களாகையாலே தம்முடைய துக்கத்தை) ஆராய அறியாதவற்றை
அணைந்து	கட்டிக்கொண்டு
அழுத	(அவற்றை ஸமாதாநிகளாகக்கொண்டு) அழுத
மாறன்	ஆழ்வார்
செறிவாரை	தம்மை வந்து பணியுமவர்களை
திணிந்து நோக்கும்	திடமாகக் கடாக்ஷித் தருள்வர்.

* * *—மேன்மை நீர்மை வடிவழகு ஆகிய மூன்றும் குறைவின்றியே உண்டாய், அவதாரத்தில் பிற்பட்டவர்களும் இழக்கவேண்டாதபடி முகங்கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிற ஸுலபமான அர்ச்சாவதார நிலைகளுள் சிறந்ததான திருக்குறுங்குடியிலே அநுபவிக்க ஆசைப்பட்டுக் கிடையாமையாலே கண்ணுஞ்சுழலையிட்டு, நாரை அன்றில் கடல் வாடை வானம் மதி இருள் கழி விளக்கு முதலான உலகப் பொருள்களும் தம்மைப்போலே பகவத் விரஹத்தாலே நோவு படுகின்றனவாகக்கொண்டு அவற்றுக்குமாகத் தாம் நோவுபட்டுச் சொல்லுகிறபடியைப் பேசினது * வாய்ந்திரையுகளு மென்கிற திருவாய்மொழி. இவ்வண்ணம் விலக்ஷணமான நிலைமையையடைந்த நம்மாழ்வார் அடியார்களை பகவத் விச்லேஷம் நேராதபடி பரிபூர்ண கடாக்ஷஞ் செய்தருள்வ ரென்றதாயிற்று. (கக)

திண்ணிதா மாறன் திருமால் பரத்துவத்தை *
நண்ணி யவதாரத்தே நன்குரைத்த—* வண்ணமறிந்து
அற்றார்கள் யாவர் அவரடிக்கே யாங்கவர்பால் *
உற்றாரை மேவிடாதூன்.

மாறன்	நம்மாழ்வார்
திருமால் பரத்துவத்தை	எம்பெருமானுடைய பரத்வத்தை
அவதாரத்தே நண்ணி	அவதாரத்தில் அநுபவித்து
திண்ணிதா நன்கு	திடமாகவும் நன்றாகவும்
உரைத்த வண்ணம்	அருளிச்செய்த ரீதியை
அறிந்து	தெரிந்துகொண்டு
அவர் அடிக்கே	அவ்வாழ்வார் திருவடியிலேயே
அற்றார்கள் யாவர்	ஈடுபட்டிருப்பார் யாவரோ,
அவர்பால் உற்றாரை	அவர்களிடத்தில் பணிந்திருப்பவர்களை
ஊன்	தேஹஸம்பந்தம்
மேவிடாது	சேராது.

* * *—திண்ணன்வீட்டுப் பதிகத்தில் ஆழ்வாரருளிச்செய்த பகவத் பரத்வத்தை அறிந்து ஈடுபட்டிருப்பவர்களுடைய ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளும் வாழ்ப்பெறுவர் என்கிறது. "திண்ணிதாம் மாறன்" என்று பிரித்து மாறனுக்கு விசேஷணமாக்கியுரைப்பாருமுளர். பரத்வே பரத்வவிஷயமான * உயர்வற வுயர்நலத்திற் காட்டில் இத்திருவாய்மொழிக்குண்டான வாசி விளக்

ருதற்கு 'அவதாரத்தேகண்ணி' என்றார். விபவாவதாரங்களிற் பொலிந்த பாத்வத்தைப் பேசினது * இன்னன்விட்டுப்பதிகமென்க. ஆங்கு—அசை. "அவரடிக்கே அற்றார்கள் யாவர்" என்று, கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோள். ... (கஉ)

ஊனமறவேவந்து உள்கலந்த மாலினிமை
யானது * அனுபவித்தற்காந்துணையா *—வானில்
அடியார் குழாங்கூட ஆசையுற்ற மாறன் *
அடியாருடன் நெஞ்சே யாடு. (கங.)

நெஞ்சே	மனமே !;	வானில்	பரமபதத்திலுள்ள
ஊனம் அற வந்து	குறையற வந்து	அடியார்	அடியவர்களான நித்ய முக்தர்களினுடைய
உள் கலந்த	அந்தரங்கமாகக் கலந்த	குழாம்	கோஷ்டியிலே
மால்	ஸர்வேச்வரனுடைய	கூட	அந்வயிக்க
இனிமை ஆனது	கலவியின்பத்தை	ஆசை உற்ற	ஆசையைக்கொண்ட
அனுபவித்தற்கு	அனுபவிப்பதற்கு	மாறன்	நம்மாழ்வாருடைய
ஆம் துணை ஆ	அநுகூலமான ஸஹவாஸம் அபேக்ஷிதமாக,	அடியாருடன்	பக்தர்களோடே கூடி
		ஆடு	அநுபவிக்கப்பார்.

* * —இத் திருவாய்மொழியில், ஆழ்வார் தம்மோடே ஏகதத்துவமென்னும்படி எம்பெருமான் ஸம்ச்லேஷிக்க, அதனால் பரமானந்தம் பொலிகின்ற ஆழ்வார் அந்த எம்பெருமானது பரம போக்யதையைத் தனியே அநுபவித்துத் த்ருப்திபெறமாட்டாமல் உசாத்துணைவேண்டிப் பரமபதத்தில் நித்ய முக்தர்களினுடைய திரளோடே அந்வயிக்கப்பெறவேணுமென்று ஆசை கொண்டார்; அன்னவரது பக்தர்களுடனே நெஞ்சே! நீ கூடிக் களிப்பாயாக—என்று ராமித்து. ... ... (கங.)

ஆடிமகிழ் வானில் அடியார்குழாங்களுடன் *
கூடியின்பமெய்தாக் குறையதனால் *—வாடிமிக
அன்புற்றார் தந்நிலைமை ஆய்ந்துரைக்க மோகித்து *
துன்புற்றான் மாறனந்தோ. (கச)

மாறன்	ஆழ்வார்	அன்பு உற்றார்	அன்பர்களான ஸ்ரீமதுரகவி போல்வார்
ஆடி மகிழ் வானில்	(நிரந்தர பகவதநுபவத்தாலே) கூத்தாடிக் களிக்குமிடமான பரம பதத்தில்	ஆய்ந்து உரைக்க	ஆராய்ந்து சொல்லும்படியாக [அதாவது; தம் வாயாற் சொல்லுகிற பாசுரமன்றியே வேற்று வாயாற்சொல்லுகிற பாசுரமாம்படியாக]
அடியார் குழாங்களுடன்	(நித்ய முக்தர்களாகிற) அடியார்களின் திரளோடே	மோகித்து	மோஹமடைந்து
கூடி	கலந்து	துன்புற்றான்	துக்கித்தார்;
இன்பம் எய்தா குறை அதனால்	ஆனந்திக்கப்பெறாத குறையினாலே	அந்தோ	ஐயோ !.
மிக வாடி	மிகவும் வாட்டமடைந்து		
தம் நிலைமை	(அப்படிப்பட்ட) தமது நிலைமையை		

* * * ஏழ்த்திருவாய்மொழியில் "அடியார்கள் குழாங்களை உடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்று பாரித்த ஆழ்வார் அவ்வண்ணமாகவே பரமபதத்தில் நித்யமுக்தர் திரளிலே சென்று சேர்ந்து அநுபவிக்கப்பெறாத குறையினாலே மோஹமடைந்தார்; அந்த மோஹம் எப்படிப்

பட்டதென்னில் தம் வாயாலே பாசுரம் பேசவொண்ணாமே தாய்ப் பாசுரமாக வேறுவாயாலே பேசலாம்படியாயிற்று. அப்படிப்பட்ட வ்யஸநம் * ஆடியாடியென்கிற திருவாய்மொழியிலே நிகழ்ந்தது—என்றதாயிற்று. (கச)

அந்தாமத் தன்பால் அடியார்களோ டிறைவன் *
வந்தாரத் தான்கலந்த வண்மையினால் *—சந்தாபந்
தீர்ந்த சடகோபன் திருவடிக்கே நெஞ்சமே *
வாய்ந்தவன்பை நாடோறும் வை. (கரு)

நெஞ்சமே	மனமே!
அம் தாமத்து அன்பால்	ஸ்ரீ வைகுண்டத்திற் பண்ணும் விருப்பத்தோடே
அடியார்களோடு வந்து	(அஸ்த்ர பூஷணாதிகளாயுள்ள) நித்ய ஸூரிகளோடு கூடி (பரமபதத்தினின்றும்) வந்து
இறைவன் தான்	எம்பெருமான்
ஆர கலந்த வண்மையினால்	பரிபூர்ண ஸம்ச்லேஷம் தந்த ஔதார்யத்தினால்
சந்தாபம் தீர்ந்த சடகோபன்	தாபம் நீங்கப்பெற்ற ஆழ்வாருடைய
திரு அடிக்கே	திருவடிகளிலேயே
வாய்ந்த அன்பை	பொருத்தமான பக்தியை
நாள் தோறும் வை	எப்போதும் செலுத்துவாயாக.

* * * திருநாட்டிலுள்ள நித்யஸூரிகளோடே கூடி அநுபவிக்கவேணுமென்று பாரித்த ஆழ்வாருடைய மநோரதத்தை ஒருவாறு தீர்க்க நினைந்த எம்பெருமான் பரமபதத்தில் தனக்குள்ள விருப்பத்தை ஆழ்வார் பக்கலிலே பண்ணி, திவ்யாபரண திவ்யாயுதங்களாகிற நித்யஸூரிகளோடே தானே இந்நிலத்தில் திருநகரியேற எழுந்தருளி ஸம்ச்லேஷ ரஸம் தந்தருளினபடியை *அந்தாமத்தன்பு பதிகத்தாலே பேசி வருத்தம் தீரப்பெற்ற ஆழ்வாருடைய திருவடிகளிலேயே பக்தி பண்ணுமாறு திருவுள்ளத்திற்கு உரைத்தாராயிற்று. (கரு)

வைகுந்தன் வந்து கலந்ததற்பின் வாழ்மாறன் *
செய்கின்ற நைச்சியத்தைச் சிந்தித்து *—நைகின்ற
தன்மைதனைக் கண்டுன்னைத் தான்விடே னென்றுரைக்க *
வண்மை யடைந்தான் கேசவன். (கசு)

வைகுந்தன்	பரமபத நாதனான எம்பெருமான்
வந்து கலந்ததற்பின்	வந்து (தம்முடன்) கலந்த பிறகு
வாழ்	ஸத்தை பெற்ற
மாறன்	ஆழ்வார்
செய்கின்ற	செய்கிற
நைச்சியத்தை	நைச்யாநுஸந்தாநத்தைக் குறித்து
சிந்தித்து	(எம்பெருமான்) விசாரமடைந்து
நைகின்ற தன்மை தனை கண்டு	சிதில்கிறபடியைப் பார்த்து
உன்னை விடேன் என்று உரைக்க	'உன்னை நான் விடமாட்டேன் (ஆதலால் கவலைப்படவேண்டா)' என்று தெரிவிக்க
கேசவன் தான்	எம்பெருமான்
வண்மை அடைந்தான்	(கவலை நீங்கி) நிலைபெற்று நின்றான்.

* * * ஆடியாடி யென்கிற திருவாய்மொழியிலே பட்ட வ்யஸநம் தீர * அந்தாமத்தன்பில் எம்பெருமான் வந்து ஸம்ச்லேஷிக்க அதனால் துயர் தீர்ந்து வாழ்ந்த ஆழ்வார் "அல்லாவி" என்னும் "என் முடிவு காணாதே" என்னும் நைச்யாநுஸந்தாநம் பண்ண, அது கண்ட எம்பெருமான் 'இவர் நம்மைவிட்டு அகன்றுபோவர் போலிருக்கிறதே!' என்று அதிசங்கைகொள்ள, அதற்கு ஆழ்வார் 'பிரானே! உன்னை பெருநாளும் விடமாட்டேன்' என்று உறுதியாகக் கூற அது கேட்டு எம்பெருமான் கவலை தீர்ந்தானென்று * வைகுந்தாமணிவண்ணனில். (கசு)

கேசவனு லென்தமர்கள் கீழ்மே லேழுபிறப்பும் *
தேசடைந்தா ரென்று சிறந்துரைத்த*—வீசுபுகழ்
மாறன் மலரடியே மன்னுயிர்க்கெல்லா முய்கைக்கு *
ஆறென்று நெஞ்சே யணை. (கஎ)

நெஞ்சே	மனமே!	வீசு புகழ்	எங்கும் பரவிய புகழை யுடையருமான
என் தமர்கள்	என்னைச் சேர்ந்தவர்களான	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
கீழ் மேல் எழு பிறப்பும்	கீழும் மேலுமுண்டான ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகள் வரையிலும்	மலர் அடியே	திருவடித் தாமரைகளே
கேசவனால்	'எம்பெருமானாலே	மன் உயிர்க்கு எல்லாம்	நிலை நின்ற ஆத்மாக்களுக்கெல்லாம்
தேசு அடைந்தாரென்று	வீடு பெற்றார்கள்' என்று	உய்கைக்கு ஆறு என்று	உஜ்ஜீவனோபாயமென்று கொண்டு
சிறந்துரைத்த.	நன்றாக அருளிச் செய்தவரும்	அணை	(அத்திருவடிகளை) ஆச்ரயிப்பாயாக.

* * * இருபத்தொரு தலைமுறை யளவாகவுள்ள என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் யாவரும் எம்பெருமானாலே விஷயீகரிக்கப் பெற்று வீடு பெற்றார்களாயினர் என்று * கேசவன் தமரில் நன்கு அருளிச்செய்த ஆழ்வாருடைய திருவடிகளே யாவர்க்கும் உய்வுபாயம் என்றதாயிற்று. (கஎ)

அணைந்தவர்கள் தம்முடனே ஆயனருட்காளாம் *
குணந்தனையே கொண்டுலகைக்கூட்ட *—இணங்கிமிக
மாசிலுபதேசம்செய் மாறன் மலரடியே *
வீசுபுகழெம்மா வீடு. (கஅ)

தம்முடனே அணைந்தவர்கள்	தம்மோடு ஸம்பந்தம் பந்தம் பெற்றவர்களுங்கூட	மிக இணங்கி	மிகவும் பொருந்தி
ஆயன் அருட்கு	எம்பெருமானுடைய திருவருளுக்கு	மாசு இல் உபதேசம் செய்	குற்றமற்ற உபதேசத்தைச் செய்தருளின
ஆள் ஆம்	இலக்காகும்படியான	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
குணம் தன்னையே கொண்டு	குணத்தையே பற்றாசாகக்கொண்டு	மலர் அடியே	பாதாரவிந்தமே
உலகை	ஸம்ஸாரி லோகத்தை	வீசு புகழ்	எங்கும் பரவிய புகழை யுடையதாய்
கூட்ட	எம்பெருமானோடுசேர்க்க	எம் மா வீடு	எல்லாப் படியாலும் மேன்மையுடையதான மோக்ஷம்.

* * * ஆழ்வார், தம்முடைய ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளும் எம்பெருமானுடைய விஷயீகாரத்திற்கு இலக்காகி உஜ்ஜீவிக்கப் பெறுகிறபடியைக்கண்டு, எல்லா ஸம்ஸாரிகளையும் நம்மோடே சேர்த்துக் கொள்வோமென்று ஆசைப்பட்டவராய் அந்த ஸம்ஸாரிகளுக்கு நல்ல உபதேசங்களைச் செய்தருளினார் * அணைவதரவணைத் திருவாய்மொழியில். அவருடைய திருவடிகளின் கீழ் வாழ்வதே நமக்கு மோக்ஷ புருஷார்த்தம்; அன்றி, வேறு கிடையாது என்றாயிற்று. (கஅ)

எம்மாவீடும் வேண்டா என்றனக்குன் தாளிணையே *
அம்மா அமையுமென வாய்ந்துரைத்த*—நம்முடைய
வாழ்முதலாம் மாறன் மலர்த்தா ளிணைசூடி *
கீழ்மையற்று நெஞ்சே கிளர். (கக)

அம்மா	'எம்பெருமானே!'	நம்முடைய வாழ் முதல் ஆம் மாறன்	நம்முடைய வாழ்ச்சிக்குக் காரணபூதரான ஆழ்வாருடைய
எம் மா வீடும் வேண்டா	எப்படிப்பட்ட சிறந்த மோக்ஷமும் வேண்டா;	மலர் தாள் இணை	உபயபாதாரவிந்தங்களை
என் தனக்கு	அடியேனுக்கு	சூடி	சிரஸா வஹித்து
உன் தாள் இணையே	உன்னுடைய உபய பாதங்களே	கீழ்மை அற்று	அதமபுருஷார்த்தங்களில் விருப்பமற்று
அமையும்	போதும்'	நெஞ்சே	மனமே!
என	என்று	கிளர்	மேன்மேலும் மகிழ்வாயாக.
ஆய்ந்து உரைத்த	ஆராய்ந்து அருளிச் செய்தவரும்		

* * * எம்பெருமானே! உன்னுடைய திருவடித் தாமரைகள் எப்போதும் என்னுடைய சென்னியை விட்டுப் போகாதபடி யிருக்கப்பெறுமாகில் அதுவே யெனக்குப் பரம புருஷார்த்தம். வேறு எப்படிப்பட்ட மோக்ஷமும் எனக்கு வேண்டா என்று நிஷ்கர்ஷித்து * எம்மாவீட்டுப் பதிகம் அருளிச் செய்தவரும், நம்முடைய உஜ்ஜீவனத்திற்காகவே திருவவதரித்தவருமான ஆழ்வாருடைய திருவடிகளே நமக்குத் தஞ்சம்; அந்தத் திருவடிகளின்கீழ் நாம் வாழப் பெறுவோமாகில் நமக்கு யாதொரு குறையுமிராது என்றாயிற்று. (க௯)

கிளரொளிசேர் கீழுரைத்த பேறு கிடைக்க *
வளரொளிமால் சோலை மலைக்கே *—தளர்வறவே
நெஞ்சைவைத்துச் சேருமெனும நீடுபுகழ் மாறன்தாள் *
முன் செலுத்துவோமெம் முடி. (உ௦)

கிளர் ஒளி சேர்	அதிசயமான மேன்மை பொருந்தியதும்	தளர்வு அறவே	தளர்ச்சியில்லாமல் திடமாக
கீழ் உரைத்த	கீழ்த்திருவாய்மொழியில் சொல்லப்பட்டதுமான	நெஞ்சை வைத்து	மனஸ்ஸை வைத்து
பேறு	புருஷார்த்தம்	சேரும் எனும்	போய்ச் சேருங்கள் என்று உபதேசித்த
கிடைக்க	கிடைப்பதற்காக,	நீடு புகழ் மாறன்	மஹா யசஸ்வியான ஆழ்வாருடைய
வளர் ஒளி	மேன்மேலும் வளர்ந்து வருகின்ற ஒளியை யுடையதான	தாள் முன்	திருவடிகளின் முன்பே
மால் சோலை மலைக்கே	திருமாலிருஞ் சோலை மலைக்கே	எம் முடி	எமது தலையை
		செலுத்துவோம்	ஸமர்ப்பிப்போமாக.

* * * எம்மாவீடென்கிற கீழ்த்திருவாய்மொழியில் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட கைங்கர்யமாகிற பரம புருஷார்த்தம் கிடைக்கவேணுமென்கிற ஆசையுடையீர்! அதற்காக வேறொரு தேச விசேஷம் தேடிப்போகவேண்டா; இந்நிலத்திலேயே பரம விலக்ஷணமான திருமாலிருஞ் சோலை மலையிலே எல்லா அடிமைகளுங் கொள்வதாக அப் பெருமானெழுந்தருளி நித்ய ஸந்நிதி பண்ணியிருக்கிறபடியாலே அத்திருமலையிலேதானே சென்று சேர்ந்து அநுபவிக்கப் பாருங்கோள்— என்று *கிளரொளி யிளமையில் உபதேசித்தருளின ஆழ்வாருடைய திருவடிகளுக்கே நமது தலையை அந்த வுபதேசத்திற்குக் கைம்மாறாக அர்ப்பணஞ் செய்வோமென்றாயிற்று. (உ௦)

முடியார் திருமலையில் மூண்டுசென்ற மாறன் *
அடிவாரம் தன்னி லழகர்—வடிவழகைப்
பற்றி * முடியு மடியும் படிகலனும் *
முற்று மனுபவித்தான் முன். (உக)

முடி ஆர்	கொடுமுடிகள் நிறைந்த	முடியும்	கிரீடமும்
திருமலையில்	திருமாலிருஞ்சோலை மலையில்	அடியும்	சிலம்பும்
மூண்டு நின்ற	மண்டியநுபவித்த	படி கலனும்	திருமேனியிலுள்ள மற்ற ஆபரணங்களுமாகிய
மாறன்	ஆழ்வார்	முற்றும்	முழுமையும்
அடிவாரம் தன்னில்	திருத்தாழ்வரையிலே	முன்	முற்காலத்தில்
அழகர்	அழகருடைய	அநுபவித்தான்	அநுபவித்துப்பேசினார்.
வடிவு அழகை பற்றி	திவ்ய மங்கள விக்ரஹ ஸௌந்தர்யத்தைப் பற்றி		

* * * கிளரொளியிளமை யென்கிற இத்திருவாய்மொழியினால் திருமாலிருஞ்சோலைமலையில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த ஆழ்வார், அத்திருமலையின் அடிவாரத்திலே எழுந்தருளியுள்ள அழகருடைய வடிவழகிலே ஊன்றி திவ்யாவயவ திவ்ய பூஷணங்களை நன்கு அநுபவித்து அருளிச் செய்த திருவாய்மொழி * முடிச்சோதியா யென்பது என்றதாயிற்று. (உக)

முன்ன மழகரெழில் மூழ்குங் குருகையர்கோன் *
இன்னவள வென்ன வெனக்கரிதாய்த்து—என்ன *
கரணக் குறையின் கலக்கத்தை * கண்ணன்
ஒருமைப் படுத்தா னொழித்து. (உஉ)

முன்னம்	முந்திய திருவாய்மொழியில்	கண்ணன்	எம்பெருமான்
அழகர்	திருமாலிருஞ்சோலை யழகருடைய	கரணம் குறையின் கலக்கத்தை	(ஆழ்வார்க்குக்) கரண ஸங்கோச நிபந்தனமென்று உண்டான கலக்கத்தை
எழில்	வடிவழகிலே		
மூழ்கும்	ஆழங்காற்பட்ட		
குருகையர் கோன்	ஆழ்வார்	ஒழித்து	போக்கி
இன்ன அளவு என்ன எனக்கு அரிது ஆய்த்து என்ன	'இது இவ்வளவென்று பரிச்சேதிக்க என்னால் முடியவில்லையே' என்று தளர்ச்சியடைய	ஒருமைப்படுத்தான்	ஆச்வஸிப்பித்தான்.

* * * முடிச்சோதியாய் என்கிற இத்திருவாய்மொழியில் திருமாலிருஞ்சோலையழகருடைய வடிவழகில் ஆழங்காற்பட்ட ஆழ்வார் 'அந்தோ! இவ்வழகு முதலியவற்றை நாம் பரிபூர்த்தியாக அநுபவிக்க முடியவில்லையே, இதற்கு என்ன காரணமிருக்கும்; நம்முடைய கரணக்ராமங்கள் ஸங்குசிதங்களாயிருக்கையாலே அது காரணமாகவன்றோ பூர்ணாநுபவம் செய்ய முடியவில்லை; அந்த கரண ஸங்கோசம் இல்லாதிருக்கின்ற நித்ய முக்தர்களிலே ஒருவனாக நானிருந்தால் பரிபூர்ணாநுபவம் பண்ணலாமே' என்று அலமந்திருக்க, அதுகண்ட எம்பெருமான் 'ஆழ்வீர்! நம்மைப் பரிபூர்ணாநுபவஞ் செய்ய முடியாமைக்குக் காரணம் கரணஸங்கோசமன்று காணும்; அஸங்குசிதமான கரணங்களையுடையவர்கள் தாமும் நம்மைப் பரிபூர்ணாநுபவம் செய்வது அருமையே; விஷயம் மஹத்தாகையாலே பூர்ணாநுபவம் செய்யப்போகிறதில்லையொழிய வேறு காரணமன்று' என்று தெரிவித்து ஆழ்வாரைத் தேற்றுவித்தபடியை * முந்நீர்ஞாலத் திருவாய்மொழி சொல்லேற்றுகிறது என்று அருளிச்செய்தாராயிற்று. (உஉ)

ஒழிவிலாக் கால முடனாகி மன்னி *
வழுவிலா வாட்செய்ய மாலுக்கு *—எழுசிகர
வேங்கடத்துப் பாரித்த மிக்கநலஞ் சேர்மாறன் *
பூங்கழலை நெஞ்சே புகழ். (உங)

ஒழிவு இலா காலம்	ஸதாகாலமும்	எழு சிகரம் வேங்கடத்து பாரித்த	நல்ல சிகரங்களை யுடைய திருமலையிலே மனோரதித்த
உடன் ஆகி மன்னி	கூடவேயிருந்து பொருந்தியிருந்து	மிக்க கலம் சேர் மாறன்	மஹாகுண சாலியான ஆழ்வாருடைய
மாலுக்கு	ஸர்வேச்வரனுக்கு	பூ கழலை	பொலிவுற்ற திருவடிகளை
வழு இலா	வழுவின்றிக்கே	நெஞ்சே	மனமே !
ஆள் செய்ய	அடிமை செய்யுமாறு	புகழ்	போற்றுவாயாக.

* * * * ஒழிவில்காலமெல்லா”மென்கிற திருவாய்மொழியில் திருமலையிலப்பனுக்கு அகவாரதம் ஆத்தாணிச் சேவகம் செய்யவேணுமென்று மிக்க மனோரதம் கொண்ட சிறந்த நற்குணங்கள் நிரம்பிய ஆழ்வாரது திருவடித்தாமரைகளை நீ துதிக்குமாறு நெஞ்சுக்கு உரைத்தாராயிற்று. மூன்றாமடியில் ‘பாரித்து’ என்ற பாடமும் பொருந்தும். அப்போது, ‘மிக்க கலம் சேர்’ என்பதற்கு ‘மிகுந்த ஆனந்தமடைந்த’ என்று பொருள். ... ... (உ௫)

புகழொன்றுமால் எப்பொருள்களுந் தானாய் *
நிகழ்கின்ற நேர்காட்டி நிற்க *—மகிழ்மாறன்
எங்கு மடிமைசெய இச்சித்து வாசிகமாய் *
அங்கடிமைசெய்தான் மொய்ம் பால்.
(உசு)

புகழ் ஒன்று மால்	கீர்த்தி பொருந்திய ஸர்வேச்வரன்	அடிமை செய இச்சித்து	தொண்டுசெய்ய விரும்பி
எப்பொருள்களும் தான் ஆய் நிகழ்கின்ற நேர் காட்டி நிற்க	ஸகல பதார்த்தங்களும் தானேயாய் இருக்கின்ற படியைக்காட்டி நின்றவளவில்	மொய்ம்பால்	*மயர்வற மதிநலமருளப் பெற்ற சீர்மையினாலே
மகிழ் மாறன்	(அதனால்) மகிழ்ச்சி கொண்ட ஆழ்வார்	வாசிகம் ஆய் அடிமை செய்தான்	வாய் மொழியினாலாகிய கைங்கரியத்தைச் செய்தார்.
எங்கும்	எவ்விடத்தும்		

* * * கீழ் *ஒழிவில்காலமெல்லா மென்கிற திருவாய்மொழியில் கைங்கர்ய மனோரதங்கொண்ட ஆழ்வாருடைய பாரிப்புக்குத் தகுதியாக எம்பெருமான் தானே எங்கும் எல்லாப் பொருள்களுமாய் நிற்கின்றபடியை ஆழ்வார்க்கு ஸேவை ஸாதிப்பிக்க, ஆழ்வாரும் எம்பெருமானுடைய விபூதியுள்ள விடங்களிலெல்லாம் காயிக கைங்கரியம் செய்யவிரும்பி, அது செய்ய இயலாமல் எம்பெருமானுடைய ஸர்வாத்மபாவத்தைப் பேசும் முகத்தால் வாசிக கைங்கரியத்தை * புகழு நல்லொருவன் திருவாய்மொழியில் செய்தருளினார் என்றதாயிற்று. (உசு)

பயிலுந் திருமால் பதந்தன்னில் * நெஞ்சம்
தயவுண்டு நிற்கும் ததியர்க்கு *—இயலுடனே
ஆளானார்க் காளாகும் மாற னடியதனில் *
ஆளாகார் சன்மம்முடியா.
(உஎ)

பயிலும்	அடியவர்களோடு கலந்து பழகும் தன்மையுடைய	ஆள் ஆகும் மாறன்	அடிமை செய்யப்பெற்ற ஆழ்வாருடைய
திருமால் பதம் தன்னில்	எம்பெருமானுடைய திருவடிகளில்	அடி அதனில்	திருவடிகளில்
நெஞ்சம் தயவுண்டு நிற்கும்	மனம் பதிந்து நிற்கிற	ஆள் ஆகார்	அடிமை செய்யப் பெறாதவர்களுடைய
ததியர்க்கு	பாகவதர்களுக்கு	சன்மம்	பிறவி
இயலுடனே ஆள் ஆனார்க்கு	முறையே அடிமையா யிருக்குமவர்களுக்கு	முடியா	(ஒருகாலும்) முடிவடைய மாட்டாது.

***எம்பெருமானது திருவடிகளில் ஹ்ருதயம் அவகாஹித்திருக்கப்பெற்ற பாகவதர்களுக்கு தாஸாநுதாஸராகத் தம்மை அநுஸந்தித்து * பயிலுஞ் சுடரொளிப்பதிக மருளிய நம்மாழ்வாருடைய திருவடிகளில் அடிமை பூண்டிருக்கும் பாக்கிய மற்றவர்களுடைய பிறவித்துயர் ஒருநாளும் முடிவு பெறமாட்டாது; அவர்கள் நித்ய ஸம்ஸாரிகளாகவே திகழ்வர்கள் என்றபடி. (உஎ)

முடியாத வாசைமிக முற்று கரணங்கள்*
அடியார் தம்மைவிட் டவன்பால்—படியா *
ஒன்றொன்றின் செயல்விரும்ப உள்ளதெல்லாம் தான்விரும்ப *
துன்னியதே மாறன்றன் சொல். (உஅ)

முடியாத ஆசை மிக	ஆராதனாதல் அதிசயிக்க	உள்ளது எல்லாம் தான் விரும்ப	கரணங்களின் விடாய் முழுவதையும் ஆழ்வார் தாமுடையராதலே விரும்ப
முற்று கரணங்கள்	எல்லா இந்திரியங்களும்	மாறன் தன் சொல்	ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தி
அடியார் தம்மை விட்டு	பாகவதர்களை விட்டு	துன்னியது	(வருத்தத்தினால்) நெருக்க முற்றது.
அவன் பால்	அவ்வெம்பெருமான் பக்கலிலே		
படியா	படிந்து		
ஒன்று ஒன்றின் செயல் விரும்ப	ஒரு கரணம் மற்றொரு கரணத்தின் வ்ருத்தியை ஆசைப்பட		

*** செய்ய தாமரைக்கண்ணனென்கிற திருவாய்மொழியில் "என்று கொல் கண்கள் காண்பதுவே" என்று கிளர்ந்த ஆசை * பயிலுஞ்சுடரொளியில் தணியாதே அதிகரிக்க, பாஹ்யம் ஆப்யந்தரம் என்னும் வாசியின்றிக்கே ஸகல கரணங்களும் * எம்மையாளும் பரமர் * எம்மையாளுடைநாதர் * எம்மையாளுடையார்கள் * எம்பெருமக்கள் * எம்மையளிக்கும் பிரான்கள் * எம்மைச் சன்மசன்மாந்தரம் காப்பர் * எம்மை நாளுய்யக் கொள்கின்ற நம்பர் * எம் தொழுகுலந்தாங்கள் * அடியா ரெம்மடிகள் * அடியார் தம்மடியாரடியோங்கள் * என்றிப்படி ஸகல ப்ரகாரத்தாலும் சேஷிகளாக அநுஸந்திக்கப்பட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை விட்டு எம்பெருமான் பக்கலிலே அவகாஹித்து, [கரணங்களும் தாமும் தந்நிஷ்டத்திலே ப்ரவணராய்] ஓர் இந்திரியத்தினுடைய வ்ருத்தியை மற்றை யிந்திரியங்களுமாசைப்பட்டும் அவை யெல்லாவற்றினுடைய வ்ருத்தியையும் தாமாசைப்பட்டும் ஆழ்வார் அவஸாதத்தோடே அருளிச்செய்யும்படியாயிற்று * முடியானே யென்கிற திருவாய்மொழி என்றபடி.

"முடியாதவாசைமிகு" என்றும் பாடமுண்டு; அப்போது கரணங்களுக்கு அடைமொழியாக அந்வயிக்கும். படியா—செய்யா வென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினை யெச்சம்; படிந்து என்றபடி. 'துன்னியது' 'துன்றியது' என இருவகையான பாடமும் காண்கிறது. பொருள் ஒன்றே; நிர்வேதம் மிக்கது என்றபடி. (உஅ)

சொன்னாவில் வாழ்புலவீர் சோறு கூறைக்காக*
மன்னாத மானிடரை வாழ்த்துதலால்—என்னாகும் *
என்னுடனே மாதவனை ஏத்துமெனுங்குருகூர் *
மன்னருளால் மாறுஞ்சன் மம். (உகூ)

நாவில் சொல் வாழ் புலவீர்	"நாக்கிலே இனிய கவி மொழிகள் விளங்கப் பெற்ற பண்டிதர்களே!	சோறு கூறைக்கு ஆக	சோற்றுக்கும் துணிக்குமாக
		மன்னாத மானிடரை	நிலை நின்று ஜீவித்திருக்க மாட்டாத மனிசர்களை

வாழ்த்துதலால்	கவிபாடிப் புகழ்வதனால்	ஏத்தும்	ஏத்துங்கள்"
என் ஆகும்	என்ன பயனுண்டாகும்? (ஒன்றுமில்லையாம்:)	எனும்	என்று உபதேசித்த
என்னுடனே	என்னுடன் கூடி	குருகூர் மன்	திருநகரிக்குத் தலைவரான ஆழ்வாருடைய
மாதவனை	திருமாலை	அருளால்	திருவருளினாலே
		சன்மம் மாறும்	பிறவித்துயர் தொலையும்.

*** வாக்கிலே கவனசாதுரிய முடையவர்களாய், அந்தக் கவித்திறமையை பகவத்விஷயத்திலே செலுத்தாமல் அல்பாயுஸ்ஸுக்களான நீச மானிசர்களிடத்திலே செலுத்தி * காசுங்கறையுடைக்கூறைக்குமங்கோர் சற்றைக்கு மாசையினால் அவர்களைத் துதித்துக்கொண்டு திரியும் புலவர்களை விளித்து, அந்தோ! நீங்கள் இங்ஙனம் பயனற்றதைச் செய்து திரிவது தவிர்ந்து என்னைப்போல் எம்பெருமானைத் துதித்து வாழுங்கள் என்று *சொன்னால் விரோதம் பதிகத்தில் ஆழ்வார் உபதேசித்தபடியைக் கூறி, அப்படிப்பட்ட ஆழ்வாருடைய திருவடிகளுக்கு நாம் இலக்காகப் பெற்றோமாகில் நம்முடைய பிறவித்துயர் நீங்குமென்று அருளிச்செய்தாராயிற்று. (௨௯)

சன்மம் பலசெய்து தானிவ் வுலகளிக்கும் *
நன்மையுடை மால்குணத்தை நாடோறும் *—இம்மையிலே
எத்துமின்பம் பெற்றே னெனுமாறனை யுலகீர் ! *
நாத்தழும்ப வேத்துமொரு நாள்.

தான் பல சன்மம் செய்து	தானுமே பல திருவவதாரங்களைப் பண்ணி	நாள் தோறும்	அநுதினமும்
இ உலகு	இந் நிலவுலகத்தை	எத்தும் இன்பம்	புகழ்ந்து பேசும்படியான இன்பத்தை
அளிக்கும்	காத்தருளாநின்ற	பெற்றேன் எனும்	பெற்றேனென்று அருளிச்செய்த
நன்மை உடை	நன்மையையுடையவனான	மாறனை	ஆழ்வாரை
மால்	எம்பெருமானுடைய	உலகீர்	உலகர்களே!
குணத்தை	திருக்கல்யாண குணங்களை	ஒரு நாள்	ஒருநாளாகிலும்
		நா தழும்ப	நாக்குத் தடிக்கும்படி
இம்மையிலே	இப்பிறப்பிலே	ஏத்தும்	நீங்கள் துதிப்பீர்களாக.

*** எம்பெருமான் பல திருவவதாரங்களைச்செய்து இவ்வுலகத்தைக் காத்தருள்கின்றானென்பது முதலான அவனுடைய திருக்கல்யாணகுண ஸம்ருத்தியை இம்மையிலேயே வாயாரப்புகழ்ந்து பேசும் பாக்யத்தையான் பெற்றேனென்று பேரானந்தம் பொலிய *சன்மம் பலபலவென்னும் திருவாய்மொழியி லருளிச்செய்த நம் ஆழ்வாரை, ஸம்ஸாரிகளே! நீங்கள் ஒருநாளாகிலும் நன்கு துதிப்பது நன்று என்றருளிச்செய்தாராயிற்று. (௩௰)

ஒருநாயகமாய் உலகுக்கு, வானோர் *
இருநாட்டி லேறியுய்க்கு மின்பம் —திரமாகா *
மன்னுயிர்ப்போகம் தீது மாலடிமையேயினிதாம் *
பன்னியிவை மாறனுரைப் பால். (௩௧)

உலகுக்கு	இவ்வுலகுக்கெல்லாம்	வானோர் இரு நாட்டில் ஏறி உய்க்கும் இன்பம்	தேவர்களுடைய விசாலமான ஸ்வர்க்கபோகத்திற் சென்று அநுபவிக்கும் ஆனந்தமும்
ஒரு நாயகம் ஆய்	ஏகாதிபதிகளாய்க் கொண்டு		
உய்க்கும்	அநுபவிக்கின்ற		
இன்பம்	ஆனந்தமும்	திரம் ஆகா	நிலை நிற்கமாட்டா;

மண்	நித்யமான	மாறன்	ஆழ்வார்
உயிர் போகம்	ஆத்மாநுபவமாகிற கைவல்யமானது	பன்னி	விரிவாக
		உரைப்பால்	அருளிச் செய்ததனால்
திரு	ஸ்வரூபத்திற்குச் சோரதது;	மால் அடிமையே	எம்பெருமானுக்கு அடிமை செய்வதே
இவை	என்கிற இவ்வர்த்தங்களை	இனிது ஆம்	போக்யமாயிருக்கும்.

* * * இவ்வுலகம் முழுவதையும் ஏகச்சக்ராதிபதிகளாய் ஆண்டு அநுபவிக்கும் இன்பமும், ஸ்வர்க்கலோகம் புக்கு அநுபவிக்கும் இன்பமும் ஸ்திரமாக நிற்கமாட்டாதவை; கைவல்ய மோக்ஷமாகிற ஆத்மாநுபவமானது ஸ்திரமாயிருக்கக்கூடியதாயினும் பரமாத்மாநுபவத்தைப் பற்றச் சிற்றின்பமாயிருக்கும்; ஆதலால், பகவத் விஷயத்தில் செய்யும் அடிமையொன்றே இனியதாகும்—என்று ஆழ்வார் * ஒருநாயகத்தில் விரிவாக அருளிச் செய்தாரென்றதாயிற்று.

திரம்—ஸ்திரம் என்ற வடசொல் விகாரம். (௬௪)

பாலனைப்போல் சீழ்கிப் பரனளவில் வேட்கையால் *
காலத்தால் தேசத்தால் கைகழிந்து *—சால
அரிதானபோகத்தில் ஆசையுற்றுநைந்தான் *
குருகூரில் வந்துதித்தகோ. (௬௫)

குருகூரில்	திருநகரியில்	பரன் அளவில் வேட்கையால்	எம்பெருமான் பக்கலி லுள்ள ஆசையாலே,
வந்து உதித்த கோ	வந்து அவதரித்த ஸ்வாமியான ஆழ்வார்	காலத்தால் தேசத்தால் கைகழிந்து	கால தேசங்களிலும் கை கழிந்து போனதனால்
பாலனை போல்	(விரும்பின பொருள் உடனே கைப்பட வேணுமென்று அழுகிற) சிறு பிள்ளைகளைப்போல	சால அரிது ஆன போகத்தில்	மிகவும் துர்லபமான அநுபவத்தில்
		ஆசை உற்று	ஆசை அதிகரிக்கப் பெற்று
சீழ்கி	சிணுங்கி	நைந்தான்	வருந்தினார்.

* * * ஆழ்வார் "பாலனாய்" என்கிற திருவாய்மொழியில், சிறுபிள்ளைகள் ஏதேனுமொரு வஸ்துவை ஆசைப்பட்டு அதுவே வேணுமென்று பிடிவாதம் பிடித்துக் கதறுமாபோலே, எம்பெருமானுடைய புராதனங்களான அபதானங்களில் ஆசைவைத்து, காலத்தாலும் தேசத்தாலும் அதீதங்களாயும் துர்லபங்களாயுமிருக்கிற போகங்களை விரும்பி அவற்றைப் பெறுவதற்காக ஆற்றாமைப்பட்டாரென்றதாயிற்று. (௬௫)

கோவானவீசன் குறையெல்லாந்தீரவே *
ஓவாதகாலத் துவாதிதனை *—மேவிக்
கழித்தடையக்காட்டிக் கலந்தகுணமாறன் *
வழுத்துதலால் வாழ்ந்ததிந்த மண். (௬௬)

கோ ஆன ஈசன்	ஸர்வசேஷியான எம்பெருமான்	அடைய	(தாம் அபேக்ஷித்த அபதானங்களை) எல்லாம்
குறை எல்லாம் தீர	எல்லாக் குறைகளும் தீரும்படி	காட்டி	ஸேவை ஸாதிப்பித்து
ஓவாத காலத்து உவாதி தனை	விச்சேதமின்றி நடந்து செல்லுகிற காலத்தின் உபாதியை	கலந்த குணம்	தம்மோடு கலந்த குணத்தை
		மாறன்	நம்மாழ்வார்
மேவி கழித்து	தம்மோடு சேர்ந்து கழித்து	வழுத்துதலால்	துதித்ததனால்
		இந்த மண்	இவ்வுலகம்
		வாழ்ந்தது	ஸத்தை பெற்றது.

*** இத்திருவாய்மொழியில் தேசகால விப்ரக்ருஷ்டங்களான தன்படிகளை அநுபவிக்க வேணுமென்று ஆசைப்பட்ட ஆழ்வார்க்கு, காலசக்கரத்தானாகையாலே காலோபாதியைக் கழித்து நிகழ்காலம்போலே ஆக்கிக்கொடுத்து, இவர் தம்முடைய ஸத்தையே தனக்கு எல்லாப்படியிருக்கிற தன் ப்ரணயித்வ குணத்தையும் அநுபவிப்பிக்கவே எல்லாம் பெற்றாராய் இந்த ப்ரணயித்வ குணத்தை * கோவைவாயாள் பதிகத்தில் பாராட்டிக் கூறினவிதனால் இம் மண்ணுலகம் உய்வு பெற்றதென்றபடி.

காலோபாதியைக் கழிப்பதாவது—இறந்த காலத்தில் கழிந்துபோனவற்றையும் தத்காலத்திற்போலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்படியாகச் செய்தருளுகை.

“கலந்த குணமாறன்” என்றவிடத்து, குணம் என்பதை மாறனுக்கு விசேஷணமாக்கி, சிறந்த குணசாலியான நம்மாழ்வார் என்று பொருள் கொண்டு, கலந்த மாறனை வாழ்த்துதலால் இந்த மண் வாழ்ந்தது என்று உரைப்பாருமுளர். வாழ்ந்தது—வாழும் என்று எதிர்காலப் பொருள் கொள்ளவும் தகுதியுண்டு, விரைவுபற்றிய வழுவமைதி. (௩௩)

மண்ணுலகில் முன்கலந்து மால்பிரிகையால் * மாறன்
பெண்ணிலைமையாய்க் காதல்பித்தேறி *—எண்ணிடில்முன்
போலிமுத லான பொருளையவ னாய்நினைந்து *
மேல்விழுந்தான் மையல்தனின் வீறு. (௩௪)

மால்	எம்பெருமான்	முன் போலி முதலான பொருளை	கண்ணெதிரே தென்படுகிற பசுத் ஸத்ருச வஸ்துக்கள் முதலானவற்றை(க்கண்டு)
மண் உலகில்	இவ்விபூதியிலே		
முன் கலந்து பிரிகையால்	முன்னே கலந்து பிரிந்ததனால்	அவன் ஆய் நினைந்து	அந்த பகவானாகவே அவற்றை நினைத்து
மாறன்	ஆழ்வார்	மையல் தனின் வீறு	வ்யாமோஹ மிகுதியினால்
பெண் நிலைமை ஆய்	நாயகீ ஸமாதியை யுடையராய்	மேல் விழுந்தான்	அவற்றிலே அதிக ஆதரம் காட்டினார்.
காதல் பித்து ஏறி	பக்தியாலே பித்து அதிகரித்து		
எண்ணிடில்	எண்ணுமிடத்தில்		

*** “புணர்தொறுமென்னக் கலந்து பிரிந்து ஞானபக்திகளை வளர்த்தது ஊண்கூறைமுயிடக் காது பெருக்குதலும் பாலோடமாணி போறகப் புறப்பூச்சும் போலே ஆற்றநல்ல மாபோகச் [illegible]” என்று ஆசார்ய ஹ்ருதயத்திலருளிச் செய்தபடியே, ஸம்ச்லேஷத்தாலுண்டான ஆனந்தாஸம்வர்த்திப்பதற்காக எம்பெருமான் ஆழ்வாரைவிட்டுப் பிரிந்திருக்க, அந்தப் பிரிவாற்றாமையினால் ஆழ்வார் கண்ணுற்கண்ட பொருள்களையெல்லாம் அந்த எம்பெருமானாகவே நினைந்து வருந்தினார் * மண்ணையிருந்து துழாவியில் என்று சொல்லித்தாயிற்று.

மூன்றாமடியில், முதலான என்றதனால் எம்பெருமானுடைய ஸம்பந்தம் பெற்ற பொருள்கள் கொள்ளத்தக்கன. (௩௪)

வீற்றிருக்கு மால்விண்ணில் மிக்க மயல்தன்னை *
ஆற்றுதற்காத் தன்பெருமை யானதெல்லாம் *—தோற்றவந்து
நன்று கலக்கப்போற்றி நன்குகந்து வீறுரைத்தான் *
சென்றதுயர் மாறன் தீர்ந்து. (௩௫)

விண்ணில் வீற்றிருக்கும் மால்	பரமபதத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற எம்பெருமான்	நன்று கலங்க	தம்மோடு ஒன்றாகக் கலக்க (அவனை)
மிக்க மயல் தன்னை	(கீழ்த்திருவாய் மொழியில் ஆழ்வார்க் குண்டான) மிகுந்த வ்யாமோஹத்தை	மாறன் போற்றி நன்கு உகந்து	ஆழ்வார் வாயார வாழ்த்தி மிகவும் களிப்படைந்து
ஆற்றுதற்கு ஆ	தணிவிக்கைக்காக	சென்ற துயர் தீர்ந்து	நிகழ்ந்த துக்கங்கள் ஒழியப்பெற்று
தன் பெருமை ஆனது எல்லாம் தோற்ற வந்து	தன் குண விக்ரஹாதி வைபவங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி இங்கே வந்து	வீறு உரைத்தான்	உபய விபூதியிலும் தாம் வாசி பெற்றவரான பெருமையை அருளிச் செய்தார்.

* * * கீழே * மண்ணையிருந்து துழாவியில் அளவுகடந்த வ்யாமோஹத்தை யடைந்த ஆழ்வாருடைய அந்த வ்யாமோஹத்தைத் தணியச் செய்யும்பொருட்டுப் பரமபதநிலயனான எம்பெருமான் திருப்புளியாழ்வாரடியிலே யெழுந்தருளித் தன்னுடைய அஸாதாரணாகாரத்தைக் காட்டிக்கொடுத்து ஸம்ச்லேஷிக்க, அதனால் ஆழ்வார் உள்ளங்குளிர்ந்து வாயாரவாழ்த்தித் துயர் தீரப்பெற்று, உபயவிபூதியிலும் தமக்கு நிகரில்லாமையாகிற தமது பெருமேன்மையை * வீற்றிருந்தேழுலகு திருவாய்மொழியில் அருளிச்செய்தா ரென்றதாயிற்று. (௩௫)

தீர்ப்பா ரிலாதமயல் தீரக் கலந்தமால் *
ஓர்ப்பாத மின்றி யுடன்பிரிய *—நேர்க்க
அறிவழிந் துற்றாரு மறக்கலங்க* பேர்கேட்டு
அறிவுபெற்றான் மாறன் சீலம். (௩௬)

தீர்ப்பார் இலாத	தீர்ப்பவர்கள் இல்லாத [ஒருவராலும் தீர்க்க முடியாத]	உற்றாரும்	தாய்மார் முதலிய உறவினரும்
மயல் தீர	பெரியகாதல் நீங்கும்படி	அற கலங்க	மிகவும் கலங்கி விபரீத ப்ரவ்ருத்திகள்பண்ண (அவ்வளவிலே)
கலந்த	(கீழ்த் திருவாய்மொழியில்) வந்துகூடின	மாறன்	ஆழ்வார்
மால்	எம்பெருமான்	பேர் கேட்டு	தோழிமார் சொன்ன திருநாமங்களை (யாத்ருச்சிகமாகக்) கேட்டு
ஓர்ப்பு ஆதம் இன்றி	(ஆழ்வாருடைய ப்ரக்ருதியைச்) சிறிதும் ஆராயாமல்	அறிவு பெற்றான்	மோஹம் தெளிந்து உணர்த்திபெற்றார்;
உடன் பிரிய	உடனே பிரிந்தவளவில்,	சீலம்!	இது ஆழ்வாருடைய குணமாயிருந்தது !
நேர்க்க	முன்னிலுங் காட்டில் விசேஷமாக		
அறிவு அழிந்து	சைதந்யம் அழிந்ததனால்		

* * * மண்ணையிருந்து துழாவியில் ஆழ்வார்க்கு உண்டான மயலானது எங்ஙனே தீரப்போகிறது! யாராலே தீரப்போகிறது; என்னும்படியாயிருந்தது; அப்படிப்பட்ட மயல் தீரும்படியாக * வீற்றிருந்தேழுலகில் வந்து கலந்த ஸர்வேச்வரன் மீண்டும் பிரிந்தவளவிலே முன்னிலுங் காட்டில் அதிகமாக வ்யாமோஹம் தலையெடுத்தது; அப்போது தாய்மார் முதலான உறவினரும் யுக்தாயுக்த நிருபணம் பண்ணமாட்டாதே கலங்கி ஏதோ தவறான வழிகளில் சில பரிஹார முறைமைகளைச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அவ்வளவில், ஆழ்வாருடைய ப்ரக்ருதியை யறிந்த தோழியர் வந்து அந்தோ! குடிகெட்டதே! பறந்தும் புறந்தொழா தாரில் தலைவரான ஆழ்வார்க்கு இப்படியும் சில அதிப்ரவ்ருத்திகள் செய்வது தகுதியோ? பகவத் பாகவதபஜனமன்றோ செய்ய அடுப்பது என்று சொல்லிவரும்போது மாயப்போர்த் தேர்ப்பாகனார் என்னும்

மதுவார் துழாய்முடி மாயப்பிரான் என்றும் உலகேழும் விழுங்கியுமிழ்ந்திட்ட பெருந்தேவன் என்றும் கவளக்கடாக்களிறட்டபிரான் என்றும் மணியிலணிநிறமாயன் என்றும் மாயப்பிரான் என்றும் விண்ணோர் பெருமான் என்றும் கண்ணபிரான் என்றும் வண்துவராபதிமன்னன் என்றும் சில திருநாமங்களைச் சொன்னபடியாலே அந்தத் திருநாமங்களைக் கேட்கப் பெற்றதனால் ஆழ்வார் மயக்கந்தெளிந்து அறிவுபெற்றார் என்றதாயிற்று. "நமனும் முற்கலனும் பேசநரகில் நின்றார்கள் கேட்க, நரகமே ஸ்வர்க்கமாகும் நாமங்களுடைய நம்பி" என்ற திருமாலைப் பாசுரம் இங்கு ஒரு புடை ஸ்மரிக்கத்தக்கது.

இப்பாசுரத்தின் முடிவில் சீலம் என்றே பாடம் வழங்கிவருகின்றது. சீலன் என்றிருந்த பாடம் எப்போதோ இங்ஙனம் மாறிவிட்டதென்று அழகிய மணவாளச் சீயர் அருளிச்செய்யக் கேட்டிருக்கை. சீலன்—ஸதாசாரபரான, மாறன்—ஆழ்வார் என்றபடி. "சீலன் மாறன் பேர்கேட்டு அறிவு பெற்றான்" என்று அந்வயம் காண்க. ... ... (௩௬)

சீலமிகு கண்ணன் திருநாமத் தாலுணர்ந்து *
மேலவன்றன் மேனிகண்டு மேவுதற்கு *—சால
வருந்தி யிரவும்பகலும் மாறாமல் கூப்பிட்
டிருந்தனனே * தென்குருகூ ரேறு. (௩௭)

சீலம் மிகு கண்ணன் திருநாமத்தால் உணர்ந்து	ஸ்ரீசீலனான கண்ணபிரானுடைய திருநாமத்தினால் மோஹம் தெளிந்து	சால வருந்தி	மிகவும் ஆயாஸப்பட்டு
மேல்	அங்ஙனம் தெளிவு பெற்ற பிறகு	இரவும் பகலும் மாறாமல்	அஹோராத்ரமும் இடைவிடாமல்
அவன் தன் மேனி கண்டு மேவுதற்கு	அப்பெருமானுடைய திவ்ய மங்களவிக்ரஹத்தை நேரே கண்டு கிட்டி அநுபவிப்பதற்கு	கூப்பிட்டு இருந்தனன்	கூப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார்
		தென் குருகூர் ஏறு	(யாரெனில்) நம்மாழ்வார்.

* * * கீழ்த்திருவாய்மொழியில் மோஹித்து அறிவழிந்து கிடந்த ஆழ்வார், தோழிமார்கள் தாய்மாரை நோக்கிச் சொல்லிக்கொண்டிருந்த வார்த்தையடைவில் எம்பெருமானுடைய திருநாமங்கள் பலவற்றையும் ப்ரஸ்தாவித்ததனால் ப்ராஸங்கிகமாக அந்தத் திருநாமங்கள் செவியிற்படவே மோஹம் நீங்கித் தெளிவுபெற்றார்; பிரிவாற்றாமை அதிகமாக வருந்தத் தொடங்கியது. அதனால் அப்பெருமானுடைய திருமேனியை மாநஸஸாக்ஷாத்காரமாகவன்றிக்கே ப்ரத்யக்ஷமாகவே ஸாக்ஷாத்கரிக்கவேணுமென்கிற தமது விருப்பத்தை வெளியிட்டு இடைவிடாது கூவிக்கொண்டிருந்தார் * சீலமில்லாச்சிறியனில் என்கிறது. ... ... (௩௭)

ஏறுதிருவுடைய ஈசனுகப்புக்கு *
வேறுபடிலென்னுடைமை மிக்கவுயிர்—தேறுங்கால் *
என்றனக்கும்வேண்டா வெனுமாறன்றாளைநெஞ்சே *
நந்தமக்குப்பேருக நண்ணு. (௩௮)

ஏறு திரு உடைய	தனது திருமார்பில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பெரிய பிராட்டியாரை உடையவனான	வேறுபடில்	விபரீதமானால்
		என் உடைமை	ஐச்வர்யம் முதலிய ஆத்மீயங்களும்
ஈசன் உகப்புக்கு	எம்பெருமானுடைய வேண்டுதலுக்கு	மிக்க உயிர்	இவற்றிலும் உயர்ந்த ஆத்மாவும்
		தேறுங்கால்	ஆராயுமிடத்து

என் தனக்கும் வேண்டா எனும்	எனக்கும் வேண்டிய தில்லையென்று வெறுத்துரைத்த	நெஞ்சே	மனமே!
மாறன் தாளே	ஆழ்வாருடைய திருவடிகளே	நம் தமக்கு	நமக்கு
		பேறு ஆக	ப்ராப்யமாக
		எண்ணு	விரும்புவாயாக.

*** இத்திருவாய்மொழியில் கூவிக்கூவி நெஞ்சுருகிக் கண்பனி சோரநின்று எப்பொழுதும் கண்ணநீர் கொண்டு ஆவி துவர்ந்து துவர்ந்து நள்ளிராவும் நன்பகலும் ஓலமிட்டழைத்துக் கதறினவிடத்திலும் எம்பெருமான் வந்து முகங்காட்டாமையாலே "ப்ராப்தனும் சீலவானும் விரோதிகளைக் கிழங்கெடுக்கவல்லனுமாயிருக்கின்ற அவன் இந்த நிலையிலும் வந்து முகங் காட்டாதது இந்நிலையை வேண்டாமையாலன்றோ; அவனுக்கு வேண்டாத ஆத்மாத்மீயங்கள் எனக்குத்தான் எதுக்கு?" என்று வெறுத்து அவற்றில் நசையற்றபடியை * ஏறாளுமிறையோனில் பேசின பராங்குசனுடைய பதங்களையே நமக்குப் பரம புருஷார்த்தமென்றதாயிற்று. (௮௮)

நண்ணாது மாலடியை நானிலத்தே வல்வினையால் *
எண்ணாத் துன்புறு மிவ்வுயிர்கள் *—தண்ணிமையைக்
கண்டிருக்க மாட்டாமற் கண்கலங்கு மாறனருள் *
உண்டுநமக் குற்றதுணை யொன்று. (௮௯)

மால் அடியை	எம்பெருமானது திருவடியை	கண்டு இருக்க மாட்டாமல்	கடாக்ஷித்து ஆறியிருக்கமுடியாமல்
நண்ணாது	கிட்டாமல்	கண் கலங்கும்	திருவுள்ளம் கலங்கப் பெற்ற
நானிலத்தே	இப்பூமியிலே	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
வல் வினையால்	கொடிய பாவங்களினால்	அருள்	கருணையானது
எண் ஆரா துன்பம் உறும் இ உயிர்கள்	அளவற்ற துக்கங்களை அநுபவிக்கிற இவ்வாத்மாக்களுடைய	நமக்கு	நம்போல்வார்க்கு
தண்ணிமையை	கீழ்மைத் தன்மையை	உற்ற துணை ஒன்று உண்டு	அடுத்ததொரு துணையாக இராநின்றது.

*** ஆழ்வார் இந்த லோகவ்யாபாரங்களிலே கண் செலுத்தி ஆராய்ந்து பார்த்தவாறே ஒவ்வொருவரும் எம்பெருமான் பக்கலிலே விமுகராய்ப் பாவமேசெய்து பாவிகளாய் அளவு கடந்த துக்கங்களை அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற படியைக்கண்டு இவர்கள் நடுவே நாம் இருக்கமாட்டாமலும் அவர்கள் படும்பாட்டைக் கண்டு ஸஹித்திருக்கமாட்டாமலும் * நண்ணாதார் பதிகத்தில் கதறினர்; அப்படிப்பட்ட ஆழ்வாருடைய அருளே நமக்குத் தஞ்சம் என்றதாயிற்று. [எண்ணாரா] எண்ண + ஆரா என்றும் பிரிக்கலாம்; எண்ண முடியாத வென்கை. (௮௯)

ஒன்றுமிலைத் தேவு இவ்வுலகம் படைத்தமால் *
அன்றியென ஆரு மறியவே *—நன்றாக
மூதலித்துப் பேசியருள் மொய்ம்மகிழோன் தாள்தொழவே *
காதலிக்கு மென்னுடைய கை. (௯௦)

இ உலகம் படைத்த	இந்த லோகங்களை யுண்டாக்கின	பேசி அருள்	அருளிச்செய்த
மால் அன்றி	ஸர்வேச்வரனைத் தவிர	மொய் மகிழோன்	பெருமைதங்கிய வகுளாபரணருடைய
தேவு	தெய்வம்	தாள் தொழவே	திருவடிகளை நோக்கி அஞ்சலி செய்வதன் பொருட்டே
ஒன்றும் இலை என	வேறொன்றுமில்லையென்று	என்னுடைய கை	எனது கைகள்
ஆரும் அறிய	யாவருமறியும் வண்ணம்	காதலிக்கும்	ஆசைப்படுகின்றன.
நன்றாக மூதலித்து	நன்கு நிரூபித்து		

* * * வேதாந்தங்களில் ஜகத்காரணவஸ்து இவ்வுபாஸிக்கவுரியதென்று ஓதி, ஸ்ரீமந்நாராயணனே காரணவஸ்து வென்றும் நிஷ்கர்ஷித்திருக்கையாலே அதனை யடியொற்றி "ஒன்றுந்தேவு திருவாய்மொழியிலே, ஸகல ஜகத்காரணபூதனை ஸர்வேச்வரனைத் தவிர்த்துப் பரதெய்வம் பிறிதொன்றில்லையென்று கையிலங்கு நெல்லிக்கனியாகக் காட்டியருளின ஆழ்வாரது திருவடிகளைத் தொழுவதே ஸ்வரூபாநுரூபமென்றதாயிற்று. ... ... (௪0)

கையாருஞ் சக்கரத்தோன் காதலின்றிக்கே யிருக்க *
பொய்யாகப் பேசும் புறனுரைக்கு *—மெய்யான
பேற்றை யுபகரித்த பேரருளின் தன்மைதனை *
போற்றினனே மாறன் பொலிந்து. (௪௧)

காதல் இன்றிக்கே இருக்க	(பகவத் விஷயத்தில்) அன்பு இல்லாமலிருக்க	மெய் ஆன பேற்றை	உண்மையான புருஷார்த்தத்தை
பொய் ஆக பேசும்	கபடமாகப் பேசுகின்ற	உபகரித்த	உதவிசெய்த
புறன் உரைக்கு	வஞ்சக வார்த்தைகளை யே பற்றுக் கொண்டு,	பேர் அருளின் தன்மை தனை	மஹா கருணையின் நிலைமையை
கை ஆரும் சக்கரத்தோன்	திருக்கையிலமர்ந்த திருவாழியை யுடையனான எம்பெருமான்	மாறன்	ஆழ்வார்
		பொலிந்து	திருவுள்ளவுகப்புடன்
		போற்றினன்	சிறப்பித்துக் கூறினார்.

* * * எம்பெருமான் தன் பக்கலில் உள்ளுருகி பக்திசெய்பவர் திறத்தில் கருணைபுரிவது போலவே, உள்ளுருகின பக்தியின்றிக்கே கபடமான பக்தியைச்செய்பவர் திறத்திலும் கருணை புரிவதுண்டு; இதை ஆழ்வார் தம் பக்கலிலே அநுபவஸித்தமாகக் கண்டாராதலால், தாம் கண்டவதனை "கையார் சக்கரத்திருவாய்மொழியில் எடுத்துரைத்தாராயிற்று.

"கையாருஞ் சக்கரத்தோன்" என்பது 'உபகரித்த' என்பதிலே அந்வயிக்கும்.

புறனுரை=வெற்றுரை என்றபடி. உள்ளேயில்லாமல் வெளியிலே மாத்திரஞ் சொல்லுகிற வார்த்தை. முதல் திருவந்தாதியில் (41.) "புறனுரையேயாயினும்" என்றதுங் காண்க. 'புறனுரை' என்பதற்குப் பழிச்சொல் என்கிற பொருளும் உண்டு; பெரிய திருமொழியில் (6—4—7.) "இவன் பொல்லான் திரைந்தானென்னும் புறனுரை கேட்பதன்முன்" என்றது காண்க. ... ... (௪௨)

பொலிக பொலிகவென்று பூமகள்கோன் தொண்டர் *
மலிவுதனைக் கண்டுகந்து வாழ்த்தி *—உலகில்
திருந்தாதார் தம்மைத் திருத்திய் மாறன்சொல் *
மருந்தாகப் போகுமன மாசு. (௪௩)

உலகில்	இவ்வுலகத்தில்	திருந்தாதார் தம்மை	திருந்தாமலிருப்பவர்களை
பூமகள் கோன் தொண்டர்	திருமாலுக்குத் தொண்டர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய	திருத்திய	(உபதேச முகத்தாலே) திருத்தியருளின
மலிவுதனை கண்டு	பெருக்கத்தைக்கண்டு	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
உகந்து	உள்ளம் பூரித்து	சொல்	ஸ்ரீஸூக்திகளை
பொலிக பொலிக என்று வாழ்த்தி	வாழ்க வாழ்க வென்று மங்களாசாஸனம் பண்ணி (அவ்வளவோடும் நில்லாமல்)	மருந்து ஆக	மருந்தாகப்பெற்று
		மனம் மாசு போகும்	மனக்களங்கம் தொலைந்திடும்.

* * * இதில் * நண்ணாதார் முறுவலிப்பிலே * கொடுவுலகம் காட்டேலே என்ற ஆழ்வார்க்கு இவ்விலத்தில் இருப்பு ஒருவாறு போக்யமாகைக்காக எம்பெருமான் ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் மலிந்திருக்கும்படியை இங்கே காட்டிக்கொடுக்க, அதுகண்டு * பொலிகபொலிக வென்றுபோற்றியும், இன்னமும் இருந்தாத ஸம்ஸாரிகளை உபதேசங்களாலே திருத்தியும் அவர்பணித்த திவ்ய ஸூக்திகளை நம்முடைய மனோமலங்கள் கழிய அருமருந்து என்றதாயிற்று. (சஉ)

மாசறு சோதிக் கண்ணன் வந்து கலவாமையால் *
ஆசையிருந்து பழிக்கஞ்சாமல்—ஏசறவே *
மண்ணில் மடலூர மாற னொருமித்தான் *
உண்ணடுங்கத் தான்பிறந்தவூர். (சங)

மாசு அறு சோதி	நிர்மலமான சோதியையுடைய
கண்ணன்	எம்பெருமான்
வந்து	நெருங்கி வந்து
கலவாமையால்	ஸம்ஶ்லேஷம் தாராமையினாலே
மாறன்	ஆழ்வார்
ஆசை யிருந்து	ஆசைமீதூரப்பெற்று
பழிக்கு அஞ்சாமல்	(ஊரார் தாயார் முதலானோருடைய) பழிக்குப் பின் வாங்காமல்
ஏசு அற	ஏசுமில்லை கடந்து,
தான் பிறந்த ஊர் உள் நடுங்க	தாம்பிறந்த திருநகரியிலுள்ளாரெல்லாரும் நடுங்கும்படியாக
மண்ணில்	இவ்வுலகத்திலே
மடல் ஊர ஒருமித்தான்	மடலூருகையிலே இறங்கினார்.

* * * இதில் * பொலிக பொலிகவிலே *மலியுஞ் சுடரொளி மூர்த்தி மாயப்பிரான் கண்ணன் தன்னை * என்று வடிவழகையும் குணங்களையும் ஸௌலப்யத்தையும் அநுஸந்தித்து இப்படிப்பட்ட எம்பெருமானோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பெறாலேனுமென்று கோலிக் கையை நீட்ட அப்பெருமான் அகப்படாதே கைகழிந்து நிற்க அதனாலே கலங்கி மடலெடுக்கையிலே கை வைத்தாராழ்வார் என்கிறது.

ஏசறவே என்றவிடத்து 'ஏசவே' என்னும் பாடமுண்டென் றுவியாக்கியானத்திற்காண்கிறது.

ஊர நினைந்தமடல் ஊரவு மொண்ணாதபடி *
கூரிருள்சேர் கங்குலுடன் கூடிநின்று*—போராமல்
தீதுசெய்ய, மாறன்திருவுள்ளத்துச் சென்றதுயர் *
ஓதுவதிங் கெங்ஙனேயோ. (சச)

ஊர நினைந்த	தாம் ஊர்வதாக நினைத்துத் தொடங்கின
மடல்	மடலை
ஊரவும் ஒண்ணாதபடி	ஊரமுடியாதபடியாக
கூர் இருள் சேர் கங்குல்	மிகுந்த இருள் செறிந்த இராவானது
உடன் கூடி நின்று	தன் பரிவாரத்தோடே சேர்ந்து நின்று
போராமல்	தொலையாமல்
தீது செய்ய	உபத்திரவம் செய்ய, (அதனால்)
மாறன்	ஆழ்வாருடைய
திரு உள்ளத்து	திருவுள்ளத்தில்
சென்ற	சேர்ந்த
துயர்	துயரத்தை
இங்கு ஓதுவது	இங்கு எடுத்துரைப்பதானது
எங்ஙனே ஓ	எப்படி முடியும்?

* * * இதில் திருவாய்மொழியிலே மடலூருவதாக ஒருப்பட்ட ஆழ்வார் அது செய்யமுடியாதபடிக்கு இருள் செறிந்த இராப்பொழுது வந்து இடையூறுகின்றது; அதுவுமல்லாமல் மிக்க

துன்பத்தையுமுண்டுபண்ணிற்று; அதனால் துன்பமுற்ற ஆழ்வாருடைய * ஊரெல்லாந்துஞ்சியில் நிலைமை வாய்கொண்டு பேசவொண்ணாததாயிருந்த தென்கை. (சச)

எங்ஙனே நீர்முனிவ தென்னையினி நம்பியழகு *
இங்ஙனே தோன்றுகின்ற தென்முன்னே * —அங்ஙன்
உருவெளிப்பாடா வுரைத்த தமிழ்மாறன் *
கருதுமவர்க் கின்பக் கடல். (சரு)

நீர்	தோழியரும் தாய்மாருமான நீங்கள்	உரு வெளிப்பாடு ஆ	உருவெளிப்பாட்டினும் பரிசிலே
இனி என்னே எங்ஙனே முனிவது	இனி என்னைச் சீறலாமோ?	உரைத்த	அருளிச் செய்த
நம்பி அழகு	திருக்குறுங்குடி நம்பியின் வடிவழகானது	தமிழ் மாறன்	த்ராவிட வேதப்ரவர்த்தகரான நம்மாழ்வார்
என் முன்னே	என் கண்ணெதிரில்	கருதுமவர்க்கு	தம்மைச் சிந்திப்பவர்களுக்கு
இங்ஙனே தோன்றுகின்றது அங்ஙன்	இதோ ப்ரத்யக்ஷமாய்த் தோற்றுகின்றதே! என்று	இன்பம் கடல்	ஆனந்த ஸாகரமாயிருப்பர்.

* * * திருக்குறுங்குடி நம்பியின் திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யம், திவ்யாபரண ஸௌந்தர்யம், திவ்யாயுத ஸௌந்தர்யம் ஆகிய அழகுகளிலே நெஞ்சு பறியுண்ட ஆழ்வார் அநவரதமும் அவற்றையே வாய்வெருவாநிற்க, அதுகண்ட தாய்மார் சீறி சிக்ஷிக்கப்புக, 'நான் நீங்கள் சிக்ஷிக்கு மளவிலே நிற்கின்றேனில்லையே, உருவெளிப்பாட்டாலே நம்பியின் அழகு என் முன்னே வந்து தோன்றுகின்றதே!, இனி என்னை நீங்கள் பகவத் விஷயத்தில் நின்றும் மீட்கப்பார்ப்பது பயனற்றதேயாகும்' என்று தெரிவித்தமை * எங்ஙனேயோ திருவாய்மொழியின் ப்ரமேயம்.

இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார்க்கு இன்பமும் துன்பமும் கலந்து உண்டாயிற்று. அப்படிப்பட்ட ஆழ்வாரைச் சிந்திப்பவர்களுக்கோ வென்னில், ஒருநாளும் துன்பமுண்டாகப்ரஸக்தி யில்லை, இன்பமேயாகும் என்றும் ஸூசிப்பித்தருளினாராயிற்று. (சரு)

கடன்ஞாலத் தீசனை முன்காணாமல் நோந்தே *
உடனு வனுகரிக்க லுற்று *—திடமாக
வாய்ந்தவனாய்த் தான்பேசும் மாற னுரையதனை *
ஆய்ந்துரைப்பா ராட்செயநோற் றார். (சசு)

கடல் ஞாலத்து	கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகத்தில்	அவன் ஆய் தான் பேசும்	அவனாகவே தாம் அநுகரித்துப் பேசின
ஈசனை	எம்பெருமானை	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
முன் காணாமல்	கண்முன்னே காணப் பெறாமல்	உரை அதனை	ஸ்ரீஸூக்திகளை
நொந்து	க்லேசப்பட்டு	ஆய்ந்து உரைப்பார்	வைபவமறிந்து அநுஸந்திப்பவர்கள்
உடன் ஆ அநுகரிக்கல் உற்று	அவனைத்தாம் அநுகரித்துத் தரிக்கப் பார்த்து	ஆள் செய	ஆழ்வார்க்கு அடிமை செய்ய
திடம் ஆக வாய்ந்து	திண்ணிய அத்யவஸாயம் கொண்டவராய்	நோற்றார்	நோன்பு நோற்றவராவர்கள்.

* * * இம் * எங்ஙனேயோவென்னுந் திருவாய்மொழியில் உருவெளிப்பாடாய்ச் சென்றதித்தனை போக்கி ஸாக்ஷாத்தாகக் காணப்பெற்றதில்லையே; அதனால் ஆழ்வார்க்கு க்லேசம் மிக்கதாயிற்று;

அந்த க்லேசத்தை எவ்வழியாலே போக்கிக் கொள்ளலாமென்று பார்த்த ஆழ்வார் 'அனுகரித் துத்தரித்தல் என்று ஒன்றுண்டு' என்று திருவுள்ளம்பற்றி அப்படியே தத்பாவ பாவனை கொண்டு பேசினாராயிற்று * கடல் ஞாலத்தில். அப்படிப்பட்ட ஆழ்வாருடைய அருளிச்செயல் களைத் தாமறிந்து ஓதவல்லவர்கள் யாவரோ அவர்கள் ஆழ்வார்க்கு நித்யகைங்கர்யம் பண்ண நோன்பு நோற்றவர்களெனக் கொள்ளத்தகுவர் என்றதாயிற்று. (௪௬)

நோற்ற நோன்பாதியிலேன் உன்றனைவிட் டாற்றகில்லேன் *
பேற்றுக்குபாய முன்றன் பேரருளே—சாற்றுகின்றேன்*
இங்கென் னிலையென்னும் எழில்மாறன் சொல்வல்லார் *
அங்கமரர்க் காரா வமுது. (௪௭)

நோற்ற	ஸாதனாநுஷ்டானம் பண்ணிப் பெறப்பட்ட	சாற்றுகின்றேன்	அறிவித்திருக்கின்றேன்;
நோன்பு ஆதி	கருமயோகம் முதலானவற்றை	இங்கு	இவ்விஷயத்தில்
இலேன்	உடையேனல்லேன்;	என் நிலை என்னும்	என்னுடைய உறுதி இதுவாயிருக்கும் என்றருளிச் செய்தவரான
உன் தனை விட்டு	தாரகனாய் போஷகனாயிருக்கிற உன்னை விட்டு	எழில் மாறன்	அழகிய ஆழ்வாருடைய
		சொல்	திருவாய்மொழியை
		வல்லார்	ஓதவல்லவர்கள்
ஆற்ற கில்லேன்	தரித்திருக்க சக்தனல்லேன்;	அங்கு	திருநாட்டுக்குச் சென்ற பின்பு
பேற்றுக்கு	புருஷார்த்த ப்ராப்திக்கு	அமரர்க்கு	நித்யஸூரிகளுக்கு
உபாயம்	சாதனம்	ஆரா அமுது	ஆராத அமுதமாயிருக்கப் பெறுவர்.
உன் தன்	உன்னுடைய		
பேர் அருளே	பரமகிருபையே (என்று)		

* * * எம்பெருமானே! உன்னுடைய நிர்ஹேதுக விஷயீகாரத்திற்கு இடையூறாக உபாயாந்தரங்களில் நிலையீடு உடையேனல்லேன்; 'உன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையே ஸாதனம்' என்கிற மஹாவிச்வாஸமுடையேன்; இதுவாயிற்று என்னுடைய நிஷ்டை—என்று தம் உறுதியை * நோற்ற நோன்பிலேன் என்கிற திருவாய்மொழியில் விண்ணப்பஞ் செய்தவரான ஆழ்வாருடைய திவ்யஸூக்திகளை ஓதவல்லவர்கள் இப்பூமியில் ஸாம்ராஜ்யங்களையநுபவித்த பின்பு பரமபதத்திலும் நித்யமுக்தர்களாலே மிகவும் கொண்டாடப் பெறுவர் என்கை. (௪௭)

ஆரா வமுதாழ்வா ராதரித்த பேறுகளை *
தாராமையாலே தளர்ந்து மிக *—தீராத
ஆசையுடனாற்றாமை பேசி யலமந்தான் *
மாசறுசீர் மாறனெம்மான். (௪௮)

எம்மான்	அஸ்மத்ஸ்வாமியும்		
மாசு அறு சீர்	குற்றமற்ற திருக்குணங்களை யுடையவருமான	மிக தளர்ந்து	மிகவும் நெஞ்சுசிதிலப்பட்டு
மாறன்	ஆழ்வார்	தீராத ஆசையுடன்	அநுபவத்தாலல்லது தீரமாட்டாத அபிநிவேசத்தாலே
ஆதரித்த பேறுகளை	(திருக்குடந்தையிலே) தாம் ஆசைப்பட்ட பேறுகளை	ஆற்றாமை பேசி	தம்முடைய ஆற்றாமையை வெளியிட்டு
ஆராவமுதாழ்வார் தாராமையாலே	ஆராவமுதப் பெருமான் அருள் செய்யாமையாலே	அலமந்தான்	வருந்தினார்.

* * * திருக்குடந்தை யெம்பெருமான்பக்கலிலே ஆழ்வார் விரும்பின பேறுகளாவன—குளிர நோக்குதல், குசலப்ரச்னம் பண்ணுதல், தழுவுதல் முதலியன. அவற்றை ஆராவமுதன் தந் தருளாமையாலே ஆழ்வார் மிகவும் தளர்ந்து தம்முடைய ஆற்றாமையைப் பேசினாராயிற்று * ஆராவமுதே யென்னும் திருவாய்மொழியில். திருக்குடந்தை யெம்பெருமானுக்கு 'ஆராவமுதாழ்வார்' என்றே ஸம்ப்ரதாயத் திருநாமம். "ஆராவமுது, ஆழ்வாராதரித்த பேறுகளைத் தாராமையாலே" என்று பிரித்துப் பொருள் கூறுவது சிறிதும் பொருந்தாது. (சஅ)

பிறந்துலகங் காத்தளிக்கும் பேரருட் கண்ணா * உன்
சிறந்தகுணத்தா லுருகுஞ் சீலத்—திறந்தவிர்ந்து *
சேர்ந்தனுபவிக்கும் நிலை செய்யென்ற சீர்மாறன் *
வாய்ந்தபதத்தே மனமே வைகு.

பிறந்து	பல பிறப்பும் பிறந்து	சேர்ந்து அனுபவிக்கும் நிலை	பொருந்தி அநுபவிக்கும் படியான நிலைமையை
உலகம் காத்து அளிக்கும்	உலகங்களை ரக்ஷித் தருளாநின்ற	செய் என்ற	செய்தருள வேணு மென்று ப்ரார்த்தித்த
பேர் அருள் கண்ணா	பரமதயாளுவான கண்ணபிரானே !	சீர் மாறன்	ஆழ்வாருடைய
உன் சிறந்த குணத்தால்	உனது உயர்ந்த திருக்குணங்களால்	வாய்ந்த பதத்தே	ப்ராப்தமான திருவடிகளிலேயே
உருகும் சீலம் திறம் தவிர்ந்து	நெஞ்சு உருகும்படியான தன்மை நீங்கி	மனமே வைகு	நெஞ்சே நீ பொருந்தி யிரு.

* * * விபவாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களைச் சிந்தை செய்யப்புகுந்த ஆழ்வார் அவற்றைச் சிந்தை செய்ய முடியாமல் நெஞ்சு உருகிப்போகவே, அந்த எம்பெருமானையே நோக்கி 'பிரானே ! இப்படி உருகிப்போகாமல் தரித்து நின்று அநுபவிக்கும்படியாக நீயே க்ருபை பண்ணியருளவேணுமென்று * பிறந்தவாறுமென்கிற திருவாய்மொழியில் ப்ரார்த்தித்தார்; அவருடைய திருவடிகளை சிந்திக்கத்தக்கன—என்றாராயிற்று. (சகூ)

மாநலத்தால் மாறன் திருவல்லவாழ் புகப்போய் *
தாளிணைத்து வீழ்ந்தவ்வூர் தன்னருகில் *—மேல்நலங்கித்
துன்பமுற்றுச் சொன்ன சொலவு கற்பார் தங்களுக்கு *
பின்பிறக்க வேண்டா பிற.

மாறன் தான் மா நலத்தால்	ஆழ்வார் மிகுந்த ப்ரேமத்தோடே	துன்பம் உற்று சொன்ன	வருந்தி யருளிச் செய்த
திருவல்லவாழ் புக போய்	திருவல்லவாழிலே சென்று சேரப் புறப்பட்டு	சொலவு	ஸ்ரீஸூக்திகளை
அவ் ஊர் தன் அருகில்	அத்தலத்தின் ஸமீபத்தில்	கற்பார் தங்களுக்கு	கற்குமவர்களுக்கு
இளைத்து வீழ்ந்து	தளர்ந்து விழுந்து	பின்	இனி மேலும்
மேல்	அதற்கு மேலே	பிற	வேறு பிறப்புக்கள்
நலங்கி	(தோழிமாருடைய நிஷேதவசனங்களாலும்) கலிவுபட்டு	பிறக்க வேண்டா	பிறக்கவேண்டியிராது (முக்திஸாம்ராஜ்ய மாகும்).

* * * திருக்குடந்தையிலே தம்முடைய மநோரதம் ஸித்திபெறாத ஆழ்வார் திருவல்ல வாழ் நகரிலாவது சென்று களிப்போமென்று அங்கேறச் செல்லப் புறப்பட்டு முட்ட முடியப் போகப் பெறாமே புறச்சோலையளவிலேயே தளர்ந்து விழுந்து ஆற்றாமை கரைபுரண்டு அருளிச்செய்த

* மானேய்நோக்குத்திருவாய்மொழியைக் கற்பார்களுக்கு இனி யொருகாலும் பிறவித்துன்பம் சேராமே பேரின்பமெய்தலாகும் என்றதாயிற்று. (ருய)

வைகல் திருவண்வண்டூர் வைகு மிராமனுக்கு * என்
செய்கைதனைப் புள்ளினங்காள்! செப்புமென *—கைகழிந்த
காதலுடன் தூதுவிடும் காரிமாறன் கழலே *
மேதினியீர் நீர்வணங்குமின்.

புள் இனங்காள்	பறவைக்கூட்டங்களே!	கை கழிந்த காதலுடன்	மிகப்பெரிய ப்ரேமத்துடனே
திருவண் வண்டூர்	திருவண்வண்டூரிலே	தூது விடும்	அந்தப் பறவைகளைத் தூதுவிட்ட
வைகல் வைகும்	எப்போதும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற	காரி மாறன் கழலே	ஆழ்வாருடைய திருவடிகளையே
இராமனுக்கு	ஸ்ரீ ராமபிரானிடத்திலே	மேதினியீர்	பூமியிலுள்ளவர்களே!
என் செய்கை தனை செப்பும் என	என் செய்தியைச் சொல்லுங்களோ என்று	நீர் வணங்குமின்	நீங்கள் வணங்குங்கோள்.

* * * பக்ஷிகளை விளித்து 'நீங்கள் திருவண்வண்டூரிலே சென்று அங்கு எழுந்தருளியிருக்கின்ற விபவத்திருக்கோலமான ஸ்ரீராமபிரானுக்கு என்னுடைய விரஹவேதனையைத் தெரிவித்து அங்கிருந்து நல்ல சமாசாரம் கொண்டுவரவேணும்' என்று * வைகல்பூங்கழி வாயிலே சொல்லி அந்தப்பறவைகளைத் தூதுபோகவிட்ட ஆழ்வாருடைய திருவடிகளை வணங்குவதே மாநிலத்தவர்களுக்கு நலமென்றதாயிற்று. (ருக)

மின்னிடையார் சேர்கண்ணன் மெத்தெனவந்தா னென்று *
தன்னிலை போய்ப்பெண்ணிலையாய்த் தான்தள்ளி * —உன்னுடனே
கூடேனென்றூடும் குருகையர்கோன் தாள்தொழவே *
நாடோறும் நெஞ்சமே! நல்கு. (ருஉ)

மின் இடையார் சேர் கண்ணன்	மின்போன்ற நுண்ணிடையை யுடையவரான ஆய்ச்சியரோடு சேர்ந்து போது போக்கின கண்ணபிரான்	பெண் நிலை ஆய்	ஸ்த்ரீ பாவனை யடைந்து
		தான் தள்ளி	(அப்பெருமானைத்) தாம் நிராகரித்து
		உன்னுடனே கூடேன் என்று ஊடும்	உன்னோடு சேரமாட்டேனென்று ஊடின
மெத்தென வந்தான் என்று	(அதனால்) தாமதித்து வந்தானென்றெண்ணி (ஆழ்வார்)	குருகையர் கோன்	சடகோபருடைய
		தாள் தொழவே	திருவடிகளையே தொழுமாறு
தன் நிலை போய்	தாமான தன்மை தவிரப் பெற்று	நெஞ்சமே!	மனமே!
		நாள்தோறும் நல்கு	எப்போதும் அருள்செய்வாயாக.

* * * இத் திருவாய்மொழியில் தூது விட்டவாறே எம்பெருமான் ஓடிவர, இப்படி நாம் தூது விட்டழைக்க வேண்டும்படி தாமதித்ததற்கு என்னகாரண மிருக்குமென்று ஆராய்ந்த ஆழ்வார், இவன் வேறு பெண்டிரோடே கலந்திருந்து போதுபோக்கி யிருந்தானத்தனை என்று கருதி ப்ரணய ரோஷத்தாலே நீ எங்கள் கோஷ்டியில் வரலாகாது, உன்னோடு நான் கூடமாட்டேன் என்று கதவடைத்துத் தள்ளினபடியைக் கூறும் * மின்னிடைமடவார் திருவாய்மொழி. இங்ஙனே லீலாரஸங்கொண்டாடின ஆழ்வாருடைய திருவடிகளே சரணமென்றதாயிற்று. (ருஉ)

நல்லவலத்தால் நம்மைச் சேர்த்தோன் முன் நன்னுரை *
வெல்லும் விருத்தவிபூதியனென்று * — எல்லையறத்
தானிருந்துவாழ்த்தும் தமிழ்மாறன் சொல்வல்லார் *
வானவர்க்கு வாய்த்தகுரவர். (ருங

நல்ல வலத்தால்	(பந்து பறித்தல் முதலிய) நல்ல வன்மையால்	எல்லை அற	முடிவில்லாமல்
நம்மை சேர்த்தோன்	(ஊடலை நீக்கி) நம்மைச் சேரவிட்டுக் கொண்டவன்	தான் இருந்து வாழ்த்தும்	தானிருந்து ஸ்தோத்ரம் பண்ணின
முன்	முன்னம்	தமிழ் மாறன் சொல் வல்லார்	ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியை அதிகரிக்க வல்லவர்கள்
கன்னரை வெல்லும்	பகைவர்களை வென்றவனாய்		
விருத்த விபூதியன் என்று	ஒன்றோடொன்று சேராத விருத்த விபூதிகளையுடையவனென்று பரக்கப் பேசி	வானவர்க்கு	நித்யஸூரிகளுக்கு
		வாய்த்த குரவர்	பொருத்தமான குருக்களாவர்.

*** வைகல்பூங்கழிவாயில் தூதுவிட வேண்டும்படி எம்பெருமான் தாமதித்திருந்ததனாலே ப்ரணயரோஷம் தலையெடுத்து 'உன்னோடே கூடமாட்டேன்' என்று உறுதிகொண்டிருந்த ஆழ்வாரை எம்பெருமான் நல்லவலத்தால் சேர்த்துக்கொண்டான்; நல்லவலமாவது — பந்து கழல் முதலிய லீலோபகரணங்களைப் பறித்துக்கொள்ளுதல், பலவகையாக வாக்குவாதங்கள் செய்தல் முதலியவையாம். அவை கீழ்த் திருவாய்மொழியில் விசதம். இங்ஙனே நல்லவலத்தால் கூடவிட்டுக்கொண்ட பெருமான், முன்னே மஹாபலசாலிகளையும் வென்றவனாதலால் அபலைகளான நம்மை வெல்லுதல் அவனுக்குப் பணியோ என்றிருந்த ஆழ்வார்க்கு எம்பெருமான் தன்னுடைய விருத்த விபூதியோகத்தைக் காட்டிக்கொடுத்து இதையும் பாரீர் என்ன, அங்ஙனமே பார்த்து வாழ்த்தின * நல்குரவு மென்ற திருவாய்மொழியை ஓதவல்லவர்கள் வானவராலும் கொண்டாடப்பெறுவர்கள் என்றதாயிற்று. (௫௩)

குரவை முதலாம் கண்ணன் கோலச்செயல்கள் *
இரவுபக லென்னாமல் என்றும் * —பரவுமணம்
பெற்றேனென்றேகளித்துப் பேசும்பராங்குசன்தன் *
சொல்தேனில் நெஞ்சே! துவள். (௫௪)

கண்ணன்	கண்ணபிரானுடைய	பரவு மணம் பெற்றேன் என்றே களித்து பேசும்	அநுபவிக்கும்படியான நெஞ்சு படைத்தேனென்று களித்தருளிச் செய்த
குரவை முதல் ஆம் கோலம் செயல்கள்	ராஸக்ரீடை முதலான அழகிய சேஷ்டிதங்களை	பராங்குசன் தன்	நம்மாழ்வாருடைய
இரவு பகல் என்னாமல் என்றும்	இரவு பகல் என்கிற வாசியின்றிக்கே எக்காலத்திலும்	சொல் தேனில்	ஸ்ரீஸூக்தியாகிற மதுவிலே
		நெஞ்சே	மனமே!
		துவள்	நீ ஈடுபட்டிரு.

*** கண்ணபிரான் செய்தருளின ராஸக்ரீடை முதலான திவ்யசேஷ்டிதங்களிலே அஹோராத்ர விபாகமற எப்போதும் ஈடுபட்டு அவற்றையே அநுபவிக்கும்படியான நெஞ்சு பெற்றேனே! என்று மிக்க களிப்புடனே * குரவையாய்ச்சியர் பதிகம் பேசின ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தி யமுதமே நமக்குப் பரமபோக்யம் என்றதாயிற்று. (௫௪)

துவளறுசீர் மால்திறத்துத் தொன்னலத்தால் * நாளும்
துவளறுதன் சீலமெல்லாம் சொன்னான் * — துவளறவே

முன்னமனுபவத்தில் மூழ்கின்ற மாறன், அதில்
மன்னுமுவப்பால் வந்தமால். (௫௫)

முன்னம்	கீழ்த்திருவாய் மொழியில்	அவன் அறு சீர் மால் திறத்து	குற்றமற்ற கல்யாண குணங்களையுடைய எம்பெருமான் விஷயத்தில்
அனுபவத்தில்	எம்பெருமானை யனுபவிக்குந்திறத்தில்	தொல் நலத்தால்	இயற்கையான பக்தியினால்
அவன் அற	ஒரு குறைவு மின்றிக்கே	நாளும் அவன் அற	நித்ய நிர்தோஷமா யிருக்கின்ற
மூழ்கி நின்ற மாறன்	பரிபூர்ணமாக அவகாஹிக்கப் பெற்றிருந்த ஆழ்வார்	தன் சீலம் எல்லாம் சொன்னான்	தம்படிகளை யெல்லாம் அருளிச் செய்தார்.
அதில் மன்னும் உவப்பால் வந்த மால்	அவ்வனுபவத்தில் பொருந்தி நிற்கப்பெற்ற ஆனந்தத்தாலுண்டான வியாமோஹத்தினால்		

* * * நலமில் மாமணி மாடத் திருவாய் மொழியானது ஆழ்வார் தம்முடைய படிகளைத் தாமே தெரிவிப்பது என்று கட்டிலருளிச்செய்தபடியே இக்குமருளிச்செய்கிறார். "மாறன் தன் சீலமெல்லாம் சொன்னான்" என்கிறார், ஹேயகுணம் சிறிது மின்றிக்கே ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகனான எம்பெருமான் விஷயத்தில் பக்திபடியாகத் தமக்குண்டான படிகளையெல்லாம் இத்திருவாய் மொழியில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார்; அதற்குக் காரணமென்னவென்னில், கீழ்த் திருவாய் மொழியில் விளைந்த அநுபவமே என்றதாயிற்று. (௫௫)

மாலுடனே தான் கலந்து வாழப்பெறுமையால் *
சாலவைந்து தன்னுடைமை தானடையக்—கோலியே *
தானிகழவேண்டாமல் தன்னைவிடல் சொல்மாறன் *
ஊனமறுசீர் நெஞ்சே யுண். (௫௬)

மாலுடனே தான் கலந்து வாழ பெறுமையால்	பரம புருஷனோடு தாம் கூடி வாழப் பெறுமையாலே	தன்னை விடல் சொல் மாறன்	அவை தன்னடையே மூந்கோலித் தம்மைக் கட்டடங்க விட்டுநீங்கினபடியை அருளிச் செய்த ஆழ்வாருடைய
சால வைந்து	மிகவும் தளர்ந்து		
தன் உடைமை தான் அடைய	தம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களை யெல்லாம்	ஊனம் அறு சீர்	குற்றமற்ற திருக்கல்யாண குணங்களை
கோலி தான் இகழ வேண்டாமல்	ஸ்வப்ரயத்ந பூர்வகமாக விட வேண்டாமல்	நெஞ்சே உண்	மனமே நீ அனுபவிப்பாயாக.

* * * ஆழ்வார் தாம் எம்பெருமானோடு கூடி வாழப்பெறுமையால் மிகவும் தளர்ச்சியடைந்து ஆத்மீயங்களெல்லாம் தம்மை விட்டு அகன்றபடியை* மாலுக்குவையமளந்த திருவாய் மொழியில் அருளிச் செய்தார் என்றதாயிற்று. இதே காலப்பத்தில் * ஏறுமிதையோனும் என்கிற திருவாய் மொழியிற் காட்டிலும் இத்திருவாய் மொழிக்கு வாசியருளிச் செய்வதற்காக "கோலியே தானிகழ வேண்டாமல்" என்றருளிச் செய்தது. அத்திருவாய் மொழியில் ஆத்மாத்மீயங்களை ஸ்வப்ரயத்நபூர்வகமாக ஆழ்வார் கைவிட்டார்; இத்திருவாய் மொழியில் அங்ஙனமன்றிக்கே அவை தன்னடையே விட்டொழிந்தமை கூறல் வாசி யென்க. (௫௬

உண்ணுஞ்சோறாதி யொருமூன்று மெம்பெருமான் *
கண்ணனென்றே நீர்மல்கிக் கண்ணிணைகள்— * மண்ணுலகில்
மன்னுதிருக்கோளூரில் மாயன்பால் போம்மாறன் *
பொன்னடியே நந்தமக்குப் பொன். (௫௭)

உண்ணும் சோறு ஆதி ஒரு மூன்றும்	உண்ணும் சோறு முதலான தாரக போஷக போக்யங்கள் மூன்றும்	மன் உலகில் மன்னு	இவ்வுலகில் நிலைபெற்றிருக்கிற
எம்பெருமான் கண்ணன் என்றே	எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனே என்று அத்யவஸித்திருந்து	திருக்கோளூரில்	திருக்கோளூரிலுள்ள
		மாயன் பால் போம்	வைத்தமாநிதிப்பெருமானிடம் செல்லப் புறப்பட்ட
கண் இணைகள் நீர் மல்கி	இரண்டு கண்களிலும் நீர் ததும்பப்பெற்று	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
		பொன் அடியே	அழகிய திருவடிகளே
		நம் தமக்கு பொன்	நமக்குத் தனமாகும்.

* * * "வாஸுதேவஸ் ஸர்வம்" என்ற படியே சோறு நீர் வெற்றிலைகளாகிற தாரக போஷக போக்யங்களெல்லாம் கண்ணனெம் பெருமானே யென்கிற அத்யவஸாயம் நிரம்பப்பெற்றிருந்து கண்ணீரைக் கொண்டே நிரூபணீயரான ஆழ்வார் * உண்ணுஞ்சோறு திருவாய்மொழியில் திருக்கோளூர்க்குச் செல்லப்புறப்பட்டார். அவருடைய திருவடிகளே நமக்குத் தஞ்சம். (௫௭)

பொன்னுலகுபூமியெல்லாம் புள்ளினங்கட்கே வழங்கி *
என்னிடரை மாலுக்கியம்புமெனா— * மன்னுதிரு
நாடுமுதல் தூது நல்கிவிடும்மாறனையே *
நீடுலகீர் போய்வணங்கும் நீர். (௫௮)

பொன் உலகு பூமி எல்லாம்	நித்ய விபூதி லீலாவிபூதியாகிய எல்லாவற்றையும்	மன்னு திரு நாடு முதல்	நித்யவைகுண்டம் முதலான இடங்களில்
புள் இனங்கட்கே வழங்கி	பறவைக் கணங்களுக்கே கொடுப்பதாகச் சொல்லி	தூது நல்கி விடும்	(பக்ஷிகளைத்) தூதாக விரும்பிப் போகவிட்டருளின
என் இடரை மாலுக்கு இயம்பும் என	(நீங்கள்) எனது துயரை எம்பெருமானிடம் சென்று சொல்லுங்கோள்" என்று	மாறனையே	ஆழ்வாரையே
		நீடு உலகீர்	பெரிய உலகத்தீர்களே !
		நீர் போய் வணங்கும்	நீங்கள் சென்று வணங்குங்கள்.

* * * உபய விபூதியையும் வழங்குவதாக வாக்களித்துப் புள்ளினங்களை விளித்து "திருநாட்டிலோ அந்தர்யாமித்வத்திலோ எங்கேயாவது எம்பெருமானைக் கண்டுபிடித்து நீங்கள் எனது பிரிவாற்றாமையை அவனுக்கு அறிவிக்க வேணும் என்று சொல்லிப் * பொன்னுலகாளீரோ பதிகத்தில் தூது விட்ட ஆழ்வாரையே அனைவரும் வணங்க வேணுமென்று சாதித்து. (௫௮)

நீராகக் கேட்டவர்கள் நெஞ்சழிய * மாலுக்கும்
ஏராரிசும்பி லிருப்பரிதா —* ஆராத
காதலுடன் கூப்பிட்ட காரிமாறன் சொல்லை *
ஓதிடவேயுய்யு முலகு. (௫௯)

கேட்டவர்கள்	(தம்முடைய ஆர்த்த நாதத்தைக்) கேட்டவர்கள்	இருப்பு அரிதா	எழுந்தருளியிருத்தல் அஸாத்யமாம்படியாகவும்
நீர் ஆகி நெஞ்சு அழிய	நீராய்க் கரைந்து நெஞ்சு சிதிலமாகும்படியும்	ஆராத காதலுடன் கூப்பிட்ட	பரிபூர்ண ஆசையோடு அவனைக் கூவியழைத்த
மாலுக்கும்	ஸர்வேச்வரனுக்கும்	காரி மாறன்	நம்மாழ்வாருடைய
ஏர் ஆர் விசும்பில்	செல்வம் மிகுந்த பரமபதத்திலே	சொல்லே	அருளிச் செயலை
		ஓதிட்டே	ஓதின வளவிலே
		உலகு உய்யும்	உலகம் உஜ்ஜீவிக்கும்.

*** கேட்டவர்கள் நெஞ்சுருகிக் கரையும்படியாகவும் எம்பெருமானுக்குந் திருநாட்டில் தரித்திருக்க முடியாதபடியாகவும் பெருமிடறுசெய்து * நீராய் நிலனாய்ப் பதிகத்தில் கூப்பிட்டழைத்த ஆழ்வாருடைய திவ்யஸூக்தியை அதிகரிக்கவே உலகம் உஜ்ஜீவிக்கிறதாகும். (௫௮)

உலகுய்ய மால்நின்ற உயர்வேங்கடத்தே *
அலர்மகளை முன்னிட்டு அவன்தன்—மலரடியே *
வன்சரணாய்ச் சேர்ந்த மகிழ்மாறன் தாளிணையே *
உன்சரணாய் நெஞ்சமே உள். (௫௯)

மால்	ஸர்வேச்வரன்	வன் சரண் ஆய் சேர்ந்த	திண்ணிய உபாயமாகப் பற்றின
உலகு உய்ய நின்ற	ஸகல லோகங்களும் உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக நின்ற	மகிழ் மாறன்	வகுளாபரணரான நம்மாழ்வாருடைய
உயர் வேங்கடத்தே	உயர்ந்த திருமலையிலே		
அலர் மகளை முன்னிட்டு	பெரிய பிராட்டியாரைப் புருஷகாரமாக முன்னிட்டுக் கொண்டு	தாள் இணையே நெஞ்சமே	உபயபாதங்களையே, ஓ மனமே!
அவன் தன் மலர் அடியே	அப்பெருமானுடைய திருவடித் தாமரைகளையே	உன் சரண் ஆய் உள்	உனக்குப் புகலாக ப்ரதிபத்தி பண்ணு.

*** "கானமும் வானரமும் வேடுமுடை வேங்கடம்" என்கிறபடியே இன்னாரினையாரென்கிற வாசியின்றிக்கே ஸகலப் பிராணிகளும் உஜ்ஜீவிக்கும்படியாகத் திருமலையிலே யெழுந்தருளியிருக்கின்ற திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவடிகளைப் பிராட்டி புருஷகாரமாகப் பற்றின படியை * உலகமுண்ட திருவாய்மொழியிலருளிச் செய்த நம்மாழ்வாருடைய திருவடிகளே நமக்குத் தஞ்சமென்றாயிற்று. (௬௰)

உண்ணிலாவைவருடனிருத்தி இவ்வுலகில் *
எண்ணிலாமாயன் எனைநலிய—எண்ணுகின்றான் *
என்று நினைந்தோலமிட்ட இன்புகழ்சேர்மாறனென *
குன்றிவிடுமே பவக்கங்குல். (௬௧)

எண் இலா மாயன்	எண்ணிறந்த ஆச்சரிய குணசேஷ்டிதங்களையுடையனான எம்பெருமான்	எண்ணுகின்றான் என்று நினைந்து	திருவுள்ளம்பற்றிவிட்டானென்றெண்ணி
		ஓலம் இட்ட	முறையிட்ட
இ உலகில்	இந்நிலவுலகத்திலே	இன் புகழ் சேர்	மஹாயசஸ்வியான
உள் நிலாவு ஐவருடன் இருத்தி	உள்ளே வர்த்திக்கிற பஞ்சேந்திரியங்களாகிற பகைவருடன் இருக்கச் செய்து	மாறன் என	ஆழ்வார் என்று அநுஸந்தித்தவாறே
		பவம் கங்குல் குன்றி விடும்	ஸம்ஸாரமாகிற காளராத்ரி ஒழிந்துபோம்.
எனை நலிய	என்னை ஹிம்ஸிக்க		

* * * ஆழ்வாரை இந்நிலத்திலே வைத்தது அஸ்மதாதிகளுக்காக. இந்நிலத்திலிருக்குமளவும் இந்திரியங்களோடேயிருக்கவேண்டியது ஸஹஜம். ஆகவே எம்பெருமான் ஆழ்வாரையும் இந்திரியங்களோடே வைக்கவேண்டியதாயிற்று. அதுகண்ட வாழ்வார் "இந்திரியங்களானவை எப்படிப்பட்டவர்களையும் படாதபாடு படுத்துமவையல்லவோ. இப்படிப்பட்ட இந்திரியங்களோடே நம்மை வைத்திருப்பது நலிகைக்காகவே போலும்" என்றெண்ணி அப்பெருமானை நோக்கி ஓலமிட்டு முறையிட்டார் * உண்ணிலாவிய வென்னும் திருவாய்மொழியில். அப்படிப்பட்ட ஆழ்வார் திருநாமத்தை உச்சரித்தவளவிலேயே நம்முடைய ஸம்ஸாரபந்தம் தொலையும். (சுக)

கங்குல்பகலரதி கைவிஞ்சி மோகமுற *
அங்கதனைக் கண்டோ ரரங்கரைப் பார்த்து—* இங்கிவள்பால்
என்செய நீ ரெண்ணுகின்ற தென்னுநிலே சேர்மாறன் *
அஞ்சொலுற நெஞ்சுவெள்ளையாம். (சுஉ)

கங்குல் பகல்	இரவிலும் பகலிலும்	இங்கு இவள் பால் என் செய நீர் எண்ணுகின்றது என்னும் நிலை சேர் மாறன்	'இத்தகைய நிலைமையில் இவள் திறத்து நீர் செய்ய நினைத்திருப்பது என்ன?' என்று கேட்கவேண்டும்படியான அவஸ்தையையடைந்த ஆழ்வாருடைய
ஆரதி கைவிஞ்சி	ஆற்றாமை அதிகப்பட்டு		
மோகம் உற	(ஆழ்வார்) மோஹமடைந்திட,		
அங்கு அதனை கண்டோர்	அந்த நிலைமையைப் பார்த்த திருத்தாயார்	அம் சொல் உற	ஸ்ரீஸூக்தியை யநுஸந்திக்க
அரங்கரை பார்த்து	ஸ்ரீரங்க நாதனை நோக்கி	நெஞ்சு வெள்ளை ஆம்	ஹ்ருதயம் பரிசுத்தமாகும்.

* * * இத்திருவாய் மொழியாகிய * உண்ணிலாவிய பதிகத்திலுண்டான தளர்ச்சியானது மிகவும் அதிகரித்து உணர்த்தியழிந்து மூர்ச்சிக்கும்படியான நிலைமை நேர்ந்தவளவிலே, "கோயில் திருவாசலிலே முறைகெட்ட கேள்வியாக்கி" என்ற ஆசார்ய ஹ்ருதய ஸ்ரீஸூக்திப்படியே பராங்குச நாயகியைத் திருத்தாயார் கோயில் திருவாசலிலே யிட்டுவைத்து, 'பெரிய பெருமாளே! இப்பெண்பிள்ளை திறத்து நீர் செய்ய நினைத்திருப்பது யாது? இப்படி இவளைக் கைவிடுகை தருமமோ?" என்று கேட்கிறபடியாய்ச் சென்றது * கங்குலும் பகலும்பதிகம்.

ஆரதி—வட சொல். ஆற்றாமை. (சுஉ)

வெள்ளிய நாமங்கேட்டு விட்டகன்றபின்மோகம் *
தெள்ளியமால் தென்திருப்பேர் சென்றுபுக—* உள்ளமங்கே
பற்றிநின்றதன்மை பகரும்சடகோபற்கு *
அற்றவர்கள் தாமாழியார். (சுங)

வெள்ளிய நாமம் கேட்டு	போக்யமான பகவந்நாமங்களைத் தாய் சொல்லக் கேட்டதனால்	உள்ளம் அங்கே பற்றி நின்ற தன்மை பகரும்.	தமது திருவுள்ளம் அவ்விடத்திலேயே பிரவணமானபடியை அருளிச் செய்த
மோகம் விட்டு அகன்ற பின்	மூர்ச்சை தெளிந்த பின்பு	சடகோபற்கு	ஆழ்வார் பக்கலிலே
தெள்ளிய மால்	ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேச்வரனுடைய (திருப்பதிகளுள் ஒன்றான)	அற்றவர்கள் தாம்	அற்றுத் தீர்ந்தவர்கள் [அநந்யார்ஹசேஷபூதர்கள்]
தென் திருப்பேர் சென்று புக	தென் திருப்பேரெயில் போய்ப் பிரவேசிக்க	ஆழியார்	கம்பீர ஹ்ருதயர்களாவர்.

* * * சிற்றிருவாய் மொழியாகிய * கங்குலும் பகலில் : திருத்தாயார் வாக்கிலே தோன்றிய சில திருநாமங்களைக் கேட்கப்பெற்ற வளவிலே மூர்ச்சை தீர்ந்தொழிய, உணர்த்தி பெற்ற ஆழ்வார் தென்திருப்பேரெயில் என்னும் திருப்பதியிலே சென்று சேரவேணுமென்கிற ஆசையை வெளியிட்டருளினர் * வெள்ளைச் சுரிசங்கு திருவாய் மொழியிலென்க.

இப்பாட்டின் இரண்டாமடியில் "தென் திருப்பேர்" என்றே உலகமெங்கும் பாடம் வழங்கி வருகின்றது. சோழ நாட்டுத் திருப்பதிகளுள் ஒன்றான அப்பக்குடத்தான் ஸந்நிதிக்கே தென் திருப்பேரென்று வியவஹாரம். அந்தத் திருப்பதி இங்கு விஷயமன்று. பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதிகளுள் ஒன்றான தென் திருப்பேரையே இங்கு விவக்ஷிதம். ஆகவே 'தென் பேரை' என்று பாடமிருந்திருக்கலா மென்பர் பெரியோர். பேரை என்பது திருநாமமன்றென்றும், 'பேரெயில்' என்பதே திருநாமமென்றும் வியாக்கியானங்களினால் தேறுகின்றபடியால் ஏகதேசக்ரஹணமாகத் தென் திருப்பேர் என்றிருக்கத் தகுதியுண்டு. (௬௨)

ஆழிவண்ணன் தன் விசயமானவை முற்றுங்காட்டி *
வாழிதனலென்று மகிழ்ந்து நிற்க —* ஊழிலவை
தன்னையின்று போல் கண்டு தானுரைத்த மாறன்சொல் *
பன்னுவரே நல்லது கற்பார். (௬௩)

ஆழி வண்ணன்	கடல் வண்ணனான எம் பெருமான்		இன்று போல் கண்டு	இன்று நடந்தவை போல் ஸாக்ஷாத்கரித்து
தன் விசயம் ஆனவை முற்றும் காட்டி	தன்னுடைய விஜய பரம்பரைகள் முழுவதும் காட்டி		தான் உரைத்த மாறன்	தாம் அநுபவித்ததற்குப் போக்கு வீடாகப் பாசுர மருளிச் செய்த ஆழ்வாருடைய
இதனுல் வாழ் என்று	இவற்றை யநுபவிப்பதனால் வாழ்ந்திடுவோமென்று (ஆழ்வாரை நோக்கிக்) கூறி		சொல்	ஸ்ரீஸூக்திகளை
மகிழ்ந்து நிற்க	உகந்திருக்க,		பன்னுவரே	அநுஸந்திப்பவர்களே
ஊழிலவை தன்னே	பழையனவாய்க் கழிந்த அந்த விஜயாபதானங்களை		நல்லது கற்பார்	நல்ல நூல்களைக் கற்பவராவர்.

* * * எம்பெருமான் ஆழ்வாரை ஒருவாறு தரிப்பிக்க வேண்டித் தன்னுடைய அபதானங்களாகிய மூவுலகளந்தல், கடல்கடைதல், நிலமிடந்தல், பிரளயம் காத்தல், பாரதம் கை செய்தல் முதலிய சரித்திரங்களைக் காட்டிக்கொடுத்து 'ஆழ்வீர்! இவற்றைப் பேசியநுபவித்து வாழக்கடவீர்' என்றருளிச் செய்ய, ஆழ்வாரும் அவற்றையெல்லாம் தற்காலத்திற்போலக் கண்டு களித்துப் பேசியனுபவித்தார் * ஆழியெழுவென்னும் பதிகத்தில்.

'நல்லது கற்பார் மாறன்சொல் பன்னுவர்' என்று அந்வயித்து, நல்ல ஸ்ரீஸூக்திகளைக் கற்க விருப்பமுடையவர்கள் ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்தியைக் கற்பர்கள் என்று முரைக்கலாம். (௬௩)

கற்றோர் கருதும் விசயங்களுக்கெல்லாம் *
பற்றும் விபவகுணப் பண்புகளை — * உற்றுணர்ந்து

மண்ணிலுள்ளோர் தம்மிழவை வாய்ந்துரைத்த மாறன்சொல் *
பண்ணிலினிதான தமிழ்ப் பா. (௬௫)

கற்றோர் கருதும்	கற்றவர்களால் இயாளிக்கப்படுகிற	மண்ணில் உள்ளோர் தம் இழவை	இம்மண்ணுலகத்தவர் கன்பகவதநுபவத்தை யிழக்கும்படியை
விசயங்களுக்கு எல்லாம் பற்று ஆம்	வெற்றிச் சரிதைகளுக் கெல்லாம் ஆலம்பனமாயிருக்கிற	வாய்ந்து உரைத்த	பொருத்தமாக எடுத்துரைத்த
		மாறன் சொல்	ஆழ்வார் அருளிச்செயலானது
விபவகுணம் பண்புகளை உற்று உணர்ந்து	விபவாவதார குணஸ்வபாவங்களை ஆராய்ந்தறிந்து,	பண்ணில் இனிது ஆன தமிழ் பா	பண்ணிசையில் பரம போக்யமான த்ராவிட வேதம்.

* * * இத்திருவாய்மொழியாகிய * ஆழியெழவெனும் பதிகத்தில் அநுஸந்தித்த விஜய பரம்பரைக்கு அடியான விபவாவதார குண ஸ்வபாவங்களை அநுஸந்தித்து 'படுக்கைக்கீழே தனம் கிடக்கக் காவிரிக்கரைச் சாவாரைப்போலே இப்படிப்பட்ட மஹாநிதியுண்டாயிருக்க இவ்வுலகத்தவர்கள் இத்தையிழந்து அனர்த்தப்படுவதே!' என்று ஸம்ஸாரிகளிழவுக்கு வெறுத்து உரைத்த பதிகம் * கற்பாரிராமபிரானை யென்பது.

இத்திருவாய்மொழியின் நிகமனப்பாசுரத்தில் * வென்றி தரும்பத்தும் மேவிக் கற்பார்க்கே * என்றதில் நோக்காக "விசயங்களுக்கெல்லாம்" என்றருளிச் செய்தபடி. விசயங்களென்றது விஜயாபதானங்களென்றபடி. (௬௫)

பாமருவுவேதம் பகர்மால்குணங்களுடன் *
ஆமழகுவேண்டப்பாடாமவற்றை—* தூமனத்தால்
நண்ணியவனைக் காண நன்குருகிக் கூப்பிட்ட *
அண்ணலைநண்ணாரேழையர். (௬௬)

பா மருவு வேதம் பகர்	சந்தங்கள் பொருந்திய வேதங்களால் பேசப்படுகிற	தூ மனத்தால் நண்ணி	மாநஸஸாக்ஷாத் காரமாக அநுபவித்து
மால்	ஸர்வேச்வரனுடைய	அவனை காண	அப்பெருமானைக் கண்ணாரக் காணவேண்டி
குணங்களுடன்	திருக்குணங்களென்ன	நன்கு உருகி கூப்பிட்ட	நன்றாக உள்ள முருகி ஓலமிட்டு ஓலமிட்ட
ஆம் அழகு	நல்ல அழகென்ன	அண்ணலை	ஆழ்வாரை
வேண்டப் பாடு ஆம் அவற்றை	பெருமேன்மையென்ன ஆகியவைகளை	நண்ணார்	அடிபணியாதவர்கள்
		ஏழையர்	அவிவேகிகளாவர்.

*** இத்திருவாய்மொழியாகிய *கற்பாரில் அநுஸந்திக்கப்பட்ட குணங்களோடு கூட அப்பெருமானது வடிவழகும் பெருமேன்மையும் ஆழ்வாருடைய திருவுள்ளத்திற்கு விஷயமாக, அவற்றோடுகூடின அப்பெருமானைக் கண்ணாலே காணவேணுமென்னுமாசை கிளர்ந்து கூப்பிட்ட திருவாய்மொழியாம் * பாமருமூவுலகுமென்பது. அங்ஙனம் கூப்பிட்ட ஆழ்வாரை ஆச்ரயியாதவர்கள் அறிவிலிகளான நீசரேயாவர் என்றதாயிற்று.

வேண்டப்பாடாவது ஸர்வாதிகத்வம். * பாமருமூவுலகும் படைத்த * பாமருமூவுலகுமளந்த * இத்யாதிகளால் ஸர்வாதிகத்வமும், * தாமரைக்கண்ணனோ * தாமரைக் கையாவோ * இத்யாதிகளால் அழகும் அறிக. (௬௬)

ஏழையர்கள்நெஞ்சை யிளகுவிக்கும்மாலழகு *
சூழவந்துதோன்றித் துயர்விளைக்க *—ஆழுமனந்
தன்னுடனேயவ்வழகைத் தானுரைத்த மாறன்பால் *
மன்னுமவர் தீவினைபோம்மாய்ந்து. (கஎ)

ஏழையர்கள் நெஞ்சை	அபிலாஷிணிகளுடையமனத்தை	ஆழும் மனம் தன்னுடனே	ஈடுபட்ட மனத்துடனே
இளகுவிக்கும்	உருக்க வல்ல தான	அவ் அழகை	அந்த வடிவழகை
மால் அழகு	எம்பெருமானது அழகானது	தான் உரைத்த மாறன்பால்	அருளிச்செய்த ஆழ்வார் விஷயத்திலே
சூழ வந்து தோன்றி	சுற்றுமுற்றும் வந்து காட்சி தந்து	மன்னுமவர்	பொருந்தியிருப்பவர்களினுடைய
துயர் விளைக்க	வருத்தத்தையுண்டாக்க,	தீ வினை மாய்ந்து போம்	பாவங்களெல்லாம் உருவழிந்து போம்.

* * * இத்திருவாய்மொழியாகிய * பாமரு மூவுலகில் * வந்திதய்துமாறதியேன் மல்கு நீலச் சுடர்தழைப்ப * என்னும் பாசுரத்தில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட விலக்ஷணமான வடிவழகானது திருவுள்ளத்திலே ஊற்றிருந்து அதனையே இடையறாமல் பாவித்த பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே அவ்வழகு ப்ரத்யக்ஷஸமமாய்த் தோற்றித் தனித்தனியும் திரளவும் நலிய, தாம் நலிவு பட்டுச் சொல்லுகிறபடியை* உருவெளிப்பாட்டாலே நோவுபடுகிறவொரு பிராட்டி பாசுரமாக அருளிச் செய்ததாம் * ஏழையராவிப் பதிகம். (கஎ)

மாயாமல்தன்னைவைத்த வைசித்திரியாலே *
தீயாவிசித்திரமாச் சேர்பொருளோ—டோயாமல் *
வாய்ந்துநிற்கும்மாயன் வளமுரைத்த மாறனைநாம்*
ஏய்ந்துரைத்து வாழுநாளென்று. (கஅ)

தன்னை மாயாமல்வைத்த	ஆழ்வாராகிய தம்மை அழியாதபடி இங்கிலத்திலே வைத்த	ஓயாமல்	அகவரதமும்
வைசித்திரியாலே	விசித்திரத் தன்மையினால்,	வாய்ந்து நிற்கும் மாயன்	பொருந்தி நிற்கிற எம்பெருமானுடைய
		வளம்	விபூதி விஸ்தாரத்தை
தீ ஆம் விசித்திரமா(க)	தீ முதலான பஞ்சபூதங்களும் (ஒன்றின் காரியம் ஒன்றுக்கில்லாதபடி வெவ்வேறு உருவாய்) சேர்ந்திருக்கும் பதார்த்தங்களோடே	உரைத்த மாறனை	அருளிச்செய்த ஆழ்வாரை
சேர் பொருளோடு		நாம் ஏய்ந்து உரைத்து வாழும் நாள் என்று	நாம் அநுஸந்தித் ததித்து வாழ்வது என்றைக்கோ ?

* * * இத்திருவாய்மொழியாகிய * ஏழையராவியில் பட்ட நலிவுக்கு ஆழ்வார் முடிந்தே போயிருக்க வேண்டும்; ஆயினும் முடிந்து போகாதபடி தம்மை வைத்து நோக்கிக்கொண்டு போருகிற ஆச்சரியத்தைக் கண்டு தாம் விசித்திரப்பட, 'ஆழ்வீர்! இதென்று கொண்டோ நீர் இப்படி விஸ்மயப்படுகிறது? மற்றும் நம்முடைய விசித்திரமானபடிகளை யெல்லாம் காணீர்' என்று எம்பெருமான் தன்னுடைய ஆச்சர்ய ஜகதாகாரத்வத்தைக் காட்டிக் கொடுக்க, அதனை யநுபவித்து விஸ்மிதராகிறாராழ்வார் * மாயாவாமனனே யென்னுந் திருவாய் மொழியில்.

இரண்டாமடியில் 'ஆயாமல்' என்றும் பாடமுண்டென்பர்; அது வழங்குமதன்று. (கஅ)

என்றனைநீயிங்குவைத்ததேதுக்கென * மாலும்
என்றனக்குமென்றமர்க்கு மின்பமதா—* நன்றுகவி

பாடவெனக் கைம்மாறிலாமை பகர்மாறன் *
பாடணைவார்க்குண்டாமின்பம். (சுகூ)

என் தனை நீ இங்கு வைத்தது எனக்கு எனை	(எம்பெருமானே) என்னை நீ இவ்விடத்தில் வைத்திருப்பது எதற்காக?' என்று (ஆழ்வார்) கேட்க.	கைம்மாறு இலாமைபகர்	இவ்வுபகாரத்திற்கு ஏற்ற பிரதியுபகாரம் தம்மிடத்தில் இல்லாமையை நிர்வேதத்துடன் அருளிச் செய்த
மாலும்	எம்பெருமானும்		
என் தனக்கும் என் தமர்க்கும் இன்பம் தர ஆகன்று கவி பாட எனை	''எனக்கும் என்னடியார்க்கும் போக்யமாக திவ்யப் பிரபந்த மருளிச் செய்வதற்காக (வைத்திருக்கிறேன்)'' என்று விடையருள,	மாறன் பாடு அணைவார்க்கு இன்பம் உண்டாம்	ஆழ்வார் பக்கலிலே சேருமவர்களுக்கு ஆனந்த முண்டாகும்.

*** பிரானே! எனக்கு ருசி யில்லாமலிருக்க என்னை இந்த ஸம்ஸாரத்திலே நீ வைத்திருப்பது எதற்காக வென்று ஆழ்வார் கேட்க, 'உம்மைக் கொண்டு நமக்கும் நம்முடையார்க்கு மநுபவிக்கலாம்படி விலக்ஷணமான திருவாய்மொழியைப் பாடுவித்துக் கொள்ளவே உம்மை இங்கு வைத்தோங்காணும்' என்று எம்பெருமானருளிச்செய்ய, வியாஸபராசராதி மஹர்ஷிகளும் முதலாழ்வார்களு முண்டாயிருக்க, நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேனைக் கொண்டு இக்காரியம் கொள்ளத் திருவுள்ளம்பற்றின இம்மஹோபகாரத்திற்கு உபய விபூதியிலும் கைம்மாறு ஒன்றுமில்லையே யென்று தடுமாறிப் பேசினது *என்னைக்கு மென்னை யென்கிற திருவாய்மொழி. (சுகூ)

இன்பக்கவி பாடுவித்தோனை* இந்திரையோடு
அன்புற்று வாழ்திருவாறன் விளையில்—* துன்பமறக்
கண்டடிமை செய்யக் கருதியமாறன் கழலே *
திண்டிறலோர் யாவர்க்கும் தேவு. (எ௦)

இன்பம் கவி பாடுவித்தோனை	போக்யமான திருவாய்மொழியைத் தம்மைக் கொண்டு பாடுவித்த எம்பெருமானை	அடிமை செய்ய கருதிய	கைங்கர்யம் பண்ண ஆசைப்பட்ட
இந்திரையோடு அன்புற்று வாழ்	பிராட்டியோடு கூட மகிழ்ந்து வாழுமிடமான	மாறன் கழலே	ஆழ்வாருடைய திருவடிகளே
திருவாறன்விளையில்	திருவாறன் விளையென்னும் மலைநாட்டுத் திருப்பதியில்	திண் திறலோர் யாவர்க்கும்	திடமான அத்யவஸாயமுடையாரெல்லார்க்கும்
துன்பம் அற கண்டு	தமது வருத்தம் தீரக் கண்டு	தேவு	தெய்வமாகும்.

*** ஆழ்வார் தாம் பாடின திருவாய்மொழியைக் கேட்கைக்காகப் பெரிய பிராட்டியாருடனே பேரோலக்கமாகத் திருவாறன் விளையிலே எம்பெருமான் வந்தெழுந்தருளியிருக்கிறபடியை அநுஸந்தித்து நாம் அங்கே சென்று அச்சோந்நிதியிலே திருவாய்மொழியைக் கேட்பித்து அடிமை செய்யப்பெறுவது எப்போதோவென்று மநோரதிக்கிறபடியைக் கூறும் * இன்பம் பயக்கவென்கிற திருவாய்மொழி யென்றதாயிற்று. (எ௦)

தேவனுறைபதியில் சேரப்பெறாமையால் *
மேவுமடியார்வசனும்|மேய்ந்நிலையும்—* யாவையுந்தா

ஆம்நிலையும் சங்கித் தவைதெளிந்த மாறன்பால் *
மாநிலத்தீர் நங்கள்மனம். (எக)

மா நிலத்தீர்	இப்பெரிய வுலகத்தி லுள்ளவர்களே !	யாவையும் தான் ஆம் நிலையும்	ஸகலசேதநாசேதநப்ர காரத்வரூபமான நிலைமையினும்
தேவன் உறை பதியில்	(கீழ்ச்சொன்ன) திவ்ய தேசமாகிய திருவா றன்விளையில்	சங்கித்து	அதிசங்கை பண்ணி
சேர பெறாமையால்	சேர்ந்துபாடி அடிமை செய்யப் பெறாமை யாலே	அவை தெளிந்த	இரண்டு வகையான அந்த அதிசங்கைகள் தீர்ந்து கீழ்ச்சொன்ன இரண்டு குணங்களி லும் தெளிவு பெற்ற
மேவும் அடியார் வசன் ஆம் மெய் நிலையும்	(அவனது) ஆச்ரித பார தந்த்ர்யமாகிற நிலை மையினும்	மாறன் பால்	ஆழ்வார் பக்கலிலேயே
		நங்கள் மனம்	எமது நெஞ்சு பொருந்தி யிருக்கின்றது.

* * * கீழ்த்திருவாய் மொழியான * இன்பம் பயக்கவெனும் பதிகத்தில் ப்ரஸ்தாவித்த படியே திருவாறன் விளையிலே சென்று புக்குத் திருவாய் மொழி கேட்பித்து அடிமை செய்யப் பெறாமையாலே மிகவும் தளர்ந்து "எம்பெருமான் ஆச்ரித பாரதந்த்ரன் ஸர்வ நிர்வாஹகன் என் றிருந்தோம்; இவையும் நம்மைத் தோற்றிப் பொய்யாகிறதோ?" என்று ஆழ்வார் அவன் குணத் திலும் ஸ்வரூபத்திலும் அதிசங்கைபண்ண, அந்த அதிசங்கையை எம்பெருமான் போக்கியரு ள ஸமாஹிதரானபடியைக் கூறுவதாம் * தேவிமாராவார் என்னும் திருவாய்மொழி. இத்திரு வாய் மொழியில் * உடலுருக்குந்துக்கவருகம் * இறந்ததும் நீயே * என்கிற இரண்டு பாட்டுக்களில் * அறிவொன்றும் சங்கிப்பன் வினையேன் * என்றருளிச் செய்திருப்பது கொண்டு ஆழ்வாருக்கு சங்கையுண்டாயிற்றென்னுமிடம் அறிக.

* மலரடிப்போதுகளென்னெஞ்சத் தெப்பொழுதுமிருத்தி வணங்கப் பலரடியார் முன்பரு ளிய * என்று கீழ்த்திருவாய் மொழியில் அநுஸந்தித்த உபகாரத்தை ஸ்ம்ருதி விஷயமாம்படி ப்ரகாசிப்பிக்க, அத்தை * தாள்களை யெனக்கே தலைத்தலைச் சிறப்பத்தந்த பேருதவி * என்றநு ஸந்தித்து ப்ரீதரானமையால் ஒருவாறு சங்கை தெளிந்தமையும் விளங்கிற்று. (எக)

நங்கருத்தை நன்றாக நாடிநிற்கும் மாலறிய *
இங்கிவற்றிலாசை யெமக்குளதேன்—சங்கையினால் *
தன்னுயிரில் மற்றில்நசை தானொழிந்த மாறன்தான் *
அந்நிலையை யாய்ந்துரைத்தா னங்கு. (எஉ)

நம் கருத்தை	நமது ஹ்ருதயத்தை	தன் உயிரில் மற்றில்	ஆத்மாவினும் ஆத்மீயங்க ளினும்
நன்றாக நாடி நிற்கும்	உள்ளபடி ஆராய்ந்து போருகிற		
மால் அறிய	எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தாலே	நசை தான் ஒழிந்த மாறன் தான்	விருப்பம் தொலைந்த ஆழ்வார்
இங்கு இவற்றில் ஆசை	ப்ராக்ருத வஸ்துக்களில் விருப்பம்	அந்நிலையை	அந்தத் தன்மையை
எமக்கு உளது என் சங்கையினால்	எமக்கு இருக்குமோ என்னும் அதிசங்கையாலே	அங்கு ஆய்ந்து உரைத்தான்	அவ்வண்ணம் ஆராய்ந்து அருளிச்செய்தார்.

* * * கீழ்த்திருவாய் மொழியான * தேவிமாராவாரில் அதிசங்கையுண்டாகித் தீர்ந்தவள வேயல்லாது தமக்கு அபேக்ஷிதமான பாஹ்யஸம்ச்லேஷம் கிடைக்கவில்லையே; அதனால் ஆழ்வார்க்கு ஒரு சங்கையுண்டாயிற்று; "ஸம்ஸாரத்திலே நமக்கு நசையில்லையென்று நாம் எண்ணியிருக்கி

ரோம்; ஆனாலும் * உள்ளுவாருள்ளிற்றெல்லாமுடனிருந்தறியும் ஸர்வேச்வரனுடைய திருவுள்ள மறிந்ததாக நமக்கு ஸம்ஸாரருசி இருக்கிறதுபோலும்; இல்லையாகில் எம்பெருமான் உபேக்ஷிக்க ப்ரஸக்தியில்லையே; உபேக்ஷிக்கக் காண்கையாலே நமக்கு ஸம்ஸாரருசி இன்னமும் அறவில்லை யென்று எம்பெருமான் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கக்கூடும்; அவன் அங்ஙனே திருவுள்ளம்பற்றி னால் அது பொய்யாக இருக்கமாட்டாதே; நம்மையுமறியாமல் நமக்கு ஸம்ஸாரருசி உள்ளத்தி னுள்ளே உறைகின்றதோ என்னவோ" என்றொரு சங்கையுண்டாயிற்று. அதனால் ஆத்மாத்மீ யங்களில் தாம் நசையற்றபடியை ஆழ்வார் அந்யாபதேசத்தாலே அருளிச்செய்த திருவாய்மொழி யாம் * நங்கள் வரிவளை யென்பது. * காலம்பல சென்றும் காண்பதாணை உங்களோடெங்களிடை யில்லையே * பாதமடைவதன் பாசத்தாலே மற்ற வன்பாசங்கள் முற்றவிட்டு * இத்யாதி பாசு ரங்கள் காண்க.

என் சங்கையினால்—என்கிற சங்கையினாலென்றபடி. (எஉ)

அங்கமரர்பேண வவர்நடுவேவாழ் திருமாற்கு *
இங்கோர்பரிவரிலையென்றஞ்ச—* எங்கும்
பரிவருளரென்னப் பயந்தீர்ந்தமாறன் *
வரிகழல்தாள்சேர்ந்தவர்வாழ்வார். (எங)

அங்கு	அந்த நித்யவிபூதியிலே
அமரர்	நித்ய ஸூரிகளும் முக்தர்களும்
பேண	மங்களாசாஸனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க
அவர் நடுவே வாழ் திருமாற்கு	அந்த நித்ய முக்தர்களோடே வாழ்கின்ற ஸர்வேச்வரனுக்கு
இங்கு	இந்நிலத்திலே
ஓர் பரிவர் இலை என்று	பரிந்து காப்பிடுவார் ஒருவருமில்லையேயென்று
அஞ்ச	தாம் பயப்பட,
எங்கும் பரிவர் உளர் என்ன	எவ்விடத்திலும் பரிவுள்ளவர்கள் இருக்கின்றார்களென்று எம்பெருமான் கூற (அதனால்)
பயம் தீர்ந்த மாறன்	அச்சம் தீரப் பெற்ற ஆழ்வாருடைய
வரி கழல் தாள்	வரியையுடைய வீரக்கழலோடே கூடின திருவடிகளை
சேர்ந்தவர்	அடைந்தவர்கள்
வாழ்வார்	உஜ்ஜீவிக்கப் பெறுவர்கள்.

* * * இத்திருவாய்மொழியான * நங்கள் வரிவளையில் * ஓர் கோல நீல நன்னெடுங் குன்றம் வருவதொப்பான் * என்று அநுஸந்தித்த அவனுடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹ லாவ ண்யத்திலே திருவுள்ளம் சென்று * இப்படிப்பட்ட ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யங்களுக்குக் கொள்கலமான இவ்வடிவுடனே ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களின் காரியம் செய்கைக்காக, ப்ரதிகூலர் வர்த்திக்கிற இந்த நிலத்திலே தனியே வந்தவதரித்து ஸஞ்சரிக்கின்றானே. பரிவர் ஒருவருமில்லையே! என்ன தீங்கு நேரிடுமோ!, என்று ஆழ்வார் வயிறெரிந்து பயப்பட, அதற்கு எம்பெருமான் " ஆழ்வீர்! நமக்குப் பரிகைக்கு முமுக்ஷுக்களும் முக்தரும் நித்யரும் உண்டு; ஒருகுறையுமில்லை" என்றருளிச் செய்ய, ஆழ்வார் அச்சம் தீர்ந்தாராயிற்று * அங்குமிங்கும் பதிகத்தில். இத்திருவாய்மொழியில் * கலக்கமில்லா நல்தவமுனிவர் கரைகண்டோர் துளக்க மில்லாவானவரெல்லாம் தொழுவார்கள் * என்ற பாசுரத்தினால் ஆழ்வாருடைய அச்சம் தீர்ந்த மை அறியத்தக்கது. (எங)

வாராமலச்சமினி மால்தன் வலியினையும் *
சீரார் பரிவருடன் சேர்த்தியையும்—* பாருமெனத்
தானுகந்த,மாறன்தாள் சார்நெஞ்சே சாராயேல் *
மானிடவரைச் சார்ந்து மாய். (எச)

இனி அச்சம் வாராமல்	இனி மேலும் (ஆழ்வார்க்கு) அச்சம் மறுவலிடாதபடியாக	பாரும் என	காட்டிக் கொடுக்க,
மால்	ஸர்வேச்வரன்	தான் உகந்த	(அது கண்டு) உகந்தருளின
தன் வலியினையும்	தன்னுடைய பராக்ரமத்தினையும்	மாறன் தாள் நெஞ்சே சார்	ஆழ்வாரது திருவடிகளை நெஞ்சமே! அடைந்திடு;
சீர் ஆர் பரிவருடன் சேர்த்தியையும்	மேன்மை பொருந்திய அன்பரோடு தான் சேர்ந்திருக்கிறபடியையும்	சாராய் என்	அங்ஙனம் அடைய மாட்டாயாகில்
		மானிடவரை சார்ந்து மாய்	ஸம்ஸாரிகளோடே கூடி ஸ்வரூபமழிந்துபோ.

* * * கீழ் * அங்குமிங்கும் பதிகத்தில் ஆழ்வார்க்குண்டான அச்சத்தை எம்பெருமான் ஒருவாறு தீர்த்திருக்கச் செய்தேயும், இன்னமும் இவர்க்கு நம் பக்கல் பரிவின் கனத்தாலே அச்சம் மறுவலிடக்கூடுமென்றெண்ணி, பிரதிகூலர்க்குக் கணிசிக்க வொண்ணாதபடி அரணுடைத்தான திருச் செங்குன்றூரிலே மஹாசக்திமான்களான மூவாயிரம் வேதியர்கள் பரிந்து நோக்க, அவர்களுடன் தான் சேர்ந்து வாழ்கிறபடியையும் தனக்கு அஸாதாரணமாகவுள்ள வீர்ய பராக்ரமாதி குணஸம்ருத்தியையும் காட்டிக்கொடுக்க, அதனால் அச்சம் கெட்டு அவன் வடிவழகிலே நெஞ்சை வைத்து அநுபவித்து உகந்தாரென்பதைத் தெரிவிப்பதாம் * வார்கடாவருவித் திருவாய்மொழி.

இங்ஙனே யநுபவித்த ஆழ்வாருடைய திருவடிகளைச் சேர்தல்தான் உஜ்ஜீவனம், இல்லையேல் ஸம்ஸாரிகளோடே சேர்ந்து பாழாய்ப் போக வேண்டியது தானென்றாயிற்று. (௭௪.)

மாயன்வடிவழகைக் காணாத வல்விடா
யாய் * அதறவிஞ்சியழுதலற்றும் —* தூயபுகழ்
உற்றசடகோபனை நாமொன்றிநிற்கும் போதுபகல் *
அற்றபொழுதானதெல்லியாம். (௭௫)

மாயன்	ஸர்வேச்வரனுடைய	தூய புகழ் உற்ற சடகோபனை	பரிசுத்த கீர்த்திவாய்ந்த ஆழ்வாரை
வடிவு அழகை	திவ்யமங்கள விக்ரஹ ஸௌந்தர்யத்தை	நாம் ஒன்றி நிற்கும் போது	நாம் கிட்டி நின்று அநுபவிக்கும் காலம் எதுவோ அதுதான்
காணாத	ஸேவிக்கப் பெறாமையாலுண்டான	பகல்	பகலாகும்;
வல் விடாயது	மிக்க வருத்தமானது	அற்ற பொழுதானது	அவ்வநுபவம் விச்சேதித்த காலமானது
அற விஞ்சி	மிகவும் அதிகரிக்க (அதனால்)	எல்லி ஆம்	காளராத்ரியாகும்.
அழுது அலற்றும்	அலற்றியழுதவரான		

* * * கீழ்ப்ரஸ்துதமான அநுபவம் மானஸாநுபவமாத்திரமாய் பாஹ்யஸம்ச்லேஷயோக்யமல்லாமையாலே மிகவும் நோவுபட்டு காட்டுத்தீ கதுவினாற் போலே சாலவும் பரிதபித்து, அவனது வடிவழகைப் பலபடியாக வருணித்துக்கொண்டு பெருங்கூப்பீடாகக் கூப்பிடுகிற திருவாய்மொழி * மாயக்கூத்தா வாமனா வென்பது. (௭௫)

எல்லி பகல்கடந்த விந்தவிடாய் தீருகைக்கு *
மெல்லவந்து தான்கலக்க வேணுமென —* நல்லவர்கள்
மன்னுகடித்தானத்தே மாலிருக்கமாறன் கண்டு *
இன்னிலையைச் சொன்னானிருந்து. (௭௬)

எல்லி பகல் கடந்த	இரவும் பகலும் ஓயாதே வளர்ந்த	நல்லவர்கள் மன்னு	நற்புகழ் வேதியர்கள் நிலைபெற்று வாழ்கிற
இந்த விடாய் தீருகைக்கு	கீழ்த்திருவாய்மொழியி லுண்டான வருத்தம் தீர்வதற்காக	கடித்தானத்தே மால் இருக்க	திருக்கடித்தானத்திலே அந்த ஸர்வேச்வரன் எழுந்தருளியிருக்க
மெல்ல வந்து தான் கலக்கவேணும் என	மையல் வந்து (எம்பெருமான்) தான் ஸம்ச்லேஷிக்க வேணுமென்றெண்ணி	மாறன் கண்டு	அவ்விருப்பை ஆழ்வார் ஸேவித்து
		இருந்து	நிலைபெற்றிருந்து
		இந்நிலையை சொன்னான்.	இந்தச் செய்தியை அருளிச்செய்தார்.

* * * கீழே அகவரதமாக நினைந்த தம்முடைய பெருவிடாய் கெடும்படி தம்மோடே வந்து ஸம்ச்லேஷிக்க விரும்பி அடுக்கணித்ததாகத் திருக்கடித்தானமென்னும் மலைநாட்டுத் திருப்பதியிலே வந்திருந்து தம்பக்கலிலே மிகவும் ஆவல் கொண்டிருக்கிறபடியை அவன் காட்டிக் கொடுக்க, அத்தை அநுஸந்தித்து ஆழ்வார்தாம் ஹ்ருஷ்டராகிற படியைத் தெரிவிப்பதாம் * எல்லியுங்காலையும் பதிகம். (எசு)

இருந்தவன் தான் வந்து இங்கிவரெண்ணமெல்லாம் *
திருந்த விவர்தந்திறத்தே செய்து —* பொருந்தக்
கலந்தினியனாயிருக்கக் கண்டசடகோபர் *
கலந்தநெறி கட்டுரைத்தார் கண்டு. (எஎ)

இருந்தவன் தான்	திருக்கடித்தானத்தி லிருந்த ஸர்வேச்வரனே	பொருந்த கலந்து	ஒரு நீராய்க் கலந்து
இங்கு வந்து	இவ்விடத்தேற வந்து	இனியன் ஆய் இருக்க கண்ட	இனிமையோடேயிருக்கும்படியை ஸேவித்த
இவர் எண்ணம் எல்லாம் திருந்த	இவ்வாழ்வாருடைய மனோரதம் முழுவதும் முற்றுப்பெற	சடகோபர்	ஆழ்வார்
இவர் தம் திறத்தே செய்து	இவரிடத்தே அருள் செய்து	கலந்த நெறி	அவன் தம்மோடு ஸம்ச்லேஷித்த படியை
		கண்டு	திருவுள்ளத்தாலே கண்டு
		கட்டுரைத்தார்	அருளிச் செய்தார்.

* * * திருக்கடித்தானத்திலிருப்பைக் கீழ்த்திருவாய்மொழியான * எல்லியுங் காலையில் காட்டிக்கொடுத்த எம்பெருமான் ஆழ்வாரிருப்பிடத்தளவும் மெள்ள வந்து தன்னை முற்றூட்டாக அநுபவிக்கும்படியாக்கி வைத்து ஒரு நீராகக் கலந்து அதனாலே தான் இனிமை பெற்றானாயிருக்கிறபடியைக் கண்ட ஆழ்வார் அவன் தம்முடனே வந்து கலந்தபடியைப் பேசினாராயிற்று * இருந்தும் வியந்து பதிகத்தில். (எஎ)

கண்ணிறைய வந்து கலந்த மாலிக்கலவி *
திண்ணிலையாவேணுமெனச் சிந்தித்து —* தண்ணிதெனும்
ஆருயிரினேற்றமது காட்ட ஆய்ந்துரைத்தான் *
காரிமாறன் தன்கருத்து. (எஅ,

கண் நிறைய வந்து கலந்த மால்	கண்ணாரவந்து கலந்த எம்பெருமான்	ஆர் உயிரின்	அருமையான ஆத்மாவினுடைய
இக்கலவி திண் நிலை ஆ வேணும் என சிந்தித்து	இந்தக் கலவியானது சாச்வதமாயிருக்க வேணுமென்றெண்ணி	ஏற்றம் அது காட்ட	ஏற்றத்தைக் காட்டிக் கொடுக்க
தண்ணிது எனும்	மிகச் சிறிய தென்பதாக ஆழ்வார் பேசின	காரி மாறன்	ஆழ்வார்
		ஆய்ந்து	ஆராய்ந்து
		தன் கருத்து உரைத்தான்	தமது திருவுள்ளத்தை அருளிச் செய்தார்.

*** * இருந்தும் வியந்தென்கிற திருவாய்மொழியிலே பெருவகையோடே யநுபவிக்கிற வளவில் ஆழ்வார் * சிறியேனுடைச் சிந்தையுள் * என்று தம்முடைய சிறுமையை அநுஸந்தித்தார்; அதனால் இவர் நைச்யாநுஸந்தானம் பண்ணி அகலக்கூடுமென்றெண்ணி எம்பெருமான் இந்த ஸம்ச்லேஷம் இடையறாது செல்ல வேணுமென்று கருதி, 'ஆழ்வீர்! மிகவுயர்ந்ததான ஆத்மவஸ்துவை நீர் தண்ணிதாக நினைப்பது தகுதியன்று; இதன் ஏற்றத்தைக் காணீர்' என்று ஆத்மஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டிக்கொடுக்க, இனி நைச்யாநுஸந்தானம் பண்ணி அகலமாட்டாமையாகிற தமது திருவுள்ளத்தை வெளியிட்டாராழ்வார் * கண்கள் சிவந்து பதிகத்தில். "தெருளும் மருளும் மாய்த்தோமே" என்ற பாசுரத்தில் நோக்காக "காரிமாறன் தன் கருத்து ஆய்ந்துரைத்தான்" என்றது. (எஅ)

கருமால் திறத்திலொரு கன்னிகையாம் மாறன் *
ஒருமாகலவியுரைப்பால் —* திரமாக
அந்நியருக்காகா தவன்றனக்கேயாகு முயிர் *
அந்நிலையையோரு நெடிதா. (எகூ)

கருமால் திறத்தில்	ஸ்ரீக்ருஷ்ண பகவான் விஷயத்தில்	திரம் ஆக	ஸ்திரமாக
ஒரு கன்னிகை ஆம் மாறன்	ஒரு கன்னிகையின் தன்மையை யடைந்த ஆழ்வார்	உயிர் அன்னியருக்கு ஆகாது	ஆத்மா அந்ய சேஷப் படாமல்
ஒரு மா கலவி உரைப்பால்	ஒரு விலக்ஷணஸம்ச்லேஷ லக்ஷணங்களை (தோழி பேச்சாலே) அருளிச் செய்ததனால்	அவன் தனக்கே ஆகும் அந்நிலையை	அப்பெருமானுக்கே உரித்தாம் நிலைமையை
		நெடிது ஆ ஓரும்	தீர்க்கமாக ஆராய்மின்.

*** ஆழ்வார் தம்முடைய அநந்யார்ஹத்வத்தைத் தோழி பாசுரத்தாலே வெகு சமத்காரமாக அருளிச் செய்த பதிகம் * கருமாணிக்கமலை யென்பது. பராங்குச நாயகி விவாஹ யோக்யமான பருவம் வாய்த்தவளாக இருந்ததனால் அவளுக்கு விவாஹம் நடத்த வேணுமென்று மாதா பிதாக்கள் எண்ணி ஸ்வயம்வராலங்காரம் பண்ணின வளவிலே * அன்றிப்பின் மற்றொருவர்க்கு என்னைப் பேசலொட்டேன் மாலிருஞ்சோலை யெம்மாயற்கல்லால் * மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன் * என்னும்படியான தன்மை வாய்ந்திருக்கிற தலைவி அந்த விவாஹ ஸந்நாஹத்தைத் தவிர்க்க வேண்டி ஏற்கனவே தனக்கு எம்பெருமானோடே விவாஹமாய்விட்டதென்பதைத் தன் வாக்காலே சொல்லிக்கொள்ள இயலாதாகையாலே தோழி ஊஹமாகச் சொல்லுகிற பாசுரத்தாலே [ஏற்கனவே கலவி நடந்துவிட்டாற் போலிருக்கிறதே! என்று தெரிவிக்கும் முகத்தாலே] அநந்யார்ஹத்வம் வெளியிட்டபடி.

இப்பாட்டின் ஈற்றடியில் "இந்நிலையை" என்கிற பாடம் தவறு; "அந்நிலையை" என்பதே நன்கு பொருந்தும். ஆ என்பது ஈற்றுச் சீராதலால். (எகூ)

நெடுமாலழகுதனில் நீள்குணத்தில் * ஈடு
படுமாநிலையுடைய பத்தர்க்கு —* அடிமைதனில்
எல்லைநிலந்தானாக வெண்ணினான்மாறன் * அது
சொல்லெல்லையிலான நிலை கொண்டு. (அ0)

நெடுமால் அழகு தனில்	ஸர்வேச்வரனுடைய வடிவழகிலும்	நீள் குணத்தில் ஈடு படும்	குண விசேஷத்திலும் ஈடுபடும்படியான

மா நிலை உடைய	சிறந்த தன்மையுடையரான	அது கொல்லை நிலம் ஆன நிலை கொண்டு	அந்த பாகவத சேஷத்வமே இதற்குமேல் இல்லையென்னலாம்படியான உத்தமபுருஷார்த்தமென்று கொண்டு.
பத்தர்க்கு அடிமை தனில்	பாகவதர்களுக்கு அடிமைப்படும் திறத்தில்		
எல்லை நிலம் தான் ஆக மாறன் எண்ணினான்	சரமாவதி தாஸ்யம் தமக்கேயுள்ளதென்று ஆழ்வார் அத்யவஸாயங்கொண்டார்; (எதிலேயென்னில்)		

* * * கீழ்த்திருவாய் மொழியாலே * கருமாணிக்க மலையில் ஆத்மாவுக்குச் சொன்ன பகவதநந்யார்ஹத்வமான நிலை நிற்பது பாகவத சேஷத்வபர்யந்தமானால் என்றுபிட்டத்தை யநுஸந்தித்து "அவனுடைய ஸௌந்தர்ய சீலாதிகளில் தோற்று அடிமைபுக்கிருக்கும் பாகவதர்களுக்கு சேஷமாயிருக்குமிருப்பே எனக்குப் புருஷார்த்தம்" என்றறுதியிட்டு அந்தப் பரமார்த்தத்தை * நெடுமாற்கடிமை யெனும் பதிகத்திலே ஆழ்வாரருளிச் செய்தாரென்கை.

கொல்லை நிலம்—இதற்கு மேலாக வொரு நிலமில்லையென்னலாம்படி சரமாவதியான நிலமென்க.

இரண்டாமடியில் "பக்தர்" என்றே பாடம் வழங்கிவருகின்றது. 'பத்தர்க்கு' என்று ஸ்ரீகோசங்களிற் பெரும்பாலும் காண்கிற பாடம் மிக அழகியது. அதுவே கொள்ளத்தக்கது.
(அய)

கொண்டபெண்டிர் தாம்முதலாக் கூறுமுற்றார் கன்மத்தால் *
அண்டினவரென்றே யவரைவிட்டு —* தொண்டருடன்
சேர்க்கும் திருமாலைச் சேருமென்றான் * ஆர்க்குமிதம்
பார்க்கும் புகழ்மாறன் பண்டு.
(அக)

ஆர்க்கும் இதம் பார்க்கும் புகழ் மாறன்	அனைவர்க்கும் ஹிதமே சிந்திக்கிற யசஸ்வியான நம்மாழ்வார்	அவரை விட்டு	அந்த ஔபாதிகபந்துக்களை விட்டு
பண்டு	முன்பு		
கொண்ட பெண்டிர் தாம் முதலா கூறும் உற்றார்	மனைவி முதலாகச் சொல்லப்படுகிற பந்துவர்க்கமெல்லாம்	தொண்டருடன் சேர்க்கும் திருமாலை	நம்மை பாகவத கோஷ்டியிலே சேர்க்க வல்லவனான ஸர்வேச்வரனை
கன்மத்தால் அண்டினவர் என்றே	கர்மோபாதியாலே நெருங்குமவர்களத்தனை யென்று கொண்டு	சேரும் என்றான்	சேருங்கோளென்று உபதேசித்தார்.

* * * தன்னைப் பற்றினாரை பாகவதர்கள் திருவடிகளிலே சேர்த்து ரக்ஷிக்கவல்ல ஸர்வேச்வரனே ஸகலவிதபந்துவுமாவான்; அல்லாதாரடங்கலும் ஔபாதிகபந்துக்கள்; ஆனபின்பு ஔபாதிக பந்துக்களை விட்டு நிருபாதிக ஸகலவித பந்துவுமான ஸர்வேச்வரனுக்கு அடிமை செய்து உஜ்ஜீவியுங்கோளென்று, அனைவர்க்கும் ஹிதைஷியான ஆழ்வார் உபதேசித்தருளின பதிகம் * கொண்ட பெண்டிரென்பதாம்.
(அக)

பண்டையுறவான பரனைப் புளிங்குடிக்கே
கண்டு * எனக்கேல்லாவுறவின் காரியமும் —* தண்டறநீ
செய்தருளென்றே யிரந்த சீர்மாறன் தாளிணையே *
உய்துணையென் றுள்ளமேயோர்.
(அஉ)

பண்டை உறவு ஆன பரனை	அநாதிஸித்தமான ஸம்பந்தத்தையுடையவனான பரமபுருஷனை	தண்டு அற நீ செய்தருள் என்று	தட்டில்லாமல் நீ செய்தருள வேணும்' என்று
புளிங்குடிக்கே கண்டு	திருப்புளிங்குடியிலே ஸேவித்து	இரந்த	ப்ரார்த்தித்த
எனக்கு	'அடியேனுக்கு	சீர் மாறன்	ஆழ்வாருடைய
எல்லா உறவின் காரியமும்	ஸகலவிதமான உறவினுடையவும் காரியங்களை	தாள் இணையே	உபய பாதங்களை
		உய் துணை என்று	நமக்கு உஜ்ஜீவனோபாயமென்று
		உள்ளமே ஓர்	நெஞ்சே! நினை.

* * * நிருபாதிக பந்துவான ஸர்வேச்வரனைத் திருப் புளிங்குடியிலே ஸேவித்து 'எனக்கு ஸகலவித பந்துக்ருத்யமும் நீ செய்தருளவேணும்' என்று ஆழ்வார் ப்ரார்த்தித்த படியைக்கூறுவதாம் * பண்டை நாளாலே பதிகம். * கோவைவாய் திறந்துன் தாமரைக் கண்களால் நோக்காய் * நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய் * என்றிப்படி பாசுரந்தோறும் ஒவ்வொரு வகையான ப்ரார்த்தனை யிருப்பது காண்க. தண்டு அற—தடையின்றிக்கே; அல்லது, காலதாமதமின்றி. (அஉ)

ஓரா நீர் வேண்டினவை யுள்ளதெல்லாம் செய்கின்றேன் *
நாராயணனன்றோ நானென்று —* பேருறவைக்
காட்டவவன் சீலத்தில் கால்தாழ்ந்த மாறனருள் *
மாட்டிவிடும் நம்மனத்து மை. (அங)

நீர் ஓரா வேண்டினவை உள்ளது எல்லாம்	'(ஆழ்வீர்!) நீர் ஆராய்ந்து அபேக்ஷித்தவை யெல்லாவற்றையும்	பேர் உறவை காட்ட	தனது சிறந்த உறவையும் நினைப்பூட்டினவளவிலே
செய்கின்றேன்	நான் தலைக்கட்டித் தருகின்றேன்;	அவன் சீலத்தில்	அப்பெருமானது சீல குணத்திலே
நான் நாராயணன் அன்றோ என்று	நான் ஸர்வ சக்தனான நாராயணனன்றோ!' என்று (எம்பெருமான்)	கால் தாழ்ந்த	ஆழ்ந்துபட்ட
		மாறன் அருள்	ஆழ்வாருடைய திருவருளானது
		நம் மனத்து மை	நமது நெஞ்சிலுள்ள அஜ்ஞான இருளை
		மாட்டி விடும்.	மாளச் செய்துவிடும்.

* * * கீழ்த்திருவாய்மொழியாகிய * பண்டை நாளில் எனக்கெல்லாவுறவின் காரியமும் செய்தருளவேணுமென்று இரந்த ஆழ்வாரை நோக்கி 'ஆழ்வீர்! நீர் ப்ரார்த்திக்க வேணுமோ? நானே 'ப்ரார்த்திக்குச் செய்ய வேண்டும்படியன்றோ எனக்குண்டான நாராயணத்வப்ரயுக்தமான உறவுத் தொடர்ப்பு இருப்பது. ஆன பின்பு நானே உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கின்றேன்' என்று எம்பெருமானருளிச் செய்ய, தன் பெருமை பாராதே என் சிறுமை பாராதே இப்படியருளிச் செய்வதே! இதொரு சீலகுணமிருக்கும்படியென்!' என்று அவனுடைய சீல குணத்திலே ஈடுபட்டுப் பேசினது * ஓராயிரமாய் பதிகம். (அங)

ஓரா—செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம்.

மையார்கண் மாமார்பில் மன்னும் திருமாலை *
கையாழிசங்குடனே காணவெண்ணி — * மெய்யான
காதலுடன் கூப்பிட்டுக் கண்டுகந்த மாறன்பேர் *
ஓதவுய்யுமே யின்னுயிர். (அச)

மை ஆர் கண் மா	மையணிந்த கண்களை யுடையவளான பெரிய பிராட்டியானவள்	மெய் ஆன காதலுடன் கூப்பிட்டு	உண்மையான அபிநிவேசத்தோடே கூவியழைத்து
மார்பில் மன்னும்	திருமார்பிலே நித்ய வாஸம் பண்ணப் பெற்ற	கண்டு உகந்த மாறன் பேர் ஓத	அவ்வாறு ஸேவித்து உள்ளம் பூரித்த ஆழ்வாருடைய திருநாமங்களை அநுஸந்திக்கவே
திருமாலை	எம்பெருமானை		
கை ஆழி சங்குடனே காண எண்ணி	திருக்கை நிறைந்த திருவாழி திருச் சங்குகளுடனே ஸேவிக்க விரும்பி	இன் உயிர் உய்யும்	விலக்ஷணமான ஆத்ம வஸ்து உஜ்ஜீவிக்கும்.

* * * திருமார்பிலே பிராட்டி நிகழ நின்ற திருமாலைத் திருவாழி திருச்சங்குகளுடனே ஸேவிக்க ஆசைப்பட்டு ஆழ்வார் கூப்பிட, தூணிலே தோன்றிச் சிறுக்கனுக்கு உதவினாப் போலே எம்பெருமான் மானஸமாகத் தோற்றித் தன் குணங்களை யநுபவிப்பிக்க, அத்தை யநுபவித்து உகந்தபடியைக் கூறுவதாம் * மையார் கருங்கண்ணிப் பதிகம்.

மா—ஸ்ரீமஹா லக்ஷ்மி ; வட சொல். (௫௪)

இன்னுயிர்மால் தோற்றினதிங்கென்னெஞ்சிலென்று * கண்ணால்
அன்றவனைக் காணவெண்ணியாண்பெண்ணாய்—* பின்னையவன்
றன்னை நினைவிப்பவற்றால் தான்தளர்ந்த மாறனருள் *
உன்னுமவர்க்குள்ள முருகும். (௫௫)

இன் உயிர் மால்	எனக்குத் தாரகனான எம்பெருமான்	ஆண் பெண் ஆய்	ஆண் தன்மை குலைந்து பெண் தன்மை யடைந்து
இங்கு தோற்றினது	இப்போது ஸேவை சாதித்ததானது	பின்னை அவன் தன்னை நினைவிப்பவற்றால்	மேலும் அப்பெருமானை நினைப்பூட்டுகின்ற மேகம் முதலியவற்றால்
என் நெஞ்சில் என்று	எனது நெஞ்சிலேயன்றி ப்ரத்யக்ஷமாக வில்லையே' என்று (வருந்தி)	தான் தளர்ந்த	தளர்ச்சியடைந்த
அன்று அவனை கண்ணால் காண எண்ணி	அப்போது அப்பெருமானைக் கண்ணாரக் கண்டநுபவிக்க விரும்பி	மாறன் அருள்	ஆழ்வாருடைய க்ருபையை
		உன்னுமவர்க்கு உள்ளம் உருகும்.	அநுஸந்திப்பவர்களுக்கு நெஞ்சு குழையும்.

* * * இத்திருவாய்மொழியாகிய * மையார் கருங்கண்ணியில் உண்டான அநுபவம் மானஸாநுபவமாகையாலே அவனை பாஹ்ய கரணங்களாலே அநுபவிக்க விரும்பி அப்போதே அந்த விருப்பம் நிறைவேறப் பெறாமையாலே ஒரு பிராட்டி தசையை யெய்தி ஸ்மாரக பதார்த்தங்களாலே [பக்ஷிஸமூஹங்களாலும் மேகஸமூஹங்களாலும்] ஆழ்வார் தளர்ந்த படியைக் கூறுவதாம் * இன்னுயிர்ச் சேவலும் பதிகம். (௫௫)

உருகுமாலென்னெஞ்ச முன்செயல்களெண்ணி *
பெருகுமால் வேட்கையெனப்பேசி—* மருவுகின்ற
இன்னாப்புடனவன்சீ ரேய்ந்துரைத்தமாறன் சொல் *
என்றுச்சொல்லாதிருப்ப தெங்கு. (௫௬)

உன் செயல்கள் எண்ணி	(எம்பெருமானே!) உனது சரிதைகளை நினைத்து	அவன் சீர் எய்ந்து உரைத்து	அப்பெருமானது ப்ராணயித்வ குணத்தைப் பொருத்தமாக எடுத்துரைத்து
என் நெஞ்சம் உருகும்	எனது உள்ளம் உருகாநின்றது;	மாறன் சொல்	ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியை
வேட்கை பெருகும் என மெலி	(அதற்கு மேலே) ஆசையும் அதிகரித்து வாராநின்றது' என்று கூறி	என் கா	எனது காவலானது
மருவுகின்ற இன்னுயிருடன்	(இத்தன்மையதான ஸ்மாரக பதார்த்தங்களாலே நோவுபட்டு) அநுவர்த்திக்கின்ற அந்த அவஸ்தையுடனே	சொன்னது இருப்பது எங்கு	அநுஸந்தியாமல் இருப்பது எவ்விடத்தில் ?

* * * இத்திருவாய்மொழியாகிய * இன்னுயிர்ச் சேவலில், ஸ்மாரகபதார்த்தங்களாலே நோவுபட்டுச் செல்லா நிற்கச் செய்தே, * இருந்தும் வியந்தென்கிற திருவாய்மொழியிலே நில நடுமாறுகள் கலந்த கலவி நினைவுக்கு வந்து தரிக்க, அதனையருளிச் செய்த திருவாய்மொழியாம் * உருகுமால்நெஞ்சப்பதிகம்.

திருவாய் மொழியில் "உருகுமால் நெஞ்சம்" என்று பாசுரமிருந்தாலும், இங்கு, வெண்பாவாகையாலே வெண்டளைக்குச்சேர "உருகுமால் என்னெஞ்சம்" என்றே சுத்தபாடமாகும். (அகூ)

எங்காதலுக்கடி மாலேய்ந்த வடிவழகென்று *
அங்காது பற்றுசா வாங்கவன்பால்—* எங்குமுள்ள
புள்ளினத்தைத் தூதாகப்போகவிடும் மாறன்றாள் *
உள்ளினர்க்குத் தீங்கையறுக்கும். (அஎ)

எம் காதலுக்கு அடி	எமது அன்புக்குக் காரணம்	எங்கும் உள்ள புள் இனத்தை	எவ்விடத்துமுள்ள பறவைக் கூட்டத்தை
மால் எய்ந்த வடிவு அழகு என்று	எம்பெருமானிடத்துள்ள விக்ரஹ ஸௌந்தர்யமென்று அறுதியிட்டு	தூது ஆக போக விடும்	தூதனுப்பின
அங்கு ஆது பற்றுக் ஆ	அந்த வடிவழகே ஆலம்பனமாக	மாறன் தாள்	ஆழ்வாருடைய திருவடிகளானவை
ஆங்கு அவன் பால்	அப்பெருமானை நோக்கி அவனுறைவதொரு இருப்பதியிலே	உள்ளினர்க்கு தீங்கை அறுக்கும்	தம்மை அநுஸந்தித்தவர்களுடைய தீமைகளைப் போக்கிவிடும்.

* * * கண்ணுற் கண்ட பக்ஷிகளையெல்லாம் தூது விடுகிற பதிகமாம் * எங்கானலகங்கழிவாயென்பது. ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் " அம்சிறையும் சிறந்த செல்வமும்" இத்யாதி சூர்ணையில் "......ஸௌந்தர்யங்களைப் புணர்ந்தும் வ்யூஹவிபவ பாரத்வத்வயார்ச்சைகள் தூது காலுக்கும் விஷயம்" என்று, ஸௌந்தர்யமே பற்றுசாக இத்திருவாய்மொழியில் தூதுவிட்டதாக அருளிச் செய்ததற்கேற்ப மூன்றடிகள் அருளிச் செய்யப்பட்டன. (அஎ)

அறுக்குமிடரென்றவன்பா லாங்குவிட்டதூதர் *
மறித்துவரப் பற்றுமனத்தால் * அறப்பதறி
செய்யதிருநாவாயில் செல்லநினைந்தான் மாறன் *
மையலினுற் செய்வழியாமல். (அஅ)

இடர் அறுக்கும் என்று	நமது துயரங்களைப் போக்கவல்லவனென்று கொண்டு	மையலினால்	அறிவுகலக்கத்தினால் செய்ய வேண்டியது இன்னதென்றறியாமல்
அவன் பால் ஆங்கு விட்ட தூதர்	அப்பெருமானைக் குறித்து அனுப்பப்பட்ட தூதர்	மாறன்	ஆழ்வார்
மீண்டு வர பற்று மனத்தால்	மீண்டு வருமளவும் ஆறியிருக்கமாட்டாத திருவுள்ளத்தாலே	செய்ய திரு நாவாயில்	விலக்ஷணமான திருநாவாய்ப் பதியை நோக்கி
அற பதறி	மிகவும் விரைந்து	செல்ல நினைந்தான்	எழுந்தருள முயன்றார்.

* * * இத்திருவாய்மொழியாகிய * எங்கானலில் விடப்பட்ட தூதர் அத்தலைப்பட்டு எம்பெருமானுக்கு இவ்வவஸ்தையை யறிவித்து மீண்டு வருவதற்கு முன்னே ஆழ்வார் மிகவும் பதறித் திருநாவாயிலே செல்ல நினைந்த படியைக் கூறுவதாம் * அறுக்கும் வினையாயின பதிகம். ஈற்றடியில் 'செய்வதறியாமல்' என்கிற பாடம் மறுக்கத் தக்கது; தளைதட்டுதலால். செய்வு என்றாலும் செய்வதென்றே பொருள்படும்; "வியாக்கியைகள் செய்வால்" என்ற உபதேச ரத்தினமாலைப் பிரயோகமும் காண்க. (அஅ)

மல்லடிமை செய்யும் நாள் மால்தன்னைக்கேட்க * அவன்
சொல்லுமளவும் பற்றுத்தொன்னலத்தால் —* செல்கின்ற
ஆற்றாமைபேசி அலமந்த மாறனருள் *
மாற்றாகப் போகுமென்றனமால். (அகூ)

மல் அடிமை செய்யும் நாள்	பரிபூரணமான கைங்கரியம் செய்யப் பெறுங் காலம் எப்போதோவென்று	தொல் நலத்தால்	இயற்கையான பக்தியினால்
மால் தன்னை கேட்க	எம்பெருமானை நோக்கிக் கேட்க	செல்கின்ற ஆற்றாமை பேசி அலமந்த மாறன்	தமக்கு நிகழ்கின்ற ஆற்றாமையை எடுத்துக் கூறி அலமாப்பையடைந்த ஆழ்வாருடைய
அவன் சொல்லும் அளவும் பற்று	அப்பெருமான் அறுதியிட்டுச் சொல்லுமளவும் ஆறியிருக்கமாட்டாத	அருள் மாற்று ஆக	கருணையே மருந்தாக
		என் தன் மால் போகும்	எனது அஜ்ஞானம் தொலையும்.

* * * இத்திருவாய்மொழியாகிய * அறுக்கும் வினையில் * அடியேனுக்குப் பெறுநாள் எவைகொலோ * ஓர் நாளறியேனே * நாளேலறியேன் * கண்ணாரக்களிக்கின்றது இங்கென்று கொல்கண்டே * என்றிப்படி பலகால் பேசின ஆழ்வார் நித்ய கைங்கரியம் செய்யப்பெறும் நாள் என்றைக்கென்று எம்பெருமானைக் கேட்க, அவன் அறுதியிட்டுச் சொல்லுமளவும் பொறுத்திருக்கமாட்டாமையினாலே தமக்கு நிகழ்கின்ற ஆற்றாமையைப் பேசின பதிகம் * மல்லிகை கமழ் என்பதாம். (அகூ)

மாலுமதுவாஞ்சை முற்றும் மன்னுமுடம்பின்முடிவில் *
சாலநண்ணிச் செய்வனெனத் தானுகந்து —* மேலவனைச்
சீரார் கணபுரத்தே சேருமெனும் சீர்மாறன் *
தாராளே நந்தமக்குத் தாள். (கூ0)

மால்	எம்பெருமான்	சால நண்ணி செய்வன் என	மிகவும் பொருத்தமாகத் தலைக்கட்டித் தருகிறேன்' என்றருளிச் செய்ய,
உமது வாஞ்சை முற்றும்	'(ஆழ்வீர்) உம்முடைய அபேக்ஷிதங்களெல்லாவற்றையும்		
மன்னும் உடம்பின் முடிவில்	இந்த சரீரத்தின் முடிவிலே	தான் உகந்து மேல் அவனை	தாம் மனமகிழ்ந்து 'அப் பரம புருஷனை

சீர் ஆர் கணபுரத்தே சேரும் எனும்	திருக்கண்ணபுரத்திற் சென்று ஆச்ரயியுங்கோள்' என்றருளிச் செய்த	நமக்கு	நமக்கு
		தாள் தாராரோ	தமது திருவடிகளை ப்ரஸாதித்தருளமாட்டாரோ ?
சீர்மாறன்	நம்மாழ்வார்		

* * * 'நாளேல் அறியேன்' என்ற ஆழ்வாரை நோக்கி எம்பெருமான் 'ஆழ்வீர்! உமக்கு இந்த தேஹாவஸானத்திலே உம்மைப் பரமபதத்திலே கொண்டு போய் அடிமை கொள்ளக் கடவோம்' என்று காட்டிக்கொடுக்க, அத்தாலே திருவுள்ளமுவந்து அப்பெருமானைத் திருக்கண்ணபுரத்திலே சென்று சேருங்கோளென்று பரோபதேசம் பண்ணின பதிகம் * மாலை நண்ணி யென்பதாம். * மரணமானால் வைகுந்தங் கொடுக்கும்பிரான் * என்றதில் நோக்கு (கூ௰)

தாளடைந்தோர் தங்கட்குத் தானே வழித்துணையாம் *
காளமேகத்தைக் கதியாக்கி—* மீளுதலாம்
ஏதமிலாவிண்ணுலகிலேக வெண்ணும் மாறனென *
கேதமுள்ளதெல்லாம் கெடும். (கூக)

தாள் அடைந்தோர் தங்கட்கு	தன் திருவடிகளைப் பற்றினவர்களுக்கு	விண் உலகில் ஏக எண்ணும்	பரமபதத்தில் எழுந்தருள எண்ணின
தானே வழித்துணை ஆம் காளமேகத்தை	தானே மார்க்கபந்துவா யின்ற காளமேகப் பெருமானை	மாறன் என	ஆழ்வார் என்று சொன்ன மாத்திரத்திலே
கதி ஆக்கி	வழிக்கு ஸஹாயமாகக் கொண்டு	கேதம் உள்ளது எல்லாம் கெடும்	துக்கமென்று பேர்பெற்றவை யெல்லாம் ஒழிந்துபோம்.
மீளுதல் ஆம் ஏதம் இலா	மீட்சியாகிற குற்றமில்லாத		

* * * "மார்க்கபந்து சைத்யம் மோஹநந்த்ர மடுவிடும்" என்பது ஆசார்ய ஹ்ருதய ஸ்ரீஸூக்தி. இதுவே * மரணமானால் வைகுந்தங் கொடுக்கும் பிரான் * என்றபடியே 'தேஹாவஸானத்திலே பேறு' என்று எம்பெருமான் காட்டிக் கொடுக்கையாலே போக வொருப்பட்டார் ஆழ்வார்; அவர்க்குத் திருமோகூர்க் காள மேகப்பெருமான் வழித்துணையாக அமைந்தார்; இவ்விஷயம் * தாளதாமரைத் திருவாய்மொழியிலே அருளிச் செய்யப்பட்டது. (கூக)

கெடுமிடர் வைகுந்தத்தைக் கிட்டினாற்போல *
தடமுடையனந்தபுரந்தன்னில்—* படவரவில்
கண்டுயில் மாற்காட்செய்யக் காதலித்தான் மாறன் * உயர்
விண்டனிலுள்ளோர் வியப்பவே. (கூஉ)

மாறன்	நம்மாழ்வார்	தடம் உடை அனந்தபுரம் தன்னில்	தடாகங்களையுடைய திருவனந்தபுரத்திலே
உயர் விண் தனில் உள்ளோர் வியப்ப	உயர்ந்த பரமபதத்திலுள்ள நித்தியஸூரிகள் ஆச்சரியப்படும்படி	படம் அரவில் கண் துயில் மாற்கு	படமுடைய சேஷன் மீது பள்ளி கொண்டருளும் திருமாலுக்கு
கெடும் இடர் வைகுந்தத்தை கிட்டினாற் போல	துக்கமற்றதான ஸ்ரீவைகுண்டத்தை யடைந்து அடிமை செய்யப்பெற்றாற் போல	ஆள் செய்ய காதலித்தான்	அடிமை செய்ய விரும்பினார்.

* * * பரமபதத்தில் போனால் அங்குச் செய்யக்கூடிய கைங்கரியங்களைத் திருவனந்தபுரத்திலே சேஷசாயியான ஸ்ரீபத்மநாபப் பெருமான் திருவடிகளிலே தாமும் தமருமாகச் சென்று செய்ய விரும்பினபடியைக் * கெடுமிடராய வெல்லாமென்கிற திருவாய்மொழியிலருளிச் செய்தாரென்க. (கூ௨)

வேய்மருதோளிந்திரைகோன் மேவுகின்றதேசத்தை *
தான்மருவாத்தன்மையினால் * தன்னையின்னம்—பூமியிலே
வைக்குமெனச் சங்கித்து மால்தெளிவிக்கத்தெளிந்த *
தக்கபுகழ்மாற னெங்கள்சார்வு. (கூங.)

வேய் மரு தோள் இந்திரை கோன்	மூங்கில் போன்ற தோள்களையுடையவளான பிராட்டிக்கு வல்லபனான எம்பெருமான்	தன்னை இன்னம் பூமியிலே வைக்கும் என சங்கித்து	தம்மை இன்னமும் இந்த ஸம்ஸாரத்திலேயே இட்டுவைக்குமோவென்று அதிசங்கித்து
மேவுகின்ற தேசத்தை	எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தை	மால் தெளிவிக்க தெளிந்த	எம்பெருமான் தேற்றத் தேறின
தான் மருவா தன்மையினால்	தாம் புகப்பெறாமையினாலே	தக்க புகழ் மாறன்	தகுதியான புகழையுடைய ஆழ்வார்
		எங்கள் சார்வு	எமக்குப் புகல்.

* * * தாம் மநோரதித்தபடியே அப்போதே அத்தேசத்திலே போய் அடிமை செய்யப் பெறாமையாலே கலங்கி 'பழையபடியே நமக்கு ஸம்ஸாரத்தில் இருப்பே சேஷித்துவிடுகிறதோ' என்று, ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தின் கொடுமையாலும் ஈச்வரஸ்வாதந்திரியத்தைப் பற்றவும் தமக்குண்டான அதிசங்கையை * வேய்மரு தோளிணைப் பதிகத்திலருளிச் செய்தாரென்க. மேலே சொன்ன அதிசங்கை முகபேதத்தாலே அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது—ஒரு படுக்கையிலேகூட இருக்கச் செய்தே பசுமேய்க்கப் போகிற விடியற்காலம் வந்து, அக்காலத்துக்கேற்ற குயில் மயில் முதலானவற்றினுடைய பாடலாடல் முதலான அடையாளங்களையும் காண்கையாலே அவற்றையே கொண்டு 'கண்ணபிரான் பசுமேய்க்கப் போனான்' என்று அதிசங்கை பண்ணி நோவுபடுகிற இடைப் பெண்கள் பேச்சாலே அருளிச்செய்கிறதான * வேய்மரு தோளிணைப் பதிகத்திற்கு ஆழ்வார்தமக்குண்டான அதிசங்கையே உள்ளுறை பொருளாம்.

இதில் பத்தாவது பாட்டில் * செங்கனிவாயெங்களாயர் தேவே * என்றதின் சுவட்டின்று பூருவர்கள் நிர்வஹித்தபடியைத் தழுவி "மால் தெளிவிக்கத் தெளிந்த" என்றருளிச் செய்யப்பட்டது. (கூங.)

சார்வாகவேயடியில் தானுரைத்த பத்திதான் *
சீரார் பலத்துடனே சேர்ந்ததனை—* சோராமல்
கண்டுரைத்தமாறன் கழலிணையே நாடோறும் *
கண்டுகக்குமென்னுடையகண். (கூச)

அடியில்	ஆரம்பத்தில் * வீடுமின் முற்றத்திலே	சீர் ஆர் பலத்துடனே சேர்ந்ததனை கண்டு	சிறந்த பலத்தோடே சேர்ந்த படியை பார்த்து
சார்வு ஆகவே	எல்லார்க்கும் உபாதேயமாகவே	சோராமல் உரைத்த	ஒன்றும் குறையாமல் அருளிச் செய்த
தான் உரைத்த பத்தி தான்	தாமருளிச் செய்த பக்தியானது	மாறன்	ஆழ்வாருடைய

கழல் இணையே நாள்தோறும்	உபய பாதங்களையே எப்போதும்	என்னுடைய கண் கண்டு உகக்கும்	எனது கண்கள் வெளித்துக்களிக்கும்.

* * * திருவாய்மொழி யென்பது ஒரு சிறந்த சாஸ்த்ரம். உபக்ரமித்த அர்த்தத்தை உபஸம்ஹாரம் பண்ணுவதென்பது சாஸ்த்ரார்த்தமாகையாலே முதலில் உபக்ரமித்த பக்தியோகத்தை * சார்வே தவநெறிக் கென்கிற திருவாய்மொழியிலே உபஸம்ஹரித்தருளினரென்கிறது. "பிணக்கறவைச் சார்வாக நிகமித்து" என்ற ஆசார்யஹ்ருதய ஸ்ரீஸூக்தியும் காண்க. (௧௪)

கண்ணனடியிணையில் காதலுறுவார்செயலை *
திண்ணமுறவே சுருங்கச்செப்பியே—* மண்ணவர்க்குத்
தானுபதேசிக்கை தலைக்கட்டினன்மாறன் *
ஆனபுகழ்சேர் தன்னருள். (௧௫)

கண்ணன் அடி இணையில்	எம்பெருமானது பதவிணையில்	சுருங்க செப்பி	சுருக்கமாக அருளிச் செய்து
காதல் உறுவார் செயலை	பக்தியுடையவர்களின் செய்கையை	மண்ணவர்க்கு	இவ்வுலகத்தவர்களுக்கு
திண்ணம் உற	திடமாக		
மாறன்	ஆழ்வார்	தான் உபதேசிக்கை தலைக்கட்டினன்	தாம் உபதேசிக்குந் தொழிலை முடித்துக் கொண்டார்.
ஆன புகழ் சேர் தன் அருள்	சிறந்த கீர்த்தியோடே சேர்ந்த தமது க்ருபையினாலே		

* * * எம்பெருமான் தம்மைப் பரம பதத்திலே கொண்டு போகப் பதறுகிறபடியைக் கண்டு, சரம தசையிலே புறைந்துங் கிடக்கும் மஹாகிதிகளைப் புத்திரன் முதலானோர்க்குக் காட்டுமாபோலே ஆழ்வாரும் ஒருவருமிழவாதபடி எல்லார்க்கும் ஹிதங்களைச் சுருக்கமாக உபதேசிக்கவேண்டி * கண்ணன் கழலிணைப் பதிகத்திலே * நாள்வாய்மலரிட்டு நாள்வாய் நாமமே * * பரமனவன் நாமம் * கண்ணன்மலரிட்டு நினைமின் நெடியானே * என்றிப்படி மநோவாக் காயங்களாகிற கரணத்ரயத்தாலும் ஆகும் வ்ருத்தியை யுபதேசித்துத் தலைக்கட்டினராயிற்று.

"செயலைச் சுருங்கச் செப்பி" என்றது 'செய்யவேண்டிய காரியத்தை ஸங்க்ஷேபமாக அருளிச்செய்து' என்றபடி. (௧௫)

அருளாலடியிலெடுத்த மாலன்பால் *
இருளார்ந்த தம்முடம்பையிச்சித்து—* இருவிசும்பில்
இத்துடன்கொண்டேக இசைவுபார்த்தேயிருந்த *
சுத்திசொல்லும் மாறன்செஞ்சொல். (௧௬)

அருளால்	க்ருபையினாலே	இத்துடன் கொண்டு ஏக	(தம்மை) இந்த சரீரத்தோடே கொண்டு போக
அடியில் எடுத்த மால்	(ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும்) அடியிலே யெடுத்தருளின எம்பெருமான்	இசைவு பார்த்தே இருந்த	(தமது) அநுமதியை எதிர்பார்த்திருந்த
அன்பால்	ப்ரேம விசேஷத்தாலே	சுத்தி	அவனது சுத்தியை
இருள் ஆர்ந்த தம் உடம்பை இச்சித்து	ஹேயமான தமது திருமேனியை ஆசைப்பட்டு	மாறன் செஞ்சொல்	ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியானது
இருவிசும்பில்	பரமபதத்தில்	சொல்லும்	தெரிவிக்கும்.

* * * திருவாய்மொழி தொடங்கும் போதே * பயர்வற மதிநலமருளினன் * என்னும்படியாக அடியிலே தம்மை விஷயீகரித்தருளின ஸர்வேச்வரன் நம்மைப் பரமபதத்தேறக்கொண்டு போகத் திருவுள்ளம்பற்றி, இந்த சரமதிருமேனியோடே கொண்டுபோகப் பாரிக்க அதற்குத் தம்முடைய இசைவை யெதிர்பார்த்திருந்தமையை ஆழ்வார் * அருள்பெறுவாரடியார் பதிகத்திலே அருளிச் செய்தாரென்க. இப்பதிகத்திலே * இசைவின்றி யென்னெஞ்சத் தெப்பொழுதும் பிரியானே * என்ற பாசுரத்தில் ஸாக்ஷாத்தாகவும், மேல்பதிகத்தில் * மங்கவொட்டுன் மாமாயை * என்றதை நோக்கியும் அருளிச் செய்தபடி.

இதில் மூன்றும்படியில் "இவரிசைவு பார்த்திருந்த" என்று சிலர் ஓதும் பாடம் மறக்கவும் மறக்கவும் தக்கது. அதில் 'இவர்' என்பது அந்வயிக்க வரியதன்று. இரண்டாமடியில் 'தம்முடம்பை யிச்சித்து' என்றதுபோல இங்கும் 'தம்மிசைவு' என்னப் பொருந்துமேயல்லது இவரிசைவு என்னப் பொருந்தாது. இவ்விஷயம் ஆழ்ந்த வ்யுத்பத்தியுடையார்க்கே அவகாஹிக்கும். (கூசு)

செஞ்சொற்பரன்றனது சீராரும்மேனிதனில் *
வஞ்சித்துச்செய்கின்ற வாஞ்சைதனின் *—விஞ்சுதலைக்
கண்டவனைக்காற்கட்டிக் கைவிடுவித்துக்கொண்ட *
திண்டிறல்மாறன் ஞந்திரு. (கூஎ)

செஞ்சொல் பரன்	செஞ்சொற்களாலே பிரதிபாதிக்கப்படுகின்ற பரமபுருஷன்	கை விடுவித்துக் கொண்ட	(அவனது மாயவலையிலே தாம் அகப்படாதபடி) தம்மை விடுவித்துக் கொண்ட
சீர் தனது ஆரும் மேனி தனில்	தம்முடைய சிறந்த திருமேனியிலே		
வஞ்சித்து செய்கின்ற வாஞ்சை தனின் விஞ்சுதலை கண்டு	வஞ்சனையாகச் செய்கிற விருப்ப மிகுதியைக் கண்டு	திண் திறல் மாறன்	திடமான சக்தியையுடையரான ஆழ்வார்
அவனை கால் கட்டி	அவன் திருவடிகளைக் கட்டிக் கொண்டு	நம் திரு	நமக்குச் செல்வம்.

* * * தம்மோடே வந்து கலந்து நமக்கு விதேயனாய்த் தம் திருமேனியிலே மிகுந்த அபிநிவேசமுடையனாய்த் திருமேனியோடே தம்மையும் திருநாட்டிலே கொண்டு போகவேணுமென்று எம்பெருமான் காட்டுகிற ருசாதிசயத்தைக் கண்ட ஆழ்வார் 'ஐயோ! இவ்வழுக்குடம்பின் தோஷ மிகுதியை யறியாமல் ஸாகாங்க்ஷனாயிருக்கிற இவனுக்கு இதின் தோஷத்தை யுணர்த்தினேனாகில் இத்தைத் தவிர்வன்' என்று நினைந்து இதின் தோஷங்களை அவனுக்கறிவிக்க, அபிமதவிஷயத்தில் அழுக்கு உகப்பாரைப்போல அது தானே அவனுக்கு மேல்விழுகைக்கு உடலாக 'பிரானே! இந்த நினைவை நீ தவிர்ந்துகொள்ளவே வேண்டும்' என்று அவனைக் காற்கட்டி அந்த வாஞ்சையை விடுவித்துக் கொண்டாராழ்வார் * செஞ்சொற்கவிகாளென்கிற திருவாய்மொழியிலே.

ஸர்வசக்தனான அவனுடைய பிடிவாதத்தையும் ஆழ்வார் ஸ்வசக்தியாலே மாற்றினாராதலால் 'திண் திறல் மாறன்' என்று மாமுனிகளிடம் விருது பெற்றாரென்க.

* மங்கவொட்டுன் மாமாயை * என்கிற பாசுரம் இத்திருவாய் மொழிக்கு உயிரானது. "வேர் சூடுமவர்கள் மண்பற்றுக் கழற்றாதாப்போலே ஜ்ஞாநியை விக்ரஹத்தோடே ஆதரிக்

ளும்" என்கிற ஸ்ரீவசநபூஷண ஸ்ரீஸூக்தியும் "வேர் சூடுவார் மண்பற்றுப்போலே" என்கிற ஆசார்ய ஹ்ருதய ஸ்ரீஸூக்தியும் இங்கே அநுஸந்தேயம். (கூஎ)

திருமால் தன்பால் விருப்பம் செய்கின்ற நேர்கண்டு *
அருமாயத்தன் றகல்விப்பானேன்—* பெருமால்நீ
இன்றென்பால்செய்வா னென்னேன்ன இடருற்று நின்றான் *
துன்னுபுகழ்மாறனைத்தான் சூழ்ந்து. (கூஅ)

திருமால்	ஸர்வேச்வரன்	நீ பெருமால் செய்வான் என்	நீ மிக்க வ்யாமோஹத்தைச் செய்வானென்?'
தன் பால்	தம்மிடத்து	என்ன	என்று (ஆழ்வார்) கேட்க,
விருப்பம் செய்கின்ற நேர் கண்டு	அதிகமான ஆதரம் செய்யும்படியைக் கண்டு	தான்	(அப்போது) எம்பெருமான் தான்
அன்று அரு மாயத்து அகல்விப்பான் என்	'(எம்பெருமானே!) இதற்கு முன்பெல்லாம் (என்னை) ப்ரக்ருதியிலே யிட்டு வைத்து அகற்றி விடுவானேன்?	துன்னு புகழ்	மிக்க புகழையுடையரான
		மாறனை சூழ்ந்து	அவ்வாழ்வாரை வளைந்து கொண்டு
இன்று என் பால்	இப்பொழுது என்னிடத்தில்	இடர் உற்று நின்றான்.	(அவர் கேட்ட கேள்விக்கு விடை சொல்ல மாட்டாமல்) தடுமாறி நின்றான்.

* * * எம்பெருமான் ஆழ்வார் பக்கலிலே அளவுகடந்த அபிநிவேசத்தைக் காட்டத் தொடங்கினான்; அது கண்ட ஆழ்வார் 'பிரானே! இன்றளவும் என்னைப் படுகுழியிலே தள்ளி வைத்து இன்று இங்ஙனே ஆதரிப்பதற்கு என்ன ஹேது?' என்று மடிபிடித்துக்கேட்க, அதற்கு ஒரு மறுமாற்றமும் சொல்லப் போகாமையாலே எம்பெருமான் தடுமாறி நின்றான்; என்பது * திருமாலிருஞ் சோலைமலை யென்றே னென்னத் திருவாய்மொழியில் அருளிச் செய்யப்பட்டதாம். ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தின் முடிவில் "இன்று அஹேதுகமாக ஆதரிக்கிற நீ அநாதிகாலம் உபேக்ஷித்ததற்கு ஹேது சொல்லென்று மடியைப் பிடிக்க" என்று தொடங்கி விரிவாக அருளிச்செய்துள்ள விஷயங்கள் இங்கே அநுஸந்தேயம். (கூஅ)

சூழ்ந்துநின்ற மால்விசும்பில் தொல்லைவழிகாட்ட *
ஆழ்ந்ததனை முற்றுமநுபவித்து—* வாழ்ந்தங்
கடியருடனே யிருந்தவாற்றை யுரைசெய்தான் *
முடிமகிழ்சேர் ஞானமுனி. (கூகூ)

முடி மகிழ் சேர் ஞானம் முனி	திரு முடியிலே வகுள மாலையணிந்த ஞான முனிவராகிய ஆழ்வார்	அதனை முற்றும் ஆழ்ந்து அநுபவித்து	அங்குள்ள அநுபவங்களையெல்லாம் ஆழ்ந்து அநுபவித்து
சூழ்ந்து நின்ற மால்	தம்மைச் சூழ்ந்து நின்ற எம்பெருமான்	அங்கு வாழ்ந்து	அவ்விடத்தே வாஸம் பண்ணி
விசும்பில்	பரமபதத்தில்		
தொல்லை வழி காட்ட	அநாதி மார்க்கமான அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தைக் காட்டிக் கொடுக்க	அடியருடனே இருந்த ஆற்றை உரை செய்தான்	நித்யமுக்தர்களுடனே கூடியிருந்தபடியை அருளிச் செய்தார்.

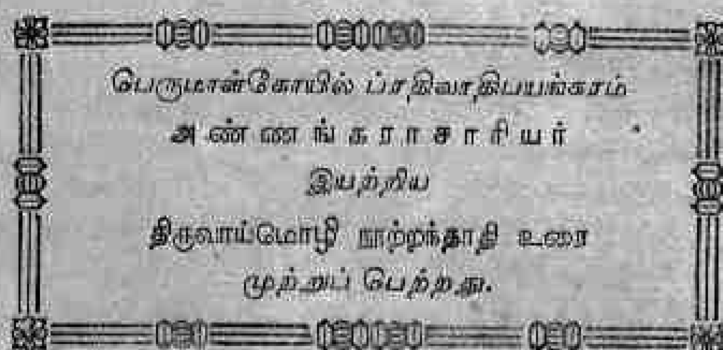
*** எம்பெருமான் ஆழ்வாரைத் திருநாட்டிலே கொண்டு போய் வைத்து இவரும் தானுமாக அநுபவிப்பதாய் மநோரதிக்க இவர்க்கு அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தையும் அங்குள்ளார் பண்ணும் ஸத்கார விசேஷங்களையும் பரமபதப்ராப்தியையும் அங்கு நடைபெறும் விசேஷங்களையும் தன்னுடைய ஸ்வரூபரூப குணவிபூதிகளையும் விசதமாக இவர் கண்டநுபவிக்கலாம்படி பரஜ்ஞாந தசையைப் பிறப்பித்துக் காட்டிக்கொடுக்க, இவரும் அவற்றை அநுஸந்தித்தாகத் திருப்புளியாழ்வாரடியிலிருந்து கொண்டே கண்டநுபவித்து * அந்தமில் பேரின்பத்தடியரோடிருந்து தாம் பெற்ற அப்பேற்றை * சூழ்விசும்பு பதிகத்திலருளிச் செய்தாரென்றதாயிற்று. (௯௯)

முனிமாறன் முன்புரைசெய் முற்றின்பம் நீங்கி *
தனியாகிநின்று தளர்ந்து * நனியாம்
பரமபத்தியால் நைந்து பங்கயத்தாள் கோனை *
ஒருமையுற்றுச் சேர்ந்தா னுயர்ந்து. (௧௦௦)

முனி மாறன்	சடகோப மாமுனிவர்	பங்கயத்தாள் கோனை	திருமாலை
முன்பு உரை செய்	கீழே அருளிச் செய்த	ஒருமை உற்று உயர்ந்து சேர்ந்தான்	திருவுள்ளத்தாலே ஒருமைப்பட்டு அதனாலே நித்யஸூரிகளின் உயர்வை யுடையராகி எம்பெருமானோடே சேர்ந்தாராயிற்று.
முற்றின்பம் நீங்கி	இன்பம் முழுதும் நீங்கினவராகி		
தனி ஆகி நின்று தளர்ந்து	தனிமையாய் நின்று வருந்தி		
நனி ஆம் பரமபத்தியால் நைந்து	அதிகமாக விளைந்த பரம பக்தியினால் பரிபக்வராய்		

*** சூழ்விசும்பணி முகிலென்கிற கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பரம பதத்திலேபுக்குப் பரிபூர்ணாநந்த சாலியாய் நித்யஸூரிகள் திரளிலே இருக்கிறபடியாகத் தம்மை யநுஸந்தித்தது விதாஜ்ஞாநாநுஸந்தானமாத்திரமாய் உள்ளபடியே யன்றிக்கே யொழிகையாலே, மேருமலையுச்சியிலே இன்பம் தலைச்சிறப்ப விருந்தவன் பேராழமான பாதாளத்திலே தலைகீழாகத் தள்ளுண்டு விழுந்து நோவுபடுமா போலே இப்பிறவிப் பெருங்குழியிலேயே தனியே தாமிருக்கிறபடியைக் கண்டு ஆற்றாமை தலையெடுத்துப் பெருமிடறு செய்து கூப்பிட்டுப் பெரிய ஆர்த்தியோடே திருவடிகளிலே சரணம்புக, பெரிய திருவடி திருத்தோளிலே பெரிய பிராட்டியாரோடேகூட இவர பேக்ஷித்தபடியே எம்பெருமான் வந்து தோற்றி, காற்கட்டான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையு மறுத்துத் திருநாட்டிலே கொண்டுபோய் நித்யஸூரிகளோடே ஒரு கோவையாக்கி நித்ய கைங்கரியம் கொண்டருள, இங்ஙனம் தாம் * அவாவற்று வீடுபெற்ற படியை * முனியே நான்முகனே யென்கிற திருவாய்மொழியில் அருளிச் செய்து தலைக்கட்டினாராழ்வார் — என்றதாயிற்று. (௧௦௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெருமாள்கோயில் ப்ரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர்
இயற்றிய
திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி உரை
முற்றுப் பெற்றது.

நாலாயிரத்தனியன்கள்.

ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணார்ணவம் /
யதீந்த்ர ப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் //

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம்
அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் (உ)

யோ நித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே!
அஸ்மத்குரோர் பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே (ங)

மாதா பிதா யுவதய ஸ்தநயா விபூதி:
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம்
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா. (ச)

பூதம் ஸரச்ச மஹதாஹ்வயபட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலசேகரயோகிவாஹாந்
பக்தாங்க்ரிரேணுபரகாலயதீந்த்ரமிஸ்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குசமுநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம்! (ரு)

குருமுகமநதீத்ய ப்ராஹவேதாநசேஷாந்
நரபதிபரிக்லப்தம் சுல்கமாதாதுகாம:
ச்வசுரமமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்யஸாக்ஷாத்
த்விஜகுலதிலகம்தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி!! (சு)

மின்னார் தடமதிள் சூழ் வில்லிபுத்தூரென்று, ஒருகால்
சொன்னார்கழற்கமலஞ்சூடினோம்—* முன்னாள்
கிழியறுத்தானென்றுரைத்தோம் * கீழ்மையினிற்சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே வந்து. (எ)

பாண்டியன்கொண்டாடப் பட்டர்பிரான்வந்தானென்
றீண்டியசங்கம்எடுத்தூத—வேண்டிய
வேதங்களோதிவிரைந்து கிழியறுத்தான்
பாதங்கள்யாமுடைய பற்று. (அ)

அன்னவயல்புதுவையாண்டாள் அரங்கற்குப்
பன்னுதிருப்பாவைப்பல்பதியம்—இன்னிசையால்
பாடிக்கொடுத்தாள் நற்பாமாலை, பூமாலை
சூடிக்கொடுத்தாளைச்சொல்லு. (கo)

சூடிக்கொடுத்தசுடர்க்கொடியே * தொல்பாவை
பாடியருளவல்லபல்வளையாய் * —நாடிநீ
வேங்கடவற்கென்னைவிதியென்றவிம்மாற்றம் *
நாம்கடவாவண்ணமேநல்கு. (கக)

அல்லிநாள்தாமரைமேலாரணங்கினின் துணைவி
மல்லிநாடாண்டமடமயில்—மெல்லியலாள் *
ஆயர்குலவேந்தனாகத்தாள் * தென்புதுவை
வேயர்பயந்தவிளக்கு. (கஉ)

இன்னமுதமூட்டுகேனிங்கேவாபைங்கிளியே
தென்னரங்கம்பாடவல்லசீர்ப்பெருமாள் * பொன்னஞ்
சிலைசேர் நுதலியர்வேள்சேரலர்கோன் எங்கள்
குலசேகரனென்றேகூறு. (கங)

ஆரங்கெடப்பரனன்பர்கொள்ளாரென்று, அவர்களுக்கே
வாரங்கொடுகுடப்பாம்பில்கையிட்டவன்—மாற்றலரை
வீரங்கெடுத்தசெங்கோல்கொல்லிகாவலன் வில்லவர்கோன்
சேரன்குலசேகரன்முடிவேந்தர்சிகாமணியே. (கச)

தருச்சந்தப்பொழில்தழுவுதாரணியின் துயர்தீரத்
திருச்சந்தவிருத்தம் செய்திருமழிசைப்பரன்வருமூர்
கருச்சந்தும்காரகிலும்கமழ்கோங்குமணநாறும்
திருச்சந்தத்துடன்மருவுதிருமழிசைவளம்பதியே. (கரு)

உலகுமழிசையுமுள்ளுணர்ந்து, தம்மில்
புலவர்புகழ்க்கோலால் தூக்க—உலகுதன்னை
வைத்தெடுத்தபக்கத்தும், மாநீர்மழிசையே
வைத்தெடுத்தபக்கம்வலிது. (கசு)

மற்றொன்றும்வேண்டாமனமேமதிளரங்கர்
கற்றினம்மேய்த்தகழலிணைக்கீழ்—உற்ற
திருமாலைபாடும்சீர்த்தொண்டரடிப்பொடியெம்
பெருமானை * எப்பொழுதும்பேசு. (கள)

மண்டங்குடியென்பர்மாமறையோர்மன்னியசீர்
தொண்டரடிப்பொடிதொன்னகரம் *—வண்டு
திணர்த்தவயல்தென்னரங்கத்தம்மானை * பள்ளி
உணர்த்தும்பிரானுதித்தவூர். (கஅ)

காட்டவேகண்டபாதகமலநல்லாடையுந்தி
தேட்டருமுதரபந்தம் திருமார்புகண்டம்செவ்வாய்
வாட்டமில்கண்கள்மேனி முனியேறித்தனிபுகுந்து
பாட்டினால்கண்டுவாழும் பாணர்தாள்பரவினோமே. (உக)

கலயாமி கலித்வம்ஸம் கவிம் லோகதிவாகரம் !
யஸ்ய கோபி: ப்ரகாசாபிராவித்யம் நிஹதம் தம: !! (உஉ)

வாழிபரகாலன்வாழிகலிகன்றி
வாழிகுறையலூர்வாழ்வேந்தன் * வாழியரோ
மாயோனைவாள்வலியால் மந்திரங்கொள்மங்கையர்கோன் *
தூயோன்சுடர்மானவேல். (௨௩)

நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீப மடங்காநெடும்பிறவி
நஞ்சுக்குநல்லவமுதம் * தமிழ்நன்னூல்துறைகள்
அஞ்சுக்கிலக்கியமாரணசாரம் * பரசமயப்
பஞ்சுக்கனலின்பொறி பரகாலன்பனுவல்களே. (௨௪)

எங்கள்கதியேயிராமாநுசமுனியே
சங்கைகெடுத்தாண்டதவராசா—பொங்குபுகழ்
மங்கையர்கோனீந்த மறையாயிரமனைத்தும்
தங்குமனம்நீயெனக்குத்தா. (௨௫)

கைதைசேர்பூம்பொழில்சூழ்கச்சிநகர்வந்துதித்த
பொய்கைப்பிரான்கவிஞர்போரேறு—வையத்
தடியவர்கள்வாழவருந்தமிழ்நூற்றந்தாதி
படிவிளங்கச்செய்தான்பரிந்து. (௨௬)

என்பிறவிதீரவிறைஞ்சினேனின்னமுதா
அன்பேதகளியளித்தானை—நன்புகழ்சேர்
சீதத்தார்முத்துக்கள்சேருங்கடல்மல்லைப்
பூதத்தார்பொன்னங்கழல். (௨௭)

சீராரும்மாடத்திருக்கோவலூரதனுள்
காரார்கருமுகிலைக்காணப்புக்கு—ஓராத்
திருக்கண்டேனென்றுரைத்தபிரான்கழலே
உரைக்கண்டாய்நெஞ்சேயுகந்து. (௨௮)

நாராயணன்படைத்தான்நான்முகனை நான்முகனுக்
கேரார்சிவன்பிறந்தானென்னுஞ்சொல்—சீரார்
மொழிசெப்பிவாழலாம்நெஞ்சமே மொய்பூ
மழிசைப்பரனடியேவாழ்த்து. (௨௯)

கருவிருத்தக்குழிநீத்தபின்காமக்கடுங்குழிவீழ்ந்து
ஒருவிருத்தம்புக்குழலுறுவீருயிரின்பொருள்கட்கு
ஒருவிருத்தம்புகுதாமல் குருகையர்கோனுரைத்த
திருவிருத்தத்தோரடிகற்றிரீர்திருநாட்டகத்தே. (௩௦)

காசினியோர்தாம்வாழக் கலியுகத்தேவந்துதித்து
ஆசிரியப்பாவதனாலருமறைநூல்விரித்தானை
தேசிகனைப்பராங்குசனைத்திகழ்வகுளத்தாரானை
மாசடையாமனத்துவைத்துமறவாமல்வாழ்த்துதுமே. (௩௧)

முந்துற்றநெஞ்சேமுயற்றிதரித்துரைத்து
வந்தித்தவாயாரவாழ்த்தி—சந்த

மூருகூரும்சோலைசூழ்மொய்பூம்பொருநல்
குருகூரன்மாறன்பேர்கூறு. (௩௨)

வாழிபரகாலன்வாழிகலிகன்றி
வாழிகுறையலூர்வாழ்வேந்தன்—வாழியரோ
மாயோனைவாள்வலியால்மந்திரங்கொள்மங்கையர்கோன்
தூயோன்சுடர்மானவேல். (௩௩)

மூள்ளிச்செழுமலரோதாரான்மூளைமதியம்
கொள்ளிக்கென்னுள்ளம்கொதியாமே—வள்ளல்
திருவாளன்சீர்க்கலியன்கார்க்கலியைவெட்டி
மருவாளன்தந்தான்மடல். (௩௪)

பொன்னுலகில்வானவரும்பூமகளும்போற்றிசெய்யும்
நன்னுதலீர்நம்பிநறையூரர்—மன்னுலகில்
என்னிலைமைகண்டுமிரங்காரேயாமாகில்
மன்னுமடலூர்வன்வந்து. (௩௫)

அவிதிதவிஷயாந்தர: சடாரே ருபநிஷதாமுபகாநமாத்ரபோக:।
அபிச குணவசாத்ததேகசேஷீ மதுரகவிர் ஹ்ருதயே மமாவிரஸ்து.॥ (௩௬)

வேறொன்றும் நானறியேன் வேதம் தமிழ் செய்த
மாறன் சடகோபன் வண்குருகூர்—ஏறெங்கள்
வாழ்வாமென்றேத்தும் மதுரகவியாரெம்மை
ஆள்வார் அவரேயரண். (௩௭)

பக்தாம்ருதம் விச்வஜநாநுமோதநம்
ஸர்வார்த்ததம் ஸ்ரீசடகோபவாங்மயம்
ஸஹஸ்ரசாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாம்யஹம் த்ராவிடவேதஸாகரம். (௩௮)

திருவழுதி நாடென்றும் தென்குருகூரென்றும்
மருவினியவண் பொருநலென்றும்—அருமறைக
ளந்தாதிசெய்தா னடியிணையே யெப்பொழுதும்
சிந்தியாய் நெஞ்சே தெளிந்து. (௩௯)

மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர்பேணும்
இனத்தாரையல்லா திறைஞ்சேன்—தனத்தாலும்
ஏதுங் குறைவிலே னெந்தை சடகோபன்
பாதங்கள் யாமுடையபற்று. (௪௦)

ஏய்ந்த பெருங்கீர்த்தி யிராமாநுசமுனிதன்
வாய்ந்த மலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன்—ஆய்ந்தபெரும்
சீரார்சடகோபன் செந்தமிழ் வேதம் தரிக்கும்
பேராதவுள்ளம்பெற. (௪௧)

வான்திகழும்சோலை மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல்
ஆன்றதமிழ் மறைகளாயிரமும்—ஈன்ற

முதல்தாய் சடகோபன் மொய்ம்பால் வளர்த்த
இதத்தாயிராமாநுசன். (சஉ)

மிக்கவிறை நிலையும் மெய்யாமுயிர் நிலையும்
தக்கநெறியும் தடையாகித்—தொக்கியலும்
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையுமோதும் குருகையர்கோன்
யாழினிசை வேதத்தியல். (சங)

முன்னை வினையகல மூங்கிற் குடியமுதன்
பொன்னங்கழற் கமலப்போதிரண்டும்—என்னுடைய
சென்னிக்கணியாகச் சேர்த்தினேன், தென்புலத்தார்க்
கென்னுக் கடவுடையேன் யான். (சச)

நயந்தருபேரின்பமெல்லாம் பழுதென்று நண்ணினர்பால்
சயந்தருகீர்த்தியிராமாநுச முனிதாளிணைமேல்
உயர்ந்த குணத்துத்திருவரங்கத் தமுதோங்கும் அன்பால்
இயம்பும் கலித்துறையந்தாதி யோதவிசை நெஞ்சமே. (சரு)

சொல்லின் தொகை கொண்டுனதடிப்போதுக்குத் தொண்டுசெய்யும்
நல்லன்பரேத்து முன்நாமமெல்லா மென்றன்நாவினுள்ளே
அல்லும் பகலும் அமரும்படி நல்கு அறுசமயம்
வெல்லும்பரம இராமாநுச இதென் விண்ணப்பமே. (சசா)

நாலாயிரத்தனியன்கள் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

அப்பிள்ளை திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஆழ்வாராசார்யர்கள் வாழித்திரு நாமங்கள்.

மண்ணுலகத்துள்ளோர்கள் மகிழ்ந்துவாழ
மணவாளமாமுனிகளருள் தன்னாலே
பண்ணருளிச்செயல்விளக்கம் வாழிநாமம்
பத்தியுடனிவ்வுலகிற் பயில்வார்கேட்பார்
விண்ணுலகத்தோர்களினுங் கீர்த்தியுற்று
விளங்கியிட மெய்ஞ்ஞான வாழ்வுபெற்றே
கண்ணனடியார்களுடன் கலந்து நாளுங்
காசினியிற் சதிராக வாழ்வார் தாமே.

வேதத்தின் நுண்பொருளைத் தமிழால்நாளும்
விளக்கியிடப்பன்னிருவர் வந்துதோன்றும்
மாதத்தையவரவர்களுதித்த நாளை
வாழ்பதியைக் கலைத்தொகையை மனத்தில் வைத்துப்
போதத்தைத் தருந்தமிழால் வாழிநாமம்
பூதலத்திற் பேசுகின்றோனிதனைக்கற்பார்
பாதத்தை யென் முடிமேலணியாப் பூண்டு
பன்னாளுங்கைகூப்பிப் பணிவேன்யானே.

போதமிகும் பொய்கையார் பூதத்தார் வாழியே *
புகழ்பேயார் மழிசையர்கோன் புத்தூரன் வாழியே *
நாதமுனிதொழுங்குருகை நாவீறன் வாழியே
நற்பாணன் கொல்லிநகர்நாதனார் வாழியே *
ஆதரிக்குந் தொண்டரடிப் பொடி தாள்கள் வாழியே *
அருட்கலியன் மதுரகவியாண்டாளும் வாழியே *
ஏதமற்ற நாலாயிரப்பனுவல் வாழியே *
இவருதித்த நாள்மாத மெழிற்பதியும் வாழியே *

(பொய்கையாழ்வார்)

செய்யதுலாவோணத்திற் செகத்துதித்தான் வாழியே *
திருக்கச்சி மாநகரஞ் செழிக்கவந்தோன் வாழியே *
வையந்தகளிநூறும் வகுத்துரைத்தான் வாழியே *
வனசமலர்க் கருவதனில் வந்தமைந்தான் வாழியே *
வெய்யகதிரோன் தன்னை விளக்கிட்டான் வாழியே *
வேங்கடவர் திருமலையை விரும்புமவன் வாழியே *
பொய்கை முனிவடிவழகும் பொற்பதமும் வாழியே *
பொன்முடியுந் திருமுகமும் பூதலத்தில் வாழியே.

(பூதத்தாழ்வார்)

அன்பேதகளி நூறு மருளினான் வாழியே *
ஐப்பசியிலவிட்டத்தி லவதரித்தான் வாழியே *
நன்புகழ் சேர்குருக்கத்தி நாண்மலரோன் வாழியே *
நல்லதிருக்கடன் மல்லை நாதனார் வாழியே *
இன்புருகு சிந்தைதிரி யிட்டபிரான் வாழியே *
எழின்ஞானச் சுடர் விளக்கை யேற்றினான் வாழியே *
பொன்புரையுந் திருவரங்கர் புகழுரைப்போன் வாழியே *
பூதத்தார்தாளிணையிப் பூதலத்தில் வாழியே. * (௨)

(பேயாழ்வார்)

திருக்கண்டேனென நூறுஞ் செப்பினான் வாழியே *
சிறந்த ஐப்பசி சதயம் செனித்தவள்ளல் வாழியே *
மருக்கமழும் மயிலை நகர் வாழவந்தோன் வாழியே *
மலர் கரிய நெய்தல் தனில் வந்துதித்தான் வாழியே *
நெருங்கிடவே யிடை கழியில் நின்றசெல்வன் வாழியே *
நேமிசங்கன் வடிவழகை நெஞ்சில் வைப்போன் வாழியே *
பெருக்கமுடன் திருமழிசைப் பிரான்தொழுவோன் வாழியே *
பேயாழ்வார் தாளிணையிப் பெருநிலத்தில் வாழியே. (௩)

(திருமழிசைப்பிரான்)

அன்புடனந்தாதி தொண்ணூற்றாறுரைத்தான் வாழியே *
அழகாருந் திருமழிசை யமர்ந்தசெல்வன் வாழியே *
இன்பமிகு தையில்மகத்திங்குதித்தான் வாழியே *
எழிற்சந்த விருத்தம் நூற்றிருபதீந்தான் வாழியே *
முன்புகத்தில் வந்துதித்த முனிவனார் வாழியே *
முழுப்பெருக்கில் பொன்னியெதிர் மிதந்த சொல்லோன் வாழியே
நன்புவியில் நாலாயிரத்தெழு நூற்றான் வாழியே *
நங்கள் பத்திசாரனிரு நற்பதங்கள் வாழியே. (௪)

(நம்மாழ்வார்)

ஆன திருவிருத்தம் நூறுமருளினான் வாழியே *
ஆசிரியமேழுபாட்டளித்த பிரான் வாழியே *
ஈனமறவந்தாதி யெண்பத்தேழீந்தான் வாழியே *
இலகு திருவாய் மொழியாயிரமுரைத்தான் வாழியே *
வானணியும்மா மாடக் குருகை மன்னன் வாழியே *
வைகாசி விசாகத்தில் வந்துதித்தான் வாழியே *
சேனையர்கோனவதாரஞ் செய்தவள்ளல் வாழியே *
திருக்குருகைச் சடகோபன் திருவடிகள் வாழியே. * (௫)

(குலசேகரப்பெருமாள்)

அஞ்சனமாமலைப் பிறவியாதரித்தோன் வாழியே *
அணியரங்கர் மணத்தூணை யடைந்துய்ந்தோன் வாழியே *
வஞ்சி நகரந்தன்னில் வாழவந்தோன் வாழியே *
மாசிதனிற் புனர்பூசம் வந்துதித்தான் வாழியே *
அஞ்சலெனக்குடப்பாம்பிலங்கையிட்டான் வாழியே *
அநவரதமிராமகதை அருளுமவன் வாழியே *
செஞ்சொல்மொழி நூற்றஞ்சுஞ் செப்பினான் வாழியே *
சேரலர் கோன் செங்கமலத் திருவடிகள் வாழியே *

(பட்டர் பிரான்)

நல்லதிருப்பல்லாண்டு நான்மூன்றோன் வாழியே *
நானூற்றிருபத்தொன்றும் நமக்குரைத்தான் வாழியே *
சொல்லரியவானிதனிற்சோதிவந்தான் வாழியே *
தொடைசூடிக்கொடுத்தாள் தான் தொழுந்தமப்பன்வாழியே *
செல்வநம்பிதன்னைப்போற்சிறப்புற்றான் வாழியே *
சென்றுகிழியறுத்துமால்தெய்வமென்றான் வாழியே *
வில்லிபுத்தூர்நகரத்தைவிளக்கினான் வாழியே
வேதியர்கோன்பட்டர்பிரான்மேதினியில் வாழியே. (எ)

(தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்)

மண்டங்குடியதனைவாழ்வித்தான் வாழியே *
மார்கழியிற்கேட்டைதனில்வந்துதித்தான் வாழியே *
தெண்டிரைசூழரங்கரையே தெய்வமென்றான் வாழியே
திருமாலையொன்பதஞ்சுஞ்செப்பினான் வாழியே *
பண்டுதிருப்பள்ளியெழுச்சிப்பத்துரைத்தான் வாழியே *
பாவையர்கள் கலவிதனைப்பழித்தசெல்வன் வாழியே *
தொண்டுசெய்துதுளபத்தால்துலங்கினான் வாழியே *
தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்துணைப்பதங்கள் வாழியே. (அ)

(திருப்பாணாழ்வார்)

உம்பர்தொழும்மெய்ஞ்ஞானமுறையூரான் வாழியே *
உரோகிணிநாள்கார்த்திகையிலுதித்தவள்ளல் வாழியே *
வம்பவிழ்தார்முனிதோளில்வகுத்தபிரான் வாழியே *
மலர்க்கண்ணில்வேறொன்றும்வையாதான் வாழியே *
அம்புவியில்மதிளரங்கரகம்புகுந்தான் வாழியே *
அமலனாதிபிரான்பத்துமருளினான் வாழியே *
செம்பதுமையருள்கூரும்செல்வனார் வாழியே *
திருப்பாணன்பொற்பதங்கள்செகதலத்தில் வாழியே. (கூ)

(கலியன்)

கலந்ததிருக்கார்த்திகைக்கார்த்திகைவந்தோன் வாழியே *
காசினியோன்குறையலூர்க்காவலோன் வாழியே *
நலந்திகழாயிரத்தெண்பத்துநாலுரைத்தான் வாழியே *
நாலைந்துமாறைந்தும்நமக்குரைத்தான் வாழியே *
இலங்கெழுகூற்றிருக்கையிருமடலீந்தான் வாழியே *
இம்மூன்றிலிருநூற்றுமூவொன்பான் வாழியே *
வலந்திகழுங்குமுதவல்லிமணவாளன் வாழியே *
வாட்கலியன்பரகாலன்மங்கையர்கோன் வாழியே. (௰)

பெரியநம்பிகள்

அம்புவியில்பதின்மர்கலையாய்ந்துரைப்போன் வாழியே *
ஆளவந்தார்தாளிணையையடைந்துய்ந்தோன் வாழியே *
உம்பர்தொழுமரங்கேசர்க்குகப்புடையோன் வாழியே *
ஓங்குதனுக்கேட்டைதனிலுதித்தபிரான் வாழியே *
வம்பவிழ்தார்வரதருரைவாழிசெய்தான் வாழியே *
மாறனேர்நம்பிக்குவாழ்வளித்தான் வாழியே *
எம்பெருமானார்முனிவர்க்கிதமுரைத்தான் வாழியே *
எழில்பெரியநம்பிசரணினிதூழி வாழியே. (௯)

(திருக்கச்சிநம்பிகள்)

மருவாருந் திருமல்லி வாழவந்தோன் வாழியே *
மாசிமிருக சீரிடத்தில் வந்துதித்தான் வாழியே *
அருளாளருடன் மொழி சொல்லதிசயந்தோன் வாழியே *
ஆறுமொழி பூதூரர்க் களித்த பிரான் வாழியே *
திருவால வட்டஞ்செய்து சேவிப்போன் வாழியே *
தேவராசாட்டகத்தைச் செப்புமவன் வாழியே *
தெருளாருமாளவந்தார் திருவடியோன் வாழியே *
திருக்கச்சி நம்பி யிருதிருவடிகள் வாழியே. (௧௦)

எம்பெருமானார்.

அத்தி கிரியருளாளரடி பணிந்தோன் வாழியே *
அருட்கச்சி நம்பியுரையாறு பெற்றோன் வாழியே *
பத்தியுடன் பாடியத்தைப் பகர்ந்திட்டான் வாழியே *
பதின்மர்கலையுட் பொருளைப் பரிந்துகற்றான் வாழியே *
சுத்தமகிழ் மாறனடி தொழுதுய்ந்தோன் வாழியே *
தொல்பெரிய நம்பிசரண் தோன்றினான் வாழியே *
சித்திரையிலாதிரை நாள் சிறக்க வந்தோன் வாழியே *
சீர்பெரும்பூதூர் முனிவன் திருவடிகள் வாழியே. (௧௧)

கூரத்தாழ்வான்.

சீராருந் திருப்பதிகள் சிறக்கவந்தோன் வாழியே *
தென்னரங்கர் சீருரைச் சேருமவன் வாழியே *
பாராருமெதிராசர் பதம்பணிந்தோன் வாழியே
பாடியத்தினுட் பொருளைப் பகருமவன் வாழியே *
நாராயணன்சமயம் நாட்டினான் வாழியே *
நாலூரான் றனக்குமுத்தி நல்கினான் வாழியே *
ஏராருந்தையிலத்தத்திங்கு வந்தான் வாழியே *
எழில்கூரத்தாழ்வான்றன் னிணையடிகள் வாழியே. (௧௨)

முதலியாண்டான்.

அத்திகிரியருளாளர் அடிபணிந்தோன் வாழியே *
அருட்பச்சை வாரணத்தி லவதரித்தான் வாழியே *
சித்திரையில் புனர்பூசம் சிறக்கவந்தோன் வாழியே *
பாடியந்தன்னில் சீர்பெறுவோன் வாழியே *
உத்தமமாம் வாதூல முயரவந்தோன் வாழியே *
ஊர்திருந்துசீர்பாத மூன்றினான் வாழியே *
முத்திரையும் செங்கோலும் முடிபெறுவோன் வாழியே *
முதலியாண்டான் பொற்பதங்கள் ஊழிதொறும் வாழியே * (௧௩)

திருவரங்கத்தமுதனார்.

எந்தாதைகூரேசரிணையடியோன் வாழியே *
    எழில் மூங்கிற்குடிவிளங்க விங்கு வந்தோன் வாழியே *
நந்தாமலெதிராசர் நலம்புகழ்வோன் வாழியே *
    நம்மதுரகவி நிலையை நண்ணினான் வாழியே *
பைந்தாமவரங்கர்பதம் பற்றினான் வாழியே *
    பங்குனியிலத்தநாள் பாருதித்தோன் வாழியே *
அந்தாதி நூற்றெட்டு மருளினான் வாழியே *
    அணியரங்கத்தமுதனா ரடியிணைகள் வாழியே. (கச)

எம்பார்.

பூவளரும் திருமகளார் பொலிவுற்றான் வாழியே *
    பொய்கை முதல் பதின்மர் கலைப்பொருளுரைப்போன் வாழியே *
மாவளரும்பூதூரன் மலர்ப்பதத்தோன் வாழியே *
    மகரத்தில் புனர்பூசம் வந்துதித்தான் வாழியே *
தேவுமெப் பொருளுமதில் திருந்தினான் வாழியே *
    திருமலை நம்பிக்கடிமை செய்யுமவன் வாழியே *
பாவையர்கள் கலவியிருள் பகலென்றான் வாழியே *
    பட்டர்தொழுமெம்பார் பொற்பதமிரண்டும் வாழியே, (கரு)

(பட்டர்.)

தென்னரங்கர் மைந்தனெனச் சிறக்கவந்தோன் வாழியே *
    திருநெடுந்தாண்டகப் பொருளைச் செப்புமவன் வாழியே *
அன்னவயல்பூதூர னடிபணிந்தோன் வாழியே *
    அநவரதமெம்பாருக் காட்செய்தோன் வாழியே *
மன்னுதிருக்கூரனார் வளமுரைப்போன் வாழியே *
    வைகாசியனுடத்தில் வந்துதித்தான் வாழியே *
பன்னுகலைநால்வேதப் பயன் தெரிவோன் வாழியே
    பராசரனாம் சீர்பட்டர் பாருலகில் வாழியே. (கசு)

நஞ்சீயர்.

தெண்டிரைசூழ்திருவரங்கம் செழிக்கவந்தோன் வாழியே *
    சீமாதவனென்னும் செல்வனார் வாழியே *
பண்டைமறைத்தமிழ்ப்பொருளைப் பகரவந்தோன் வாழியே *
    பங்குனியிலுத்தரநாள் பாருதித்தான் வாழியே *
ஒண்டொடியாள்கலவிதன்னை யொழித்திட்டான் வாழியே *
    ஒன்பதினாயிரவுரையை யோதுமவன் வாழியே *
எண்டிசையும்சீர்பட்ட ரிணையடியோன் வாழியே *
    எழில்பெருகும்நஞ்சீய ரினிதூழி வாழியே. (கஎ)

நம்பிள்ளை.

தேமருவும்செங்கமலத் திருத்தாள்கள் வாழியே *
    திருவரையில்பட்டாடை சேர்மருங்கும் வாழியே *
தாமமணிவடமார்வும் புரிநூலும் வாழியே *
    தாமரைக்கையிணையழகும் தடம்புயமும் வாழியே *
பாமருவுந்தமிழ்வேதம் பயில்பவளம் வாழியே *
    பாடியத்தின்பொருள்தன்னைப் பகர்நாவும் வாழியே *
நாமநுதல்மதிமுகமும் திருமுடியும் வாழியே *
    நம்பிள்ளைவடிவழகு நாடோறும் வாழியே. (கஅ)

காதலுடன்நஞ்சீயர் கழல்தொழுவோன் வாழியே *
கார்த்திகைக்கார்த்திகையுதித்த கலிகன்றி வாழியே *
போதமுடனாழ்வார் சொற்பொருளுரைப்போன் வாழியே *
பூதூரன்பாடியத்தைப்புகலுமவன் வாழியே *
மாதகவாலெவ்வுயிர்க்கும் வாழ்வளித்தான் வாழியே *
மதிளரங்கரோலக்கம் வளர்த்திட்டான் வாழியே *
நாதமுனியாளவந்தார் நலம்புகழ்வோன் வாழியே *
நம்பிள்ளை திருவடிகள் நாடோறும் வாழியே. (உகூ)

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை.

ஆனிதனிற்சோதிநா ளவதரித்தான் வாழியே *
ஆழ்வார்கள்கலைப்பொருளை யாய்ந்துரைப்போன் வாழியே *
தானுகந்தநம்பிள்ளை தாள்தொழுவோன் வாழியே *
சடகோபன்தமிழ்க் கீடு சாற்றினன் வாழியே *
நானிலத்திற்பாடியத்தை நடத்தினன் வாழியே *
நல்லுலகாரியனை நமக்களித்தான் வாழியே *
ஈனமறவெமையாளு மிறைவனார் வாழியே *
எங்கள்வடவீதிப்பிள்ளை யிணையடிகள் வாழியே * (உ0)

பிள்ளைலோகாசாரியர்.

அத்திகிரியருளாள ரனுமதியோன் வாழியே *
ஐப்பசியிற்றிருவோணத் தவதரித்தான் வாழியே *
முத்திநெறிமறைத்தமிழால் மொழிந்தருள்வோன் வாழியே *
மூதறிவமணவாளன் முன்புதித்தான் வாழியே *
நித்தியம்நம்பிள்ளைபதம் நெஞ்சில்வைப்போன் வாழியே *
நீள்வசனபூடணத்தால் நியமித்தான் வாழியே *
உத்தமமாம்முடும்பைநக ருதித்தவள்ளல் வாழியே *
உலகாரியன்பதங்களூழிதொறும் வாழியே. (உக)

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை.

வையகமெண்சடகோபன் மறைவளர்த்தோன் வாழியே *
வைகாசிவிசாகத்தில் வந்துதித்தான் வாழியே
ஐயன்அருண்மாரிகலை யாய்ந்துரைப்போன் வாழியே *
அழகாருமெதிராச ரடிபணிவோன் வாழியே *
துய்யவுலகாரியன் தன் துணைப்பதத்தோன் வாழியே *
தொல்குருகாபுரியதனைத் துலக்கினன் வாழியே *
தெய்வநகர்குந்திதன்னில் சிறக்கவந்தோன் வாழியே *
திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகள் வாழியே. * (உஉ)

மணவாளமாமுனிகள்.

இப்புவியிலரங்கேசர்க் கீடளித்தான் வாழியே *
எழில்திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யிணையடியோன் வாழியே *
ஐப்பசியிற்றிருமூலத் தவதரித்தான் வாழியே *
அரவரசப்பெருஞ்சோதி யனந்தனென்றும் வாழியே *
எப்புவியும்சீசைல மேத்தவந்தோன் வாழியே
எராருமெதிராசரெனவுதித்தான் வாழியே *
முப்புரிநூல்மணிவடமும் முக்கோல்தரித்தான் வாழியே *
மூதறிவன்மணவாள மாமுனிவன் வாழியே. (உ௩)

செந்தமிழ்வேதியர்சிந்தைதெளிந்து சிறந்துமகிழ்ந்திடுநாள் *
சீருலகாரியர்செய்தருணற்கலைதேசுபொலிந்திடுநாள் *
மந்தமதிப்புவிமானிடர்தங்களை வானிலுயர்த்திடுநாள் *
மாசறுஞானியர்சேரெதிராசர்தம் வாழ்வுமுளைத்திடுநாள் *
கந்தமலர்ப்பொழில்சூழ்குருகாதிபன் கலைகள்விளங்கிடுநாள் *
காரமர்மேனியரங்கநகர்க்கிறை கண்கள்களித்திடுநாள்
அந்தமில்சீர்மணவாளமுனிப்பரனவதாரஞ்செய்திடுநாள் *
அழகுதிகழ்ந்திடுமைப்பசியிற்றிருமூலமதெனுநாளே. (உ௬)

வாழித்திருநாமம் முற்றும்.

மணவாளமாமுனிகள் நிபந்தித்தருளிய இயல்சாத்து.

நன்றுந்திருவுடையோம் நானிலத்திலெவ்வுயிர்க்கும் *
ஒன்றுங்குறையில்லை ஓதினோம் *—குன்றம்
எடுத்தானடிசேரிராமானுசன்தாள் *
பிடித்தார்பிடித்தாரைப்பற்று. (௧)

வாழி திருக்குருகூர் வாழிதிருமழிசை *
வாழி திருமல்லிவளநாடு *—வாழி
சுழிபொறித்தநீர்ப்பொன்னித்தென்னரங்கன்தன்னை *
வழிபறித்தவாளன்வலி. (௨)

திருநாடுவாழி திருப்பொருநல்வாழி *
திருநாட்டுத்தென்குருகூர்வாழி *—திருநாட்டுச்
சிட்டத்தமர்வாழி வாழிசடகோபன் *
இட்டத்தமிழ்ப்பாவிசை. (௩)

மங்கைநகர்வாழி வண்குறையலூர்வாழி *
செங்கையருண்மாரிசீர்வாழி *—பொங்குபுனல்
மண்ணித்துறைவாழி * வாழிபரகாலன்
எண்ணில்தமிழ்ப்பாவிசை. (௪)

வாழியரோதென்குருகை வாழியரோதென்புதுவை *
வாழியரோதென்குறையல்மாநகரம் *—வாழியரோ
தக்கோர்பரவுந்தடஞ்சூழ்பெரும்பூதூர் *
முக்கோல்பிடித்தமுனி. (௫)

மொழியைக்கடக்கும்பெரும்புகழான் * வஞ்சமுக்குறும்பாம்
குழியைக்கடக்குங்கூரத்தாழ்வான்சரண்கூடியபின் *
பழியைக்கடத்துமிராமானுசன்புகழ்பாடியல்லா
வழியைக்கடத்தல் * எனக்குஇனியாதும்வருத்தமன்றே. (௬)

நெஞ்சத்திருந்துநிரந்தரமாகநிரயத்துய்க்கும் *
வஞ்சக்குறும்பின்வகையறுத்தேன் மாயவாதியர்தாம்
அஞ்சப்பிறந்தவன்சீமாதவனடிக்கன்புசெய்யும் *
தஞ்சத்தொருவன்சரணாம்புயமென்தலைக்கணிந்தே. (௭)

ஊழிதொறும்ஊழிதொறும்உலகையுய்ய
உம்பர்களும்கேட்டுய்ய * அன்பினாலே
வாழியெனும்பூதம்பேய்பொய்கைமாறன்
மழிசையர்கோன்பட்டர்பிரான்மங்கைவேந்தன் *
கோழியர்கோன்தொண்டர்துகள்பாணன்கோதை
குலமுனிவன்கூறியநூலோதி * வீதி
வாழியெனவருந்திரளைவாழ்த்துவார்தம்
மலரடிஎன்சென்னிக்குமலர்ந்தபூவே. (அ)

இயல்சாத்து முற்றிற்று.

சாத்து முறை.

ஸர்வதேசதசாகாலேஷ்வவ்யாஹதபராக்ரமா -
ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாமபிவர்த்ததாம்.
ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞா ப்ரதிவாஸரமுஜ்ஜ்வலா -
திகந்தவ்யாபிநீ பூயாத் ஸா ஹி லோகஹிதைஷிணீ.
ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கஸ்ரியமநுபத்ரவாமநுதிநம் ஸம்வர்த்தய -
ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கஸ்ரியமநுபத்ரவாமநுதிநம் ஸம்வர்த்தய.
நம: ஸ்ரீசைலநாதாய குந்தீநகரஜந்மநே -
ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யசாலிநே.
ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம் -
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்.
வாழிதிருவாய்மொழிப்பிள்ளைமாதகவால்
வாழும்மணவாளமாமுனிவன் *—வாழியவன்
மாறன்திருவாய்மொழிப்பொருளை * மாநிலத்தோர்
தேறும்படியுரைக்குஞ்சீர்.
செய்யதாமரைத்தாளிணைவாழியே சேலைவாழி திருநாபிவாழியே *
துய்யமார்பும்புரிநூலும்வாழியே சுந்தரத்திருத்தோளிணைவாழியே *
கையுமேந்தியமுக்கோலும்வாழியே கருணைபொங்கியகண்ணிணைவாழியே *
பொய்யிலாதமணவாளமாமுனி புந்திவாழி புகழ்வாழி வாழியே.
அடியார்கள்வாழ அரங்கநகர்வாழ *
சடகோபன்தண்டமிழ்நூல்வாழ *—கடல்சூழ்ந்த
மன்னுலகம்வாழ * மணவாளமாமுனியே! *
இன்னுமொருநூற்றாண்டிரும்.

நித்தியாநுஸந்தானம்
முற்றிற்று.

1 to 22 Forms printed at The Model Press, Godown Street G. T., Madras.